ወንጌል ዘሉቃስ ፩

ወንጌል ቅዱስ ዘእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ዘከመ ጸሐፈ ቅዱስ ሉቃስ ።

ብሥራተ ሉቃስ ወንጌላዊ ፩ዱ እም፸ወ፪ቱ አርድእት ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ጽሒፈ ዜና ።

፩ እስመ ብዙኃን እለ ወጠኑ ይንግሩ ወይምሀሩ በእንተ ግብር ዘአምኑ በላዕሌነ ።

፪ በከመ መሀሩነ እለ ቀደሙነ ርእዮቶ ወተልእክዎ ለቃሉ ።

፫ ወረተዐኒ ሊተኒ እምጥንቱ ወጥዩቀ ኵሎ በበመትልው እጽሕፍ ለከ ኦ አዚዝ ታኦፊላ ።

፬ ከመ ታእምር ጥዩቀ በእንተ ኵሉ ኃይለ ነገር ትምህርተ ዘተመሀርከ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ተፈንዎተ መልአክ ኀበ ዘካርያስ ።

፭ ወኮነ በመዋዕለ ሄሮድስ ንጉሠ ይሁዳ ሀሎ አሐዱ ካህን ዘስሙ ዘካርያስ በመዋዕለ አብያ ፡ ወብእሲቱኒ እምአዋልደ አሮን ፡ ወስማ ኤልሳቤጥ ።

፮ ወክልኤሆሙ ጻድቃን እሙንቱ በቅድመ እግዚአብሔር ፡ ወየሐውሩ በኵሉ ትእዛዙ ወሕጉ ወኵነኔሁ ለእግዚአብሔር፡ ወንጹሓን እሙንቱ እምኃጢአት ።

፯ ወበሕቱ አልቦሙ ውሉድ እስመ መካን ይእቲ ኤልሳቤጥ ፡ ወክልኤሆሙ ልሂቃን እሙንቱ ወኃለፈ መዋዕሊሆሙ ።

፰ ወእምዝ አመ ይገብር ግብረ ክህነት በእብሬቱ ቅድመ እግዚአብሔር በከመ ይገብሩ ክህናት ፡ በጽሐ ጊዜ የዐጥን ።

፱ ወቦአ ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ።

፲ ወኵሎሙ ሕዝብ ሀለዉ በምልአሙ ይጼልዩ በአፍአ በጊዜ ሰዓተ ዕጣን ።

፲፩ ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር ቀዊሞ መንገለ የማነ ምሥዋዕ ዘዕጣን ።

፲፪ ወሰበ ርእዮ ደንገፀ ዘካርያስ ፡ ፍርሀት ወረዓድ ወረደ ላዕሌሁ ።

የሉቃስ ወንጌል ፩

የጌታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ፡ ቅዱስ ሉቃስ እንደ ጻፈው ።

ከሰበ ሁለት አርድእት አንዱ ሉቃስ የጻፈው ወንጌል ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ ወንጌልን ስለ መጻፍ ።

በእኛ ዘንድ ፈጽሞ የታመነውን፤ የሥራውን ነገር ፩
በሥርዓት ሊጽፉና ሊያስተምሩ የጀመሩ ብዙ ናቸውና ።
ከኛ አስቀድሞ በዓይን ያዩትና ፡ የቃሉ አገልጋዮች ፪
የነበሩ እንዳስተማሩን ። ዮሐ ፩ ፡ ፲፬ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፩ - ፲፮ ።
የከበርክ ታኦፊላ ሆይ ! እኔም ከጥንት ጀምሬ በእው ፫
ነት ተከትዬዋለሁና ፡ የተረዳሁትን ሁሉ በየተራው እጽፍልህ ዘንድ ቀናኝ ፤ ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፩ ።
ትምህርት አድርገህ የተማርከውን እውነተኛ የወ ፬
ንጌል ቃል ታውቅ ዘንድ ፤ ፩ ጢሞ ፫ ፡ ፲፭ ።

ክፍል ፪ ፡ መልአክ ወደ ዘካርያስ ስለ መላኩ ።

በይሁዳ ንጉሥ በሄሮድስ ዘመን ከአብያ ወገን ፭
ክፍል ዘካርያስ የሚባል አንድ ካህን ነበረ ፡ ሚስቱም ከአሮን ልጆች ወገን ነበረች ፡ ስሟም ኤልሳቤጥ ይባል ነበረ ። ፩ ዜና መዋ ፳፬ ፡ ፲ ።
ሁለቱም በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ ፡ በእግ ፮
ዚአብሔር ትእዛዝ በሕጉና በሥርዓቱ ሁሉ ይሄዱ ነበሩ ፡ ከኃጢአትም ንጹሓን ነበሩ ። ዘፍ ፲፯ ፡ ፩ ። ግብ ሐዋ ፳፫ ፡ ፩ ።
ግን ልጅ አልነበራቸውም ፡ ኤልሳቤጥ መካን ነበረ ፯
ችና ሁለቱም አርጅተው ነበር ፡ ዘመናቸውም አልፎ ነበር ። ዘፍ ፲፰ ፡ ፲፩ ።
ከዚህም በኋላ በእግዚአብሔር ፊት ክህናት እንደሚ ፰
ያደርጉት በተራው የክህነትን ሥራ በሚሠራበት ጊዜ የሚያጥንበት ጊዜ ደረሰ ።
ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስም ገባ ። ዘፀ ፱
፴ ፡ ፩ - ፰ ።
በዕጣኑ ሰዓት ጊዜም ሕዝቡ በሙሉ በውጭ ቆመው ፲
ይጸልዩ ነበር ። ዘሌዋ ፫ ፡ ፲፮ - ፲፯ ። ግብ ሐዋ ፫ ፩-፲ ።
የእግዚአብሔር መልአክም በዕጣኑ መሠዊያ በስተ ፲፩
ቀኝ በኩል ቆሞ ታየው ። ዘፀ ፴ ፡ ፩ ።
ዘካርያስም በየው ጊዜ ደነገጠ ፡ ፍርሃት ረዓድ ወረ ፲፪
ደበት ። መሳ ፲፫ ፡ ፮ - ፳ ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፩ ።

፲፫ ወይቤሎ መልአክ ኢትፍራህ ዘካርያስ እስመ ተሰ
ምዐ ጸሎትከ ቅድመ እግዚአብሔር ፡ ወብእሲትከኒ
ኤልሳቤጥ ትወልድ ለከ ወልደ ወትሰምዮ ስሞ
ዮሐንስ ።
፲፬ ወይከውነከ ትፍሥሕተ ወኃሤተ ወብዙኃን ይትፌ
ሥሑ በልደቱ ።
፲፭ እስመ ዐቢየ ይከውን ውእቱ በቅድመ እግዚአብ
ሔር ወኢይሰቲ ወይነ ወሜሰ ፡ ኢዘያሰክር ወኢ
ዘኢያሰክር ፡ ወይመልእ ላዕሌሁ መንፈስ ቅዱስ እም
ከርሠ እሙ ።
፲፮ ወለብዙኃን እምደቂቀ እስራኤል ይመይጦሙ ኀበ
እግዚአብሔር አምላኮሙ ።
፲፯ ወውእቱ የሐውር ቅድሜሁ በመንፈስ ቅዱስ ወበ
ኃይለ ኤልያስ ፡ ከመ ይሚጥ ልበ አበው ኀበ
ውሉድ ፡ ወሕሊና ከሐድያን ኀበ አእምሮ ጻድቃን ፡
ከመ ይሠራዕ ሕገ ወሕዝበ ዘድልው ለእግዚአ
ብሔር ።

፲፰ ወይቤሎ ዘካርያስ ለመልአከ እግዚአብሔር ፡ በም
ንት አአምር ከመ ይከውን ዝንቱ ኵሉ ፡ ናሁ አነሂ
ልሂቅ ወለብእሲትየኒ ኀለፈ መዋዕሊሃ ።
፲፱ ወተሰጥዎ መልአክ ወይቤሎ ፡ አነ ውእቱ ገብርኤል
ዘእቀውም ቅድመ እግዚአብሔር ፡ ዘተፈኖኩ ኀቤከ
እንግርከ ወእዜኑከ ዘንተ ።

፳ ወናሁ ትከውን በሃመ ወትስእን ነቢበ እስከ አመ
ይከውን ዝንቱ እስመ ኢአመንከኒ ነገርየ ዘይከውን፡
ወይትፌጸም በዕድሜሁ ።
፳፩ ወሀለወ ሕዝብ ይጼልዩ ወይጸንሕዎ ለዘካርያስ ፡
ወአንከርዎ እስመ ጐንደየ ውስተ ቤተ መቅደስ ።
፳፪ ወወፂአ ኀቤሆሙ አፍአ ስአነ ተናግሮቶሙ ወአእ
መሩ ከመ ዘአስተርአዮ በቤተ መቅደስ ወነበረ
ከማሁ እንዘ በሃም ውእቱ ወይኤምሮሙ በእዴሁ ።

፳፫ ወእምዝ ፈጺሞ መዋዕለ እብሬቱ አተወ ቤቶ ።
፳፬ ወእምድኅረ ክልኤ መዋዕል ፀንሰት ኤልሳቤጥ ብእ
ሲቱ ወከበተት ዕንሳ ኃምስተ አውራኀ ።
፳፭ እንዘ ትብል ከመዝኑ ረሰየኒ ሊተ እግዚአብሔር
አመ ሐውጾ ሐወጸኒ በዝንቱ መዋዕል ፡ ያእትት ዝን
ኀጌየ እምሰብእ ።

<u>ክፍል ፫ ፡ በእንተ ብሥራት ።</u>

፳፮ ወበሳድስ ወርኅ ቀፈነወ ገብርኤል መልአክ እምኀበ
እግዚአብሔር ኀበ አሐቲ ሀገር ዘገሊላ እንተ ስማ
ናዝሬት ።
፳፯ ኀበ ድንግል እንተ ተፍኅረት ለብእሲ ዘስሙ ዮሴፍ
ዘእምቤተ ዳዊት ፡ ወስማ ለይእቲ ድንግል ማርያም ።

የሉቃስ ወንጌል ፩ ።

መልአኩም እንዲህ አለው ዘካርያስ! አትፍራ ጸሎ ፲፫
ትህ በእግዚአብሔር ፊት ተሰምቷልና ሚስትህ ኤል
ሳቤጥም ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች ስሙንም ዮሐ
ንስ ትለዋለህ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፲፬ ።
ተድላ ደስታ ይሆንልሃል ፡ በመወለዱም ብዙዎች ፲፬
ደስ ይላቸዋል ። ቍ ፷፰ - ፸ ።
እርሱ በእግዚአብሔር ፊት ታላቅ ይሆናልና ፡ የወይ ፲፭
ንና የማር ጠጅ አይጠጣም ፡ የሚያሰክር የማያሰክ
ርም ቢሆን ፡ ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ
ይመላበታል ። መሳ ፲፫ ፡ ፬ - ፭ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፱ - ፲፩ ።
ከእስራኤል ልጆችም ብዙዎቹን ወደ አምላካቸው ፲፮
እግዚአብሔር ይመልሳቸዋል ።
በመንፈስ ቅዱስም በኤልያስም ኃይል በእግዚአብ ፲፯
ሔር ፊት ጸንቶ ይኖራል ፡ ያባቶችን ዕውቀት ወደ
ልጆች ፡ የከሐድያንንም አሳብ ወደ ጻድቃን ዕውቀት
ይመልስ ዘንድ ፡ ሕግን ይሠራ ዘንድ ፡ ሕዝብንም ለእ
ግዚአብሔር የተገባ ያደርግ ዘንድ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፲፩ ።
ሚልክ ፫ ፡ ፩ ። ፬ ፡ ፮ ።
ዘካርያስም የእግዚአብሔርን መልአክ እንዲህ ፲፰
አለው ፡ ይህ ሁሉ እንደሚደረግ በምን ዐውቃለሁ?
እነሆ እኔ አርጅቻለሁ ሚስቴም ዘመኗ አልፏልና ።
መልአኩም መልሶ እንዲህ አለው ፡ እኔ በእግዚአብ ፲፱
ሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ ፡ ይህነንም እነ
ግርህ ዘንድ ወደ አንተ ተልኬአለሁ ። ዳን ፰ ፡ ፲፮ ።
ዕብ፣፩ ፡ ፲፬ ።
አሁንም ይህ እስኪሆን ድረስ ድዳ ትሆናለህ መናገር ፳
ይሳንሃል ፡ በጊዜው ሊደረግ ሊፈጸም የነበረውን ነገ
ሬን አላመንከኝምና ። ቍ ፷፭ ።
ሕዝቡ ግን እየጸለዩ ዘካርያስን ይጠብቁት ነበር ፡ አደ ፳፩
ነቁትም በቤተ መቅደስ ውስጥ ዘግይቷልና ።
እነሱ ወደ አሉበት ወደ ውጭ በወጣ ጊዜ እነሱን ፳፪
ማነጋገር ተሳነው ፡ በቤተ መቅደስም የታየው እን
ዳለ አወቁ ፡ እንዲሁም ድዳ ሆኖ በእጁ እያመለከታ
ቸው ኖረ ።
ከዚህም በኋላ ሰሙኑን ጨርሶ ወደ ቤቱ ገባ ። ፳፫
ከሁለት ቀንም በኋላ ሚስቱ ኤልሳቤጥ ፀነሰች ፡ መፅ ፳፬
ነሷንም አምስት ወር ሸሸገች ።
እግዚአብሔር መጐብኘትን በጐበኘኝ ጊዜ በዚህ ፳፭
ወራት ስድቤን ከሰው ያርቅ ዘንድ እንዲህ አደረገ
ልኝ? ብላ ።

<u>ክፍል ፫ ፡ ስለ ብሥራት ።</u>

በስድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ከእግዚአ ፳፮
ብሔር ዘንድ ከገሊላ አገር ወደ አንዲት ናዝሬት
ወደምትባለው ተላከ ። ዮሐ ፩ ፡ ፵፮ ።
ከዳዊት ወገን ለሚሆን ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ፳፯
ታጨችው አንዲት ብላቴና የዚያች ድንግል ስሟ
ማርያም ይባል ነበረ ። ማቴ ፩ ፡ ፲፮ - ፲፰ ።

፳፰ ወቦአ መልአክ ኀቤሃ ወይቤላ ፡ ተፈሥሒ ፍሥሕት
አ ምልእት ጸጋ እግዚአብሔር ምስሌኪ ፡ ቡርክት
አንቲ እምአንስት ።
፳፱ ወርእያ ደንገፀት እምቃሉ ወሐለየት ወትቤ ፡ እፎኑ
እንጋ ዘከመዝ አምኃ ይትአምኁ ።
፴ ወይቤላ መልአክ ኢትፍርሂ ማርያም እስመ ረከብኪ
ሞገሰ በኀበ እግዚአብሔር ።

፴፩ ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ወትሰምዪዮ ስሞ
ኢየሱስ ።

፴፪ ውእቱ ዓቢይ ወይሰመይ ወልደ እግዚአብሔር
ልዑል ፡ ወይሁቦ እግዚአብሔር አምላክ መንበረ
ዳዊት አቡሁ ።
፴፫ ወይነግሥ ለቤተ ያዕቆብ ለዓለም ወአልቦ ማኅለቅት
ለመንግሥቱ ።
፴፬ ወትቤሎ ማርያም ለመልአክ እፎኑ ይከውነኒ ዝንቱ
እንዘ ኢየአምር ብእሴ ።
፴፭ ወአውሥአ መልአክ ወይቤላ መንፈሰ እግዚአብሔር
ቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ ወኃይለ ልዑል ይጼልለኪ ፡
ወዘኒ ይትወለድ እምኔኪ ቅዱስ ውእቱ ወይሰመይ
ወልደ እግዚአብሔር ልዑል ።

፴፮ ወናሁ ኤልሳቤጥኒ እንተ እምአዝማድኪ ይእቲኒ
ፀንሰት ወረከበት ወልደ በልህቃቲሃ ወብርስዓቲሃ ፡
ወናሁ ሳድስ ዝንቱ ወርኅ ለእንተ ይብልዋ መካን ።
፴፯ እስመ አልቦ ነገር ዘይሰአኖ ለእግዚአብሔር ።

፴፰ ወትቤሎ ማርያም ለመልአክ ነየ አመቱ ለእግዚአብ
ሔር ይኩነኒ በከመ ትቤለኒ ፡ ወእምዝ ሖረ ወኃለፈ
እምኀቤሃ መልአክ ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ ሑረታ ለማርያም ኀበ ኤልሳቤጥ ።

፴፱ ወተንሥአት ማርያም ፍጡነ በውእቱ መዋዕል ፡
ወሖረት ደወለ ዓይነ ክርም ወበጽሐት ሀገረ ዳዊት
ዘይሁዳ ።
፵ ወቦአት ቤተ ዘካርያስ ወአምኃታ ለኤልሳቤጥ ።

፵፩ ወሰበ ሰምዐት ኤልሳቤጥ ቃላ ለማርያም እንዘ ትት
አምኃ አንፈርዐጸ እጓል በውስተ ከርሣ ፡ ወመልአ
መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ኤልሳቤጥ ።
፵፪ ወከልሐት በዓቢይ ቃል ወትቤ ቡርክት አንቲ እም
አንስት ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ ።

፵፫ ወምንትኑ አነ ከመ ትምጽኢ ኀቤየ እሙ ለእግዚእየ ።

መልአኩም ወደሷ ገብቶ ደስ ይበልሽ ፡ ጸጋን የተ ፳፰
መላሽ ሆይ! እግዚአብሔር ካንቺ ጋር ነው ፡ አንችም
ከሴቶች ተለይተሽ የተባረክሽ ነሽ ። ዮሐ ፡ ፩ ፡ ፲፬ ።
አይታም ከነጋገሩ የተነሣ ደነገጠች ፡ እንዴት እንዲህ ፳፱
ያለ ሰላምታ ይቀበሏልን ? ብላ አሰበች ።
መልአኩም እንዲህ አላት ማርያም ! አትፍሪ ፡ በእ ፴
ግዚአብሔር ዘንድ ባለሟልነትን አግኝተሻልና ።
ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፵፯ ።
እነሆ ትፀንሺያለሽ ወንድ ልጅም ትወልጂያለሽ ፡ ፴፩
ስሙንም ኢየሱስ ትዪዋለሽ ። ኢሳ ፯ ፡ ፲፬ ። ማቴ
፩ ፡ ፳፩ - ፳፫ ።
እሱ ታላቅ ነው ፤ የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ይባ ፴፪
ላል ፡ እግዚአብሔር አምላክም የአባቱን የዳዊትን
ዙፋን ይሰጠዋል ። ፪ ሳሙ ፯ ፡ ፲፪ ።
ለያዕቆብ ወገንም ለዘላለሙ ንግሥ ይኖራል ፡ ለመን ፴፫
ግሥቱም ፍጻሜ የለውም ። ዳን ፯ ፡ ፲፬ ። ሚክ ፬ ፡ ፯ ።
ማርያም መልአኩን ወንድ ሳላውቅ ይህ እንዴት ፴፬
ይሆንልኛል ? አለችው ።
መልአኩም መልሶ እንዲህ አላት ፡ የቅዱስ እግዚአ ፴፭
ብሔር መንፈስ ያድርብሻል የልዑል ኀይል ይጋር
ድሻል ፡ ካንቺ የሚወለደውም ቅዱስ ነው ፡ የልዑል
እግዚአብሔር ልጅ ይባላል ። ማቴ ፩ ፡ ፲፰ - ፳ ።
ዳን ፱ ፡ ፳፬ ።
ከዘመዶችሽ ወገን የምትሆን ኤልሳቤጥም እነሆ እሷ ፴፮
በአርጅናዋ ወራት ፀነሰች ፡ ወንድ ልጅንም አገኘች ፡
መኻን ለሚሏትም ይህ ወር ስድስተኛ ወሯ ነው ።
ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና ፡ ኤር ፴፪ ፡ ፴፯
፲፯ - ፳፯ ። ዘካ ፰ ፡ ፮ ። ሮሜ ፬ ፡ ፳፩ ።
ማርያምም መልአኩን እነሆ የእግዚአብሔር ገረዱ ፴፰
አለሁ ፡ እንዳልክ ይሁንልኝ አለችው ፡ ከዚህ በኋላ
መልአኩ ከሷ አልፎ ሄደ ።

ክፍል ፬ ፡ ማርያም ወደ ኤልሳቤጥ ስለ መሄዷ ።

በዚያ ወራት ማርያም ፈጥና ተነሣችና የክረምት ፴፱
ምንጭ በሚበዛበት በደጋው ሄደች የይሁዳ ዕፃ ወደ
ምትሆን ወደ ዳዊት አገር ደረሰች ።
ወደ ዘካርያስ ቤትም ገብታ ኤልሳቤጥን እንዴት ፵
ነሽ ? አለቻት ።
ኤልሳቤጥም እንዴት ነሽ ስትላት የማርያምን ቃል ፵፩
በሰማች ጊዜ ፅንሱ በማኅፀኗ ውስጥ በደስታ ዘለለ ፡
በኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ መላበት ። ቍ ፡ ፲፭ ።
በታላቅ ቃልም ጮኻ እንዲህ አለች ከሴቶች ተለይ ፵፪
ተሽ አንቺ የተባረክሽ ነሽ ፡ የማኅፀንሽ ፍሬም
ቡሩክ ነው ። ቍ ፳፰ ።
የጌታዬ እናት ! ወደ እኔ ትመጪ ዘንድ እኔ ምን ፵፫
ድር ነኝ ?

፵፬ እስመ ናሁ ሶበ ሰማዕኩ ቃለኪ እንዘ ትትአምኃኒ
አንፈርዐጸ እጓል በውስተ ከርሥየ በፍሥሐ ወበ
ኃሤት ።
፵፭ ወብፅዕት አንቲ እንተ ተአምኒ ከመ ይከውን ቃል
ዘነገሩኪ እምኀበ እግዚአብሔር ።
፵፮ ወትቤ ማርያም ታዐብዮ ነፍስየ ለእግዚአብሔር ።

፵፯ ወትትኄሠይ መንፈስየ በአምላኪየ ወመድኃኒየ ።

፵፰ እስመ ርእየ ሕማማ ለአመቱ ፡ ናሁ እምይእዜሰ ያስ
ተበፅዑኒ ኵሉ ትውልድ ።

፵፱ እስመ ገብረ ሊተ ኀይለ ዓቢያተ ወቅዱስ ስሙ ።

፶ ወሣህሉኒ ለትውልደ ትውልድ ለእለ ይፈርህዎ ።

፶፩ ወገብረ ኀይለ በመዝራዕቱ ፡ ወዘረዎሙ ለእለ ያዐ
ብዩ ሕሊና ልበሙ ።
፶፪ ወነሠቶሙ ለኃያላን እመናብርቲሆሙ ፡ አዕበዮሙ
ለትሑታን ።
፶፫ ወአጽገበሙ እምበረከቱ ለርኁባን ፡ ወፈነዎሙ ዕራ
ቆሙ ለብዑላን ።

፶፬ ወተወክፎ ለእስራኤል ቍልዔሁ ፡ ወተዘከረ ሣህሎ ።

፶፭ ዘይቤሎሙ ለአበዊነ ለአብርሃም ወለዘርኡ እስከ
ለዓለም ።
፶፮ ወነበረት ማርያም ኀቤሃ መጠነ ሠለስቱ አውራኀ ፡
ወእምድኅሬሁ አተወት ቤታ ።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ልደተ ዮሐንስ መጥምቅ ።

፶፯ ወበጽሐ ወርኃ ለኤልሳቤጥ ከመ ትለድ ፡ ወወለደት
ወልደ ።
፶፰ ወሰበ ሰምዑ አዝማዲሃ ወአግዋሪሃ ከመ አዕበየ
እግዚአብሔር ሣህሎ ላዕሌሃ ፡ ተፈሥሑ ላቲ ።
፶፱ ወእምዝ አመ ሰሙን ዕለት መጽኡ ከመ ይግዝርዎ
ለሕፃን ወሰመይዎ በስመ አቡሁ ዘካርያስ ።

፷ ወአውሥአት እሙ ወትቤ አልበ ፡ አላ ዮሐንስ
ይሰመይ ።
፷፩ ወይቤልዋ አልበ እምአዝማድኪ ዘከማሁ ስሙ ።
፷፪ ወቀጸብዎ ለአቡሁ ወይቤልዎ መነ ትፈቅድ ይስ
ምይዎ ።
፷፫ ወሰአለ ለውሀ ወጸሐፈ እንዘ ይብል ዮሐንስ ይሰ
መይ ስሙ ፡ ወአንከሩ ኵሎሙ ።
፷፬ ወተከሥተ አፉሁ ሶቤሃ ወልሳኑ ነበበ ፡ ወባረከ ለእግ
ዚአብሔር ።

እነሆም የሰላምታሽ ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ፡ ልጁ በማ ፵፬
ኅፀኔ በፍጹም ደስታ ዘሎ.ልና ።

ከእግዚአብሔር ተልከው የነገሩሽ ቃል እንደሚደረግ ፵፭
የምታምኚ አንቺ ንእድ ክብርት ነሽ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፳፰ ።
ማርያም እንዲህ አለች ፡ ሰውነቴ እግዚአብሔርን ታከ ፵፮
ብረዋለች ። ፩ ሳሙ ፪ ፡ ፩ - ፲ ።
ልቡናዩ በፈጣሪዬ በመድኃኒቴ ደስ ይላታል ። ፵፯
ዕንባ ፫ ፡ ፲፰ ።
የአገልጋይቱን መከራ አይቷልና ፡ እነሆ ከዛሬ ጀምሮ ፵፰
ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል ። መዝ ፻፲፫ ፡ ፮ - ፯ ።
ዘፍ ፴ ፡ ፲፫ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፳፯ ።
ታላላቅ ሥራ ሠርቶልኛል ፡ ስሙም ቅዱስ ነው ። መዝ ፵፱
፻፳፮ ፡ ፫ ። ኢሳ ፮ ፡ ፫ ።
ይቅርታውም ፡ ለሚፈሩት ለልጅ ልጅ ነው ። መዝ ፶
፻፫ ፡ ፲፫ - ፲፯ ።
በሥልጣኑ ኀይልን አደረገ ፡ የልቡናቸውን አሳብ ከፍ ፶፩
ከፍ የሚያደርጉትንም በተናቸው ። ፪ ሳሙ ፳፪ ፡ ፳፰
ኃያላኑን ከመዓርጋቸው አዋረዳቸው ፡ የተዋረዱትን ፶፪
ከፍ ከፍ አደረጋቸው ። መዝ ፻፵፯ ፡ ፮ ።
የተራቡትን ከበረከቱ አጠገባቸው ፡ ባለጸጎችን ባዶ ፶፫
እጃቸውን ሰደዳቸው ። መዝ ፴፫ ፡ ፲፩ ። መዝ ፻፯ ፡
፱ ። ዮሐ ፩ ፡ ፲፩ ።
ብርያውን እስራኤልን ተቀበለው ፡ ይቅርታውንም ፶፬
አሰበ ። ዘዳግ ፯ ፡ ፯ - ፲ ።
ለአባቶቻችን ለአብርሃምና ለዘሩ እስከ ዘላለም ፶፭
አደርገዋለሁ ያለውን ። ዘፍጥ ፲፯ ፡ ፯ ። ፲፰ ፡ ፲፰ ።
ማርያም ሦስት ወር ያህል ከርሷ ዘንድ ተቀምጣ ፶፮
ከዚህ በኋላ ወደ ቤቷ ተመለሰች ።

ክፍል ፫ ፡ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ ልደት ።

ኤልሳቤጥም ልትወልድ ቀኗ ደረሰ ፡ ወንድ ልጅም ፶፯
ወለደች ። ቍ ፡ ፲፫ ።
ዘመዶቿና ጎረቤቶቿ እግዚአብሔር ቸርነቱ እንዳበ ፶፰
ዛላት በሰሙ ጊዜ ፡ በእሷ ደስ አላቸው ።
ከዚህም በኋላ በስምንተኛው ቀን ሕፃኑን ሊገዝሩት ፶፱
መጡ ፡ በአባቱ ስምም ዘካርያስ ብለው ጠሩት ። ዘፍ
፲፯ ፡ ፲፪ ።
እናቱ ግን መልሳ አይሆንም ፡ ዮሐንስ ይባል ፡ አለች ። ፷
ቍ ፡ ፫ ።
ከዘመዶችሽ ስሙ እንዲህ የሚባል የለም ። ፷፩
አባቱንም ጠቅሰው ማን ሊባል ትወዳለህ ? አሉት ። ፷፪

ብራናም ለምኖ ስሙ ዮሐንስ ይባል ብሎ ጻፈ ፡ ፷፫
ሁሉም አደነቁ ።
ያን ጊዜም አንደበቱ ተከፍቶ ምላሱ ረትቶ ተናገረ ፡ ፷፬
እግዚአብሔርንም አመሰገነ ። መዝ ፻፲፮ ፡ ፲ ።

	ወንጌል ዘሉቃስ ፩ ።	የሉቃስ ወንጌል ፩ ።
፷፭	ወከነ ፍርሃት ላዕለ ኵሉ ሰብእ ዘውእቱ ብሔር ፡ ወላዕለ ኵሉ ደወለ ይሁዳ ፡ ወተናገርዎ ለዝንቱ ነገር በኵሉ ብሔረ ይሁዳ ።	በዚያ አገር ሰው ሁሉ ላይ በይሁዳም አውራጃ ሁሉ ላይ ፍርሃት ሆነ ፡ ይህንንም በይሁዳ አውራጃ ሁሉ አወሩት ። መዝ ፴፬ ፡ ፫ - ፬ ።
፷፮	ወዐቀብዎ በልበሙ ኵሎሙ እለ ሰምዕዎ ወይቤሉ ምንትኑ እንጋ ይከውን እምዝንቱ ሕፃን ፡ እስመ እደ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ።	የሰሙትም ሁሉ በልባቸው አስተዋሉትና ከዚህ ልጅ ምን ይደረግ ይሆን? እንጂ ፡ የእግዚአብሔር እጅ በላዩ ናትና አሉ ። ዕዝ ፯ ፡ ፮ ። ሉቃ ፰ ፡ ፲፭ ።
፷፯	ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ዘካርያስ አቡሁ ወተነበየ ወይቤ ።	በአባቱ በዘካርያስም መንፈስ ቅዱስ መላበትና እን ዲህ ብሎ ተነበየ ።
፷፰	ይትባረክ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ዘተሣሀለነ ወገብረ መድኃኒተ ለሕዝበ ዚአሁ ።	"ይቅር ያለን ለወገኖቹ ድኅነትን ያደረገ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን" ። መዝ ፵፩ ፡ ፲፫ ። ኢሳ ፵፫ ፡ ፩ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፯ ።
፷፱	አንሥአ ለነ ቀርነ መድኃኒትነ እምቤተ ዳዊት ገብሩ ።	ከአገልጋዩ ከዳዊት ቤት የምንድንበትን ቀንድ አነሣልን ። መዝ ፻፴፪ ፡ ፲፯ ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፲፪ ።
፸	በከመ ነበበ በአፈ ነቢያቲሁ ቅዱሳን እለ እምዓለም ።	ከጥንት በነበሩ በነቢያቱ አንደበት እንደተናገረ ። ኤር ፳፫ ፡ ፮ ። ግብ ሐዋ ፫ ፡ ፳፩ - ፳፬ ።
፸፩	ከመ ያድኅነነ እምእደ ፀርነ ወእምእደ ኵሎሙ እለ ይጸልኡነ ።	ከጠላቶቻችን እጅ ከሚጠሉንም ሁሉ ያድነን ዘንድ ። መዝ ፻፮ ፡ ፲ ። ዘሌ ፳፮ ፡ ፵፪ ።
፸፪	ከመ ይግበር ሣህሎ ምስለ አበዊነ ወከመ ይዘከር ኪዳኖ ቅዱሰ ።	ቸርነቱን ከአባቶቻችን ጋር ያደርግ ዘንድ የተቀደሰ ኪዳኑንም ያስብ ዘንድ ። ዘፍ ፳፪ ፡ ፲፮ ። ሚክ ፯ ፡ ፳ ። ኤር ፴፩ ፡ ፴፫ ።
፸፫	መሐላሁ ዘመሐለ ለአብርሃም አቡነ ።	ለአባታችን ለአብርሃም የማለውን መሐላ ያስብ ዘንድ ።
፸፬	ከመ የሀበነ በዘኢንፈርህ እምእደ ፀርነ ።	ከጠላቶቻችን እጅ የማንፈራበት ረድኤቱን ይሰጠን ዘንድ ። ቲቶ ፪ ፡ ፲፪ - ፲፬ ።
፸፭	ያድኅነነ ናምልኮ በጽድቅ ወበርትዕ በቅድሜሁ ወበ ኵሉ መዋዕሊነ ።	ሊያድነንም በፊቱ በዘመናችን ሁሉ በእውነት በቅ ንነት እናመልከው ዘንድ ። ገላ ፪ ፡ ፳ ። ቆላ ፩ ፡ ፳፩ ።
፸፮	ወአንተኒ ሕፃን ነቢየ ልዑል ትሰመይ እስመ ተሐውር ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ትጺሕ ፍኖቶ ።	አንተም ልጅ የልዑል ነቢይ ትባላለህ ፡ መንገዱን ትጠርግ ዘንድ በፊቱ ትሄዳለህና ። ቍ ፲፮ ። ማቴ ፫ ፡ ፫ ። ሚልክ ፬ ፡ ፭ ።
፸፯	ከመ ተሀበሙ ለአሕዛብ ያእምሩ መድኃኒቶሙ በዘ ይትኃደግ ሎሙ ኃጢአቶሙ ።	ኃጢአታቸው በሚሠረይላቸው ገንዘብ መድኃኒታ ቸውን እንዲያውቁ አሕዛብን ታስተምራቸው ዘንድ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፲፩ ። ኤር ፴፩ ፡ ፴፬ ።
፸፰	በሣህሉ ወበምሕረቱ ለአምላክነ ለዘሐወፀነ እምአርያም ።	ከአርያም በጐበኘን በአምላካችን በይቅርታውና በቸርነቱ ። ዘኍል ፳፬ ፡ ፲፯ ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፪ ።
፸፱	ወሠረቀ ከመ ያርእዮሙ ብርሃኖ ለእለ ይነብሩ ውስተ ጽልመት ወጽላሎተ ሞት ፡ ከመ ያርትዕ እገሪነ ውስተ ፍኖተ ሰላም ።	በጨለማና በሞት ጥላ ለነበሩት ብርሃኑን ያሳያቸው ዘንድ እግራችንንም ወደ ሰላም ጐዳና ያቀና ዘንድ ። ኢሳ ፱ ፡ ፪ ። ፷ ፡ ፳ ። ሚል ፬ ፡ ፪ ። ሮሜ ፫ ፡ ፲፯ ።
፹	ወልሀቀ ሕፃን ወጸንዐ በኃይለ መንፈስ ቅዱስ ወነበረ ሐቅለ ፡ እስከ አመ ያገይሦ ኀበ እስራኤል ።	ሕፃኑም አደገ ፡ በመንፈስ ቅዱስም ኃይል ጸና ፡ ለእ ስራኤልም እስከ ተገለጠበት ድረስ ፡ በምድረ በዳ ኖረ ። ምዕ ፪ ፡ ፵ - ፶፪ ። ማቴ ፫ ፡ ፩ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

	ክፍል ፩ ፡ በእንተ ጽሕፈተ ሕዝብ ።	ክፍል ፩ ፡ ስለ ሕዝብ ቈጠራ ።
፩	ወከነ በውእቱ መዋዕል ወፅአ ትእዛዝ እምኀበ አውግስጦስ ቄሣር ከመ ይጸሐፍ ኵሉ ዓለም ።	በዚያ ወራት እንዲህ ሆነ ፡ ሕዝቡ ሁሉ ይቈጠር ዘንድ ከአውግስጦስ ቄሣር ትእዛዝ ወጣ ።
፪	ወውእቱ ጸሐፍ ቀዳሚ አመ ቄሬኔዎስ መስፍን ለሶርያ ።	ቄሬኔዎስም ለሶርያ መስፍን በነበረ ጊዜ ይህ መጀ መርያ ቈጠራ ነበር ። ግብ ሐዋ ፭ ፡ ፴፯ ።

ኢ፺፱

ወንጌል ዘሉቃስ ፪ ።

፫ ወሖረ ኵሉ ሰብእ ይጸሐፍ በበሀገሩ ።
፬ ወዐርገ ዮሴፍኒ እምገሊላ እምሀገረ ናዝሬት መንገለ
ይሁዳ ኀበ ሀገረ ዳዊት እንተ ስማ ቤተ ልሔም
እስመ እምቤተ ዳዊት ወእምአዝማደ ቤቱ ውእቱ ።

፭ ወሖረ ይጸሐፍ ምስለ ማርያም እንተ ፈኀሩ ሎቱ
እንዘ ፅንስት ይእቲ ።

ክፍል ፮ ፡ በእንተ ልደተ እግዚእነ ።

፮ ወእምዝ እንዘ ሀለዉ ህየ በጽሐ ዕለተ ወሊዶታ ።
፯ ወወለደት ወልደ ዘበኵራ ወአሰረቶ መንኰብያቲሁ
ወአስከበቶ ውስተ ጎል ወጠብለለቶ በአጽርቅት
እስመ አልቦሙ መከን ውስተ ማኅደሮሙ ።
፰ ወሀለዉ ኖሎት ውስተ ውእቱ ብሔር ይትግሁ ወይ
ሔልዉ ወየዐቅቡ መራዕይሆሙ ሌሊተ በበእብሬ
ቶሙ ።
፱ ወናሁ ቆመ መልአክ እግዚአብሔር ኀቤሆሙ ወስብ
ሐተ እግዚአብሔር ሠረቀ ላዕሌሆሙ ወፈርሁ ዐቢየ
ፍርሃተ ።
፲ ወይቤሎሙ መልአክ ኢትፍርሁ እስመ ናሁ እዜን
ወክሙ ዓቢየ ዜና ፍሥሐ ዘይከውን ለክሙ ወለ
ኵሉ ዓለም ።
፲፩ እስመ ናሁ ተወልደ ለክሙ ዮም መድኅን ዘውእቱ
ክርስቶስ እግዚእ ቡሩክ በሀገረ ዳዊት ።
፲፪ ወከመዝ ትእምርቱ ለክሙ ትረክቡ ሕፃነ እሡረ
መንኰብያቲሁ ወጥብሉለ በአፅርቅት ወስኩበ
ውስተ ጎል ።
፲፫ ወግብተ መጽኡ ምስለ ውእቱ መልአክ ብዙኃን
ሐራ ሰማይ እንዘ ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር ።

፲፬ ወይብሉ ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ፡ ወሰ
ላም በምድር ለእጓለ እመሕያው ሥምረቱ ።

፲፭ ወእምዝ ዐሪገሙ መላእክት እምኀቤሆሙ ውስተ
ሰማይ ይቤሉ እሙንቱ ሰብእ ኖሎት በበይናቲሆሙ
ንሑር እስከ ቤተ ልሔም ወናእምር ዘንተ ነገረ
ዘአርአየነ እግዚአብሔር ።
፲፮ ወሖሩ ፍጡነ ወረከብዎሙ ለማርያም ወለዮሴፍ ወለ
ሕፃንኒ ይሰክብ ውስተ ጎል ።
፲፯ ወርእዮሙ አእመሩ ከመ በእንተ ውእቱ ሕፃን ዘነገ
ርዎሙ ።
፲፰ ወአንከሩ ኵሎሙ እለ ሰምዑ ዘነገርዎሙ ኖሎት ።
፲፱ ወማርያምሰ ተዐቅብ ዘንተ ኵሎ ነገረ ወትወድዮ
ውስተ ልባ ።
፳ ወተመይጡ ኖሎት እንዘ ይሴብሕዎ ወየአኵትዎ ለእ
ግዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘርእዩ ወሰምዑ ዘከመ
ይቤልዎሙ ።

የሉቃስ ወንጌል ፪ ።

ሰው ሁሉ ሊቈጠር በያገሩ ሄደ ። ፫
ዮሴፍም ከገሊላ ከናዝሬት ከተማ ተነሥቶ ቤተ ፬
ልሄም ወደምትባለው ወደ ዳዊት ከተማ ወደ
ይሁዳ ሄደ፡ እሱ ከዳዊት ወገን ከዘመዶቹም ነውና ።
ምዕ ፩ ፡ ፳፯ ። ሚክ ፭ ፡ ፪ ።
ፀንሳ ሳለች ከጨለት ከማርያም ጋር ሊጻፍ ሄደ ። ፭
ምዕ ፩ ፡ ፳፯ ።

ክፍል ፮ ፡ ስለ ጌታችን መወለድ ።

ከዚህም በኋላ ከዚያ ሳሉ የምትወልድበት ቀን ደረሰ። ፮
የበኵር ልጅዋንም ወለደች ፡ አውራ ጣቱንም አሰረ ፯
ቺው ፡ በጨርቅም ጠቅልላ በበረት አስተኛችው ፡
በማደሪያቸው በታ አልነበራቸውምና። ማቴ ፩፡፳፭።
በዚያ መንደር እረኞች ነበሩ ፡ ሌሊቱንም በየፈንታ ፰
ቸው ተግተው መንጋቸውን ይጠብቁ ነበር ።

እነሆ የእግዚአብሔር መልአክ አጠገባቸው ቆመ ፡ ፱
የእግዚአብሔርም ብርሃን በላያቸው ላይ በራ ፡ ታላቅ
ፍርሃትንም ፈሩ ። ኢሳ ፰ ፡ ፩ ።
መልአኩም እነሆ ለእናንተና ለመላው ዓለም ደስታ ፲
የሚሆን ታላቅ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ
አላቸው ። ኢሳ ፰ ፡ ፩ - ፫ ።
እነሆ ዛሬ በዳዊት አገር መድኅን፡እርሱም ክርስቶስ ፲፩
ጌታ የሆነ ተወልዶላችኋልና ። ዮሐ ፬ ፡ ፵፭ ።
ለእናንተም ምልክቱ እንዲህ ነው ፡ ሕፃኑ አውራ ፲፪
ጣቱን ታሥሮ ፡ በጨርቅ ተጠቅልሎ ፡ በበረት ውስጥ
ተኝቶ ታገኙታላችሁ ።
ድንገትም ከዚያ መልአክ ጋር ብዙ የሰማይ ሠራዊት ፲፫
እግዚአብሔርን እያመሰገኑ መጡ ። ዳን ፯ ፡ ፲ ። ራእ
ዮሐ ፭ ፡ ፲፩ ።
በሰማይ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡ በምድርም ፲፬
ሰላም ለሰው ልጅ በጎ ፈቃድ እያሉ ። ኢሳ ፶፯ ፡
፲፱ ። ሮሜ ፭ ፡ ፩ ። ኤፌ ፪ ፡ ፲፬ - ፲፯ ።
ከዚህም በኋላ መላእክት ከእነሱ ዘንድ ወደ ሰማይ ፲፭
ባረጉ ጊዜ ፡ እነዚያ እረኞች ሰዎች እርስ በርሳቸው
ኑ ወደ ቤተ ልሄም ሂደን ይህን እግዚአብሔር የገለ
ጠልንን ነገር እንወቅ አሉ ።
ፈጥነውም ሄዱና ማርያምንና ዮሴፍን ሕፃኑንም በበ ፲፮
ረት ውስጥ ተኝቶ አገኟቸው ። ማቴ ፪ ፡ ፲፩ ።
አይተውም የነገሯቸው ስለዚህ ሕፃን እንደሆነ ፡ ፲፯
ዐወቁ ። ቍ ፲ - ፲፪ ።
እረኞች የነገሯቸውን የሰሙ ሁሉ አደነቁ ። ፲፰
ማርያም ግን ይህን ሁሉ ነገር ታስተውለው ፡ በል ፲፱
ቢም ታኖረው ነበር ። ምዕ ፩ ፡ ፳፱ ። ፷፰ - ፶፰ ።
እረኞችም ፡ መላእክት እንደነገሯቸው ባዩትና በሰ ፳
ሙት ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ተመለሱ ።
መዝ ፪፶፯ ፡ ፩ ።

ክፍል ፰ ፡ በእንተ ፈጺሞቱ ሕገ ኦሪት ።

፳፩ ወአመ ተፈጸመ ሰሙን ዕለት ወሰድዎ ለሕፃን ከመ
ይግዝርዎ ወሰመይዎ ስሞ ኢየሱስ በከመ ሰመዮ
መልአክ እምቅድመ ትፅንሶ ።
፳፪ ወአመ ተፈጸመ መዋዕለ ንጽሕ በከመ ሕገ ሙሴ ፡
ወሰድዎ ኢየሩሳሌም ያቅምዎ ቅድመ እግዚአ
ብሔር ።
፳፫ በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር ኵሉ ተባ
ዕት ዘይፈትሕ ማኅፀነ እሙ ቅዱሰ ይሰመይ ለእ
ግዚአብሔር ።
፳፬ ወከመ ያብኡ መሥዋዕተ በእንቲአሁ በከመ ተብህለ
ውስተ ሕገ እግዚአብሔር ዘውገ ማዕነቅ ወእመአኮሰ
ክልኤቲ እጕለ ርግብ ።

ክፍል ፱ ፡ በእንተ ስምዖን ።

፳፭ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ በኢየሩሳሌም ዘስሙ ስምዖን ፡
ወውእቱ ጻድቅ ወየዋህ ወይሴፎ ይርአይ መድኃኒ
ቶሙ ወፍሥሐሆሙ ለእስራኤል ወመንፈስ ቅዱስ
ላዕሌሁ ።
፳፮ ወአርአዮ መንፈስ ቅዱስ ከመ ኢይመውት ዘእንበለ
ይርአይ መሲሐ ለእግዚአብሔር ።
፳፯ ወወሰዶ መንፈስ ምኵራብ ፡ ወሶበ አብእዎ አዝማ
ዲሁ ለሕፃን ኢየሱስ ከመ ይግበሩ ሎቱ ዘበሕጉ ።
፳፰ ተወክፎ ውእቱኒ ወአንበሮ ውስተ ሕፅኑ ወባረከ
ለእግዚአብሔር ።
፳፱ ወይቤ ይእዜ ትስዕሮ ለገብርከ በሰላም ፡ እግዚኦ
በከመ አዘዝከ ።
፴ እስመ ርእያ አዕይንትየ አድኅኖተከ ።
፴፩ ዘአስተዳሎከ ቅድመ ኵሉ ሕዝብከ ።
፴፪ ከመ ትክሥት ብርሃነ ለአሕዛብ ፡ ወክብረ ለሕዝብከ
እስራኤል ።
፴፫ ወዮሴፍሰ ወእሙ ያነክሩ በእንተ ዘይነብብ ላዕሌሁ ።
፴፬ ወባረኮሙ ስምዖን ወይቤላ ለእሙ ማርያም ፡ ናሁ
ዝንቱ ሕፃን ሥዩም ለድቀቶሙ ወለተንሥኦቶሙ
ለብዙኃን እምውስተ እስራኤል ፡ ወለትእምርት በዘ
ይትዋቀሱ ።
፴፭ ወለኪሰ ይበውእ ውስተ ልብኪ ኲናተ ኑፋቄ ከመ
ይክሥት ሐሊና ልበሙ ለብዙኃን ።

ክፍል ፲ ፡ በእንተ ሐና ነቢይት ።

፴፮ ወሀለወት ሐና ነቢዪት ወለተ ፋኑኤል እንተ እምነ
ገደ አሴር ወኃለፈ መዋዕሊሃ ወምስለ ምታሰ ነበረት
ሰብዐተ ክረምተ እምድኅረ ነበረት በድንግልና ።

ክፍል ፰ ፡ የኦሪትን ሕግ ስለ መፈጸሙ ።

ስምንት ቀን በተፈጸመ ጊዜም ፡ ሕፃኑን ሊገዝሩት ፳፩
ወሰዱት ፡ ሳትፀንሰው መልአኩ እንዳወጣለት ስሙ
ን ኢየሱስ አሉት ። ምዕ ፩ ፡ ፴፩ - ፺፬ ።
የመንጻትም ወራት በተፈጸመ ጊዜ ፡ እንደ ሙሴ ፳፪
ሕግ በእግዚአብሔር ፊት ያቆሙት ዘንድ ወደ ኢየ
ሩሳሌም ወሰዱት ። ዘሌዋ ፲፪ ፡ ፪ ።
"በኵር ሆኖ የሚወለድ ወንድ ልጅ ሁሉ ለእግዚአ ፳፫
ብሔር የተቀደሰ ይባል" ተብሎ በእግዚአብሔር ሕግ
እንደ ተጻፈ ። ዘፀ ፲፫ ፡ ፪ ።
በእግዚአብሔር ሕግ እንደ ታዘዘ የዋኖስ ወገን ፡ ፳፬
ወይም ሁለት የርግብ ገላግሌት ስለ እርሱ መሥዋ
ዕት አድርገው ያቀርቡለት ዘንድ ። ዘሌ ፲፪ ፡ ፰ ።

ክፍል ፱ ፡ ስለ ስምዖን ።

በኢየሩሳሌም ስሙ ስምዖን የሚባል አንድ ሰው ፳፭
ነበር ፡ እሱ ጻድቅ ደግ ሰው ነበር ፡ የእስራኤልን ደስ
ታቸውንና ድኅነታቸውን ሊያይ ተስፋ ያደርግ ነበር ፡
መንፈስ ቅዱስም ያደረበት ነበር ። ሐጌ ፪ ፡ ፰ ።
የእግዚአብሔር መሲሕ ክርስቶስን ሳያይ እንደማይ ፳፮
ሞት መንፈስ ቅዱስ ገልጦለት ነበር ። መዝ ፹፱ ፡ ፵፱ ።
መንፈስ ቅዱስም ወደ ምኵራብ ወሰደው ፡ በሕግ ፳፯
የተጻፈውን ያደርጉለት ፡ ሕፃኑን ኢየሱስ ወደ ቤተ
መቅደስ ዘመዶቹ በአገቡት ጊዜ ። ቍ ፳፪ - ፳፬ ።
እርሱም ተቀብሎ በክንዱም ታቅፎ እግዚአብሔርን ፳፰
አመሰገነው ።
አቤቱ ! እንደ አዘዝክ ዛሬ ባርያህን በሰላም ታሰናብ ፳፱
ተዋለህ ። ዘፍ ፵፮ ፴ ። ራእ ዮሐ ፲፬ ፡ ፲፫ ።
ዐይኖቼ ትድግናህን አይተዋልና ። ዘፍ ፵፱ ፡ ፲ - ፲፰ ። ፴
በወገንህ ፊት ሁሉ ያዘጋጀኸውን ። ኢሳ ፶፪ ፡ ፲ ። ፴፩
ለአሕዛብ ብርሃንን ፡ ለወገንህ ለእስራኤል ክብርን ፡ ፴፪
ትገልጥ ዘንድ ። ኢሳ ፵፪ ፡ ፮ ። ፵፱ ፡ ፮ ።
ዮሴፍና እናቱ ግን በእሱ ስለሚናገረው ያደንቁ ነበር ። ፴፫
ስምዖንም ባረካቸው ፡ እናቱ ማርያምንም እንዲህ ፴፬
አላት ፡ ይህ ልጅ ከእስራኤል መካከል ለብዙዎች
ለመነሣታቸው በሚፈርድባቸውም ገንዘብ ለምልክት
የተዘጋጀ ነው ። ኢሳ ፰ ፡ ፲፬ ። ማቴ ፳፩ ፡ ፵፪ ።
ሮሜ ፱ ፡ ፴፪ - ፴፫ ።
ባንቺ ግን በልብሽ የሚከፋፍል ፍላፃ ይገባል ፡ የብ ፴፭
ዙዎቹን ሐሳብ ይገልጥ ዘንድ ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፳፭ - ፳፯ ።

ክፍል ፲ ፡ ስለ ነቢዪቱ ሐና ።

ከአሴር ወገን የምትሆን የፋኑኤል ልጅ ነቢዪቱ ሐና ፴፮
ነበረች ፡ አርጅታ ነበር ፡ በድንግልና ከኖረች በኋላ
ከባሏ ጋር ሰባት ዓመት ኖረች ።

፲፯ ዘመሥኤ ውስተ እዴሁ ወያነጽሕ ዐውደ እክሉ ወያ
ስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ ፡ ወኀሠርሰ
ያውዒ በእሳት ዘኢይጠፍእ ።
፲፰ ወበ ብዕድኒ ብዙኀ ዘመሀሮሙ ለሕዝብ ወገሠፆሙ ።

መንሽ በእጁ ያለ ፡ ያውድማውን እህል ያጠራል ፡ ፲፯
ሥንዴውንም በጐተራዎቹ ያከማቻል ፡ ገለባውን ግን
በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል ።
ለሕዝቡም ያስተማራቸው የመከራቸው ብዙ ነገር ፲፰
አለ ።

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ተሞቅሖቱ ለዮሐንስ መጥምቅ ።

፲፱ ወከነ ዮሐንስ ይጌሥፆ ወይዘልፎ በእንተ ሄሮድያዳ
ብእሲተ ፊልጶስ እኁሁ ፡ ወበእንተ ኵሉ እኩይ ዘገ
ብረ ሄሮድስ ።
፳ ወዓዲ ወሰከ እንበይነ ዝኒ ተቀየሞ ለዮሐንስ ወዐ
ጸዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ።

ክፍል ፲፫ ፡ ስለ ዮሐንስ መጥምቅ መታሠር ።

ዮሐንስም ፡ ሄሮድስን የወንድሙን የፊልጶስን ሚስት ፲፱
ሄሮድያዳን በማግባቱ ፡ ሄሮድስን በሚያደርገው ክፉ
ነገር ሁሉ ይገሥፀው ነበር ። ማር ፮ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
ደግሞም በተግሣፅ ላይ ተግሣፅ ጨመረ ፡ ስለዚህም ፳
ዮሐንስን ተቀየመውና ፡ በእስር ቤት አግብቶ ዘጋ
በት ።

ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ ጥምቀቱ ለእግዚእነ ።

፳፩ ወእምድኅረ ተጠምቀ ኵሉ ሕዝብ ተጠምቀ እግዚእ
ኢየሱስኒ ፡ ወእንዘ ይጼሊ ተርኅወ ሰማይ ።

፳፪ ወወረደ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ በአምሳለ ሥጋ ርእ
የተ ርግብ ፀዓዳ ፡ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል
አንተ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወኪያከ ሠመርኩ ።

ክፍል ፲፬ ፡ ጌታችን ስለ መጠመቁ ።

ሕዝቡም ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ፡ጌታ ኢየሱስም ተጠ ፳፩
መቀ ፡ ሲጸልይም ሰማይ ተከፈተ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፫ - ፲፯ ።
ማር ፩ ፡ ፱ - ፲፩ ።
መንፈስ ቅዱስም የነጭ ርግብ መልክ በለው አካል ፳፪
አምሳል በራሱ ላይ ወረደ ፡ ከሰማይም "የምወድህ
ልጄ አንተ ነህ ፡ አንተን መረጥኩ" የሚል ቃል
መጣ ። ምዕ ፱ ፡ ፴፭ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ ።

ክፍል ፲ወ፭ ፡ በእንተ መጽሐፈ ትውልድ ዘኢየሱስ ።

፳፫ ወየአክል ሠላሳ ክረምቱ ለእግዚእ ኢየሱስ ፡ ወይመ
ስሎሙ ወልደ ዮሴፍ ውእቱ ።
፳፬ ወልደ ኤሊ ፡ ወልደ ማቲ ፡ ወልደ ሌዊ ፡ ወልደ
ሚልኪ ፡ ወልደ ዮና ፡ ወልደ ዮሴፍ ።
፳፭ ወልደ ማታትዩ ፡ ወልደ አሞጽ ፡ ወልደ ናሆም ፡
ወልደ ኤሲሌም ፡ ወልደ ናጌ ።
፳፮ ወልደ ማአት ፡ ወልደ ማታትዩ ፡ ወልደ ሴሜይ ፡
ወልደ ዮሴፍ ፡ ወልደ ዮዳ ።
፳፯ ወልደ ዮናን ፡ ወልደ ሬስ ፡ ወልደ ዘሩባቤል ፡ ወልደ
ሰላትያል ፡ ወልደ ኔሪ ።
፳፰ ወልደ ሚልኪ ፡ ወልደ ሐዲ ፡ ወልደ ዮሳ ፡ ወልደ
ቆሳም ፡ ወልደ ኤልሞዳም ፡ ወልደ ኤር ።
፳፱ ወልደ ዮሴዕ ፡ ወልደ አልአዛር ፡ ወልደ ዮራም ፡
ወልደ ማጣት ፡ ወልደ ሌዊ ።
፴ ወልደ ስምዖን ፡ ወልደ ይሁዳ ፡ ወልደ ዮሴፍ ፡ ወልደ
ዮናን ፡ ወልደ ኤልያቄም ።
፴፩ ወልደ ሚልያ ፡ ወልደ ማይናን ፡ ወልደ ማጣት ፡
ወልደ ናታን ፡ ወልደ ዳዊት ።
፴፪ ወልደ ዕሤይ ፡ ወልደ ኢዮቤድ ፡ ወልደ ቡኤዝ ፡
ወልደ ሰልሞን ፡ ወልደ ነአሶን ።
፴፫ ወልደ አሚናዳብ ፡ ወልደ አራም ፡ ወልደ አርኒ ፡
ወልደ ኤስሮም ፡ ወልደ ፋሬስ ፡ ወልደ ይሁዳ ።

ክፍል ፲፭ ፡ ስለ ኢየሱስ ትውልድ መጽሐፍ ።

የጌታ ኢየሱስም ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ያህል ነበር ፡ ፳፫
የዮሴፍ ልጅም ይመስላቸው ነበር ። ምዕ ፬ ፡ ፳፪ ።
የኤሊ ልጅ ፡ የማቲ ልጅ ፡ የሌዊ ልጅ ፡ የሚልኪ ፳፬
ልጅ ፡ የዮሴፍ ልጅ ።
የማታትዩ ልጅ ፡ የአሞፅ ልጅ ፡ የናሆም ልጅ ፡ የኤ ፳፭
ሴሌም ልጅ ፡ የናጌ ልጅ ።
የማአት ልጅ ፡ የማታትዩ ልጅ ፡ የሴሜይ ልጅ ፡ የዮ ፳፮
ሴፍ ልጅ ፡ የዮዳ ልጅ ።
የዮናን ልጅ ፡ የሬስ ልጅ ፡ የዘሩባቤል ልጅ ፡ የሰላት ፳፯
ያል ልጅ ፡ የኔሪ ልጅ ።
የሚልኪ ልጅ ፡ የሐዲ ልጅ ፡ የዮሳ ልጅ ፡ የቆሳም ፳፰
ልጅ ፡ የኤልሞዳም ልጅ ፡ የኤር ልጅ ።
የዮሴዕ ልጅ ፡ የአልአዛር ልጅ ፡ የዮራም ልጅ ፡ የማ ፳፱
ጣት ልጅ ፡ የሌዊ ልጅ ።
የስምዖን ልጅ ፡ የይሁዳ ልጅ ፡ የዮሴፍ ልጅ ፡ የዮናን ፴
ልጅ ፡ የኤልያቄም ልጅ ።
የሚልያ ልጅ ፡ የማይናን ልጅ ፡ የማጣት ልጅ ፡ የና ፴፩
ታን ልጅ ፡ የዳዊት ልጅ ። ፪ ሳሙ ፭ ፡ ፲፬ ።
የዕሤይ ልጅ ፡ የኢዮቤድ ልጅ ፡ የቡኤዝ ልጅ ፡ የሰ ፴፪
ልሞን ልጅ ፡ የነአሶን ልጅ ። ሩት ፬ ፡ ፳፪ ።
የአሚናዳብ ልጅ ፡ የአራም ልጅ ፡ የአርኒ ልጅ ፡ የኤስ ፴፫
ሮም ልጅ ፡ የፋሬስ ልጅ ፡ የይሁዳ ልጅ ። ዘፍ ፳፱ ፡ ፴፭ ።

፴፬ ወልደ ያዕቆብ ፡ ወልደ ይስሐቅ ፡ ወልደ አብርሃም ፡
ወልደ ታራ ፡ ወልደ ናኮር ።
፴፭ ወልደ ሴሩኅ ፡ ወልደ ራግው ፡ ወልደ ፋሌቅ ፡ ወልደ
ኤቦር ፡ ወልደ ሳላ ።
፴፮ ወልደ ቃይንም ፡ ወልደ አርፋክስድ ፡ ወልደ ሴም ፡
ወልደ ኖኅ ፡ ወልደ ላሜህ ።
፴፯ ወልደ ማቱሳላ ፡ ወልደ ሄኖክ ፡ ወልደ ያሬድ ፡ ወልደ
መላልኤል ፡ ወልደ ቃይናን ።
፴፰ ወልደ ሄኖስ ፡ ወልደ ሴት ፡ ወልደ አዳም ፡ ወልደ
እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፬ ፤

<u>ክፍል ፲ወ፮ ፡ በእንተ ተመክሮቱ እምዲያብሎስ ።</u>

፩ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ እግዚእ ኢየሱስ ወተ
መይጠ እምዮርዳኖስ ፡ ወወሰዶ መንፈስ ገዳመ ።

፪ ወጾመ አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ወያሜክሮ
ሰይጣን ወኢበልዐ ወኢሰትየ ምንተኒ በውእቶን
መዋዕል ፡ ወተፈጸሞን እማንቱ መዋዕል ርኅበ ።

፫ ወይቤሎ ሰይጣን እመሰ ወልደ እግዚአብሔር አንተ
በል ዝንቱ እብን ይኩን ኅብስተ ።
፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ጽሑፍ ዘይ
ብል ፡ አኮ በኅብስት ክመ ዘየሐዩ ሰብእ ፡ አላ በኵሉ
ቃል ዘይወፅእ እምአፉሁ ለእግዚአብሔር ።
፭ ወአዕረጎ ሰይጣን ውስተ ደብር ነዋኅ ወአርአዮ መን
ግሥታተ ኵሉ ዓለም ከመ ወኢ.ምንትኒ ።
፮ ወይቤሎ ሰይጣን ዘንተ ኵሎ ምኵናነ ወዘንተኒ
ክብረ ለከ እሁበከ ፡ እስመ ሊተ ተውህበ ወለዘፈቀ
ድኩ እሁብ ።
፯ ወእምከመ ሰገድከ ሊተ አንተ ቅድሜየ ለከ ይኩ
ንከ ኵሎ ።
፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሑር እምድኅሬየ ሰይጣን ፡
ጽሑፍ ለእግዚአብሔር አምላክከ ትስግድ ወኪያሁ
ባሕቲቶ ታምልክ ።
፱ ወወሰዶ ኢየሩሳሌም ወአቀሞ ዲበ ርእሰ ማዕዘንተ
ቤተ መቅደስ ፡ ወይቤሎ እመሰ ወልደ እግዚአብሔር
አንተ ረድ ለሊከ እምዝየ ወተወረው ።

፲ እስመ ጽሑፍ ከመ ለመላእክቲሁ ይኤዝዞሙ በእን
ቲአከ ከመ ይዕቀቡከ በኵሉ ፍናዊከ ።
፲፩ ወበእደዊሆሙ ያነሥኡከ ከመ ኢትትዐቀፍ በእብን
እግረከ ።
፲፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ፡ ተብህለ ኢታ
መክሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።
፲፫ ወፈጺሞ ሰይጣን አመክሮቶ በኵሉ ኀደጎ እስከ
ጊዜሁ ።

የያዕቆብ ልጅ ፡ የይስሐቅ ልጅ ፡ የአብርሃም ልጅ ፡ ፴፬
የታራ ልጅ ፡ የናኮር ልጅ ። ዘፍ ፳፩ ፡ ፪ - ፫ ።
የሴሩኅ ልጅ ፡ የራግው ልጅ ፡ የፋሌቅ ልጅ ፡ የኤቦር ፴፭
ልጅ ፡ የሳላ ልጅ ።
የቃይናም (የቃይናን) ልጅ ፡ የአርፋክስድ ልጅ ፡ የሴም ፴፮
ልጅ ፡ የኖኅ ልጅ ፡ የላሜህ ልጅ ። ዘፍ ፭ ፡ ፫ - ፴፪ ።
የማቱሳላ ልጅ ፡ የሄኖክ ልጅ ፡ የያሬድ ልጅ ፡ የመላ ፴፯
ልኤል ልጅ ፡ የቃይናን ልጅ ።
የሄኖስ ልጅ ፡ የሴት ልጅ ፡ የአዳም ልጅ ፡ የእግዚአ ፴፰
ብሔር ልጅ ። ዘፍ ፭ ፡ ፩ - ፫ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

<u>ክፍል ፲፮ ፡ ከዲያብሎስ ስለ መፈተኑ ።</u>

መንፈስ ቅዱስም በጌታ በኢየሱስ ላይ መላ ፡ ከዮርዳ ፩
ኖስም ተመለሰ ፡ መንፈስም ወደ ምድረ በዳ ወሰ
ደው ። ማቴ ፬ ፡ ፩ - ፲፩ ። ማር ፩ ፡ ፲፪ - ፲፫ ።
አርባ መዓልት አርባ ሌሊት ጾመ ፡ ሰይጣንም ይፈት ፪
ነው ነበር ፡ በነዚያ ቀኖች ምንም ምን አልበላም
አልጠጣም ፡ እነዚያ ቀኖች ከተፈጸሙ በኋላ ተራበ ።
ዘፀ ፴፬ ፡ ፳፰ ።
ሰይጣንም አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ይህ ፫
ደንጊያ እንጀራ ይሁን በል አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መለሰ ፡ "ሰው የሚድን ከእግዚአብ ፬
ሔር አፍ በሚወጣው ቃል ነው እንጂ ፡ በእንጀራ
ብቻ አይደለም የሚል ተጽፏል" አለው ። ዘዳ ፰ ፡ ፫ ።
ሰይጣንም ወደ ረጅም ተራራ አውጥቶ የዓለምን ፭
መንግሥታት ሁሉ በቅጽበት አሳየው ።
ሰይጣን እንዲህ አለው ፡ ይህን ሁሉ ግዛት ፡ ይህን ፮
ንም ክብር ላንተ እሰጥሃለሁ ፡ ለእኔ ተሰጥቷልና ፡
ለወደድኩትም እሰጠዋለሁና ።
አንተ በፊቴ ብትሰግድልኝ ሁሉ ላንተ ይሁንልህ ። ፯

ጌታ ኢየሱስ መለሰ "ሰይጣን ከኋላዬ ሂድ ፡ ለእግዚ ፰
አብሔር ለአምላክህ ልትሰግድ ፡ እሱንም ብቻ ልታ
መልክ" ተጽፏልና አለው ፡ ዘዳ ፲ ፡ ፲፪ ።
ወደ ኢየሩሳሌም ወስዶ በቤተ መቅደሱ የመዓዝን ፱
ጫፍ ላይ አቆመውና ፡ እንዲህ አለው ፡ የእግዚአብ
ሔር ልጅ ከሆንክስ አንተ ራስህ ከዚህ በታች ወር
ብለህ ውረድ ።
"በመንገድህ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክትን እንደሚያ ፲
ዛቸው ተጽፏልና" ። መዝ ፺፩ ፡ ፲፩ - ፲፪ ።
"እግርህንም እንዳትሰነክል በእጃቸው ያነሡሃል" ። ፲፩

ጌታ ኢየሱስም መለሰ "ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፲፪
አትፈታተነው ተብሏል" አለው ። ዘዳ ፮ ፡ ፲፮ ።
ሰይጣንም በዚህ ሁሉ እሱን መፈታተኑን ከፈጸመ ፲፫
በኋላ እስከ ጊዜው ተወው ። ዮሐ ፲፬ ፡ ፴ ። ዕብ
፬ ፡ ፲፭ ።

፴፯ ወከነት መዓስብተ ሰማንያ ወአርባዕተ ክረምተ ፡ ወኢ
ትወጽእ እምኵራብ መዓልተ ወሌሊተ እንዘ ትትቀ
ነይ በጾም ወበጸሎት ።
፴፰ ወተንሥአት ሰቤሃ ወገነየት ወአእኰተቶ ለእግዚአ
ብሔር ወነገረት በእንቲአሁ ለኵሎሙ እለ ይሴፈዉ
መድኀኒታ ለኢየሩሳሌም ።
፴፱ ወፈጺሞሙ ኵሎ ዘበሕገ እግዚአብሔር አተዉ
ገሊላ ሀገሮሙ ።
፵ ወልህቀ ሕፃን ወጸንዐ በመንፈስ ቅዱስ ፡ ወምሉአ
ጥበበ ወፍጹም በጸጋ እግዚአብሔር ዘላዕሌሁ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፡ በእንተ ተረክቦቱ ማእከለ ሊቃውንት ።

፵፩ ወየሐውሩ አዝማዲሁ ኢየሩሳሌም ለለዓመት ለበ
ዓለ ፋሲካ ።
፵፪ ወአመ ኮኖ ፍጹመ ሎቱ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ክረ
ምት ዐርጉ ለበዓል ኢየሩሳሌም በከመ ያለምዱ ።
፵፫ ወሰሊጦሙ ግብሮሙ አተዉ ገሊላ ሀገሮሙ ፡ ወሕ
ፃንሰ ኢየሱስ ነበረ ኢየሩሳሌም ወኢያእመሩ ዮሴፍ
ወእሙ ።
፵፬ ወይመስሎሙ ከመ ዘበፍኖት ሀሎ ምስለ ሰብእ ፡
ወበጺሖሙ ኅሥሥዎ በዕለታ ኀበ አዝማዲሁ ወኀበ
እለ የአምርዎ ፡ ወኢረከብዎ ።
፵፭ ወሰበ ኢረከብዎ ተሠውጡ ኢየሩሳሌም እንዘ የኀ
ሥሥዎ ።
፵፮ ወእምዝ በሣልስት ረከብዎ በምኵራብ እንዘ ይነብር
በማእከለ ሊቃውንት ወያጸምአሙ ወይሴእሎሙ ።
፵፯ ወያነክርዎ ኵሎሙ እለ ሰምዑ ጥበበ ወአውሥኦቶ ።
፵፰ ወሰበ ርእይዎ ደንገፁ ፡ ወትቤሎ እሙ ወልድየ ለም
ንት ከመዝ ረሰይከነ እስመ ናሁ አቡከኒ ወአነኒ ሠረ
ሕነ እንዘ ነኀሥሠከ ።
፵፱ ወይቤሎሙ ለምንት ተኀሥሡኒ ፡ ኢያእመርክሙኑ
ከመ ይደልወኒ አሀሉ ውስተ ዘአቡየ ቤት ።
፶ ወእሙንቱሰ ኢለበዉ ቃሎ ዘይቤሎሙ ።
፶፩ ወሖረ ወወረደ ምስሌሆሙ ናዝሬተ ፡ ወኮነ ይትኤ
ዘዝ ሎሙ ወእሙሰ ተዐቅብ ዘንተ ኵሎ ነገረ ወት
ወድዮ ውስተ ልባ ።
፶፪ ወእግዚእ ኢየሱስ ልህቀ ወዐብየ በጥበብ ወበምክር
ወበጸጋ ፡ በኀበ እግዚአብሔር ወበኀበ ሰብእ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲ወ፪ ፡ በእንተ ስብከተ ዮሐንስ መጥምቅ ።

፩ ወአመ ዐሠርቱ ወኃምስቱ ዐመተ መንግሥቱ ለጢ
ብርዮስ ቄሣር እንዘ ጲላጦስ ጰንጤናዊ መልአከ
ይሁዳ ፡ ወሄሮድስ ንጉሥ ላዕለ ገሊላ ፡ ወፊልጶስ

ሰማንያ አራት ዓመት ግን ፈት ሆና ኖረች ፡ በጾምና ፴፯
በጸሎትም እያገለገለች ቀንም ሌትም ከምኵራብ አት
ወጣም ነበር ። ፩ ጢሞ ፭ ፡ ፭ ።
ያን ጊዜም ተነሥታ አመነች ፡ እግዚአብሔርንም አመ ፴፰
ሰገነችው ፡ የኢየሩሳሌም ድኅነት ተስፋ ለሚያደርጉ
ሁሉ የእርሱን ነገር ነገረች ። ቍ ፳፭ ።
በእግዚአብሔር ሕግ የተጻፈውን ከፈጸሙ በኋላ ፴፱
ወደ ገሊላ ወደ አገራቸው ተመለሱ ። ቍ ፳፪ ።
ሕፃኑም አደገ በዕውቀትም ጸና ጥበብንም የተመላ ፵
ነበር ፡ ባለውም በእግዚአብሔር ጸጋ ፍጹም ነበር ።
ቍ ፶፪ ። ምዕ ፩ ፡ ፹ ።

ክፍል ፲፩ ፡ በሊቃውንት መካከል ስለ መገኘቱ ።

ዘመዶቹም በየመቱ በፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም ፵፩
ይሄዱ ነበር ። ዘፀ ፳፫ ፡ ፲፬ - ፲፯ ።
ዐሥራ ሁለት ዓመትም በሆነው ጊዜ እንደ አስለ ፵፪
መዱ ለበዓል ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ ።
ሥራቸውንም ጨርሰው ወደ አገራቸው ወደ ገሊላ ፵፫
ገቡ ፡ ሕፃኑ ኢየሱስ ግን በኢየሩሳሌም ቀረ ፡ ዮሴፍና
እናቱ አላወቁም ነበር ።
በመንገድም ከሰዎች ጋር ያለ መስሏቸው ነበር ፡ ፵፬
ከደረሱም በኋላ ዕለቱን ከዘመዶቹ ከሚያውቁት
ዘንድ ፈለጉት ፡ አላገኙትም ።
ባላገኙትም ጊዜ እየፈለጉት ወደ ኢየሩሳሌም ተመ ፵፭
ለሱ ።
ከዚህ በኋላ በሦስተኛው ቀን በምኵራብ ፡ በሊቃው ፵፮
ንት መካከል ተቀምጦ ሲሰማቸውና ሲጠይቃቸው
አገኙት ።
የሰሙት ሁሉ አስተዋይነቱን አመላለሱን ያደንቁ ፵፯
ነበር ። ምዕ ፬ ፡ ፳፪ ። ዮሐ ፯ ፡ ፲፭ ።
ባዩትም ጊዜ ደነገጡ ፡ እናቱም ልጄ ! ለምን እንዲህ ፵፰
አደረግኸን ፡ እነሆ እኔም አባትህም ስንፈልግህ ብዙ
ደከምን አለችው ።
እርሱም ለምን ትፈልጉኛላችሁ? በአባቴ ቤት ልኖር ፵፱
እንደሚገባኝ አላወቃችሁምን? አላቸው ። ዮሐ ፪፡፲፯።
እነሱ ግን የነገራቸውን ቃሉን አላስተዋሉም ። ፶
ከነርሱም ጋር ወደ ናዝሬት ወርዶ ሄደ ፡ ይታዘዝላ ፶፩
ቸውም ነበር ፡ እናቱ ግን ይህን ሁሉ ነገር ታስተ
ውል ፡ በልቧም ታኖረው ነበር ። ቍ ፲፱ ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፪ ።
ጌታ ኢየሱስ በእግዚአብሔር ዘንድ በሰውም ዘንድ ፶፪
በጸጋ ፡ በምክር ፡ በጥበብ አደገ ፡ ጐለመሰ ። ቍ ፵ ።
ዕብ ፪ ፡ ፯ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲፪ ፡ ስለ መጥምቁ ስለ ዮሐንስ ስብከት ።

ጢባርዮስ ቄሣር በነገሠ በዐሥራ አምስት ዓመት ፡ ፩
ጰንጤናዊው ጲላጦስ የይሁዳ ገዥ ሆኖ ሳለ ፡ ሄሮድ
ስም በገሊላ ላይ ንጉሥ ፡ ወንድሙ ፊልጶስም የኢ

እኁሁ መልእክ ኢጡርያስ ወለብሔረ ጥራኮኒዶስ ፣
ወሊሳንዮስ ሀቢ እንተ ሳብላኔስ ።
፪ ወአመ ሐና ወቀያፋ ሊቃነ ካህናት ፡ መጽአ ቃለ እግ
ዚአብሔር ላዕለ ዮሐንስ ወልደ ዘካርያስ በገዳም ።
፫ ወሖረ አድያመ ዮርዳኖስ ወሰበከ ጥምቀተ ለንስሐ
በዘይትኀደግ ኀጢአት ።
፬ በከመ ይብል ቃለ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ ፣
ናሁ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል ጺሑ
ፍኖተ እግዚአብሔር ወዐርዩ መጽያሕቶ ።
፭ ኵሉ ማዕምቅ ይምላእ ፡ ወኵሉ ደብር ወወግር
ይትሐት ፡ ወይኩን መብእስ መጽያሕተ ርቱዐ ፣ ወይ
ሰሬ ፍኖት መብእስ ።
፮ ወይርአይ ኵሉ ዘነፍስ አድኅኖቶ ለእግዚአብሔር ።
፯ ወይቤሎሙ ዮሐንስ ለሕዝብ እለ መጽኡ ኀቤሁ ያጥ
ምቆሙ ፡ ትውልደ ሰበድዐት መኑ ነገረክሙ ታም
ስጡ እመቅሠፍት ዘይመጽእ ።
፰ ግበሩ እንከ ፍሬ ዘይደልወክሙ ለንስሐ ፡ ወኢይም
ሰልክሙ በብሂለ ዘትብሉ ሀሎ አቡነ አብርሃም ፡
እብለክሙ ከመ ይክል እግዚአብሔር አንሥአ
ውሉደ ፡ ለአብርሃም እምእላንቱ አእባን ።
፱ እስመ ናሁ ወድአ ተሰይመ ጕድብ ኀበ ጕንደ
ዕፀው ፡ ወለኵሉ ዕፅ ዘኢይፈሪ ፍሬ ሠናየ ይገዝ
ምዎ ወውስተ እሳት ይወድይዎ ።
፲ ወተስእልዎ ሕዝብ ወይቤልዎ ምንተ ንግበር ።
፲፩ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ዘቦ ክልኤ ልብስ ክዳናተ
የሀብ ለዘአልቦ ፡ ወዘሂቦ እክል ከማሁ ይግበር ።
፲፪ ወመጽኡ መጸብሐንሂ ያጥምቆሙ ፡ ወተስእልዎ
ወይቤልዎ ሊቅ ምንተ ንግበር ።
፲፫ ወይቤሎሙ አልቦ ዘትገብሩ ፈድፋደ እምዘተአዘዝ
ክሙ ።
፲፬ ወተስእልዎ ሐራሂ ወይቤልዎ ፡ ንሕነኬ ምንተ ንግ
በር ፡ ወይቤሎሙ ኢትሂዱ ፡ ወኢትትዓገሉ መኑሂ ፡
አላ ንበሩ በበሲሳይክሙ ።
፲፭ ወሐለዩ ኵሉ ሕዝብ በልቦሙ ወመሰሎሙ ዮሐንስ
ከመ ውእቱ ክርስቶስ ።
፲፮ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎሙ ለኵሎሙ አንሰ
አጠምቀክሙ በማይ ፡ ወይመጽእ ዘይጸንዐኒ እፍታሕ
ቶታነ አሣእኒሁ እምአገሪሁ ፣ ወውእቱ ያጠምቀክሙ
በመንፈስ ቅዱስ ወበእሳት ።

ጡርያስና የጥራኮኒዶስ ገዥ ፡ ሊሳንዮስም የሳብላኔስ
ገዥ ሆነው ሳሉ ።
ሐና እና ቀያፋም የክህናት አለቆች በነበሩበት ፪
ወራት ፡ የእግዚአብሔር ቃል በምድረ በዳ ወደ ዘካ
ርያስ ልጅ ወደ ዮሐንስ መጣ ።
ኃጢአት በሚሠረይበት ገንዘብ ለንስሐ የሚያበቃ ፫
ጥምቀትን ፡ እየሰበከ ፣ የዮርዳኖስን አውራጃ ዞረ ።
ማቴ ፫ ፡ ፩ - ፪ ። ማር ፩ ፡ ፩ - ፰ ።
በምድረ በዳ የሚጮኽ አዋጅ ነጋሪ እነሆ ያለ የነ ፬
ቢዩ የኢሳይያስ መጽሐፍ ቃል እንደሚለው፣ እሱም
የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ ፡ ጐዳናውንም አስ
ተካክሉ ፣ ይላል ። ኢሳ ፵ ፡ ፫ - ፬ ።
ጐድጓዳው ሁሉ ይሞላ ፡ ተራራውም ኮረብታውም ፭
ሁሉ ዝቅ ይበል ፡ ሰንከልካላውም የተካከለ ጥርጊያ
ይሁን ፡ ወጣ ገባው መንገድ ይስተካከል ።
ነፍስ ያለው ሁሉ የእግዚአብሔርን ትድግና ይይ ። ፮
ኢሳ ፶፪ ፡ ፲ ።
ዮሐንስም ሊያጠምቃቸው የመጡትን ሰዎች እን ፯
ዲህ አላቸው ፡ እናንት የእፍኝት እባብ ልጆች ከሚ
መጣው መቅሠፍት ታመልጡ ዘንድ ማን ነገራችሁ?
ማቴ ፳፫ ፡ ፴፫ ።
እንግዲህ ለንስሐ የሚያበቃችሁን ሥራ ሥሩ ፡ አብ ፰
ርሃም አባታችን አለን እንደምትሉ አይምሰላችሁ ፣
እግዚአብሔር ከእነዚህ ደንጎች ለአብርሃም ልጅን
ማስነሣት እንደሚችል እነግራችኋለሁ ። ማቴ ፫ ፡ ፩ ።
ዮሐ ፰ ፡ ፴፱ ።
አሁን ምሳር በዛፎች ላይ ተቃጥቷልና ፣ መልካም ፱
ፍሬ የማያፈራውን ዕንጨት ሁሉ ይቈርጡታል ወደ
እሳትም ይጨምሩታል ። ማቴ ፯ ፡ ፲፱ ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፪-፯ ።
ሕዝቡም ምን እናድርግ? ብለው ጠየቁት ። ግብ ፲
ሐዋ ፪ ፡ ፴፯ ።
ሁለት ልብስ ያለው ለሌለው ልብስ ይስጥ ፡ እህል ፲፩
ያለውም እንዲሁ ያድርግ ። ኢሳ ፶፰ ፡ ፯ ። ያዕ ፪ ፡
፲፫ - ፲፭ ።
ቀራጮች ሊያጠምቃቸው መጡና መምህር! ምን ፲፪
እናድርግ? ብለው ጠየቁት ። ማቴ ፭ ፡ ፵፮ ።
ከታዘዛችሁት አትርፉችሁ የምታደርጉት አይኑር ፲፫
አላቸው ።
ጭፍሮችም መጥተው እኛሳ ምን እናድርግ? አሉት ፡ ፲፬
በየገንዘባችሁ ኑሩ እንጂ ፡ ማነንም አትቀሙ ፣ አትበ
ድሉ አላቸው ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፫ - ፳ ።
ሕዝቡም ሁሉ ዮሐንስ ፡ ክርስቶስ እንደሆነ በልባ ፲፭
ቸው ያስቡ ነበር ። ዮሐ ፩ ፡ ፲፱ - ፳ ።
ዮሐንስም መልሶ ሁሉንም እንዲህ አላቸው ፡ እኔ ፲፮
በውኃ አጠምቃችኋለሁ ፡ ግን የሚበልጠኝ የጫማ
ውን ጠፍር እንኳ ልፈታለት የማይገባኝ ይመጣል ፣
እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል ።
ማቴ ፫ ፡ ፲፩ - ፲፪ ። ዮሐ ፩ ፡ ፳፮ ።

ክፍል ፲ወ፯ ፣ በእንተ ቀዳሚ ስብከቱ ።

፲፬ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ በኃይለ መንፈስ ቅዱስ
ወሖረ ገሊላ፡ ወተሰምዐ ነገሩ በኵሉ በሐውርት ።

፲፭ ወይሜህሮሙ በኵሉ ምኵራባቲሆሙ ወያነክሩ ምህ
ሮቶ ወይሴብሕዎ ኵሉ ወያከብርዎ ።

ክፍል ፲ወ፰ ፣ በእንተ ስብከቱ በናዝሬት ።

፲፮ ወሖረ ናዝሬተ ኀበ ተሐፅነ ወቦአ ምኵራበ በዕለተ
ሰንበት በከመ ያለምድ ፡ ወተንሥአ ያንብብ ።

፲፯ ወወሀብዎ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ ፡ ወከሢቶ መጽ
ሐፈ ረከበ መካነ ኀበ ዘይብል ።

፲፰ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌየ ዘበእንቲአሁ ቀብአኒ
እዜንዎሙ ለነዳያን ፈነወኒ ፡ ወእስብክ ሎሙ ግዕዛነ
ለፂዉዋን ፣ ወእስተፍሥሖሙ ለኅዙናን ፡ ወይርአዩ
ዕዉራን ፣ ወአንግፎሙ ለግፉዓን ፡ ወእፍትሖሙ ለሙ
ቁሓን ፡ ወእፈውሶሙ ለቁሱላን ።

፲፱ ወእስብክ ዐመተ እግዚአብሔር ኅሬተ ወዘከነ
መዋዕለ ።

፳ ወከደኖ መጽሐፈ ወመጠዎ ለላእክ ወነበረ ፡ ወአን
ሥኡ አዕይንቲሆሙ ኵሎሙ እለ ሀለዉ ውስተ
ምኵራብ ወነጸርዎ ።

፳፩ ወአኀዘ ይበሎሙ ፣ ዮም በጽሐ ቃለ ዝንቱ መጽሐፍ
ወተሠልጠ ውስተ ዕዘኒክሙ ።

፳፪ ወእለ ሰምዕዎ ኵሎሙ አንከሩ ሞገሰ ቃሉ ወሣዕ
ሣዐ አፉሁ ፡ ወይቤሉ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልደ
ዮሴፍ ።

፳፫ ወይቤሎሙ በኑ ትብሉኒ ኵልክሙ ዛተ ምሳሌ
ዐቃቤ ሥራይ ፈውስ ርእሰከ ኵሎ ዘሰማዕነ ዘገበርከ
በቅፍርናሆም ግበር በዝየኒ በሀገርከ ።

፳፬ ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ አልቦ ነቢይ ዘይከብር
በሀገሩ ።

፳፭ አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ በውስተ
እስራኤል በመዋዕለ ኤልያስ ነቢይ አመ ተዐፅወ
ሰማይ ሠለስተ ዐመተ ወስድስተ አውራኀ እስከ ኮነ
ረኃብ ዐቢይ ውስተ ኵሉ ምድር ።

፳፮ ወኢተፈነወ ኤልያስ ኀበ አሐቲ እምኔሆን ዘእንበለ
ኀበ አሐቲ ብእሲት መበለት ዘሀለወት በሰራጵታ
ዘሲዶና ።

፳፯ ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለዉ በውስተ እስራኤል አመ

ክፍል ፲፯ ፡ ስለ መጀመሪያ ትምህርቱ ።

ጌታ ኢየሱስም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተመልሶ ፲፬
ወደ ገሊላ ሄደ ፡ ወሬውም በሀገሩ ሁሉ ተሰማ ።
ማቴ ፬ ፡ ፲፪-፲፯ ። ማር ፩ ፡ ፲፬-፲፭ ።
በየምኵራባቸውም ሁሉ ያስተምራቸው ነበር ፣ ትም ፲፭
ህርቱንም ያደንቁ ነበር ፣ ሁሉም ያመሰግኑትና ያከብ
ሩትም ነበር ።

ክፍል ፲፰ ፣ በናዝሬት ስለ ማስተማሩ ።

ወደ አደገበት ወደ ናዝሬት ሄደና በሰንበት (ቀዳሚ) ፲፮
ቀን እንዳስለመደ ወደ ምኵራብ ገባ ፡ ሊያነብም
ተነሣ ። ማቴ ፲፫ ፣ ፶፫ ። ማር ፮ ፡ ፩-፯ ።
የነቢዩ የኢሳይያስን መጽሐፍ ሰጡት ፡ መጽሐፉንም ፲፯
በገለጠ ጊዜ እንዲህ የሚል የተጻፈበትን ሥፍራ
አገኘ ።
"የእግዚአብሔር መንፈስ በላዩ ነው ፡ ስለዚህም ፲፰
ቀብቶ ለድሆች የምሥራች እነግራቸው ዘንድ ላከኝ፡
ለተማረኩትም ነፃነትን እሰብክላቸው ዘንድ ፣ ያዘኑ
ትንም ደስ አሰኛቸው ዘንድ ፡ ዕዉሮቹም ያዩ ዘንድ፡
የተገፉትንም አድናቸው ዘንድ ፡ የታሠሩትንም እፈ
ታቸው ዘንድ ፡ የቈሰሉትንም አድናቸው ዘንድ" ።
ኢሳ ፷፩ ፣ ፩-፪ ።
የተመረጠችውን የእግዚአብሔርን ዓመትና የሆነውን ፲፱
ቀን አስተምር ዘንድ ። ዘሌ ፳፭ ፡ ፲ ።
መጽሐፉንም አጥፎ ለተላላኪው ሰጠውና ተቀመጠ፡ ፳
በምኵራቡም ያሉት ሁሉ ዓይናቸውን አቅንተው
አተኵረው አዩት ።
እሱም የዚህ የመጽሐፍ ነገር ዛሬ ደረሰ ፡ ወደ ጆሮ ፳፩
አችሁም ገባ ይላቸው ጀመር ።
የሰሙትም ሁሉ የአንደበቱን ቅልጥፍና የንግግሩን ፳፪
መከናወን አደነቁ ፡ ግን ይህ የዮሴፍ ልጅ አይደለ
ምን ፣ አሉ ። መዝ ፹፫ ፡ ፫ ። ኢሳ ፶ ፡ ፬ ።
እርሱም በውኑ ሁላችሁም ባለመድኃኒት ራስህን ፳፫
በቅፍርናሆም ያደረግኸውን የሰማነውን ሁሉ በዚህ
በሀገርህ ደግሞ አድርግ ብላችሁ ይህቺን ተረት ትተ
ርቱብኛላችሁ አላቸው ።
እንዲህም አላቸው ፣ እውነት እነግራችኋለሁ ፡ መም ፳፬
ህር በሀገሩ አይከብርም ። ዮሐ ፬ ፡ ፵፬ ።
እውነት እነግራችኋለሁ ፡ በምድር ሁሉ ረኀብ እስኪ ፳፭
ሆን ድረስ ሰማይ ሦስት ዓመት ከስድስት ወር በተዘ
ጋበት በነቢዩ በኤልያስ ዘመን ፡ በእስራኤል ውስጥ
ብዙ ባልቴቶች ነበሩ። ፩ ነገ ፲፯ ፡ ፩-፱ ። ፲፰ ፣ ፩-፲ ።
ኤልያስ ከነዚያ ወደ አንዲቱ አልተላከም ፣ የሲዶና ፳፮
ዕፃ በምትሆን በሰራጵታ ወደምትኖር ወደ አንዲት
ባልቴት ሴት ነው እንጂ ።
በነቢዩ በኤልሳዕ ዘመንም በእስራኤል ውስጥ ብዙ ፳፯

መዋዕለ ኤልሳዕ ነቢይ ወኢነጽሐ አሐዱሂ እምኔ
ሆሙ ዘእንበለ ንእማን ሶርያዊ ።
፳፯ ወተምዑ ኵሎሙ እለ ሀለዉ በምኵራብ ሰሚዖሙ
ዘንተ ።
፳፱ ተንሥኡ ሰቤሃ ወአውፅእዎ አፍአ እምሀገር ወወሰ
ድዎ ውስተ ሕፅነ ርእሰ ደብር ዘተነድቀት ላዕሌሁ
ሀገሮሙ ከመ ያጽድፍዎ ።
፴ ወውእቱሰ ኀለፈ እንተ ማእከሎሙ ወሖረ ።

ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ ኅዲጎቱ ናዝሬተ ፡ ወሐዊሮቱ ቅፍርናሆም ።

፴፩ ወወረደ ቅፍርናሆም ሀገረ ገሊላ ወመሀሮሙ በሰ
ንበት ።

፴፪ ወያነክሩ ምህሮቶ እስመ በትእዛዝ ውእቱ ቃሉ ።

ክፍል ፳ ፡ በእንተ አሕይዎቱ ዘጋኔን ።

፴፫ ወሀሎ በምኵራብ አሐዱ ብእሲ ዘጋኔን እኩይ ላዕ
ሌሁ ወከልሐ በዓቢይ ቃል ።
፴፬ ወይቤ ምንት ብየ ምስሌከ ኢየሱስ ናዝራዊ መጻእ
ከኑ ታጥፍአነ ፡ አአምረከ መኑ አንተ ቅዱሱ ለእግ
ዚአብሔር ።
፴፭ ወገሠፆ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ተፈጸም ወፃእ
እምኔሁ ወነፅኖ ጋኔኑ ማእከለ ምኵራብ ፡ ወወፅአ
እምኔሁ ወኢነከዮ ወኢምንተኒ ።
፴፮ ወደንገፁ ኵሎሙ ወተናገሩ በበይናቲሆሙ ወይ
ቤሉ ፡ ምንትኑ ዝ ነገር እስመ በትእዛዝ ወበኃይል
ይኤዝዞሙ ለአጋንንት እኩያን ወይወፅኡ ።

፴፯ ወወፅአ ወተሰምዓ ነገሩ በኵሉ በሐውርተ አድያም ።

ክፍል ፳ወ፩ ፡ በእንተ ሐማተ ጴጥሮስ ወከልአን ሕሙማን ።

፴፰ ወወፂአ እምኵራብ ቦአ ቤተ ስምዖን ወሐማቱ ለስ
ምዖን ተሐምም ዐቢየ ፈጸንተ ወነገርዎ ወሰአልዎ
በእንቲአሃ ።

፴፱ ወቆመ ኀቤሃ ወገሠፆ ለፈፀንታ ወኃደጋ ሶቤሃ ፡ ወተ
ንሥአት ወተልእከቶሙ ።

፵ ወሰበ የዐርብ ፀሐይ አምጽኡ ኀቤሁ ኵሎ ድዉያነ
ወሕሙማነ ደዌ ዘዘዚአሁ ፡ ወለለአሐዱ እምኔሆሙ
አንበረ እዴሁ ዲቤሆሙ ወፈወሰሙ ።

ለምጻሞች ነበሩ ፡ ከሶርያዊው ከንእማን በቀር ከነ
ዚያ አንድ ስንኳን አልነፃም ። ፪ ነገ ፭ ፡ ፲፬ ።
በምኵራብ ያሉም ሁሉ ይህን ሰምተው ተቈጡ ። ፳፯
ግብ ሐዋ ፳፪ ፡ ፳፪ ።
ያን ጊዜም ተነሥተው ከከተማ ወደ ውጭ አወጡት ፡ ፳፱
ገፍተውም ይጥሉት ዘንድ አገራቸው በላይ ተሠር
ታበት ወደ አለችው ተራራ ጫፍ አጠገብ ወሰዱት ።
እርሱ ግን በመካከላቸው አልፎ ሄደ ። ዮሐ ፰ ፡ ፶፱ ። ፴

ክፍል ፲፱ ፡ ናዝሬትን ትቶ ፡ ወደ ቅፍርናሆም ስለ መግባቱ ።

የገሊላ ዐፃ ወደምትሆን ቅፍርናሆም ወርዶ ፡ በሰን ፴፩
በት (በቅዳሚ) አስተማራቸው ። ማቴ ፬ ፡ ፲፫ - ፲፯ ።
ማር ፩ ፡ ፳፩ - ፳፰ ።
ትምህርቱንም ያደንቁ ነበር ፡ አነጋገሩ በትእዛዝ ፴፪
ነውና ። ማቴ ፯ ፡ ፳፰-፳፱ ። ኤር ፳፫ ፡ ፳፱ ። ዮሐ ፯ ፡ ፵፯ ።

ክፍል ፳ ፡ ጋኔን የያዘውን ስለ ማዳኑ ።

በምኵራብም ክፉ ጋኔን የያዘው አንድ ሰው ነበር ፡ ፴፫
በታላቅ ቃልም ጮኸ ።
የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ ! ካንተ ጋር ምን አለኝ ? ያለ ፴፬
ጊዜያችን ልታጠፋን መጣህን ? የእግዚአብሔር
ቅዱስ ሆይ ! አንተ ማን እንደሆንክ አውቄሃለሁ አለ ።
ጌታ ኢየሱስም ዝም በልና ከእሱ ውጣ ብሎ ገሠ ፴፭
ፀው ፡ ጋኔኑም በምኵራቡ መካከል ጣለውና ከእሱ
ወጣ ፡ ግን ምንም አልጐዳውም ።
ሁሉም ደንግጠው ይህ ነገር ምንድር ነው ? ክፉዎች ፴፮
አጋንንትን በትእዛዝ በኃይል ያዛቸዋል ፡ እነሱም
ይታዘዙታልና ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ ።
፩ ጴጥ ፫ ፡ ፳፪ ።
ወሬውም በአካባቢው ባሉ መንደሮች ሁሉ ወጥቶ ፴፯
ተሰማ ።

ክፍል ፳፩ ፡ ስለ ጴጥሮስ አማትና ፡ ስለ ሌሎችም በሽተኞች ።

ከምኵራቡም ወጥቶ ወደ ስምዖን ቤት ገባ ፡ የጴጥ ፴፰
ሮስ አማትም በብርቱ የሆድ ዝማ ታማ ነበርና ፡ የእ
ርሷን ነገር ነገረው ለመኑት ። ማቴ ፰ ፡ ፲፬ - ፲፯ ።
ማር ፩ ፡ ፳፱ - ፴፱ ።
በአጠገቧም ቆሞ ሆድ ዝማዋን ገሠፀው ፡ ወዲያ ፴፱
ውም ተዋትና ተነሥታ አገለገለቻቸው ። ምዕ ፲ ፡
፵ ። ማቴ ፰ ፡ ፲፭ - ፲፯ ።
ፀሐይም በገባ ጊዜ ልዩ ልዩ ደዌ የታመሙትንና ፵
ድዉያኑን ሁሉ አመጡለት ፡ ከነሱም በእያንዳንዱ
ላይ እጁን ጭኖ ፈወሳቸው ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፬ ።

፵፩ ወብዙኃን አጋንንት ይወፅኡ ወይኬልሑ ወይብልዎ
አንተ ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር፡ ወይ
ጌሥፆሙ ወኢያበውሖሙ ይንብቡ ዘንተ እስመ የአ
ምርዎ ከመ ውእቱ ክርስቶስ ።

፵፪ ወጸቢሖ ወፅአ ወሖረ ውስተ ገዳም ወኃሠሥዎ
ሕዝብ ወሖሩ ኀቤሁ ወአኀዝዎ ወአቀምዎ ከመ ኢይ
ኅልፍ እምኔሆሙ ።

፵፫ ወይቤሎሙ ለካልአትኒ አህጉር ሀለወኒ እዜንዎን
በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር፡ እስመ እንበይነ
ዝንቱ ተፈነውኩ ።

፵፬ ወይሰብክ በምኵራባተ ገሊላ ።

ምዕራፍ ፭፤

ክፍል ፳ወ፪፡ በእንተ ተጸውዖተ ስምዖን ።

፩ ወሀለወ ኀቤሁ ሰብእ ብዙኃን ወያጸምዑ ቃለ እግ
ዚአብሔር፡ ውእቱሰ ይቀውም መንገለ ሐይቀ ባሕረ
ጌንሴሬጥ ።

፪ ወርእየ ክልኤተ አሕማረ ኀበ ውእቱ ሐይቅ ወወ
ረዱ እምኔሆን መሠግራን ይሕጽቡ መሣግሪሆሙ ።

፫ ወዓርገ ውስተ አሐቲ ሐመር እምኔሆን፡ ወይእቲ
ሐመር እንተ ስምዖን፡ ወይቤሎ ከመ ያርኁቃ ሕቀ
እምነ ምድር ከመ ይንበር ዲቤሃ ወይምሀር፡ ወነበረ
ውስተ ሐመር፡ ወመሀሮሙ ለሕዝብ ።

፬ ወሶበ ፈጸመ ነገሮ አርመመ፡ ወይቤሎ ለስምዖን
አትትቱ መንገለ ዕመቀ ባሕር፡ ወአውርዱ መሣግሪ
ክሙ ኀበ ይምነ ሐመር ።

፭ ወአውሥአ ስምዖን ወይቤሎ ሊቅ ሠራሕነ ኵላ
ሌሊተ እንዘ ናወርድ መሣግሪነ ወአልበ ዘአኀዝነ፡
ወባሕቱ እስመ አዘዝከነ ናወርድ መሣግሪነ ።

፮ ወገቢሮሙ ከማሁ ተእኀዙ ብዙኃን ዓሣት ፈድፋደ
እስከ ይትበተክ መሣግሪሆሙ ።

፯ ወጸውዕዎሙ ለቢጾሙ እለ ውስተ ካልእ ሐመር
ከመ ይምጽኡ ወይርድእዎሙ፡ ወመጽኡ ወመልኡ
ክልኤሆን አሕማረ እስከ ይሰጠማ ።

፰ ወርእዮ ስምዖን ጴጥሮስ አስተብረከ ወሰገደ ኀበ
እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኅድገኒ እግዚኦ
ወሑር እምኔየ እስመ ብእሲ ኃጥእ አነ ።

፱ እስመ አኀዞ ድንጋፄ ወፍርሃት፡ ወኵሎሙ እለ ምስ
ሌሁ ደንገፁ በእንተ ዓሣት ዘተሠግሩ ።

፲ ወከማሁ ያዕቆብኒ ወዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ አዕር
ክቲሁ ለስምዖን፡ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለስም
ዖን፡ ኢትፍራህ እምይእዜሰ ሰብአ ታሤግር ።

የሉቃስ ወንጌል ፬ ።

ብዙ አጋንንትም አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስ ፵፩
ቶስ ነህ እያሉ እየጮኹ ይመጡ ነበር፡ ክርስቶስ
እንደሆነ ስላወቁት ይገሥፃቸው ነበር፡ ይህንንም እን
ዲናገሩ አይፈቅድላቸውም ነበር ። ማቴ ፰፡ ፳፱ ።
ማር ፫፡ ፲፪ ።

ሲነጋም ወጥቶ ወደ ምድረ በዳ ሄደ፡ ሕዝቡም እየ ፵፪
ፈለጉት ወደርሱ ሄዱና አልፎአቸው እንዳይሄድ
ይዘው አቆሙት ።

ለሌሎች ሀገሮች ደግሞ ስለ እግዚአብሔር መንግ ፵፫
ሥት እነግራቸው ዘንድ አለኝ፡ ስለዚህ ተልኬአለ
ሁና አላቸው ። ቀ፦ ፲፰ - ፳ ። ምዕ ፰፡ ፩ ።

በገሊላ ምኵራቦችም ይሰብክ ነበር ። ቀ፦ ፲፭ ። ፵፬

ምዕራፍ ፭፤

ክፍል ፳፪፡ ስለ ስምዖን መጠራት ።

ብዙ ሰዎችም ከእሱ ዘንድ ተሰብስበው የእግዚአብ ፩
ሔርን ቃል ይሰሙ ነበር፡ እሱ ግን በጌንሴሬጥ
ባሕር ወደብ ቆሞ ነበር ። ማቴ ፬፡ ፲፰ - ፳፪ ። ማር
፩፡ ፲፮ - ፲፰ ።

በዚያም ወደብ ሁለት መርከቦች ቆመው አየ፡ ከእነር ፪
ሱም ዓሣ አጥማጆቹ መረባቸውን ሊያጥቡ ወረዱ ።

ከሁለቱ ወደ አንዲቱ መርከብ ወጣ፡ ያችም መር ፫
ከብ የስምዖን ነበረች፡ በላይዋ ላይ ተቀምጦ ያስተ
ምር ዘንድ ከምድር ጥቂት እንዲያርቃት አዘዘው፡
በመርከብም ላይ ተቀምጦ ሕዝቡን አስተማራቸው ።

ትምህርቱን ከጨረሰ በኋላ ዝም አለ፡ ከዚህም በኋላ ፬
ስምዖንን ወደ ትልቁ ባሕር ፈቀቅ አድርጋችሁ በመ
ርከቡ በስተቀኝ በኩል መረባችሁን ጣሉ አለው ።
ዮሐ ፳፩፡ ፮ ።

ጴጥሮስም መልሶ መምህር! መረባችንን ስንጥል ፭
ሌሊቱን ሁሉ ደክመናል፡ የያዝነውም የለም፡ ነገር
ግን ስለ አዘዝከን መረባችንን እንጥላለን አለው ።
መዝ ፻፳፮፡ ፩ - ፪ ።

እንዳዘዛቸውምባደረጉ ጊዜ መረቡ እስኪበጠስ ፮
ድረስ ብዙዎች ዓሣዎች ተያዙ ።

መጥተው ይረዱአቸውም ዘንድ በሌላ መርከብ ያሉ ፯
ትን ባልንጀሮቻቸውን ጠሩ፡ መጥተውም እስኪ
ጠልቁ ድረስ፡ ሁለቱን መርከቦች መሉ ። ቀ፦ ፲ ።

ስምዖን ጴጥሮስም ይህን አይቶ ከጌታ እግር በታች ፰
ሰገደና አቤቱ! ይቅር በለኝ፡ ከእኔም ተለይ እኔ
ኃጢአተኛ ሰው ነኝና አለው ።

ፍርሃት ድንጋጤ ይዞታልና፡ ስለ ተያዙትም ዓሣዎች ፱
ከእሱ ጋር የነበሩት ሁሉ ደነገጡ ።

እንዲሁም የስምዖን ወዳጆች የዘብዴዎስ ልጆች ያዕ ፲
ቆብና ዮሐንስ ደነገጡ፡ ጌታ ኢየሱስም ስምዖንን
አትፍራ፡ ከእንግዲህ ወዲህስ ሰውን ታጠምዳለህ
አለው ። ኤር ፲፮፡ ፲፮ ። ማቴ ፲፫፡ ፵፯ ።

፲፩ ወአውፅኡ አሕማሪሆሙ ውስተ ምድር ወኀደጉ
ኵሎ ወተለውዎ ።

<u>ክፍል ፳ወ፫ ፡ ዘከመ አሕየዎሙ እግዚእ ኢየሱስ</u>
<u>ለዘለምፅ ወለመፃጉዕ ።</u>

፲፪ ወእንዘ ሀሎ ውስተ አሐቲ ሀገር መጽአ ብእሲ ዘለ
ምፅ ኵለንታሁ ፡ ወሶበ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ
ሰገደ ሎቱ በገጹ ፡ ወአስተብቍዖ ወይቤሎ ፡ እግዚኦ
እመሰ ፈቀድከ ትክል አንጽሖትየ ።
፲፫ ወሰፍሐ እዴሁ ወገሠሦ ወይቤሎ እፈቅድ ንጻሕ ፡
ወኀደጎ ለምጹ ሶቤሃ ።
፲፬ ወከልአ ኢይንግር ወኢለመኑሂ ፡ ወአዘዞ ወይቤሎ
ሑር ወአፍትን ርእሰከ ለካህን ወአብእ መባአከ ፡
በእንተ ዘነጻሕከ በከመ አዘዘ ሙሴ ከመ ይኩን
ስምዐ ላዕሌሆሙ ።
፲፭ ወተሰምዐ ነገሩ ፈድፋደ ፡ ወይመጽኡ ብዙኃን ሰብእ
ኀቤሁ ይሰምዕዎ ወይትፈወሱ እምደዌሆሙ ።

፲፮ ወውእቱሰ ይወፅእ ገዳመ ወይጼሊ በህየ ።

፲፯ ወእምዝ ከነ በአሐቲ ዕለት እመዋዕል እንዘ ሀሎ
ይሜህሮሙ ወይነብሩ ፈሪሳውያን ወሊቃውንተ
ኦሪት እለ መጽኡ እምገሊላ ወእምኵሉ አህጉረ
ይሁዳ ወእምኢየሩሳሌም በኃይለ እግዚአብሔር
ውእቱ በዘይፌውስ ።

፲፰ ወአምጽኡ ኀቤሁ ብእሴ መፃጕዐ እንዘ ይፀውርዎ
አርባዕቱ እደው በዐራት ወፈቀዱ ያብእዎ ኀቤሁ
ይፈውሶ ።
፲፱ ወኃጥኡ እንተ ኀበ ያበውእዎ እስመ ጽፉቅ ሰብእ
ወዐርጉ ናሕሰ ወነሠቱ ጠፈረ ፡ ወአውረድዎ ምስለ
ዐራቱ ውስተ ቤት ቅድሜሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፳ ወርእዮ ሃይማኖቶሙ ይቤሎ ለውእቱ ብእሲ ተኃ
ድገ ለከ ኃጢአትከ ።
፳፩ ወአኃዙ የሐልዩ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ወይበሉ ፡
ምንትኑ ውእቱ ዝንቱ ዘይነብብ ጽርፈተ ፡ መኑ ይክል
ኀዲገ ኃጢአት ዘእንበለ አሐዱ እግዚአብሔር ባሕ
ቲቱ ።
፳፪ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ዘይሔልዩ ወይቤ
ሎሙ ምንተኑ ትሔልዩ በልብክሙ ።
፳፫ ምንት ይቀልል እምብሂለ ተኃድገ ለከ ኃጢአትከ ፡
ወእምብሂለ ተንሥእ ወፁር ዐራተከ ወሑር ።
፳፬ ወከመ ታእምሩ ከመ ብዉሕ ሎቱ ለወልደ እጓለ
እመሕያው ይኅድግ ኃጢአተ በዲበ ምድር ፡ ወይ
ቤሎ ለውእቱ ድዉይ ለከ እብለከ ተንሥእ ወንሣእ
ዐራተከ ወእቱ ቤተከ ።

መርከቦቻቸውንም ወደ ምድር አወጡና ሁሉንም ፲፩
ትተው ተከተሉት ። ማቴ ፲፱ ፡ ፳፯ ።

<u>ክፍል ፳፫ ፡ ጌታ ኢየሱስ</u>
<u>ለምፃሙንና ሽባውን እንዳዳነ ።</u>

በአንዲት አገር ሳለም ሁለመናው ለምጽ የሆነ ሰው ፲፪
መጣ ፡ ጌታ ኢየሱስንም በየው ጊዜ በፊቱ ሰገደ
ለትና አቤቱ ! ብትወድስ ልታነፃኝ ትችላለህ ፡ እያለ
ማለደው ። ማቴ ፰ ፡ ፩ - ፬ ። ማር ፩ ፡ ፵ - ፵፭ ።
እጁንም ዘርግቶ ዳሠሠውና እወዳለሁ ንጻ አለው ፡ ፲፫
ወድያውኑም ለምጹ ለቀቀው ።
ለማንም ለማን እንዳይናገር ከለከለው ፡ ሂደህ ለካህን ፲፬
አስመርምር ፡ ስለ ንፃህም ሙሴ እንደ አዘዘ መባእህን
አቅርብ ፡ ብሎ አዘዘው ። ዘሌ ፲፬ ፡ ፪ ።

ዜናው በሁሉ ተዳረሰ ፡ ብዙ ሰዎችም ትምህርቱን ፲፭
ሊሰሙ ከደዌያቸው ሊፈወሱ ወደርሱ ይመጡ
ነበር ።
እርሱ ግን ወደ ምድረ በዳ እየወጣ በዚያ ይጸልይ ፲፮
ነበር ። ማር ፩ ፡ ፴፭ ።
ከዚህም በኋላ ከዕለታት በአንድ ቀን ፡ ከገሊላ ከይ ፲፯
ሁዳ አገሮችና ከኢየሩሳሌም የመጡ የኦሪት አዋቂ
ዎችና ፈሪሳውያን ተሰብስበው ሲያስተምራቸው
ሳለ ፡ የእግዚአብሔር ኃይል ሆነለት ፡ ይኸውም በሚ
ፈውስበት ጊዜ ነው ። ምዕ ፱ ፡ ፩ - ፰ ። ማር ፪ ፡
፩ - ፲፪ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፯ ።
አራት ሰዎችም በአልጋ ተሸክመው ልምሾ የሆነ ፲፰
ውን ሰው ወደ እርሱ አመጡ ፡ እንዲፈውሰውም ወደ
እርሱ ሊያስገቡት ወደዱ ።
የሚያስገቡበትም አጡ ፡ ሰው ጽፍቅ ብሎ ነበርና ፲፱
ወደ ሰገነትም ወጥተው ጣራውን አፈረሱና ከነአል
ጋው ወደ ቤቱ ውስጥ አውርደው በጌታ ፊት
አኖሩት ።
ሃይማኖታቸውንም አይቶ ፡ ያንን ሰው ኃጢአትህ ፳
ተሠረየልህ አለው ።
ጻፎችና ፈሪሳውያንም የሚሳደብ ይህ ምንድነው ፡ ፳፩
ካንድ እግዚአብሔር ብቻ በቀር ኃጢአት ማስተሥ
ረይን ማን ይችላል ፡ ብለው ያስቡ ጀመር ። ኢሳ
፵፫ ፡ ፳፭ ።
ጌታ ኢየሱስም የሚያስቡትን አወቀባቸውና እን ፳፪
ዲህ አላቸው ፡ በልባችሁ ምን ታስባላችሁ ?
ኃጢአትህ ተሠረየልህ ከማለትና ፡ ተነሥተህ አልጋ ፳፫
ህን ተሸክመህ ሂድ ከማለት ምን ይቀላል ?
ለሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ያስተሠርይ ፳፬
ዘንድ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ ፡ ያንንም
ድዉይ ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ግባ
ብዬሃለሁ አለው ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፭ ።

፳፭ ወተንሥአ ሶቤሃ ወነሥአ ዐራቶ ዘዲቤሁ ይሰክብ
በቅድሜሆሙ ፡ ወአተወ ቤቶ እንዘ ይሴብሖ ለእግ
ዚአብሔር ።
፳፮ ወደንገፁ ኵሎሙ ወአእኰትዎ ለእግዚአብሔር ወፈ
ርሁ ብዙኀ ፡ ወይቤሉ ርኢነ መንክረ ዮም ።

ክፍል ፳ወ፬ ፡ በእንተ ሌዊ መጸብሐዊ ።

፳፯ ወእምዝ ወፂአ እምህየ ርእየ ብእሴ መጸብሐዌ
ዘስሙ ሌዊ እንዘ ይነብር ኀበ ምጽባሕ ፡ ወይቤሎ
ትልወኒ ።

፳፰ ወኀደገ ኵሎ ወተንሥአ ወተለዎ ። ።
፳፱ ወገብረ ሎቱ ሌዊ ዐቢየ ምሳሐ በቤቱ ወብዙኃን
ሰብአ ምስሌሁ መጸብሐን ወኃጥአን እለ ረፈቁ ምስ
ሌሆሙ ፡ ወበዕዳንሂ ብዙኃን ።
፴ ወአንጐርጐሩ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ላዕሌሁ ፡ ወይ
ቤልዎሙ ለአርዳኢሁ ለምንት ትበልዑ ወትሰትዩ
ምስለ መጸብሐን ወኃጥአን ።
፴፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ፡ ሕሙማን
ይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን ።

፴፪ ኢመጻእኩ እጸውዖ ጻድቃነ ፡ አላ ኃጥአነ ለንስሐ ።

፴፫ ወይቤልዎ ለምንት አርዳኢሁ ለዮሐንስ ጽሩቀ ይጸ
ውሙ ወጸሎተ ይገብሩ ፡ ወከማሁ እለሂ ፈሪሳውያን፡
ወአርዳኢከሰ እሊአከ ይበልዑ ወይሰትዩ ።

፴፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይክሉ ደቂቀ ለመር
ዓዊ ጸዊመ እንዘ ሀሎ መርዓዊ ምስሌሆሙ ።
፴፭ ወበሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመር
ዓዊ እምኔሆሙ ፡ ወይእተ አሚረ ይጸውሙ ።
፴፮ ወይቤሎሙ በምሳሌ አልበ ዘይጠቀብ፟ ግምደ ድር
ግሐ ልብስ ውስተ ስጠት ብሉይ ፡ ወእመ አኮሰ ይሰ
ጥጦ ሐዲስ ለብሉይ ፡ ወምስለ ብሉይ ኢይኤሬ ።
፴፯ ወአልበ ዘይወዲ ወይነ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ብሉይ ፡
ወእመ አኮሰ ያነቅዖ ወወይኑሂ ይትከዐው ወዝቁሂ
ይትኃጐል ።
፴፰ ወለወይንሰ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ሐዲስ ይወድይዎ ፡
ወይትዐቀቡ በበይናቲሆሙ ።
፴፱ ወአልበ ዘይሰቲ ጸዕፈ እንዘ ይፈቅድ ከራሜ ፡
እስመ ይኄይስ ጸዕፍ እምነ ከራሚ ።

ምዕራፍ ፮ ፤
ክፍል ፳ወ፭ ፡ በእንተ ሰዊት ፡ ወዕለተ ሰንበት ።

፩ ወእምዝ ከዕበ ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ እንተ ገራ
ውህ በሰንበት ፡ ወመሐወ አርዳኢሁ ሰዊተ ወሐሰዩ
በእደዊሆሙ ወበልዑ ።

የሉቃስ ወንጌል ፭ ።

ያን ጊዜም ተነሥቶ ተኝቶበት የነበረውን አልጋ ፳፭
በፊታቸው ተሸክሞ ፡ እግዚአብሔርን እያመሰገነ
ወደ ቤቱ ገባ ።
ሁሉም ደነገጡና እግዚአብሔርንም አመሰገኑ ፡ እጅ ፳፮
ግም ፈሩ ፡ ዛሬ ድንቅ ነገርን አየን አሉ ።

ክፍል ፳፬ ፡ ስለ ቀራጩ ሌዊ ።

ከዚህም በኋላ ከዚያ ወጥቶ ሌዊ የሚባል ቀራጭ ፳፯
ሰው በግብር መቀበያው በታ አየና ፡ ተከተለኝ
አለው ። ማቴ ፱ ፡ ፱ - ፲፫ ። ማር ፪ ፡ ፲፫ - ፲፯ ።
ሁሉንም ተወና ተነሥቶ ተከተለው ። ፳፰
ሌዊም በቤቱ ታላቅ ምሳ አደረገለት ፡ ብዙ ሰዎችም ፳፱
ከእሱ ጋር ነበሩ ፡ ከነሱ ጋር ለምሳ ተቀምጠው ከነ
በሩትም ብዙዎች ቀራጮችና ኃጢአተኞች ነበሩ ፡
ሌሎችም ብዙዎች ነበሩ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፩ ።
ጻፎችና ፈሪሳውያን በሱ ላይ አንጐራጐሩ ፡ ደቀ ፴
መዛሙርቱንም ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር
ለምን ትበላላችሁ ትጠጣላችሁ ? አሏቸው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ በሽተኞች ፴፩
ባለመድኃኒቱን ይፈልጉታል ፡ ጤነኞች ግን አይፈ
ልጉትም ።
ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም ፡ ኃጥአንን ወደ ንስሐ ፴፪
ልጠራ ነው እንጂ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፯ - ፲ ።
እነሱም የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት በእጅግ ይጾማሉ ፡ ፴፫
ጸሎትም ያደርጋሉ ፡ የፈሪሳውያን ወገኖች የሆኑ
ትም እንዲሁ ያደርጋሉ ፡ ያንተ ደቀ መዛሙርቶች ግን
ለምን ይበላሉ ይጠጣሉ? አሉት ። ማር ፪ ፡ ፲፰ - ፳፪ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ የሙሽራ ሚዜዎች ፴፬
ሙሽራ ከነሱ ጋር ሳለ መጾም አይችሉም ።
ነገር ግን ሙሽራውን ከነሱ የሚወስዱበት ቀን ይመ ፴፭
ጣል ፡ ያን ጊዜም ይጾማሉ ።
በምሳሌም እንዲህ አላቸው ፡ በአሮጌ ቀዳዳ ላይ የአ ፴፮
ዲስ ልብስ እራፊ የሚጥፍ የለም ፡ ያለዚያማ አዲሱ
አሮጌውን ይቀደዋል ፡ ከአሮጌ ጋርም አንድ አይሆንም፤
ጉሽ ጠጅ በአሮጌ ረዋት የሚያኖር የለም ፡ ያለዚያማ ፴፯
ይሰነጥቀዋል ፡ ወይኑም ይፈስሳል ፡ ረዋቱም ይጐዳል።

ጉሹን ጠጅ ግን በአዲስ ረዋት ይሾሙታል ፡ እርስ ፴፰
በርሳቸውም ይጠባበቃሉ ።
አፍለኛውን ጠጅ ሊጠጣ ሲሻ ከምጣጣውን የሚ ፴፱
ጠጣ የለም ፡ ከከምጣጣው አፍለኛው ጠጅ ይሻላልና ።

ምዕራፍ ፮ ፤
ክፍል ፳፭ ፡ ስለ ሽትና ፡ ስለ ሰንበት ቀን ።

ከዚህም በኋላ ዳግመኛ ጌታ ኢየሱስ በሰንበት ቀን ፩
በእርሻ መካከል ሄደ ፡ ደቀ መዛሙርቱም ሽትን
ቈርጠው በእጃቸው አሽተው በሉ ። ማቴ ፲፪ ፡
፩ - ፰ ። ማር ፪ ፡ ፳፫ - ፳፰ ።

፪ ወይቤልዎሙ ፈሪሳውያን ለምንት ትገብሩ ዘኢይከ
ውን ለገቢር በሰንበት ።
፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢያንበብ
ክሙኑ ዘገብረ ዳዊት አመ ርኅበ ውእቱሂ ወእለ
ምስሌሁ ።
፬ ዘከመ ቦአ ቤተ እግዚአብሔር ወነሥአ ኅብስተ ቍር
ባን ዘይሠርዖ ፡ ወበልዐ ውእቱኒ ፡ ወወሀቦሙ ለእለ
ምስሌሁ ዘኢይከውኖሙ ለበሊዕ ፡ ዘእንበለ ለካህናት
ለባሕቲቶሙ ።
፭ ወይቤሎሙ እግዚኦ ውእቱ ለሰንበት ወልደ እጓለ
እመሕያው ።

ክፍል ፳ወ፮ ፡ በእንተ ዘየብሰት እዴሁ ።

፮ ወእምዝ በካልእት ሰንበት ቦአ ምኵራበ ወመሀሮሙ፡
ወሀሎ ህየ ብእሲ ዘየብሰት እዴሁ እንተ የማን ።
፯ ወይትዐቀብዎ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ለእመ ይፌ
ውሶ በሰንበት ከመ ይርከቡ ፡ምክንያተ በዘያስተዋ
ድይዎ ።
፰ ወውእቱሰ የአምሮሙ ዘይሔልዩ ወይቤሎ ለውእቱ
ብእሲ ዘየብሰት እዴሁ ፡ ተንሥእ ወቁም ማእከለ ፡
ወተንሥአ ወቆመ ።
፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እሴአለክሙ ዘይከውን
በሰንበት ፡ ገቢረ ሠናይኑ አው ገቢረ እኩይ ፡ አሕይዎ
ነፍስኑ ወሚመ ቀቲል ፡ ወአርመሙ ።
፲ ወነጺሮ ፡ ኵሎሙ በመዓት ፡ ይቤሎ ለውእቱ ብእሲ
ስፋሕ እዴከ ወሰፍሓ ፡ ወሐይወት እዴሁ ወኮነት
ከመ ካልእታ ።
፲፩ ወእሙንቱሰ ዐብዶ ፈድፋደ ፡ ወተማከሩ በበይናቲ
ሆሙ ዘከመ ይሬስይዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

ክፍል ፳ወ፯ ፡ በእንተ ኅርዮቱ ሐዋርያት ።

፲፪ ወእምዝ ኮነ በውእቱ መዋዕል ፡ ዐርገ እግዚእ ኢየ
ሱስ ውስተ ደብር ይጸሊ ወያሌሊ በጸሎት ኀበ እግ
ዚአብሔር ።
፲፫ ወጸቢሖ ጸውዖሙ ለአርዳኢሁ ወኀረየ እምውስቴ
ቶሙ ዐሠርተ ወክልኤተ ፡ ወሰመዮሙ ሐዋርያተ ።
፲፬ እሉ እሙንቱ ስምዖን ዘተሰምየ ጴጥሮስ ፡ ወእንድ
ርያስ እኁሁ ፡ ወያዕቆብ ወዮሐንስ ፡ ወፊልጶስ ፡ ወበር
ተሎሜዎስ ።
፲፭ ወማቴዎስ ፡ ወቶማስ ፡ ወያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ፡
ወስምዖን ዘይብልዎ ቀናኢ ።
፲፮ ወይሁዳ ዘያዕቆብ ፡ ወይሁዳ አስቆሮታዊ ዘዐለዎ
ወዘአግብኦ ።

ፈሪሳውያንም በሰንበት ሊደረግ የማይገባውን ለምን ፪
ታደርጋላችሁ ? አሏቸው ። ዘፀ ፳ ፡ ፱ - ፲፪ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ እሱ በተ ፫
ራበ ጊዜ ከእሱ ጋር የነበሩም በተራቡ ጊዜ ፡ ዳዊት
ያደረገውን አላነበባችሁምን ? ፩ ሳሙ ፳፩ ፡ ፮ ።
ወደ ቤተ እግዚአብሔር ገብቶ የሠሩትን የመሥዋዕት ፬
ኅብስት ወስዶ እንደ በላ ፡ ለካህናት ብቻ እንጂ ፡ እነሱ
ሊበሉት የማይገባቸውንም አብረዉት ለነበሩ እንደ
ሰጣቸው ። ዘሌ ፳፬ ፡ ፰ - ፱ ።
የሰንበት ጌታዋ የሰው ልጅ ነው አላቸው ። ፭

ክፍል ፳፮ ፡ እጁ ስለ ደረቀችው ሰው ።

ከዚህም በኋላ በሁለተኛዪቱ ሰንበት ወደ ምኵራቡ ፮
ገብቶ አስተማራቸው ፡ በዚያም ቀን እጁ የደረቀች
ሰው ነበረ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፱ - ፲፬ ። ማር ፫ ፡ ፩ - ፮ ።
ጻፎችና ፈሪሳውያንም የሚከሱበትን ምክንያት ያገኙ ፯
ዘንድ በሰንበት ይፈውሰው እንደ ሆነ ብለው ይጠባ
በቁት ነበር ። ምዕ ፲፬ ፡ ፩ ።
እሱ ግን የሚያስቡትን ያውቀባቸው ነበርና እጁ የሰ ፰
ለለቺውን ያንን ሰው ፡ ተነሥተህ በመካከል ቁም
አለው ፡ ተነሥቶም ቆመ ። ምዕ ፫ ፡ ፳፪ ።
ጌታ ኢየሱስም እጠይቃችኋለሁ ፡ በሰንበት ሊደረግ ፱
የሚገባው ምንድርነው ? መልካም ነው ወይስ ክፉ
ሥራ ? ነፍስ ማዳን ነው ወይስ መግደል ? አላቸው ፡
ዝም አሉ ።
ሁሉንም ከተመለከተ በኋላ ያንን ሰው እጅህን ዘርጋ ፲
አለው ፡ ሰውዬውም ዘረጋት ፡ እጁም ዳነችና እንደ
ሁለተኛዪቱ፡ሆነች ። ፩ ነገ ፲፫ ፡ ፮ ።
እነሱ ግን እጅግ ተቈጡ ፡ ጌታ ኢየሱስን ምን እንደ ፲፩
ሚያደርጉት እርስ በርሳቸው ተማከሩ ።

ክፍል ፳፯ ፡ ሐዋርያትን ስለ መምረጡ ።

ከዚህም በኋላ በዚያ ቀን እንዲህ ሆነ ፡ ጌታ ኢየሱስ ፲፪
ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ ፡ ወደ እግዚአብሔርም
በጸሎት ይማልድ ነበር ። ማቴ ፲፬ ፡ ፳፮ ። ማር ፫ ፡
፲፫ - ፲፱ ።
ሲነጋም ደቀ መዛሙርቱን ጠራቸውና ከውስጣቸው ፲፫
አሥራ ሁለቱን መረጠ ፡ ሐዋርያትም ብሎ ሰየማ
ቸው ። ማቴ ፲ ፡ ፩ ።
እነሱም እነዚህ ናቸው ፡ ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን ፡ ፲፬
ወንድሙ እንድርያስም ፡ ያዕቆብና ዮሐንስ ፡ ፊልጶስና
በርተሎሜዎስ ።
ማቴዎስና ቶማስ ፡ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ፡ ቀናተኛ ፲፭
የሚባለው ስምዖን ።
የያዕቆብ ወንድም ይሁዳና ፡ ከድቶ ያስያዘው ያስቆ ፲፮
ሮቱ ሰው ይሁዳ ።

፲፯ ወወረደ ምስሌሆሙ ወቆመ በገዳም፡ ወብዙኃን ሰብእ
እምአርዳኢሁኒ፡ ወብዙኃን ጥቀ እምሕዝብ ዘእም
ኵሉ ይሁዳ፡ ወእምኢየሩሳሌም፡ ወእምጳራልያስ፡
ወጺራልዩ፡ ወእምጢሮስ ወሲዶና፡ እለ መጽኡ ይስ
ምዕዎ ወይትፈወሱ እምደዌሆሙ ።

፲፰ ወእለሂ አጋንንት አኀዞሙ የሐይዉ ።

፲፱ ወኵሎሙ አሕዛብ ይፈቅዱ ይግሥሥዎ እስመ ኃይል
ይወፅእ እምኔሁ ወያሐይዎሙ ለኵሎሙ ።

ክፍል ፳ወ፰፡ በእንተ ስብከቱ በውስተ ደብር ።

፳ ወውእቱሰ አንሥአ አዕይንቲሁ ኀበ አርዳኢሁ ወይ
ቤሎሙ፡ ብፁዓን አንትሙ ነዳያን እስመ ለክሙ
ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፩ ብፁዓን እለ ትርኅቡ ይእዜ እስመ ትጸግቡ፡ ብፁዓን
እለ ትበክዩ ይእዜ እስመ ትስሕቁ ።

፳፪ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጸልኡክሙ ሰብእ ወይፈል
ጡክሙ ወይሰድዱክሙ ወይጼእሉክሙ ወያወፅኡ
ለክሙ ስመ እኩየ በእንተ ወልደ እጓለ እመሕያው ።

፳፫ ተፈሥሑ ወተኃሠዩ ይእተ አሚረ ወእንፈርዐፁ
እስመ ብዙኅ ዕሤትክሙ በሰማያት፡ እስመ ከማሁ
ረሰይዎሙ ለነቢያት ቀደምት አበዊሆሙ ።

፳፬ ወባሕቱ አሌ ለክሙ አብዕልት እስመ ሠለጥክሙ
ትፍሥሕተክሙ ።

፳፭ አሌ ለክሙ እለ ትጸግቡ ይእዜ እስመ ትርኅቡ፡
አሌ ለክሙ እለ ትስሕቁ ይእዜ እስመ ትበክዩ ወት
ላሕዉ ።

፳፮ አሌ ለክሙ ሶበ ሠናየ ይብል ሰብእ ላዕሌክሙ ወይ
ቄድሱክሙ እስመ ከማሁ ረሰይዎሙ ለነቢያተ ሐሰት
አበዊሆሙ ።

፳፯ ወለክሙሰ እለ ትሰምዑኒ እብለክሙ አፍቅሩ ጸላእ
ተክሙ፡ ወግበሩ ሠናየ ለእለ ይፃረሩክሙ ።

፳፰ ወደኃርዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ፡ ወጸልዩ ለእለ
ይትዔገሉክሙ ።

፳፱ ወለዘሂ ጸፍዐከ መልታሕቴከ መጥዎ ካልእታሂ፡ ወለ
ዘኒ ነሥአከ ልብሰከ ክዳነከሂ ኢትክልኦ ።

፴ ለኵሉ ዘሰአለከ ሀብ፡ ወለዘኒ ኄደከ ንዋየከ ኢትኅ
ሥሦ ።

፴፩ ወበከመ ትፈቅዱ ይግበሩ ለክሙ ሰብእ ከማሁ ግበሩ
ሎሙ አንትሙኒ ።

ከነርሱም ጋር ወርዶ በሰፊ ቦታ ተቀመጠ፡ ከደቀ ፲፯
መዛሙርቱም ወገን ብዙ ሰዎች ነበሩ፡ ከመላው
ይሁዳ፡ ከኢየሩሳሌም፡ ከየገጠሩ፡ ከየመንደሩ፡ ከጢ
ሮስና ከሲዶና፡ ትምህርቱን ሊሰሙ ከደዌያቸውም
ሊፈወሱ የመጡት ከሕዝቡ ወገን እጅግ ብዙዎች
ነበሩ ። ማር ፫ ፡ ፯ - ፲ ።
ከሩዎች አጋንንት ያደሩባቸውም ይድኑ ነበር ። ማቴ ፲፰
፬ ፡ ፳፫ ።
ሕዝቡ ሁሉ ሊዳሥሡት ይሹ ነበር፡ ኀይል ከርሱ ፲፱
ይወጣ ነበርና፡ ሁሉንም ይፈውሳቸው ነበረ ።

ክፍል ፳፰፡ በተራራ ስለ ማስተማሩ ።

እርሱም ዓይኖቹን ወደ ደቀ መዛሙርቱ አንሥቶ ፳
እንዲህ አላቸው፡ እናንተ ድኾች ብፁዓን ናችሁ፡
የእግዚአብሔር መንግሥት የእናንተ ናትና ። ማቴ
፭ ፡ ፫ - ፵፰ ።
ዛሬ የምትራቡ ብፁዓን ናችሁ ትጠግባላችሁና፡ ዛሬ ፳፩
የምታለቅሱ ንኡዳን ናችሁ ደስ ይላችኋልና ። ራእ
ዮሐ ፯ ፡ ፲፯ ። መዝ ፻፳፮ ፡ ፭ - ፮ ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፫ ።
ሰዎች ስለ ሰው ልጅ ብለው ቢጠሏችሁ ከሰው ለይ ፳፪
ተው ቢያሳድዷችሁ፡ ቢሰድቧችሁ፡ ክፉ ስምም
ቢያወጡላችሁ ንኡዳን ናችሁ ። ዮሐ ፲፮ ፡ ፪ ።
ያን ጊዜ ፈጽሞ ደስ ይበላችሁ ዕልል በሉ፡ ዋጋ ፳፫
ችሁ በሰማይ ብዙ ነውና፡ የቀደሙ አባቶቻቸው
ነቢያትን እንዲሁ ያደርጉዋቸው ነበርና ። ማቴ
፳፫ ፡ ፴፬ ።
ነገር ግን ባለጸጎች፡ ወዮላችሁ ተድላ ደስታችሁን ፳፬
ፈጽማችኋልና ። ያዕ ፭ ፡ ፩ - ፭ ።
ዛሬ የምትጠግቡ ወዮላችሁ ትራባላችሁና፡ ዛሬ የም ፳፭
ትስቁ ወዮላችሁ ታዝናላችሁ ታለቅሳላችሁና ።
ኢሳ ፭ ፡ ፳፪ ። ፳፭ ፡ ፲፭ ። ያዕ ፬ ፡ ፱ ።
ሰው ስለ እናንተ መልካሙን ነገር ቢናገርላችሁ፡ ፳፮
ቢያመሰግኑዋችሁ ወዮላችሁ፡ አባቶቻቸውም ለሐ
ሰት ነቢያት እንዲሁ ያደርጉላቸው ነበርና ። ሚክ
፪ ፡ ፲፩ ። ያዕ ፬ ፡ ፬ ።
ለምትሰሙኝ ለእናንተ ግን እንዲህ እላችኋለሁ፡ ፳፯
"ጠላቶቻችሁን ውደዱ፡ ለሚጠሏችሁም መልካም
አድርጉ" ። ዘፀ ፳፫ ፡ ፬ ።
የሚረግሟችሁን መርቁአቸው፡ ለሚበድሏችሁም ፳፰
ጸልዩላቸው ። ምዕ ፳፫ ፡ ፴፬ ።
ጉንጭህን ለሚመታህ ሁለተኛዪቱንም ስጠው፡ ፳፱
መጐናጸፊያህን ለወሰደብህ ቀሚስህንም አትከል
ክለው ።
ለለመነህ ሁሉ ስጥ፡ ገንዘብህን የወሰደውንም የሚ ፴
ቀማህንም አትከታተለው ። ዘዳ ፲፭ ፡ ፯ - ፰ ።
ሰዎች ሊያደርጉላችሁ እንደምትወዱትም፡ እናን ፴፩
ተም እንዲሁ አድርጉላቸው ። ማቴ ፯ ፡ ፲፪ ።

፴፪ ወእመሰ ዳእሙ ዘአፍቀረክሙ አፍቀርክሙ ምንትኑ እንከ ዕሤትክሙ ኃጥአንሂ ዘሰ ይገብሩ፡ ዘያፈቅሮሙ ያፈቅሩ ።

፴፫ ወእመኒ አሠነይክሙ ለእለ ያሤንዩ ለክሙ ምንትኑ እንከ ዕሤትክሙ፡ ኃጥአንሂ ከማሁሰ ይገብሩ ።

፴፬ ወእመኒ ለቃሕክሙ እምኀበ ዘትሴፈዉ ትትፈደዩ እምኔሁ፡ ምንትኑ እንከ ዕሤትክሙ ኃጥአንሂ ይሌቅሕዎሙ ለኃጥአን ከመ ይትፈደይዎሙ ዕሩየ ።

፴፭ ወይእዜኒ አፍቅሩ ጸላእትክሙ፡ ወአሠንዩ ሎሙ፡ ወለቅሑ እንዘ ኢትሴፈዉ ትትፈደዩ፡ ወይከውን ብዙኀ ዕሤትክሙ፡ ወትከውኑ ውሉዶ ለልዑል፡ እስመ ውእቱ ኄር ላዕለ ኄራን ወላዕለ እኩያን ።

፴፮ ወኩኑ መሐርያነ ከመ አቡክሙ ሰማያዊ መሐሪ ውእቱ ።

፴፯ ኢትኰንኑ ወኢትትኰነኑ፡ ወኢትግፍዑ ወኢይግፍዑክሙ፡ ኅድጉ ወየኅድጉ ለክሙ ።

፴፰ ሀቡ ወይትወሀበክሙ መሥፈርተ ሠናየ ንሕኑሐ ወምሉአ ወዝሕዙኀ ይሁቡክሙ ውስተ ሕፅንክሙ፡ ወበመሥፈርት ዘሠፈርክሙ ይሠፍሩ ለክሙ ።

የሚወዱችሁን ብቻ ብትወዱማ እንግዲህ ዋጋችሁ ምንድር ነው? ይህንስ ኃጥአንም ያደርጋሉ፡ የሚወዷቸውን ይወዳሉና ። ፴፪

በጎ ለሚያደርጉላችሁ በጎ ብታደርጉ እንግዲህ ዋጋ ችሁ ምንድርነው? እንዲህስ ኃጥአንም ያደርጋሉ ። ፴፫

እንዲከፍላችሁ ተስፋ ለምታደርጉት ብታበድሩ፡ እን ግዲህ ዋጋችሁ ምንድር ነው? ኃጥአንም በአበደሩት ልክ ይከፍሏቸው ዘንድ ለኃጥአን ያበድሯቸዋልና ። ፴፬
ዘሌ ፳፭ ፡ ፴፭ - ፴፯ ።

አሁንም ጠላቶቻችሁን ውደዱ፡ መልካምም አድር ጉላቸው፡ ልትከፈሉ ተስፋ ሳታደርጉ አበድሩ፡ ዋጋ ችሁም ብዙ ይሆናል፡ የልዑል እግዚአብሔርም ልጆች ትሆናላችሁ፡ እሱ ለደጎችም ለክፉዎችም ቸር ነውና ። ፴፭

ሰማያዊ አባታችሁ ርኅሩኅ እንደሆነ፡ እናንተም የም ትራሩ ሁኑ ። ማቴ ፭ ፡ ፵፰ ። ማር ፬ ፡ ፳፬ ። ፴፮

አትፍረዱ አይፈረድባችሁ፡ አትበድሉ አይበድሏ ችሁ፡ ይቅር በሉ ይቅር ይሏችኋል ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፬ - ፲ ። ማቴ ፮ ፡ ፲፬ ። ፯ ፡ ፩ ። ፴፯

ስጡ ይሰጣችኋል፡ የበዛ፡ የሞላ፡ የተትረፈረፈ በመ ልካም መሥፈሪያ ሠፍረው ይሰጧችኋል፡ በሠፈራ ችሁትም መሥፈሪያ ይሠፍሩላችኋል ። ማቴ ፯ ፡ ፪ ። ማር ፬ ፡ ፳፬ ። ፴፰

ክፍል ፳ወ፱ ፡ በእንተ ካልአት ትእዛዛት ።

፴፱ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ ይክልኑ ዕዉር ለዕዉር መሪሐቶ፡ አኮኑ ክልኤሆሙ ይወድቁ ውስተ ግብ ።

፵ አልቦ ረድእ ዘየዓቢ እምሊቁ፡ መጠኑ ለኵሉ ይኩን ከመ ሊቁ ።

፵፩ ምንተኑ ትኔጽር ኃሠረ ዘውስተ ዓይነ ቢጽከ፡ ወኢትሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንከ ።

፵፪ ወእፎ ትክል ብሂሎቶ ለቢጽከ ተዐገሥ እኁየ አውፅእ ኃሠረ እምዐይንከ ወአንተሰ ኢትሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንከ፡ አ መደልው አውፅእ ቅድመ ሠርዌ እምዐይንከ ወእምዝ ትኔጽር ታውፅእ ኃሠረ እምዐ ይነ ቢጽከ ።

፵፫ አልቦ ዕፀ ሠናይ ዘይፈሪ ፍሬ እኩየ፡ ወአልቦ ዕፀ እኩይ ዘይፈሪ ፍሬ ሠናየ ።

፵፬ ወኵሉ ዕፅ እምፍሬሁ ይትዐወቅ፡ ወኢየአርሩ በለሰ እምአሥዋክ፡ ወኢይቀስሙ አስካለ እምአሜከላ ።

፵፭ ኄር ብእሲ እምሠናይ መዝገበ ልቡ ያወፅእ ለሠና

ክፍል ፳፱ ፡ ስለ ሌሎች ትእዛዛት ።

ምሳሌም መሰለላቸውና እንዲህ አላቸው፡ ዕዉር ዕዉርን ሊመራው ይችላልን? ሁለቱስ ከጉድጓድ ውስጥ ይወድቁ የለምን? ማቴ ፲፭ ፡ ፲፬ ። ፴፱

ከመምህሩ የሚበልጥ ደቀ መዝሙር የለም፡ ለሁ ሉም መጠኑ እንደ መምህሩ ይሁን ። ማቴ ፲ ፳፬ - ፳፭ ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፳ ። ፵

በወንድምህ ዐይን ውስጥ ያለውን ጉድፍ ታያለህ፡ በዐይንህ ውስጥ ያለውን ስንጣሪ ግን ለምን አታ ይም ። ማቴ ፯ ፡ ፫ ። ፵፩

ወንድምህንም፡ ወንድሜ ሆይ! ታገሥ በዐይንህ ውስጥ ያለውን ጉድፍ ላውጣልህ ልትለው እንዴ ምን ትችላለህ? አንተ ግን በዐይንህ ውስጥ ያለውን ጉድፍ አታይም፡ አንተ ግብዝ አስቀድሞ ከዐይንህ ስንጣሪውን አውጣ፡ ከዚህ በኋላ በባልንጀራህ ዐይን ውስጥ ያለውን ጉድፍ ታወጣ ዘንድ ታያለህ ። ፵፪

ክፉ ፍሬን የሚያፈራ መልካም ዛፍ የለም፡ መል ካም ፍሬ የሚያፈራ ክፉ ዕንጨትም የለም ። ማቴ ፲፪ ፡ ፴፫ - ፴፭ ። ፵፫

ዛፍ ሁሉ ከፍሬው ይታወቃል፡ ከእሾኽ በለስን አይ ለቅሙም፡ ከደንደርም ወይንን አይለቅሙም ። ፵፬

መልካም ሰው ከመልካም ልቡ መዝገብ መልካምን ፵፭

ይት ፡ ወእኩይሰ ብእሲ እምእኩይ መዝገበ ልቡ ያወ
ፅኣ ለእኪት ፡ እስመ እምተረፈ ልብ ይነብብ አፍ ።

፵፮ ለምንት እንከ ትብሉኒ እግዚኦ እግዚኦ ወኢትገብሩ
ዘእቤለክሙ ።
፵፯ ኵሉ ዘይመጽእ ኀቤየ ወይሰምዐኒ ቃልየ ወይገብሮ
አርእየክሙ ዘይመስል ።
፵፰ ይመስል ብእሴ ጠቢበ ዘሐነጸ ቤቶ ወከረየ ወአዕ
መቀ ወሣረረ መሠረቶ ዲበ ኰኵሕ ፡ ወብዙኃን አፍ
ላግ ገፍዕዎ ወኀይዝት መጺኦሙ ለውእቱ ቤት ወስ
እኑ አንቀልቅሎቶ ፡ እስመ ዲበ ኰኵሕ ተሣረረ ።
፵፱ ወዘሰ ይሰምዐኒ ቃልየ ወኢይገብሮ ፡ ይመስል ብእሴ
ዘሐነጸ ቤቶ መልዕልተ ምድር ዘእንበለ መሠረት ፡ ወገ
ፍዕዎ ወኃይዝት ወወድቀ ሶቤሃ ወኮነ ድቀቱ ለው
እቱ ቤት ዐቢየ ።

ምዕራፍ ፯፤

<u>ክፍል ፴፱ ፡ በእንተ ወዓሊ ዘመስፍን ።</u>

፩ ወፈጺሞ ነጊሮቶሙ ቃሎ ለሕዝብ በአ ቀፍርናሆም ።

፪ ወሀሎ አሐዱ መስፍን ወገብሩ ይደዊ ወአልጸቀ
ይሙት ወክቡር ውእቱ በኀቤሁ ።
፫ ወሰሚዖ በእንተ እግዚእ ኢየሱስ ለአከ ኀቤሁ ረበ
ናተ አይሁድ ያስተብቍዕዎ ከመ ይምጻእ ወያሕዩ
ሎቱ ቍልዔሁ ።
፬ ወመጽኡ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወአስተብቍዕዎ ወይ
ቤልዎ ፍጡነ ረድ እስመ ይደልዎ ትግበር ምስሌሁ
ዘንተ ።
፭ እስመ ያፈቅር ሕዝበነ ፡ ወምኵራበነኒ ውእቱ ሐነጸ
ለነ ።
፮ ወሖረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌሆሙ ወአልጺቆ ኀበ
ቤቱ ለአከ አዕርክቲሁ ውእቱ መስፍን ኀቤሁ እንዘ
ይብል ፡ እግዚኦ ኢትፃሙ እስመ ኢይደልወኒ ከመ
ትባእ ታሕተ ጠፈረ ቤትየ ።
፯ ወለልየኒ ኢይደልወኒ እምጻእ ኀቤከ ፡ ወበሕቱ
አዝዝ በቃልከ ወየሐዩ ቍልዔየ ።
፰ እስመ አነሂ ብእሲ መኰንን አነ ወብየ ወዐልት ፡ ወእ
ብሎ ለዝ ሑር ወየሐውር ፡ ወለካልኡኒ ነዓ ወይመ
ጽእ ፡ ወለገብርየኒ ግበር ከመዝ ወይገብር ።
፱ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ እምኔሁ አንከሮ
ወተመይጦ ይቤሎሙ ለሕዝብ እለ ተለውዎ ፡ ኢረ
ከብኩ ዘከመዝ ዘይትአመን በውስተ እስራኤል ።

፲ ወአተዉ እለ ተፈነዉ ረከብዎ ለገብሩ በዘሐይወ ።

ያወጣል ፡ ክፉ ሰውም ከክፉ ልቡ መዝገብ ክፉ ነገ
ርን ያወጣል ፡ ከልብ የተረፈውን አንደበት ይና
ገራልና ።
እንግዲህ አቤቱ አቤቱ ትሉኛላችሁ የምላችሁን ፵፮
አታደርጉም ። ሚል ፩ ፡ ፯ ። ማቴ ፳፫ ፡ ፲፩ - ፲፪ ።
ወደ እኔ የሚመጣና ቃሌን ሰምቶ የሚፈጽመው ፡ ፵፯
የሚመስለውን አሳያችኋለሁ ።
መሠረቱን አጥልቆ ቈፍሮ መሥርቶ ቤቱን በአለት ፵፰
ላይ የሠራ ብልህ ሰውን ይመስላል ፡ ብዙ ፈሳሾች
ወንዞች መጥተው ያን ቤት ገፉት ሊያነቃንቁ
ትም አልቻሉም ፡ በአለት ላይ ተሠርቷልና ።
ቃሌን ሰምቶ የማይሠራው ሰው ፡ ቤቱን ያለ መሠ ፵፱
ረት በምድር ላይ የሠራ ሰውን ይመስላል ፡ ጐር
ፎች ገፉት ወዲያውኑም ወደቀ ፡ የዚያም ቤት አወ
ዳደቁ ታላቅ ሆነ ።

ምዕራፍ ፯፤

<u>ክፍል ፴፱ ፡ ስለ መስፍኑ ሎሌ ።</u>

ለሕዝቡም ትምህርቱን ነግሮ ከፈጸመ በኋላ ወደ ፩
ቅፍርናሆም ገባ ። ማቴ ፰ ፡ ፭ - ፲፫ ።
አንድ መስፍንም ነበረ ፡ ባርያውም ታሞ ሊሞት ፪
ቀርቦ ነበር ፡ እሱም ባለሟሉ ነበር ።
የጌታ ኢየሱስን ነገር በሰማ ጊዜ መጥቶ አገልጋዩን ፫
እንዲያድንለት ይማልዱት ዘንድ የአይሁድን ሽማ
ግሎች ወደርሱ ላከ ።
ወደ ጌታ ኢየሱስም መጡና ይህን ልታደርግለት ፬
ይገባዋልና ፈጥነህ ውረድ ብለው ማለዱት ።

ወገናችንን ይወዳልና ፡ ምኵራባችንንም እርሱ ሠር ፭
ቶልናልና ።
ጌታ ኢየሱስም ከነርሱ ጋር ሄደ ወደ ቤቱም በቀ ፮
ረበ ጊዜ ፡ ያ መስፍን ወዳጆቹን ላከ እንዲህ ብሎ ፡
አቤቱ ! አትድከም ከቤቴ ጣራ በታች ልትገባ አይ
ገባኝምና ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲፱ ። ዘፍ ፴፪ ፡ ፲ ።
እኔም ወዳንተ ልመጣ አይገባኝም ፡ ነገር ግን በቃ ፯
ልህ እዘዝ ፡ ብላቴናዬም ይድናል አለው ።
እኔም እኮ ገዥ ሰው ነኝ ፡ ሎሌልትም አሉኝ ይህን ፰
ሂድ ብለው ይሄዳል ፡ ሌላውንም ና ብለው ይመጣል ፡
አገልጋዬንም እንዲህ አድርግ ብለው ያደርጋል ።
ጌታ ኢየሱስም ይህን ከእሱ በሰማ ጊዜ አደነቀው ፡ ፱
መለስ ብሎም ይከተሉት ለነበሩት ሕዝብ ፡ በእስራ
ኤል መካከል እንኳ እንዲህ ያለ ሃይማኖት ያለው
ሰው አላገኘሁም አላቸው ።
የተላኩትም በተመለሱ ጊዜ ብላቴናውን ድኖ አገ ፲
ኙት ።

ክፍል ፴ወ፩ ፡ በእንተ ወልደ መበለት ።

፲፩ ወበሳኒታ ሖረ ሀገረ እንተ ስማ ናይን ፡ ወሖሩ ምስ
ሌሁ አርዳኢሁ ወሕዝብኒ ብዙኅ ።
፲፪ ወበጺሖ ኀበ አንቀጸ ሀገር ረከበ ቀበረ ዕዉረ ዘወ
ልደ ብእሲት መበለት ዘውእቱ አሐዱ ለእሙ ወብ
ዙኃን ሰብአ ሀገር ምስሌሃ ።

፲፫ ወሰበ ርእያ እግዚእነ ፡ መሐራ ወተማሃላ ፡ ወይቤላ
ኢትብክዪ ።
፲፬ ወቀርበ ወአኀዘ ነፍቆ ወቆሙ እለ ይፀውርዎ ፡ ወይ
ቤሎ ለከ እብለከ ወሬዛ ተንሥእ ።
፲፭ ወተንሥአ ወነበረ ውእቱ በድን ወተናገረ ርቱዐ
ወአወፈዮ ለእሙ ።
፲፮ ወፈርሁ ኵሎሙ ወሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ወይ
ቤሉ ዓቢይ ነቢይ ተንሥአ ለነ ወተሣሀሎሙ እግዚ
አብሔር ለሕዝቡ ።
፲፯ ወተሰምዐ ዝንቱ ነገር በኵሉ በሐውርተ ይሁዳ ወበ
ኵሉ አድያሚሃ ።

ክፍል ፴ወ፪ ፡ በእንተ እለ ተፈነዉ እምኀበ ዮሐንስ ።

፲፰ ወነገርዎ አርዳኢሁ ለዮሐንስ ዘንተ ኵሎ ።

፲፱ ወጸውዐ ዮሐንስ ክልኤተ እምአርዳኢሁ ወለአኮሙ
ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ ፡ አንተኑአ ዘይመጽእ
ወሚመ ቦኑ ካልእ ዘንሴፎ ።
፳ ወበጺሖሙ እለ ለአኮሙ ኀቤሁ ይቤልዎ ፡ ዮሐንስ
መጥምቅ ለአከነ ኀቤከ ወይቤ ፡ አንተኑአ ዘይመጽእ
ወቦኑ ካልእ ዘንሴፎ ።
፳፩ ወፈወሶሙ ለብዙኃን ሰቤሃ እምደዌሆሙ ወእምሕ
ማሞሙ ወእምአጋንንት እኩያን ወለብዙኃን ዕው
ራን ጸገዎሙ ብርሃነ ይርአዩ ።
፳፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሖሩ ንግ
ርዎ ለዮሐንስ ዘሰማዕክሙ ወዘርኢክሙ ፡ ዕዉራን
ይሬእዩ፡ ወሐንካሳን የሐውሩ፡ ወእለ ለምጽ ይነጽሑ፡
ወጽሙማን ይሰምዑ ፤ ወምዉታን ይትነሥኡ ፤ ወነዳ
ያን ይዜነዉ ወይትፌሥሑ ።

፳፫ ወብፁዓን እለ ኢይትዐቀፉ ብየ ።

ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ ወድሶቱ ዮሐንስሃ መጥምቀ ።

፳፬ ወኃሊፎሙ አርዳኢሁ ለዮሐንስ አኀዘ ይበሎሙ
ለሕዝብ በእንተ ዮሐንስ መጥምቅ ፡ ምንተኑ ወፃእ
ክሙ ገዳመ ትርአዩ፡ ብርዐኑ ዘይትሐወስ እምነፋስ ።

፳፭ ወምንተኑመ ወፃእክሙ ትርአዩ፡ ብእሴኑ ዘርሡይ በቀ
ጠንተ አልባስ ፡ ናሁ እለሰ ርሡያን አልባሰ ክብር
ውስተ አብያተ ነገሥት ሀለዉ ።

ክፍል ፴፩ ፡ ስለ መበለቲቱ ልጅ ።

በማግሥቱም ናይን ወደምትባል አገር ሄደ ፡ ደቀ ፲፩
መዛሙርቱም ብዙ ሕዝብም አብረዉት ሄዱ ።
ወደ ከተማው በር በደረሰ ጊዜ ፡ ያንዲት መበለት ፲፪
ሴት ልጅ ሬሳ ተሸክመው አገኘ ፡ ይኸውም ለእናቱ
አንድ የነበረ ነው ፡ ብዙዎችም የከተማው ሰዎች
አብረዋት ነበሩ ። ፩ ነገ ፲፯ ፡ ፲፯ ። ኢር ፯ ፡ ፳፮ ።
ጌታችንም ባያት ጊዜ አዘነላት ፡ ራራላት ፡ አታል ፲፫
ቅሽም አላት ። ምዕ ፰ ፡ ፶፪ ።
ቀረብ ብሎም ቃሬዛውን ያዘ ፡ የተሸከሙትም ቆሙ ፡ ፲፬
አሱንም አንተ ጐበዝ ተነሥ እልሃለሁ አለው ።
ያም ሬሳ ተነሥቶ ተቀመጠ ፡ አቃንቶም ተናገረ ፡ ፲፭
ለእናቱም ሰጠው ። ፩ ነገ ፲፯ ፡ ፳፫ ።
ሁሉም ፈሩ እግዚአብሔርንም አመሰገኑት ፡ ታላቅ ፲፮
ነቢይ ተነሣልን ፡ እግዚአብሔርም ሕዝቡን ይቅር
አለ እያሉ ። ምዕ ፩ ፡ ፷፰ ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፭ ። ዮሐ ፮ ፡ ፲፬ ።
ይህም ነገር በይሁዳ አገሮች ሁሉና በአውራጃዋም ፲፯
ሁሉ ተሰማ ።

ክፍል ፴፪ ፡ ከዮሐንስ ስለ ተላኩት መልእክተኞች ።

ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሁሉ ለዮሐንስ ነገሩት ። ፲፰
ማቴ ፲፩ ፡ ፪ - ፲፪ ።
ዮሐንስም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ጠርቶ የሚመ ፲፱
ጣው አንተ ነህን ? ወይስ ተስፋ የምናደርገው ሌላ
አለ ? ብሎ ወደ ጌታ ኢየሱስ ላካቸው ።
የላካቸውም ወደርሱ ደርሰው ፡ መጥምቁ ዮሐንስ ፳
የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ተስፋ የምናደርገው
ሌላ አለ ? ብሎ ወዳንተ ልኮናል አሉት ።
ያን ጊዜም ብዙዎችን ከደዌአቸው ከሕመማቸው ፳፩
ከክፉዎች አጋንንትም ፈወሳቸው ፡ ለብዙዎች ዕዉ
ራንም ያዩ ዘንድ ብርሃንን ሰጣቸው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ ሂዳችሁ ፳፪
ያያችሁትንና የሰማችሁትን ለዮሐንስ ንገሩት ፡ ዕዉ
ሮች ያያሉ ፡ አንካሶችም ይሄዳሉ ፡ ለምጻሞች ይነ
ፃሉ ፡ደንቆሮችም ይሰማሉ ፡ ሙታን ይነሣሉ ፡ ድኾች
ወንጌልን ይማራሉ ፡ ደስ ይላቸዋል ። ኢሳ ፳፱ ፡
፲፰ ። ፴፭ ፡ ፭ ።
በእኔ የማይጠራጠሩ ንኡዳን ናቸው ። ፳፫

ክፍል ፴፫ ፡ ዮሐንስ መጥምቅን ስለ ማመስገኑ ።

የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ከሄዱ በኋላ ለሕዝቡ ፳፬
ስለ ዮሐንስ መጥምቅ እንዲህ ይላቸው ጀመር ፡ ምን
ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ ? ከነፋስ የተነሣ
የሚወዘወዘውን ሸንበቆ ነውን ?
ወይስ ምን ልታዩ ወጥታችኋል ፡ በቀጭን ልብስ ፳፭
ያጌጠውን ሰው ነውን ? በክብር ልብስ ያጌጡስ በነ
ገሥታት ቤት አሉ ።

	ወንጌል ዘሉቃስ ፯ ።	የሉቃስ ወንጌል ፯ ።	
፳፮	ወምንትኑመ ወፃእክሙ ትርአዩ ፡ ነቢየኑ ፡ እወ እብለ ክሙ ፡ የዐቢ እምነቢይ ።	ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ ፡ ነቢይን ነው ? እውነት እላችኋለሁ ከነቢይ ይበልጣል ። ዮሐ ፩ ፡ ፳፱ ።	፳፮
፳፯	ዝ ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተጽሕፈ ፡ ናሁ አነ እፌኑ መልእክየ ቅድመ ገጽከ ዘይጼይሕ ፍኖተከ በቅድሚከ ።	"እነሆ መንገድህን የሚጠርግ መልእክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ" ተብሎ ስለ እርሱ የተጻፈለት ይህ ነው ። ሚል ፫ ፡ ፩ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፪ ። ማር ፩ ፡ ፪ ።	፳፯
፳፰	አማን እብለክሙ ኢተንሥአ እምውሉደ አንስት ዘየዓቢ እምዮሐንስ መጥምቅ ወኢመኑሂ ፡ ወበመንግሥተ እግዚአብሔርሰ ዘይንእስ የዓብዮ ።	እውነት እላችኋለሁ ከሴቶች ከተወለዱት ከዮሐንስ መጥምቅ የሚበልጥ ማንም አልተነሣም ፡ በመንግሥተ ሰማያት ግን ፡ ታናሹ ይበልጠዋል ። ምዕ ፩፡ ፲፭ ።	፳፰
፳፱	ወሰሚዖሙ ኵሎሙ ሕዝብ ወመጸብሐን አጽደቅዎ ለእግዚአብሔር እስመ ተጠምቁ ጥምቀተ ዮሐንስ ።	ሕዝቡ ሁሉ ቀራጮችም በሰሙ ጊዜ እግዚአብሔርን አመኑበት ፡ የዮሐንስን ጥምቀት ተጠምቀው ነበርና ። ማቴ ፳፩ ፡ ፴፪ ።	፳፱
፴	ወፈሪሳውያንሰ ወጸሐፍተ ሕግ በለዉ ትእዛዘ እግዚአብሔር እስመ ኢተጠምቁ በኀቤሁ ።	ፈሪሳውያንና የሕግ ጻፎች ግን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እምቢ አሉ ፡ ከእሱ ሊጠመቁምና ። የሐሥራ ፲፫ ፡ ፵፮ ።	፴
፴፩	በምንት አስተማስሎሙ ለሰብአ ዛቲ ትውልድ ፡ ወመኑ ይመስሉ ።	የዚችን ትውልድ ሰዎች በምን እመስላቸዋለሁ ? ማንንስ ይመስላሉ ?	፴፩
፴፪	ይመስሉ ደቂቀ እለ ይነብሩ ውስተ ምሥያጥ ወይጼውዑ ቢጾሙ ወይብልዎሙ ኀለይነ ለክሙ ወኢዘፈንክሙ ፤ አስቆቀውነሂ ለክሙ ወኢበከይክሙ ።	በገበያ ተቀምጠው ባልንጀሮቻቸውን ጠርተው አቀነቀንላችሁ አልዘፈናችሁም ፡ ሙሾ አወጣንላችሁ አላለቀሳችሁም የሚሏቸውን ልጆች ይመስላሉ ።	፴፪
፴፫	እስመ መጽአ ዮሐንስ መጥምቅ ኢይበልዕ እክለ ወኢይሰቲ ወይነ ፡ ወትብልዎ ጋኔን ቦቱ ።	ዮሐንስ መጥምቅ መጣ ፡ እህል አይበላም ፡ ወይን አይጠጣም ፡ ጋኔን አለበት አላችሁት ።	፴፫
፴፬	ወመጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ይበልዕ ወይሰቲ ፡ ወትቤሉ ነዋ ብእሲ በላዒ ወሰታዪ ወይን ዓርከ መጸብሐን ወኃጥኣን ።	የሰው ልጅ መጣ ፡ ይበላል ይጠጣል ፡ እናንተ ግን የሚበላ ፡ ወይን የሚጠጣ ፡ የኃጥአንና የቀራጮች ወዳጅ ሰው እነሆ አላችሁት ።	፴፬
፴፭	ወጸድቀት ጥበብ እምኵሉ ውሉዳ ።	ጥበብ ከልጆቿ ሁሉ ታመነች ።	፴፭

<u>ክፍል ፴ወ፩ ፡ በእንተ ፈሪሳዊ ወኃጥእት ብእሲት ።</u> | <u>ክፍል ፴፩ ፡ ስለ ፈሪሳዊውና ስለ ኃጢአተኛዪቱ ሴት ።</u>

፴፮	ወይቤሎ አሐዱ እምፈሪሳውያን ከመ ይምሳሕ በኀቤሁ ወቦአ ቤተ ፈሪሳዊ ወረፈቀ ።	ከፈሪሳውያንም አንዱ ከእሱ ዘንድ ምሳ እንዲበላ ምሳ ብላልኝ ብሎት ወደ ፈሪሳዊው ቤት ገብቶ ለምሳ ተቀመጠ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፴፯ ።	፴፮
፳፯	ወመጽአት ብእሲት ኃጥእት እምሰብአ ይእቲ ሀገር እአሚራ ከመ ይመስሕ ውስተ ቤተ ፈሪሳዊ ፡ ወተሣየጠት ዕፍረተ ዘአልባስጥሮስ ።	ከዚያች አገር ሰዎችም አንዲት ኃጢአተኛ ሴት በፈሪሳዊ ቤት ምሳ እንደሚበላ አውቃ ፡ የአልባስጥሮስ ሽቱን ገዝታ መጣች ። ማቴ ፳፮ ፡ ፯ ።	፴፯
፴፰	ወቆመት ድኅሬሁ ኀበ እገሪሁ ወበከየት ወአርሐሰት እገሪሁ በአንብዓ ወትመዘምዝ በሥዕርተ ርእሳ ወትስዕም እገሪሁ ወትቀብእ ዕፍረተ ።	በስተኋላው ከእግሩ አጠገብ ቆማ እያለቀሰች እግሮቹን በእንባዋ አራሰች ፡ እግሮቹንም ትስም በራስ ጠጕሯ ታሸው ፡ ሽቱንም ትቀባው ነበር ። ዮሐ ፲፪፡፫ ።	፴፰
፴፱	ወርእዮ ፈሪሳዊ ዘጸውዖ ሐለየ በልቡ ወይቤ ፡ ሶበሁ ነቢይ ውእቱ ዝንቱ እምኢያእመረኑ ከመ ኃጥእት ይእቲ ዛቲ ብእሲት እንተ ትገሥሦ ።	የጠራው ፈሪሳዊም ባየ ጊዜ ፡ ይህ ነቢይማ ቢሆን ኖሮ የምትዳሥሠው ይህች ሴት ኃጢአተኛ እንደ ሆነች ባላወቀም ነበርን ! ብሎ በልቡ አሰበ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፪ ።	፴፱
፵	ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ስምዖን ብየ ዘእብለከ ፡ ወይቤሎ ሊቅ በል ።	ጌታ ኢየሱስም መልሶ ስምዖን ! የምልህ ነገር አለኝ አለውና ፡ መምህር ! ተናገር አለው ።	፵
፵፩	ወይቤሎ ክልኤቱ ጼፈድይዎ ለአሐዱ በዓለ ዕዳ ፡ አሐዱ ይፈድዮ ኀምስተ ምእተ ዲናረ ፡ ወካልኡኒ ኃምሳ ።	እሱም እንዲህ አለው ፡ ለአንድ አበዳሪ ሁለት ተበዳሪዎች አሉት ፡ አንዱ አምስት መቶ ወቄት ይከፍለዋል ፡ ሁለተኛውም አምሳ ወቄት ይከፍለዋል ።	፵፩
፵፪	ወኃጢአሙ ዘይፈድይዎ ኀደገ ሎሙ ለክልኤሆሙ ፡ መኑ እንከ ርቱዕ ፈድፋደ ያፈቅሮ እምኔሆሙ ።	የሚከፍሉትም ባጡ ጊዜ ለሁለቱም ተወላቸው ፡ እንግዲህ ከሁለቱ በጣም ሊወደው የሚገባው ማንኛው ነው ? ቆላ ፪ ፡ ፲፫ ።	፵፪

፵፫ ወተሠጥወ ስምዖን ወይቤሎ ፡ እብልሰ ዘብዙኀ ኀደገ
ሎቱ ፡ ወይቤሎ ሠናየ ፈታሕከ ።
፵፬ ወተመይጠ ኀበ ይእቲ ብእሲት ፡ ወይቤሎ ለስምዖን
ትሬእያኑ ለዛቲ ብእሲት በእኩ ቤተከ ወኢ.ወሀብከኒ
ማየ ጥቀ ለእገርየ ወይእቲሰ በክየት ወበአንብዓ አር
ሐሰት እገርየ ወበሥእርታ መዝመዘተኒ ።

፵፭ ወአንተሰ ኢ.ተአማኅከኒ ወይእቲሰ እምዘበእኩ ኢ.ያ
ንተገት ስዒመ እገርየ ።
፵፮ ወአንተሰ ኢ.ቀባእከኒ በዘይት ርእስየ ወይእቲሰ ዕፍ
ረተ ቀብአተኒ ለእገርየ ።
፵፯ ወበእንተ ዝንቱ እብለከ ተኃድገ ላቲ ኃጢአታ ብዙኀ
እስመ ብዙኀ አፍቀረተኒ ወዘሰ ውኁደ አፍቀረኒ
ውኁድ ኃጢአቱ ይትኃደግ ሎቱ ፡ ወዘሰ ብዙኀ አፍ
ቀረኒ ብዙኀ ይትኃደግ ሎቱ ።
፵፰ ወይቤላ ለይእቲ ብእሲት ተኃድገ ለኪ ኃጢአትኪ ።

፵፱ ወአኃዙ እለ ይረፍቁ ይበሉ በበይናቲሆሙ ፡ መኑ
ውእቱ ዝንቱ ዘየኃድግ ኃጢአተ ።
፶ ወይቤላ ለይእቲ ብእሲት ፡ ሃይማኖትኪ አድኃነተኪ
እትዊ በሰላም ።

ምዕራፍ ፰፤

<u>ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ ዑደቱ</u>

<u>አህጉረ ገሊላ ።</u>

፩ ወእምዝ በሳኒታ አንሶሰወ እግዚእ ኢ.የሱስ ውስተ
አህጉር ወአዕፃዳት ወሰበከ ሎሙ ወመሀሮሙ በእ
ንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ወምስሌሁ ዐሠርቱ
ወክልኤቱ አርዳኢ.ሁ ።
፪ ወአንስትኒ እለ አሕየዎን እምአጋንንት እኩያን ወእ
ምደዌሆን ወእማንቱ ማርያም እንተ ይብልዋ መግ
ደላዊት እንተ ሰብዐቱ አጋንንት ወፅኡ እምኔሃ ።

፫ ወሐና ብእሲተ ኩዛ መጋቢሁ ለሄሮድስ ፡ ወሶስና ፤
ወከልአትሂ ብዙኃት እለ ተልእክሁ በንዋዮን ።

<u>ክፍል ፴ወ፬ በእንተ ምሳሌ ዘዘራኢ. ።</u>

፬ ወእንዘ ያጸምእዎ ኵሉ ሕዝብ ወእለሂ መጽኡ ኀቤሁ
እምኵሉ አህጉር ይቤሎሙ ምሳሌ እንተ ከመዝ ።

፭ ወፈረ ዘይዘርእ ከመ ይዝራእ ዘርአ ፡ ወእንዘ ይዘርእ
በ ዘወድቀ ውስተ ፍኖት ፡ ወመጽኡ ሰብእ ወኬድዎ
ወበልዕዎ አዕዋፈ ሰማይ ።
፮ ወበ ዘወድቀ ውስተ ኰኵሕ ፡ ወበቍሎ የብሰ በጊዜሃ
እስመ አልቦ ሥርው ።

ስምዖንም መልሶ ብዙውን የተወለት ነው እላለሁ ፵፫
አለው ፡ ጌታም መልካም ፈረድክ አለው ።
ወደዚያች ሴት መለስ ብሎም ስምዖንን እንዲህ ፵፬
አለው ፡ ይህቺን ሴት ታያታለህን? ወደ ቤትህ ገባሁ ፡
ለእግሮቼም ውኃ ስንኳ ፈጽመህ አልሰጠኸኝም ፡
ይህች ግን አልቅሳ በእንባዋ እግሬን አጠበችኝ ፡
በራስ ጠጕሯም አሸችኝ ።[ዘፍ ፲፰ ፡ ፬ ። ዮሐ ፲፫ ፡ ፭ ።
አንተስ ሰላምታ አልሰጠኸኝም ፡ እሷ ግን ከገባሁ ፵፭
ጀምሮ እግሬን ከመሳም አላቋረጠችም ።
አንተ ራሴን በዘይት አልቀባኸኝም ፡ እሷ ግን ሽቱ ፵፮
ቀባችኝ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፯ ።
ስለዚህም ብዙ ኃጢአቷ ተሠረየላት ፡ እጅግ ወዳኛ ፵፯
ለችና ፡ ጥቂት የሚወደኝ በጥቂቱ ይሠረይለታል ፡
ብዙ የሚወደኝም በብዙ ይሠረይለታል እልሃለሁ ።

ያችንም ሴት ኃጢአትሽ ተሠረየልሽ አላት ። ምዕ ፵፰
፭ ፡ ፳፩ ።
ተጋባዦቹም እርስ በርሳቸው ኃጢአትን የሚያስተ ፵፱
ሠርይ ይህ ማነው? ይሉ ጀመር ።
ሴቲቱንም ሃይማኖትሽ አዳነችሽ፡ በሰላም ግቢ አላት ። ፶
ምዕ ፰ ፡ ፵፰ ። ማር ፭ ፡ ፴፬ ።

ምዕራፍ ፰፤

<u>ክፍል ፴፫ ፡ በገሊላ አውራጃዎች</u>

<u>ተዘዋውሮ ስለ ማስተማሩ ።</u>

ከዚህም በኋላ በማግስቱ ጌታ ኢ.የሱስ በየሀገሩ በየ ፩
መንደሩ ተመላለሰ ፡ የእግዚአብሔርን መንግሥት
ሰበከላቸው አስተማራቸው ፡ ዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛ
ሙርቱም አብረዉት ነበሩ ። ምዕ ፬ ፡ ፵፫ ። ፯ ፡ ፲፫ ።
ከክፉ አጋንንትና ከልዩ ልዩ ደዌያቸው የፈወሳቸው ፪
ሴቶችም አብረዉት ነበሩ ፡ እነርሱም መግደላዊት
የሚሉዋት ሰበት አጋንንት የወጡላት ማርያም ።
ምዕ ፲፩ ፡ ፳፯ ።
የሄሮድስ አዛዥ የነበረው የኩዛ ሚስት ዮሐና ፡ ሶስና ፫
ናቸው ፡ ሌሎችም በገንዘባቸው ያገለገሉት ብዙዎች
ነበሩ ። ማር ፲፭ ፡ ፵ - ፵፩ ።

<u>ክፍል ፴፬ ፡ ስለ ዘሪ ምሳሌ ።</u>

ሕዝብ ሁሉ ፡ ከየሀገሩ ሁሉ ወደርሱ የመጡት ሲ.ያ ፬
ዳምጡት እንዲህ ያለ ምሳሌ ነገራቸው ። ማቴ ፲፫ ፡
፩ - ፳፫ ። ማር ፬ ፡ ፩ - ፳፭ ።
ገበሬ ዘሩን ሊ.ዘራ ወጣ ፡ ሲ.ዘራም በመንገድ የወደቀ ፭
ዘር አለ ፡ ሰዎች መጥተው ረገጡት ፡ የሰማይ ወፎ
ችም በሉት ።
ከአለት ላይ የወደቀ ዘር አለ ፡ በቅሎም ወዲያው ፮
ደረቀ ፡ ሥር አልነበረውምና ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፰ ።

፮ ወበ ዘወድቀ ውስተ ሦክ ፡ ወበቍሉ ጠበቆ ሦክ ።

፰ ወበ ዘወድቀ ውስተ ምድር ሠናይት ፤ ወበቈለ፤
ወፈረየ፡ ምእተ ምክዕቢተ ፤ ወዘንተ ብሂሎ ይቤ
ሎሙ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።

፱ ወተስእልዎ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ምንትኑ ይእቲ
ዛቲ ምሳሌ ።

፲ ወይቤሎሙ ለክሙ ተውህበ ታእምሩ ምሥጢረ
ለመንግሥተ እግዚአብሔር ፡ ወለእልክቱሰ በምሳሌ
ከመ ርእዮሙኒ ኢይርአዩ ወሰሚዖሙኒ ኢይስምዑ ፡
ወኢይለብዉ ።

፲፩ ወከመዝ ይእቲ ምሳሌሃ ፡ ዘርእሰ ቃለ እግዚአብሔር
ውእቱ ።

፲፪ ወዘሰ ውስተ ፍኖት ፡ እሉ እሙንቱ እለ ይሰምዑ
ቃለ ፡ ወይመጽእ ሰይጣን ወይነሥእ ለቃል እምል
በሙ ከመ ኢይእመኑ ወኢይሕየዉ ።

፲፫ ወዘሰ ውስተ ኰኵሕ ፡ እለ ሰሚዖሙ ይትዌከፍዎ
ለነገር በፍሥሓ ፡ ወበሕቱ ሥርው አልቦሙ ለሰዓቲሃ
ዳእሙ የአምኑ ፡ ወእምከመ ተመንደቡ የዐልዉ ።

፲፬ ወዘሰ ውስተ ሦክ ፡ እሉ እሙንቱ እለ ይሰምዑ ቃለ
ወሕሊና ብዕል ወትካዘ መንበርት ወሐውዘ ተድላ
ወፈጊዕ ያጠውቆሙ ወኢይገብሩ ።

፲፭ ወዘሰ ውስተ ምድር ሠናይት ፡ እሉ እሙንቱ እለ ይሰ
ምዑ ቃለ በሠናይ ልብ ወየዐቅብዎ ወበጥቡዕ ይት
ዔገሡ ወያጠብዑ ወይፈርዩ ።

፲፮ ወአልቦ ዘየኀቱ ማኅቶተ ወይከድና ንዋየ ወያነብራ
ታሕተ ዓራት ዘእንበለ ዲበ ተቅዋማ ከመ ይርአዩ
ብርሃነ እለ ያንሶስዉ ።

፲፯ ወአልቦ ኅቡእ ዘኢይትከሠት ፡ ወአልቦ ክዱን ዘኢያ
ስተርኢ ወገሃደ ይከውን ።

፲፰ ወአእምሩ እንከ ዘከመ ትሰምዑ ፡ እስመ ለዘቦ ይሁ
ብዎ ፡ ወለዘሰ አልቦ ፡ እለሂ ቦ የኀይድዎ ።

ክፍል ፴ወ፯ ፡ በእንተ አዝማዲሁ ።

፲፱ ወመጽኡ ኀቤሁ እሙ ወአኀዊሁ ወስኢኑ ረኪቦቶ
እስመ ጽፋቅ ሰብእ።

፳ ወይቤልዎ እምከ ወአኀዊከ አፍአ ይቀውሙ ወይፈ
ቅዱ ይርአዩከ ።

፳፩ ወአውሥአ ወይቤሎሙ እምየ ወአኀውየ እሉ እሙ
ንቱ እለ ይሰምዑ ቃለ እግዚአብሔር ወይገብሩ ።

የሉቃስ ወንጌል ፰ ።

በእሾኽ መካከል የወደቀ ዘርም አለ ፡ ከበቀለም ፮
በኋላ እሾኽ አነቀው ።
በመልካም ምድር ላይም የወደቀ ዘር አለ ፡ በቀለ ፰
መቶ ዕጥፍም አፈራ ፡ ይህንም ብሎ ዡሮ ያለው
መስማትን ይስማ አላቸው ። ዘፍ ፳፯ ፡ ፲፪ ።
ደቀ መዛሙርቱም ይህቺ ምሳሌ ምንድር ናት ? ፱
ብለው ጠየቁት ።
እርሱም እንዲህ አላቸው ፡ የእግዚአብሔርን መንግ ፲
ሥት ልታውቁ ለእናንት ተሰጥቷችኋል ፡ ለነዚያ ግን
በምሳሌ ነው "አይተው እንዳያዩ ፡ ሰምተውም እንዳ
ይሰሙ እንዳያስተውሉም" ። ኢሳ ፮ ፡ ፱ - ፲ ።
ምሳሌዋም እንዲህ ነው ፡ ዘር የእግዚአብሔር ቃል ፲፩
ነው ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፳፫ ።
በመንገድ የተመሰሉ ፡ የሚሰሙ አምነውም እንዳ ፲፪
ይድኑ ሰይጣን መጥቶ ቃልን ከልባቸው የሚወስድ
ባቸው ናቸው ። ማር ፬ ፡ ፲፭ ።
በአለት የተመሰሉ ሰምተው ነገሩን በደስታ የሚቀ ፲፫
በሉት ናቸው ፡ ግን ለጊዜው ያምናሉ እንጂ መሠ
ረት የላቸውምና ፡ መከራ ባገኛቸው ጊዜ ፈጥነው
ይክዳሉ ።
በእሾኽም መካከል ባለው መሬት የተመሰሉ እነ ፲፬
ዚህ ናቸው ፡ ቃልን የሚሰሙ ለሀብት ማሰብ ፡ ለኑሮ
መቈርቈር የምቾት ማማርና መደሰት አስጨንቋቸው
ያለ ፍሬ የሚያስቀሩቸው ናቸው ። ፊል ፩ ፡ ፲፩ ።
በመልካም ምድር የተመሰሉም እነዚህ ናቸው ፡ ፲፭
ቃልን በመልካም ልብ ሰምተው የሚጠብ
ቁትና ጨክነው መከራውን ታግሠው የሚያፈሩ
ናቸው ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፡ ፲፬ ። ዕብ ፲ ፡ ፴፮ ።
መብራትን አብርቶ ዕቃ ከድኖ ከአልጋ በታች ፲፮
የሚያኖራት የለም ፡ የሚመላለሱት ብርሃኗን ያዩ
ዘንድ በመቅረዝ ላይ ያኖሯታል እንጂ ። ማር ፬ ፡
፳፩ - ፳፭ ፤ ማቴ ፭ ፡ ፲፭ ።
የማይገለጥ የተሠወረ የለም ፡ የማይታይ የተከደነ ፲፯
የለም ፡ ግልጥ ይሆናል እንጂ ። ማቴ ፲ ፡ ፳፯ ።
እንግዲህ እንዴት እንደምትሰሙ አስተውሉ ፡ ላለው ፲፰
ይሰጡታልና ፡ የሌለውን ግን ያለውንም ይወስዱ
በታልና ። ምዕ ፲፱ ፡ ፳፮ ።

ክፍል ፴፯ ፡ ስለ ዘመዶቹ ።

እናቱና ወንድሞቹ ወደርሱ መጡ ፡ ግን ሊያገኙት ፲፱
አልቻሉም ሰው እጅግ ብዙ ነበርና ። ማቴ ፲፪ ፡
፵፮ - ፶ ። ማር ፫ ፡ ፴፩ - ፴፭ ።
እናትህና ወንድሞችህ ከውጭ ቆመዋል ፡ ሊያዩህም ፳
ይሻሉ አሉት ።
እርሱም መልሶ እናቴና ወንድሞቼ የእግዚአብሔርን ፳፩
ቃል ሰምተው የሚሠሩ እሊህ ናቸው ፡ አላቸው ።

ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ ገሥፆቱ ባሕረ ።

፳፪ ወኮነ በአሐቲ ዕለት ዐርገ ውእቱ ውስተ ሐመር ወአ
ርዳኢሁኒ ፡ ወይቤሎሙ ንዑ ንዕዱ ማዕዶተ ቀላይ
ወሐሩ ።
፳፫ ወእንዘ የሐውሩ ኖመ ወመጽአ ነፋስ አውሎ ውስተ
ባሕር ወመልአ ማይ ሐመሮሙ ወተመንደቡ ።
፳፬ ወሐሩ ወአንቅሕዎ ወይቤልዎ ኦ ሊቅ አድኅነነ ከመ
ኢንሙት ፡ ወተንሥአ ወገሠፆሙ ለነፋሳትኒ ፡ ወለ
ማዕበለ ባሕርኒ ወአርመሙ ፡ ወኮነ ዛኅን ዓቢይ ።
፳፭ ወይቤሎሙ አይቴኑ ሃይማኖትክሙ ፡ ወፈርሁ ወአ
ንከሩ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ መኑ እንጋ ውእቱ
ዝንቱ ዘይትኤዘዙ ሎቱ ባሕርኒ ወነፋሳትኒ።

ክፍል ፴ወ፬ ፡ በእንተ ፈውሶቱ ለዘቦቱ
ጋኔን በብሔረ ጌርጌሴኖን ።

፳፮ ወእምዝ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ በሐመር ብሔረ ጌር
ጌሴኖን ዘአንጻረ ማዕዶተ ገሊላ ።
፳፯ ወወሪዶሙ ምድረ ተቀበሎ ብእሲ ዘጋኔን ወፂአ
እምሀገር ፡ ወጕንዱይ መዋዕል እምዘኢለብሰ ልብሰ
ወኢቦአ ቤቶ ፡ ዳእሙ ይነብር ውስተ መቃብር ።

፳፰ ወሰበ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ከልሐ ወሮጸ ወሰገደ
ሎቱ ወአውየወ በዓቢይ ቃል ፡ ወይቤ ምንት ብየ ምስ
ሌከ ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል ፡ ወአስተብ
ቍዖ ኢይሣቅየኒ ።
፳፱ እስመ አዘዞ ለውእቱ ጋኔን እኩይ ይፃእ እምላዕለ
ውእቱ ብእሲ እስመ ዘልፈ ያዓብዶ ወይሞቅሕዎ
በመዋቅሕት ወየዓቅብዎ ደቀ ወይሰብር መዋቅሕቲሁ
ወየረውጽ ጋኔኑ ውስተ ገዳም ።

፴ ወተስእሎ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ መኑ ስምከ ፡
ወይቤሎ ሌጌዎን ስምየ ፤ እስመ ብዙኃን አጋንንት
አኀዝዎ ።
፴፩ ወአስተብቍዕዎ ከመ ኢይፈንዎሙ ይረዱ ውስተ
ሲኦል ።
፴፪ ወቦ ህየ መራዕየ አሕርው ብዙኃ ይትረዐይ ውስተ
ደብር ፡ ወአስተብቍዕዎ እሙንቱ አጋንንት ከመ ያብ
ሖሙ ይባኡ ላዕለ አሕርው ወአብሖሙ ።
፴፫ ወወፂኦሙ እሙንቱ አጋንንት እምላዕለ ውእቱ
ብእሲ ቦኡ ላዕለ አሕርው ወዐብዱ ኵሉ መራዕየ
አሕርው ወወድቁ ኀንተ ጸድፍ ወውስተ ቀላይ
ወሞቱ ።
፴፬ ወርእዮሙ ኖሎት ዘኮነ ኆዩ ወሐሩ ወአተዉ ወዜ
ነዉ ለአህጉር ወለአዕፃዳት ።
፴፭ ወወፅኡ ሰብእ ከመ ይርአዩ ዘኮነ ወሐሩ ወበጽሑ
ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወረከብዎ ለውእቱ ብእሲ ዘወ

ክፍል ፴፫ ፡ ባሕርን ስለ መገሠፁ ።

በአንዲት ቀንም እንዲህ ሆነ ፡ እርሱ ከደቀ መዛሙ ፳፪
ርቱ ጋር ወደ መርከብ ወጣና ወደ ባሕር ማዶ እንሻ
ገር አላቸው ።
ሲሄዱም ተኛ በባሕሩም ላይ አውሎ ነፋስ መጣ ፡ ፳፫
ውኃም መርከባቸውን ሞላውና ተጨነቁ ።
ሄደውም መምህር ! እንዳንሞት አድነን ብለው ቀሰ ፳፬
ቀሱት ፡ ተነሥቶም ነፋሱንም የባሕር ማዕበሉንም
ገሠፃቸው ፡ እነሱም ጸጥ አሉ ፡ ታላቅ ፀጥታም ሆነ ።
እምነታችሁ ወዴት አለ ? አላቸው ፡ ፈሩ አደነቁም ፳፭
እርስ በርሳቸውም ባሕርም ነፋሳትም የሚታዘዙ
ለት ይህ ማነው ? አሉ ። ማቴ ፰ ፡ ፳፯ ።

ክፍል ፴፬ ፡ በጌርጌሴኖን አገር
ጋኔን ያደረበትን ሰው ስለ ማዳኑ ።

ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ በገሊላ ወደብ አቅጣጫ ፳፮
ወደ አለችው ወደ ጌርጌሴኖን አገር ሄደ ።
ወደ ምድርም በወረዱ ጊዜ ጋኔን ያደረበት ሰው ፳፯
ከአገር ወጥቶ ተቀበለው ፡ ልብሱን ሳይለብስ ብዙ
ዘመን የቆየ ነው ፡ ወደ ቤትም አይገባም ፡ በመቃ
ብር ይኖር ነበር እንጂ ።
በየውም ጊዜ እየጮኸ ሮጦ ሰገደለት ፡ የልዑል እግ
ዚግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ! ካንተ ጋር ምን ፳፰
አለኝ ! ብሎ በታላቅ ቃልም ጮኸ ፡ መከራ እንዳያጸ
ናበትም ለመነው ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ።
ከፉውንም ጋኔን ከዚያ ሰው ላይ እንዲወጣ አዘዘው ፳፱
ዘወትር አእምሮውን ያሳጣው ነበርና ፡ ብላቴኖችም
በእግር ብረት አሥረው ይጠብቁት ነበርና ፡ እግር
ብረቱንም ይሰብር ነበር ፡ ጋኔኑ በረኻ ለበረኻ ያና
ውዘው ነበር ። ማር ፭ ፡ ፳፯ ።
ጌታ ኢየሱስም ስምህ ማነው ? ብሎ ጠየቀው ፡ ፴
እሱም ስሜ ሌጌዎን ነው አለው ፡ ብዙ አጋንንት
ይዘዉት ነበረና ። ማር ፭ ፡ ፱ ።
ወደ ሲኦልም ይወርዱ ዘንድ እንዳይፈርድባቸው ፴፩
ማለዱት ።
ከዚያም የእሪያ መንጋ በተራራ ላይ በብዛት ተሠማ ፴፪
ርተው ነበር ፡ እነዚያም በእሪያዎች ላይ እንዲያድሩ
ባቸው ይፈቅድላቸው ዘንድ ለመኑትና ፈቀደላቸው ።
እነዚያ አጋንንትም ከዚያ ሰው ላይ ወጥተው በእሪ ፴፫
ያዎች መንጋ ላይ አደሩ ፡ የእሪያውም መንጋ ሁሉ
ዓብደው ከገደል ወድቀው ከባሕር ጠልቀው ሞቱ ።

እረኞችም የሆነውን ባዩ ጊዜ ሸሽተው ሄዱና ወደ ፴፬
አገር ገብተው ለአገሮችና ለመንደሮች አወሩ ።
ሰዎችም የሆነውን ያዩ ዘንድ ወጡ ፡ ሄደውም ወደ ፴፭
ጌታ ኢየሱስ በደረሱ ጊዜ ፡ አጋንንት የወጡለትም

ፅኡ እምኔሁ አጋንንት እንዘ ይነብር ኀበ እገሪሁ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ወልቡሰ ልብሰ ወኅብአ ልቡ ወፈርሁ ።
፴፮ ወነገርዎሙ እለሂ ርእዩ ዘከመ ሐይወ ዘጋኔን ።
፴፯ ወአስተብቍዕዎ ኵሎሙ ሰብአ አድያም ዘጌርጌሴ
ኖን ከመ ይሑር እምኀቤሆሙ እስመ ፍርሃት ዐቢይ
አኀዞሙ ፡ ወዐርገ እግዚእ ኢየሱስ ሐመረ ወተ
መይጠ ።
፴፰ ወአስተብቍዖ ለእግዚእ ኢየሱስ ውእቱ ብእሲ ዘወ
ፅኡ እምኔሁ አጋንንት ከመ ይሑር ምስሌሁ፡ ወፈነዎ
ወይቤሎ ሑር ወእቱ ቤትከ ወንግር ኵሎ ዘገብረ
ለከ እግዚአብሔር ።
፴፱ ወሖረ ውስተ ኵሉ አህጉር ወነገረ ኵሎ ዘገብረ ሎቱ
እግዚአብሔር ።
፵ ወሶበ ተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ተቀበልዎ ሕዝብ
ኅቡረ ፡ እስመ ኮኑ ኵሎሙ ይጸንሕዎ ።

ክፍል ፵፡ በእንተ ወለተ ኢያኢሮስ ወበእንተ ብእሲት እንተ ደም ይውኅዛ ።

፵፩ ወመጽአ ብእሲ ዘስሙ ኢያኢሮስ ወውእቱ መጋቤ
ምኵራብ ወሰገደ ሎቱ ታሕተ እገሪሁ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።
፵፪ ወአስተብቍዖ ይባእ ቤቶ እስመ ቦቱ አሐቲ ወለት
ዘዐሠርቱ ወክልኤቱ ክረምታ ፡ ወይእቲ አልጸቀት
ትሙት ።
፵፫ ወእምዝ እንዘ የሐውር ምስሌሁ እግዚእ ኢየሱስ
ወይትጋፍዕዎ ሰብእ ወመጽአት ብእሲት እንተ ደም
ይውኅዛ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ክረምታ ወአኅለቀት
ኵሎ ንዋያ ለዐቀብተ ሥራይ ወአልቦ ዘክህለ ፈው
ሶታ ።
፵፬ ወቀርበት ወቆመት እንተ ድኅሬሁ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ ወቆመ ሰቤሃ ውኅ
ዘተ ደማ ።
፵፭ ወይቤ እግዚእ ኢየሱስ መኑ ገሠሠኒ ወክሕዱ
ኵሎሙ ፡ ወይቤልዎ ጴጥሮስ ወእለ ምስሌሁ ሊቅ
አኮኑ ሰብእ ይጣወቅ ወይጸዐቅ ወትብል መኑ
ገሠሠኒ ።
፵፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ቦ ዘገሠሠኒ እስመ አነ
አአምር ከመ ኃይል ወፅአ እምኔየ ።
፵፯ ወርእያ ይእቲ ብእሲት ከመ ኢተከብተ ላቲ ርዕ
ደት ወሖረት ወሰገደት ሎቱ ወነገረት በቅድመ ኵሉ
ሕዝብ ዘከመ ሐይወት ሰቤሃ ።
፵፰ ወይቤላ እመኒ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕየወተኪ
እትዊ በሰላም ።
፵፱ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር መጽአ አሐዱ ብእሲ እም
ቤተ መጋቤ ምኵራብ ፡ ወይቤሎ ወለትከሰ ሞተት
ወኢታፃምዎ እንከ ለሊቅ ።

ያንን ሰው አእምሮው ተመልሶለት ልብሱን ለብሶ
ከጌታ ኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጦ አዩትና ፈሩ።
ጋኔን ያደረበት ሰው እንደዳነ ያዩትም አወሩላቸው ፴፮
የጌርጌሴኖን አውራጃ ሰዎችም ሁሉ ከነሱ እንዲሄድ ፴፯
ለመኑት ጽኑ ፍርሃት ይዟቸዋልና ፡ ጌታ ኢየሱስም
በመርከብ ተሳፍሮ ተመለሰ ።

አጋንንት የወጡለት ያ ሰውም ጌታ ኢየሱስን አብ ፴፰
ሬህ ልሂድ ብሎ ማለደው ፡ እሱም ሂድና ወደ ቤትህ
ተመልሰህ እግዚአብሔር ያደረገልህን ሁሉ ተናገር
ብሎ አሰናበተው ።
በያገሩ እየሄደ ጌታ ኢየሱስ ያደረገለትን ሁሉ ተናገረ። ፴፱

ጌታ ኢየሱስም በተመለሰ ጊዜ ሕዝቡ በአንድነት ፵
ተቀበሉት ፡ ሁሉም ይጠባበቁት ነበርና ።

ክፍል ፵፡ ስለ ኢያኢሮስ ልጅና ፡ ደም ስለሚፈሳት ሴት ።

ኢያኢሮስ የሚባል ሰው መጣ ፡ እሱም የምኵራቡ ፵፩
ሹም ነበር ፡ ከጌታ ኢየሱስ እግር ሥር ሰገደ ።

ወደ ቤቱ ይገባ ዘንድ ለመነው ፡ ዕድሜዋ ዐሥራ ፵፪
ሁለት ዓመት የሚሆናት አንዲት ልጅ ነበረችው ፡
እሷም ልትሞት ቀርባ ነበርና ።
ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ከእሱ ጋር ሲሄድ ሰዎች ፵፫
ሲያጋፉት ሳለ ከዐሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም
ይፈሳት የነበረች ሴት መጣች ፡ ገንዘቧንም ሁሉ ለባ
ለ መድኃኒቶች ሰጥታ ጨርሳ ነበር ፡ ግን ሊያድናት
የቻለ አልነበረም ።
ቀረብ ብላም ከጌታ ኢየሱስ በስተኋላው በኩል ፵፬
ቆመችና የልብሱን ጫፍ ዳሠሠች ፡ ያን ጊዜም የደሟ
መፍሰስ ቆመ ።
ጌታ ኢየሱስም ማን ዳሠሠኝ አለ ፡ ሁሉም የዳሠ ፵፭
ሠህ የለም አሉ ፡ ጴጥሮስና ከእሱ ጋር የነበሩትም
መምህር! ሰው ይጋፋል ይጨናነቃል አንተ ግን
ማን ዳሠሠኝ ትላለህ ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም የዳሠሠኝ አለ ከኔ ኃይል እንደወጣ ፵፮
አውቃለሁና አላቸው ።
ያችም ሴት እንዳልተደበቀላት በየች ጊዜ ደነገጠችና ፵፯
ሂዳ ሰገደችለት ፡ በሕዝቡም ሁሉ ፊት በምን ምክን
ያት ወደርሱ እንደቀረበችና የልብሱን ጫፍ እንደ
ዳሠሠች ወዲያውም እንደ ዳነች ተናገረች ።
ጌታም ፡ ልጄ እምነ ሃይማኖትሽ አድናሻለችና በሰ ፵፰
ላም ሒጂ አላት ። ምዕ ፯ ፡ ፶ ።
ይህንም ሲናገር አንድ ሰው ከምኵራቡ ሹም ቤት ፵፱
መጥቶ ልጅህ ሞታለች እንግዲህ መምህርን አታድ
ክመው አለው ።

፶ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎ ለመጋቤ ምኵራብ
ኢትፍራህ ዳእሙ ተአመን ወለትከሰ ተሐዩ ።
፶፩ ወበዊአ ቤተ ከልአ ባዕደ ኢይባእ ምስሌሁ ወኢ
መኑሂ ዘእንበለ ጴጥሮስ ወያዕቆብ ወዮሐንስ ወአ
ቡሃ ወእማ ለሕፃን ።
፶፪ ወኵሎሙ ይበክዩ ወያስቆቅውዋ ፡ ወይቤሎሙ እግ
ዚእ ኢየሱስ ኢትብክዩ ፡ ሕፃንሰ ኢሞተት አላ ትነ
ውም ።
፶፫ ወሰሐቅዎ እስመ አእመሩ ከመ ሞተት ።
፶፬ ወአውፅአ አፍአ ኵሎ ወአኀዛ እዴሃ ወጸውዓ ወይ
ቤላ ተንሥኢ ወለትየ ።
፶፭ ወሶቤሃ ገብአ ነፍሳ ወተሠውጠ መንፈሳ ወተንሥ
አት ሶቤሃ ወአዘዘ የሀብዋ ዘትበልዕ ።
፶፮ ወደንገፁ አቡሃ ወእማ ወከልአሙ ኢይንግሩ ወኢ
ለመኑሂ ዘኮነ ።

ምዕራፍ ፱ ።

<u>ክፍል ፵ወ፩ በእንተ ተፈንዎተ ሐዋርያት ።</u>

፩ ወጸውዖሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ወወሀ
በሙ ኃይለ ወአብሐሙ ላዕለ ኵሉ አጋንንት ያሕ
ይዉ ድዉያነ ።
፪ ወፈነዎሙ ይስብኩ መንግሥተ እግዚአብሔር ወይ
ፈውሱ ድዉያነ ወኵሎሙ ሕሙማነ ።
፫ ወይቤሎሙ ኢትንሥኡ ለፍኖት ወኢምንተኒ ኢ በ
ትረ ወኢ ጽፍነተ ወኢ እክለ ወኢ ወርቀ ወኢ ክል
ኤተ ክዳናተ ።
፬ ወቤተ ኀበ በእክሙ ህየ ኅድሩ ወኢትፃኡ እምህየ
እስከ አመ ተሐውሩ ።
፭ ወዘሰ ኢተወክፉክሙ ወፃአክሙ እምይእቲ ሀገር
ንግፉ ጸበለ እገሪክሙ ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ።
፮ ወወፂአሙ ዖዱ አህጉረ አድያም ወሰበኩ ወፈወሱ
በኵለሄ ።

<u>ክፍል ፵ወ፪ ፡ በእንተ ሕሊና ሄሮድስ ።</u>

፯ ወሰምዐ ሄሮድስ ንጉሥ ኵሎ ዘኮነ ወዘተገብረ ወየ
ኃጥእ ዘይብል እስመ ቦ እለ ይብሉ ዮሐንስ ተንሥአ
እምነ ምውታን ።

፰ ወቦ እለ ይብሉ ኤልያስ አስተርአየ ፡ ወቦ እለ ይብሉ
አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ተንሥአ ።
፱ ወይቤ ሄሮድስ ለዮሐንስሰ አነ መተርኩ ርእሶ መኑ
እንከ ውእቱ ዝንቱ ዘእሰምዕ በእንቲአሁ ወፈቀደ
ይርአዮ ።
፲ ወሶበ ተሰውጡ ሐዋርያት ነገርዎ ኵሎ ዘገብሩ ወነ
ሥአሙ በበሕቲቶሙ ወተግኅሠ ወወፅኡ ሐቅለ
ሀገር እንተ ስማ ቤተ ሳይዳ ።

ጌታ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ የምኵራቡን ሹም አት ፶
ፍራ እመን እንጂ ልጅህስ ትድናለች አለው ።
ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ከጴጥሮስ ፡ ከያዕቆብና ከዮ ፶፩
ሐንስ ፡ ከብላቴናዪቱ አባትና እናት በቀር ማንም
ማን ከእሱ ጋር ሌላ ሰው እንዳይገባ ከለከለ ።
ሁሉም ያለቅሱ ነበር ዋይ ዋይ ይሉላት ነበር ፡ ጌታ ፶፪
ኢየሱስም አታልቅሱ ብላቴናዪቱ ተኝታለች እንጂ
አልሞተችም አላቸው ። ምዕ ፯ ፡ ፲፫ ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፲፩ ።
እንደሞተችም አውቀዋልና ሳቁበት ። ፶፫
ሁሉንም ወደ ውጭ አስወጣና እጅዋን ይዞ ልጂ ፶፬
ተነሺ ብሎ ጠራት ። ግብ ሐዋ ፱ ፡ ፵ ።
ያን ጊዜ ነፍሷ ገባ አእምሮዋም ተመለሰ ወዲያውኑ ፶፭
ተነሣች የምትበላውንም ይሰጧት ዘንድ አዘዘ ።
አባቷና እናቷም ደነገጡ የሆነውንም ለማንም ለማን ፶፮
እንዳይናገሩ ከለከላቸው ።

ምዕራፍ ፱ ፤

<u>ክፍል ፵፩ ፡ ስለ ሐዋርያት መላክ ።</u>

ዐሥራ ሁለቱንም ሐዋርያት ጠርቶ ኃይልን ሰጣ ፩
ቸው ፡ ድዉያንንም ይፈውሱ ዘንድ በአጋንንት ሁሉ
ላይ አሠለጠናቸው ። ማር ፯ ፡ ፯ - ፲፫ ።
የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊሰብኩ ድዉያንን ፪
ሕሙማንን ሁሉ ሊፈውሱ ላካቸው ። ማቴ ፲ ፡ ፩ - ፲፬ ።
እንዲህም አላቸው ለመንገድ ምንም ምን አትያዙ ፫
በትርም ቢሆን ፡ ከረጢትም ቢሆን ፡ እህልም ቢሆን ፡
ሁለት ልብስም ቢሆን ። ምዕ ፳፪ ፡ ፴፭ ።
ከገባችሁበት ቤት ከዚያ ተቀመጡ እስክትሄዱም ፬
ድረስ ከዚያ አትውጡ ።
ባይቀበሏችሁ ግን ከዚያ አገር ወጥታችሁ ምስክር ፭
ሊሆንባቸው የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ ።
ወጥተውም አገሩን ሁሉ ዞሩ ባራቱ መዓዝንም ፮
እያስተማሩ ድዉያንን ፈወሱ ።

<u>ክፍል ፵፪ ፡ ስለ ሄሮድስ ሐሳብ ።</u>

ንጉሥ ሄሮድስም የሆነውንና የተደረገውን ሁሉ ፯
ሰምቶ የሚናገረውን ያጣ ነበር ፡ ዮሐንስ መጥምቅ
ከሙታን ተለይቶ ተነሣ የሚሉ ነበሩና ። ማቴ
፲፬ ፡ ፩ - ፪ ።
ኤልያስ ተገለጠ የሚሉም ነበሩ ፡ ከቀደሙት ነቢያት ፰
አንዱ ተነሣ የሚሉም ነበሩና ። ማር ፮ ፡ ፲፬ - ፲፯ ።
ሄሮድስም እኔ የዮሐንስን ራስ ቈርጬዋለሁ ፡ እን ፱
ግዲህ ስለ እሱ ሲወራ የምሰማው ይህ ማነው? አለ ፡
ሊያየውም ወደደ ። ምዕ ፳፫ ፡ ፰ ። ማር ፮ ፡ ፳፰ ።
ሐዋርያትም በተመለሱ ጊዜ ያደረጉትን ሁሉ ነገ ፲
ሩት ፡ እሱም ለብቻቸው ይዟቸው ቤተ ሳይዳ ወደ
ምትባል አገር ምድረ በዳ ሄዱ ። ማቴ ፲፬ ፡ ፲፫ - ፳፩ ።
ማር ፮ ፡ ፴ - ፵፬ ። ዮሐ ፮ ፡ ፩ - ፲፭ ።

፲፩ ወአእሚሮሙ ሕዝብ ተለውዎ ወተቀበሎሙ ወነገ
ሮሙ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ፡ ወለእለሂ
ይፈቅዱ ይትፈወሱ አሕየዎሙ ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ ኃምስ ኅብስት ወክልኤቲ ዓሣት ።

፲፪ ወተቈልቈለ ፀሐይ ወመጽኡ ዐሠርቱ ወክልኤቱ
አርዳኢሁ ወይቤልዎ ፈኑ ሰብአ ይእትዉ አህጉረ
አድያም ወይቢቱ ውስተ አዕፃዳት ወይርከቡ ዘይበ
ልዑ እስመ ሐቅል ውእቱ ኀበ ሀለውነ ።
፲፫ ወይቤሎሙ ሀብዎሙ አንትሙ ዘይበልዑ ፡ ወይቤ
ልዎ አልብነ ዝየ ዘእንበለ ኃምስ ኅብስት ወክልኤቲ
ዓሣት ፡ እመ ኢሖርነ ንሣየጥ መብልዐ ለዝንቱ ኵሉ
ሕዝብ ።
፲፬ ወየአክሉ እደው ኃምሳ ምእት ፡ ወይቤሎሙ ለአር
ዳኢሁ አርፍቅዎሙ በበኃምሳ ለለምርፋቅሙ ።

፲፭ ወገብሩ ከማሁ ወረፈቁ ኵሎሙ ።
፲፮ ወነሥአን ለኃምስ ኅብስት ወለክልኤቲ ዓሣት ወነ
ጸረ ሰማየ ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ
ያቅርቡ ለሰብእ ።
፲፯ ወአቅረቡ ወበልዑ ወጸግቡ ኵሎሙ ወዘአግኀሡ
ዘተርፈ ፍተታተ መልአ ዐሠርተ ወክልኤተ መሣይ
ምተ ምሉአነ ።

ክፍል ፺ወ፬ ፡ በእንተ ተስእሎተ አርዳኢሁ ።

፲፰ ወእምዝ እንዘ ይጼሊ በባሕቲቱ ወአርዳኢሁኒ ምስ
ሌሁ ተስእሎሙ ወይቤሎሙ መኑ ይብሉኒ ሰብእ ።

፲፱ ወተሰጥውዎ ወይቤልዎ ቦ እለ ይብሉከ ዮሐንስሃ
መጥምቀ ፡ ወቦ እለ ይብሉከ ኤልያስሃ ፡ ወቦ እለ
ይብሉከ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ተንሥአ ።
፳ ወአውሥአ ወይቤሎሙ አንትሙሰኬ መኑ ትብሉኒ ፡
ወተሠጥዎ ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ መሲሑ
ለእግዚአብሔር ።
፳፩ ወገሠፆሙ ወከልአሙ ኢይንግሩ ዘንተ ወኢለመኑሂ ።

፳፪ ወይቤሎሙ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ብዙኀ
ያሕምምዎ ወያመክርዎ ረበናት ወሊቃነ ካህናት ወጸ
ሐፍት ወይቀትልዎ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ።

፳፫ ወይቤሎሙ ለኵሎሙ ዘይፈቅድ ይትልወኒ ይጽልአ
ለነፍሱ ወያጥብእ ወይንሣእ መስቀለ ሞቱ ወኵሎ
ዕለተ ይትልወኒ ።
፳፬ ወዘሰ ይፈቅድ ያድኅና ለነፍሱ ለይግድፋ ፡ ወዘሰ
ገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ ያድኅና ።

፳፭ ወምንተ ይበቍዖ ለሰብእ ለእመ ኵሎ ዓለመ ረብኀ
ወነፍሶ ኃጕለ ።

ሕዝቡም አውቀው ተከተሉት ፡ እሱም ተቀብሎ ስለ ፲፩
እግዚአብሔር መንግሥት አስተማራቸው ሊፈወሱ
የሚወዱትንም አዳናቸው ።

ክፍል ፺፫ ፡ ስለ አምስቱ ኅብስትና ፡ ስለ ሁለት ዓሣዎች ።

ፀሐይም ተዘቀዘቀ ዐሥራ ሁለቱም ደቀ መዛሙ ፲፪
ርት መጥተው ሰዎችን አሰናብት በዙሪያው ወደ
አሉት አውራጃዎች ይሂዱ የሚበሉትን ያገኙ ዘንድ
በየመንደሩ ይግቡ ያለንበት በረኻ ነውና አሉት ።
እናንተ የሚበሉትን ስጧቸው አላቸው ፡ ለዚህ ፲፫
ሁሉ ሕዝብ የሚሆን ምግብ ልንገዛ ካልሄድን እዚህ
ከአምስት ኅብስት ከሁለት ዓሣ በቀር ሌላ የለንም
አሉት ።
ሰዎቹም አምስት ሺሕ ያህሉ ነበሩ ፡ ደቀ መዛሙር ፲፬
ቱን አምሳ አምሳውን በየመደባቸው አስቀምጧቸው
አለ ።
እንደታዘዙ አደረጉ ሁሉም ተቀመጡ ። ፲፭
አምስቱንም ኅብስትና ሁለቱን ዓሣ አንሥቶ ወደ ፲፮
ሰማይ ተመለከተ ፡ ባርኮ ቈርሶም ለሕዝቡ እንዲያቀ
ርቡ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ።
አቅርበው በሉና ሁሉም ጠገቡ ያነሡት የቀረው ፲፯
ፍርፋሪ ዐሥራ ሁለት መሶብ መላ ። ፪ ነገ ፬ ፡ ፵፬ ።
ዮሐ ፮ ፡ ፲፪ ።

ክፍል ፺፬ ፡ ደቀ መዛሙርቱን ስለ መጠየቁ ።

ከዚህም በኋላ ብቻውን ሲጸልይ ደቀ መዛሙርቱም ፲፰
ከርሱ ጋር ሳሉ ሰው ማን ይለኛል ? ብሎ ጠየቃ
ቸው ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፫ - ፳፰ ። ማር ፰ ፡ ፳፯ ።
መጥምቁ ዮሐንስን የሚሉህ አሉ ፡ ኤልያስን የሚሉ ፲፱
ህም አሉ ፡ ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሣ የሚሉ
ህም አሉ ።
እሱም መልሶ እናንተሳ ማን ትሉኛላችሁ? አላቸው፡ ፳
ጴጥሮስም መልሶ አንተ የእግዚአብሔር መሲሕ ነህ
አለው ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፮ ። ዮሐ ፩ ፡ ፵፱ ።
ይህንንም ለማንም ለማን እንዳይናገሩ ገሠፃቸው ፡ ፳፩
ከለከላቸው ።
ሽማግሌዎች ፡ የካህናት አለቆችና ጻፎች መከራ ያጸ ፳፪
ኑበትና ይፈታተኑ ዘንድ አላቸው ፡ ይገድሉታል
በሦስተኛውም ቀን ይነሣል ። መዝ ፻፲፰ ፡ ፳፪ ።
ምዕ ፲፰ ፡ ፴፫ ።
ሁሉንም እንዲህ አላቸው ፡ ሊከተለኝ የሚወድ ሰው ፳፫
ነቱን ይጥላት ፡ ጨክኖም የሞቱን መስቀል ይሸከም
ሁሉ ቀን ይከተለኝ ።
ሰውነቱን ሊያድናት የሚወድ ይጣላት ፡ ስለኔ ሰው ፳፬
ነቱን የጣላትም ያድናታል ። ምዕ ፲፯ ፡ ፴፫ ። ማቴ
፲ ፡ ፴፱ ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፳፭ ።
ሰው ዓለምን ሁሉ ቢገዛ ነፍሱን ከጣ ምን ይረባዋል? ፳፭

፳፮ ወለዘኒ ኃፈረኒ ወኃፈረ ቃልየ የኃፍሮ ሎቱኒ ወልደ
እጓለ እመሕያው አመ ይመጽእ በስብሐቲሁ ወበስብ
ሐተ አቡሁ ምስለ ቅዱሳን መላእክቲሁ ።
፳፯ አማን አማን እብለክሙ ሀለዉ እምእለ ይቀውሙ
ዝየ እለ ኢይጥዕምዎ ለሞት እስከ ይሬእይዋ ለመን
ግሥተ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፶ወ፰ ፡ በእንተ ዘከመ ተወለጠ
ራእዩ በደብረ ታቦር ።

፳፰ ወእምድኅረ ዝንቱ ነገር አመ ሰምንት ዕለት ነሥኦሙ
እግዚእ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ
ወዐርገ ደብረ ከመ ይጸሊ ።
፳፱ ወእንዘ ይጼሊ ተወለጠ ርእየተ ገጹ ወአልባሲሁኒ
ፃዕደወ ወበረቀ ከመ መብረቅ ።
፴ ወናሁ መጽኡ ክልኤቱ እደው ወይትናገሩ ምስሌሁ
እሉ እሙንቱ ሙሴ ወኤልያስ ።
፴፩ እለ አስተርአዩ በስብሐት ወነገሩ ስብሐቲሁ ዘሀለዎ
ይኩን በኢየሩሳሌም ።
፴፪ ወፀአቶሂ ረከበ ጴጥሮስሃ ወእለ ምስሌሁ ክቡዳን
አዕይንቲሆሙ በድቃስ ወነቂሖሙ ርእዩ ስብሐቲሁ
ወእደውኒ ክልኤቱ እለ ይቀውሙ ምስሌሁ ።

፴፫ ወእምዝ ሶበ ፈቀዱ ይትሌለዩ እምኔሁ ይቤሎ ጴጥ
ሮስ ለእግዚእ ኢየሱስ ሊቅ ይኄይሰነ ንንበር ዝየ
ወንግበር ሠለስተ ሰቃልወ ፡ አሐደ ለከ ፡ ወአሐደ
ለሙሴ ፡ ወአሐደ ለኤልያስ ወኢየአምር ዘይብል ።

፴፬ ወዘንተ ብሂሎ ጸለሎሙ ደመና ወፈርሁ ሶበ በኡ
ውስተ ደመና ።
፴፭ ወመጽአ ቃል እምውስተ ደመና ዘይብል ፡ ዝንቱ
ውእቱ ወልድየ ዘኅረይኩ ወሎቱ ስምዕዎ ።

፴፮ ወመጺኦ ቃል ተረክበ እግዚእ ኢየሱስ ባሕቲቶ ወእ
ሙንቱሰ አርመሙ ወኢነገሩ ለመኑሂ ዘርእዩ ወዘሰ
ምዑ ውእተ አሚረ ።

ክፍል ፶ወ፱ ፡ በእንተ ፈውሶቱ ዘነገርጋር ።

፴፯ ወእምዝ በሳኒታ ዕለት ወሪዶ እምደብር ወተቀበልዎ
ሕዝብ ብዙኃን ።
፴፰ ወአውየወ አሐዱ ብእሲ በማእከለ ሕዝብ ወይቤሎ
ኦ ሊቅ ብቍዐኒ ረአይ ሊተ ወልድየ እስመ አሐዱ
ሊተ ውእቱ ።
፴፱ ወናሁ ጋኔን የኃይደንዮ ወያዌግበ ወይነጽሖ ወያስተ
ራግፆ ወያሴውኖ ወእምዕፁብ የኅድጎ ቀጥቂጦ ።

፵ ወአስተብቋዕክዎሙ ለአርዳኢከኒ ከመ ያውፅእዎ ፡
ወስእንዎ ፈውሶቶ ወአውፅኦቶ ።

እኔን ያፈረ ቃሌንም ያፈረ የሰው ልጅ በጌትነቱ ፳፮
በአባቱም ክብር በቅዱሳን መላእክት ታጅቦ ሲመጣ
ያፍሩታል ። ማቴ ፲ ፡ ፴፯ ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፪ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ እዚህ ከቆሙት የእግ ፳፯
ዚአብሔርን መንግሥት እስኪያዩ ሞትን የማይቀ
ምሱዋት አሉ ።

ክፍል ፶፰ ፡ በደብረ ታቦር
አርአያውን ስለ መለወጡ ።

ከዚህም ነገር በኋላ በስምንት ቀን ጌታ ኢየሱስ ጴጥ ፳፰
ሮስን ያዕቆብንና ፡ ዮሐንስን ይዟቸው ሊጸልይ ወደ
ተራራ ወጣ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፩-፲፫ ። ማር ፱ ፡ ፪-፲፫ ።
ሲጸልይም የፊቱ መልክ ተለወጠ ፡ ልብሱም ነጭ ፳፱
ሆነ እንደ መብረቅም ተብረቀረቀ ።
እነሆ ሁለት ሰዎች ከእሱ ጋር ይነጋገሩ ጀመር ፡ እነ ፴
ሱም በክብር የተገለጡ ሙሴና ኤልያስ ናቸው ።
እነዚህም በክብር ተገልጠው በኢየሩሳሌም ይደረግ ፴፩
ዘንድ ያለውን የተናገሩ ናቸው ።
በወጣ ጊዜም ጴጥሮስንና ከእርሱ ጋር የነበሩትን ፴፪
ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ተይዘው ተሰብረው አገኘ ፡
በነቁ ጊዜም ክብሩን አዩ ፡ ከእርሱ ጋር ቆመው የነ
በሩ ሁለቱ ሰዎችንም አዩ ።
ከዚህም በኋላ ከእርሱ ሊለዩ በወደዱ ጊዜ ፡ ጴጥሮስ ፴፫
ጌታ ኢየሱስን መምህር! ከዚህ ብንቀመጥ መልካም
ነው ፡ ሦስት ሰቀላ እንሥራ ፡ አንዱን ላንተ ፡ አን
ዱን ለሙሴ ፡ አንዱን ለኤልያስ አለው ፡ የሚናገረ
ውንም አያውቅም ነበር ።
ይህንንም በተናገረ ጊዜ ደመና ጋረዳቸው ፡ ወደ ደመ ፴፬
ናም በገቡ ጊዜ ፈሩ ።
ከደመናውም "የመረጥኩት ልጄ ይህ ነው ፡ እርሱን ፴፭
ስሙት" የሚል ቃል መጣ ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ምዕ
፫ ፡ ፳፪ ።
ቃልም በመጣ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ብቻውን ተገኘ ፡ ፴፮
እነሱ ግን ዝም አሉ ፡ ያን ጊዜም ያዩትን የሰሙትን
ለማንም አልተናገሩም ።

ክፍል ፶፱ ፡ ጋኔን ይጥለው የነበረውን ስለ ማዳኑ ።

ከዚህም በኋላ በሁለተኛው ቀን ከተራራው ወረዱ ፴፯
ብዙ ሕዝብም ተቀበሉት ።
አንድ ሰውም ድምፁን ከፍ አድርጎ በሕዝብ መካ ፴፰
ከል ጮኸ ፡ መምህር! ርዳኝ ፡ ልጄን አድንልኝ ፡ እሱ
ለእኔ አንድ ነውና አለው ።
እነሆ ጋኔን ከእጄ ይነጥቀኛል ያስደነግጠዋል ፡ ይጥ ፴፱
ለዋል ፡ ያንፈራግጠዋል ፡ ያስላግገዋል ፡ ቀጥቅጦም
በጭንቅ ይተወዋል ።
እንዲያወጡትም ደቀ መዛሙርትህን ለመንኋቸው ፡ ፵
ነገር ግን ጋኔኑን ማውጣትና ልጁን ማዳን ተሳናቸው።

፻፫ ወንጌል ዘሉቃስ ፱ ።

፵፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ ፡ ኦ ትውልድ
ዐሉት እንተ አልቦቲ ሃይማኖት እስከ ማእዜኑ እሄሉ
ምስሌክሙ ወእትዔገሠክሙ አምጽአ ዝየ ለወልድከ ።

፵፪ ወእንዘ ያመጽአ ነጽሐ ጋኔኑ ወአስተራገዖ ወገሥፆ
እግዚእ ኢየሱስ ለውእቱ ጋኔን እኩይ ወአሕየዎ
ለውእቱ ወልድ ወአወፈዮ ለአቡሁ ።

ክፍል ፵ወ፤ ፡ በእንተ ሕማማቲሁ ።

፵፫ ወአንከሩ ኵሎሙ እምዕበዩ ለእግዚአብሔር ወእንዘ
እሙንቱ ያነክሩ በእንተ ኵሉ ዘገብረ እግዚእ ኢየ
ሱስ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ።
፵፬ አንትሙሰ ደይዎ ውስተ ልብክሙ ለዝንቱ ነገር
እስመ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይግባእ
ውስተ እደ ሰብእ ።
፵፭ ወኢለበውዎ ለዝንቱ ነገር እስመ ሥዉር ውእቱ
እምኔሆሙ ከመ ኢይሕንክዎ ወይፈርህዎ ጠይቆቶ
በእንተ ዝንቱ ነገር ።

ክፍል ፵ወ፫ ፡ በእንተ ትሕትና ።

፵፮ ወሐለዩ በበይናቲሆሙ እንዘ ይብሉ መኑ የዐቢ
እምኔሆሙ ።
፵፯ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ዘይሔልዩ በልበሙ
ወነሥአ ሕፃነ ወአቀሞ በማእከሎሙ ።
፵፰ ወይቤሎሙ ዘተወክፈ ዘመጠነዝ ሕፃነ በስምየ
ኪያየ ተወክፈ ፡ ወዘኒ ኪያየ ተወክፈ ተወክፎ ለዘፈ
ነወኒ እስመ ዘአትሕተ ርእሶ እምኵሉ ውእቱ የዐቢ ።

፵፱ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎ ሊቀ ብ ዘርኢነ አሐደ
ብእሴ እንዘ ያወፅእ አጋንንተ በስምከ ወከላእናሁ
እስመ ኢተለወከ ምስሌነ ።
፶ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢትከልእዎ እስመ
እምከመ ኢኮነ ዕድውክሙ ቢጽክሙ ውእቱ ።

፶፩ ወተፈጸሞ መዋዕለ ዕርገቱ አንጸረ ገጾ ለሐዊር
ውስተ ኢየሩሳሌም ።
፶፪ ወፈነወ ሐዋርያተ ቅድመ ገጹ ወሐዊሮሙ በአ
ሀገረ ሣምር ከመ ያስተዳልዉ ሎቱ ።
፶፫ ወኢተወክፍዎሙ እስመ ኀሉፍ ገጹ ለኢየሩሳሌም ።

፶፬ ወርእዮሙ አርዳኢሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ዘንተ ይቤ
ልዎ ፡ እግዚኦ ትፈቅድኑ ንበል ይረድ እሳት እምሰ
ማይ ወያጥፍኦሙ በከመ ገብረ ኤልያስ ።
፶፭ ወተመይጠ ወገሠፆሙ ወይቤሎሙ ኢተአምሩኑ
ዘአይ መንፈስ አንትሙ ።
፶፮ እስመ ኢመጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ከመ ያጥ
ፍእ ነፍሳተ ሰብእ ዘእንበለ ከመ ያድኅን ዘተኀጉለ ፡
ወሖሩ ካልእተ ሀገረ ።

የሉቃስ ወንጌል ፱ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ ሃይማኖት የለሽ ከዳተኛ ፵፩
ትውልድ! እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ
መቼስ እታገሣችኋለሁ? ልጅህን ወደዚህ አምጣው
አለው ።
ሲያመጣውም ጋኔኑ ጣለው አንፈራፈረው ፡ ጌታ ፵፪
ኢየሱስም ያን ክፉ ጋኔን ገሥፆ ያንን ልጅ አድኖ
ላባቱ ሰጠው ። ምዕ ፺ ፡ ፲፭ ።

ክፍል ፵፯ ፡ ስለ ሕማሙ ።

ከእግዚአብሔር ታላቅነት የተነሣ ሁሉም አደነቁ ፡ ፵፫
እነሱም ጌታ ኢየሱስ ባደረገው ተአምራት ሁሉ
ሲደነቁ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው ።
እናንተስ ይህን ነገር በልባችሁ አኑሩት ፡ የሰው ልጅ ፵፬
በሰዎች እጅ ተላልፎ ይሰጥ ዘንድ አለውና ። ቍ ሸ፪ ።

እነሱ ግን ይህነን ነገር አላስተዋሉትም እንዳይመረ ፵፭
ምሩት ከእነሱ የተሠወረ ነውና ፡ ስለዚህ ነገርም እን
ዳይጠይቁት ይፈሩት ነበርና ።

ክፍል ፵፰ ፡ ስለ ትሕትና ።

እርስ በርሳቸውም ማን ይበልጣል ? እያሉ ተነጋገሩ ፵፮
ማቴ ፲፰ ፡ ፩ - ፱ ። ማር ፱ ፡ ፴፫ - ፶ ።
ጌታ ኢየሱስም በልቡናቸው የሚያስቡትን አወቀባ ፵፯
ቸውና ሕፃንን ይዞ በመካከላቸው አቆመው ።
እንዲህም አላቸው ፡ በስሜ እንደዚህ ያለ ሕፃን የተ ፵፰
ቀበለ እኔን ተቀበለ ፡ እኔንም የተቀበለ የላከኝን ተቀ
በለ ፡ ራሱን ከሁሉ በታች ያደረገ እሱ ከፍ ከፍ ይላ
ልና ። ማቴ ፲ ፡ ፵ ። ፲፰ ፡ ፭ ።
ዮሐንስም መልሶ በስምህ ጋኔን ሲያወጣ ያየነው ፵፱
አንድ ሰው አለ እንደኛ አልተከተለህምና ከለከ
ልነው አለው ።
ጌታ ኢየሱስም በላጋራችሁ ካልሆነ ባልንጀራችሁ ፶
ነውና አትከልክሉት አላቸው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፳፫ ።
ፊል ፩ ፡ ፲፰ ።
የሚወጣበትን ቀን በተፈጸመ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ፶፩
ለመሄድ ፊቱን አቀና ። ማር ፲ ፡ ፴፪ ።
በፊቱም መልእክተኞችን ላከ ሂደውም ያዘጋጁ ፶፪
ለት ዘንድ ወደ ሰማርያ አገር ገቡ ። ዮሐ ፬ ፡ ፬ ።
ነገር ግን አልተቀበሏቸውም ፡ ፊቱን ወደ ኢየሩሳ ፶፫
ሌም አቅንቶ ነበርና ።
ደቀ መዛሙርቱ ያዕቆብና ዮሐንስ ይህን በዩ ጊዜ ፶፬
አቤቱ ኤልያስ እንደ አደረገ እሳት ከሰማይ ወርዶ
ያጥፋቸው እንድንል ትሻለህን? ፪ ነገ ፩ ፡ ፲ - ፲፩ ።
እሱም ተቈጣቸውና እንዲህ አላቸው አታውቁምን? ፶፭
እናንተ የየትኛው መንፈስ ወገን ናችሁ? ሮሜ ፰ ፡ ፲፮።
የሰው ልጅ የጠፋውን ሊያድን እንጂ ፡ የሰውን ነፍስ ፶፮
ሊያጠፋ አልመጣምና ፡ ወደሌላ አገርም ሄዱ ። ዮሐ
፫ ፡ ፲፯ ። ፲፪ ፡ ፵፯ ።

ክፍል ፵፱ ፡ በእንተ ዘተሰአልዎ ይትልውዎ ።

፶፯ ወእምዝ እንዘ የሐውሩ በፍኖት ይቤሎ አሐዱ ሊቀ
እትሉከኑ ኀበ ሖርከ ።

፶፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለቈናጽልኒ ግበብ ቦሙ
ወለአዕዋፈ ሰማይኒ ምጽላል ቦሙ ለወልደ እጓለ
እመሕያውሰ አልቦቱ ኀበ ያሰምክ ርእሶ ።

፶፱ ወይቤሎ ክልኡኒ እትሉከኑ እግዚኦ ወባሕቱ አብሐኒ
እሑር ቅድመ ወእቅብሮ ለአቡየ ።

፷ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኅድጎሙ ለምውታን ይቅ
ብሩ ምውታኒሆሙ ፡ ወአንተሰ ሑር ወስብክ መንግ
ሥተ እግዚአብሔር ።

፷፩ ወይቤሎ ሣልሱኒ እትሉከኑ እግዚኦ ፡ ወባሕቱ አብ
ሐኒ እሑር እሥራዕ ኵሎ ሰብአ ቤትየ ወእምጻእ ።

፷፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አልቦ ዘይእኅዝ ዕርፈ ወየ
ሐርስ ድኅሬተ እስመ ርትዕት ይእቲ መንግሥተ እግ
ዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፲ ።

ክፍል ፶ ፡ በእንተ ኅርየቱ ክልአነ ሰብአ ።

፩ ወእምዝ ኀረየ እግዚእነ ክልአነ ሰብአ ወፈነዎሙ በበ
ክልኤቱ ቅድመ ገጹ ውስተ ኵሉ አህጉር ወበሐው
ርት ኀበ ሀለዎ ይብአ ።

፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ማእረሩሰ ብዙኅ ወገ
ባሩ ኅዳጥ ሰአልዎ እንከ ለበዓለ ማእረር ከመ ይፈ
ስክ ወይፈኑ ገባረ ለማእረሩ ።

፫ ሑሩ ናሁ አነ እፌንወክሙ ከመ አባግዕ ማእከለ
ተኵላት ።

፬ ወኢትፁሩ ቍናማተ ወኢ ጽፍነተ ወኢ አሣእነ
ወኢምንተኒ ወኢተአምኁ ወኢመነሂ በፍኖት ።

፭ ወኀበ በእክሙ ቤት ቅድመ በሉ ሰላም ለሰብአ
ዝንቱ ቤት ።

፮ ወእመሂ ቦ በህየ ወልደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ
ላዕሌሁ ወእመ አኮሰ ይግባእ ሰላምክሙ ላዕሌክሙ ።

፯ ወውእተ ቤተ ንበሩ ወብልዑ ወስትዩ ዘእምኀቤሆሙ
እስመ ይደልዎ ዐስቡ ለዘይትቀነይ ወኢትትፋለሱ
እምቤት ውስተ ቤት ።

፰ ወሀገረኒ እንተ ኀበ በእክሙ ወተወክፉክሙ ሰብአ
ይእቲ ሀገር ብልዑ ዘአቅረቡ ለክሙ ።

፱ ወፈውሱ ድውያነ እለ ውስቴታ ወበልዎሙ ቀርበት
መንግሥተ እግዚአብሔር ኀቤክሙ ።

፲ ወሀገረሰ እንተ ኀበ በእክሙ ወኢተወክፉክሙ ሰብአ

ክፍል ፵፱ ፡ ሊከተሉት ስለ ጠየቁት ሰዎች ።

ከዚህም በኋላ በመንገድ ሲሄዱ አንድ ሰው መም ፶፯
ህር ! በሄድክበት ሁሉ ልከተልህ ? አለው ። ማቴ
፰ ፡ ፲፱ - ፳፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ለቀበሮች ጉድጓድ አላቸው ፡ ለሰ ፶፰
ማይ ወፎችም መጠለያ አላቸው ፡ ለሰው ልጅ ግን
ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም ።
ሌላውም አቤቱ ልከተልህን ? ነገር ግን በፊት ሂጄ ፶፱
አባቴን እንድቀብረው ፍቀድልኝ አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ሙታንን ተዋቸው ሙታኖቻቸውን ፷
ይቅበሩ ፡ አንተስ ሂድና የእግዚአብሔርን መንግሥት
አስተምር አለው ።
ሦስተኛውም አቤቱ ልከተልህ ? ነገር
ሦስተኛውም አቤቱ ልከተልህ ? ነገር ግን ሂጄ ቤተ ፷፩
ሰቦቼን ሁሉ አዘጋጅቼ እንድመጣ ፍቀድልኝ አለው።
፩ ነገ ፲፱ ፡ ፲፱ - ፳፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ዕርፍን ይዞ ወደኋላ የሚያርስ ፷፪
የለም ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ቀጥተኛ ናትና ።

ምዕራፍ ፲ ።

ክፍል ፶ ፡ ሌሎች ሰዎችን ስለ መምረጡ ።

ከዚህም በኋላ ጌታችን ሌሎች ሰባ ሰዎችን መረጠ ፡ ፩
ሁለት ሁለት አድርጎ በፊቱ ይሄድበት ወደ አሰበው
አገርና መንደር ላካቸው ። ማቴ ፲ ፡ ፱ ። ማር ፮ ፡ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም መከሩ ብዙ ነው ፡ ሠራተኛው ግን ፪
ጥቂት ነው ፡ እንግዲህ ለመከሩ ሠራተኛ ጨምሮ
ይልክ ዘንድ ባለ መከሩን ለምኑት አላቸው ። ማቴ
፱ ፡ ፴፯ - ፴፰ ። ዮሐ ፬ ፡ ፴፭ ።
ሂዱ እነሆ እኔ እንደ በጎች በተኵላዎች መካከል ፫
እሰዳችኋለሁ ።
ከረጢትን ፡ ስልቻን ፡ ጫማን ፡ ምንም ምን አትያዙ ፡ ፬
በመንገድም ለማንም እጅ አትንሡ ። ፪ ነገ ፬ ፡ ፳፱ ።
ወደ ገባችሁበትም ቤት ለዚህ ቤት ሰዎች ሰላም ፭
ይሁን በሉ ።
በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር ፡ ሰላማችሁ ይደርበት ፡ ፮
ያለዚያ ግን ሰላማችሁ ለናንተ ይመለሳል ።
በዚያ ቤት ተቀመጡ ፡ ከእነሱ የተገኘውንም ብሉ ፯
ጠጡ ፡ ለሚያገለግል ዋጋው ይገባዋልና ፡ ከቤት
ወደ ቤት አትተላለፉ ። ዘዳ ፳፬ ፡ ፲፬ ።
ከገባችሁባትም አገር ፡ የዚያች አገር ሰዎች ከተቀበ ፰
ሏችሁ ያቀረቡላችሁን ብሉ ።
በውስጧ የሚገኙት ድውያንንም ፈውሱ ፡ የእግዚአ ፱
ብሔርም መንግሥት ከእናንተ ዘንድ ደርሳለች በሏ
ቸው ።
ከገባችሁባትም አገር ፡ የዚያች ሰዎች ካልተቀበሏ ፲

ይእቲ ሀገር ወፃእክሙ ውስተ መርኅበ ንግፉ ጸበለ
እገሪክሙ ።
፲፩ እንዘ ትብሉ ጸበለክሙኒ ዘተለወነ እምሀገርክሙ ነነ
ግፍ ለክሙ ፡ ወባሕቱ ዘንተ አእምሩ ከመ ቀርበት
መንግሥተ እግዚአብሔር ላዕሌክሙ ።

፲፪ እብለክሙ ከመ ሰዶም ትኄይስ ወትረክብ ግህለ
ፈድፋደ እምይእቲ ሀገር በዕለተ ደይን ።

፲፫ አሌ ለኪ ኮራዚ ፡ አሌ ለኪ ቤተ ሳይዳ ፡ ሶበሰ በጢሮስ
ወበሲዶና ተገብረ ኀይል ዘተገብረ በውስቴትክን ሠቀ
እምለብሱ ወውስተ ሐመድ እምነበሩ ወእምነስሑ ።

፲፬ ወባሕቱ ጢሮስ ወሲዶና ይኄይሳ እምኔክን በዕለተ
ደይን ።
፲፭ ወአንቲኒ ቅፍርናሆም እመ እስከ ሰማይ ትትሌዓሊ
ሀለወኪ ትረዲ እስከሲኦል ።
፲፮ ወዘኪያክሙ ሰምዐ ኪያየ ሰምዐ ፡ ወዘለክሙ አበየ
ሊተ አበየ ፤ ወዘሊተ አበየ አበዮ ለዘፈነወኒ ፡ ወዘኪ
ያየ ሰምዐ ሰምዖ ለዘፈነወኒ ።

ክፍል ፺፩ ፡ በእንተ ተመይጦቶሙ ለእለ ተፈነዉ ።

፲፯ ወተመይጡ እልክቱ ሰብዓ እለ ተፈነዉ እንዘ ይት
ፌሥሑ ወይቤልዎ እግዚኦ አጋንንትኒ ገረሩ ለነ ፡

፲፰ ወይቤሎሙ ርኢክዎ ለሰይጣን ከመ መብረቅ ወድቀ
እምሰማይ ።

፲፱ ወናሁ ወሀብኩክሙ ሥልጣነ ትኪዱ ዲበ አቃርብት
ወዲበ አራዊተ ምድር ወዲበ ኵሉ ኃይለ ጸላኢ ፡
ወአልበ ዘይነክየክሙ ።
፳ ወባሕቱ በዝሰ ኢትትፈሥሑ እስመ አጋንንት ይገ
ንዩ ለክሙ ፡ ተፈሥሑሰ ባሕቱ እስመ ተጽሕፈ አስማ
ቲክሙ በሰማያት ።

፳፩ ወበይእቲ ሰዓት ተፈሥሐ እግዚእ ኢየሱስ በመን
ፈሱ ወይቤ አአምነከ አባ እግዚአ ሰማይ ወምድር
ዘኅባእኮ ለዝንቱ እምጠቢባን ወእምለባውያን ወከ
ሠትኮ ለሕፃናት እወ አባ እስመ ከማሁ ኮነ ሥምረ
ትከ በቅድሜከ ።

፳፪ ወተመይጠ ኀበ አርዳኢሁ ወይቤሎሙ ኵሉ ተው
ህበ ሊተ እምኀበ አቡየ ወአልበ ዘየአምሮ ለወልድ
ከመ መኑ ውእቱ ወልድ ዘእንበለ አብ ፡ ወአልበ ዘየ
አምሮ ለአብ ከመ መኑ ውእቱ አብ ዘእንበለ ወልድ ፡
ወለዘፈቀደ ወልድ ይክሥት ሎቱ ።

ችሁ ወደ አደባባይዋ ወጥታችሁ የእግራችሁን ትቢያ
አራግፉ ።
ከአገራችሁ የተከተለንን ትቢያ እንኳን እናራግፍላ ፲፩
ችኋለን ፡ ነገር ግን የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ
እናንተ እንደ ደረሰች ይህነን ዕወቁ እያላችሁ ። ግብ
ሐዋ ፲፫ ፡ ፶፩ ። ምዕ ፱ ፡ ፭ ። ማቴ ፲ ፡ ፲፬ ።
በፍርድ ቀን ከዚያች አገር ይልቅ ሰዶም እንደምት ፲፪
ሻል ይቅርታንም እንደምታገኝ እነግራችኋለሁ። ዘፍ
፲፱ ፡ ፳፬ ። ሰቆ. ኤር ፬ ፡ ፮ ። ሕዝ ፲፮ ፡ ፵፰ - ፶ ።
ኮራዚ ወዮልሽ ፡ ቤተ ሳይዳ ወዮልሽ ፡ በእናንተ ፲፫
የተደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎስ
ቢሆን ፡ ማቅ ለብሰው በአመድ ላይ ተቀምጠው
ንስሐ በገቡ ነበር! ሕዝ ፳፮ ፡ ፲፬ - ፲፮ ። ዮና ፫ ፡ ፮ ።
ነገር ግን በፍርድ ቀን ጢሮስና ሲዶና ከእናንተ ፲፬
ይልቅ ይበልጣሉ ፡ ይቅርታንም ያገኛሉ ።
አንቺም ቅፍርናሆም እስከ ሰማይ ድረስ ከፍ ከፍ ፲፭
ብትዪ እስከ ሲኦል ትወርጂያለሽ ።
እናንተን የሰማ እኔን ሰማ ፡ እናንተን እምቢ ያለ ፲፮
እኔን እምቢ አለ ፡ እኔንም እምቢ ያለ የላከኝን እምቢ
አለው ፡ እኔንም የሰማ የላከኝን ሰማው ።

ክፍል ፺ ፡ ስለ መልእክተኞች መመለስ ።

እነዚያ የተላኩ ሰብዓ መልእክተኞችም ደስ ብሏ ፲፯
ቸው ተመለሱ ፡ አቤቱ አጋንንት በስምህ ተገዙልን
አሉት ።
እሱም እንዲህ አላቸው ፡ ሰይጣንን ከሰማይ እንደ ፲፰
መብረቅ ሲወድቅ አየሁት ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፴፩ ። ራእ
ዮሐ ፲፪ ፡ ፰ - ፱ ። ዮሐ ፲፮ ፡ ፲፩ ። ዕብ ፪ ፡ ፲፬ ።
ጊንጦችን እባቦችን የጠላትንም ኃይል ሁሉ ትረ ፲፱
ግጡ ዘንድ እነሆ ሥልጣን ሰጠኋችሁ ፡ የሚጐዳች
ሁም ነገር የለም ። መዝ ፺፩ ፡ ፲፫ ።
ነገር ግን አጋንንት ስለ ተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይ ፳
በላችሁ ፡ ግን ስማችሁ በሰማያት ተጽፏልና ደስ
ይበላችሁ ። ዘፀ ፴፪ ፡ ፴፪ ። ፊል ፬ ፡ ፫ ። ራእ ዮሐ
፫ ፡ ፭ ። መዝ ፷፱ ፡ ፳፰ ።
በዚያች ሰዓት ጌታ ኢየሱስ በልቡ ደስ አለው ፡ ፳፩
ይህን ከአዋቂዎች ከአስተዋዮች ሠውረህ ለሕፃናት
የገለጥከው የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ!
አመሰግንሃለሁ ፡ አዎን አባት ሆይ ፈቃድህ በፊትህ
እንዲሁ ነው ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፭ - ፳፮ ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፲፱ ።
መዝ ፰ ፡ ፫ ።
ወደ ደቀ መዛሙርቱም ተመልሶ ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ፳፪
ተሰጠኝ ፡ ወልድ ማን እንደሆነ ከአብ በቀር ወል
ድን የሚያውቀው የለም ፡ አብም ማንም እንደሆነ
ከወልድ በቀር አብን የሚያውቀው የለም ፡ ወልድ
ግን ለወለደው ይገልጥለታል ። ማቴ ፳፰ ፡ ፲፰ ።
ዮሐ ፫ ፡ ፴፭ ። ዕብ ፪ ፡ ፰ ።

፳፫ ወከዕበ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ እንተ ባሕቲቶሙ ብፁዓት አዕይንት እለ ይሬእያ ዘትሬእዩ አንትሙ ።

፳፬ እብለክሙ ከመ ብዙኃን ነቢያት ወነገሥት ፈተዉ ይርአዩ ዘትሬእዩ አንትሙ ወኢ.ርእዩ ፡ ወይሰምዑ ዘትሰምዑ አንትሙ ወኢ.ሰምዑ ።

ዳግመኛም ደቀ መዛሙርቱን ለብቻቸው አድርጎ እንዲህ አላቸው ፡ እናንተ የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች ንኡዳን ክቡራን ናቸው ። ፩ ነገ ፲ ፡ ፰ ። ፳፫

ብዙ ነቢያትና ነገሥታት እናንተ የምታዩትን ሊ.ያዩ ወደዱ አላዩም ፡ እናንተ የምትሰሙትንም ሊ.ሰሙ ተመኙ አልሰሙም ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፲ ። ፳፬

ክፍል ፺ወ፪ ፡ በእንተ ተስእሎተ ጸሐፊ ።

፳፭ ወእምዝ ተንሥአ አሐዱ ጸሐፊ ሀገር ያመክሮ ወይቤሎ ኦ ሊ.ቅ ምንተ ገቢ.ርየ እወርስ ሕይወተ ዘለዓለም ።

፳፮ ወይቤሎ ውስተ ኦሪት ምንተ ጽሑፍ ወእፎ ታነብብ ።

፳፯ ወአውሥአ ወይቤሎ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ወበኵሉ ኃይልከ ወበኵሉ ሕሊ.ናከ ወአፍቅር ቢ.ጸከ ከመ ነፍስከ ።

፳፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢ.የሱስ ሠናየ ተሰጠውከ ከማሁኬ ግበር ወተሐዩ ።

፳፱ ወፈቀደ ያጽድቅ ርእሶ ወይመንን ቢ.ጸ ወይቤሎ መኑ ውእቱ ቢ.ጽየ ።

ክፍል ፺፪ ፡ ስለ ጸሐፊው ጥያቄ ።

ከዚህ በኋላ አንድ የሀገር ጸሐፊ ሊ.ፈትነው ተነሣና መምህር ሆይ ! ምን ሠርቼ የዘላለም ሕይወትን እወርሳለሁ አለው ። ማቴ ፳፪ ፡ ፴፭ - ፵ ። ማር ፲፪ ፡ ፳፰ - ፴፬ ። ፳፭

በኦሪት ምን ተጽፏል ? ምንስ ታነባለህ ? አለው ። ፳፮

እሱም መለሰና ፡ "እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ ፡ በፍጹም ሰውነትህ ፡ በፍጹም ኃይልህ ፡ በፍጹም አሳብህ ውደደው ፡ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ" አለው ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ዘዳ ፮ ፡ ፭ ። ፳፯

ጌታ ኢ.የሱስም መልካም መልሰሃል እንዲሁ አድርግ ትድናለህ አለው ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፭ ። ነህምያ ፱ ፡ ፳፱ ። ፳፰

ራሱን ሊ.ያጸድቅ ባልንጀራውን ሊ.ንቅ ሽቶ ባልንጀራዬ ማነው ? አለው ። ፳፱

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ ዘዘበጥዎ ፈያት ።

፴ ወተሠጥዎ እግዚእ ኢ.የሱስ ወይቤሎ አሐዱ ብእሲ. እንዘ ይወርድ እምኢ.የሩሳሌም ለኢ.ያሪሆ ረከብዎ ፈያት ወዘበጥዎ ወፈቀዕዎ ወአቍሰልዎ ወሰለብዎ ወገደፍዎ ወኃለፉ ወአልጸቀ ይሙት ።

፴፩ ወተዳደቆ አሐዱ ካህን እንዘ ይወርድ ይእተ ፍኖተ ወርእዮ ተዐደዎ ወኃለፈ ።

፴፪ ወከማሁኬ ሌዋዊኒ ረከቦ በውእቱ መካን ወርእዮ ተዐደወ ወኀለፈ ከመ ቀዳሚ ።

፴፫ ወረከቦ አሐዱ ሳምራዊ እንዘ የሐውር ይእተ ፍኖተ ወርእዮ ወምሕሮ ።

፴፬ ወቀርበ ኀቤሁ ወሦጠ ወይነ ወቀብአ ውስተ ቍስሊሁ ወጸዐኖ ዲበ አድጉ ወወሰዶ ኀበ ዓቃቤ ቤተ ነግድ ከመ ይፈውሶ ወአስተሐመመ በግብሩ ።

፴፭ ወበሳኒታ አውፅአ ክልኤተ ዲናረ ወወሀበ ለዐቃቤ ቤተ ነግድ ወይቤሎ ፈውሶ ሊ.ተ በዝንቱ ወእመበ ዘአስተዋፃእከ ሎቱ ዘይበዝኅ እምዝ እፈድየከ አነ አመ ግብአትየ ።

፴፮ መኑ እንከ እምእሉ ሠለስቱ ዘይከውኖ ቢ.ጸ ለዘዘበጥዎ ፈያት ።

፴፯ ወይቤሎ ዘገብረ ምሕረተ ላዕሌሁ ፡ ወይቤሎ እግዚእ ኢ.የሱስ ሑርኬ አንተኒ ግበር ከማሁ ወተሐዩ ።

ክፍል ፺፫ ፡ ሽፍቶች ስለ ደበደቡት ።

ጌታ ኢ.የሱስም መልሶ እንዲህ አለው ፡ አንድ ሰው ከኢ.የሩሳሌም ወደ ኢ.ያሪኮ ሲ.ወርድ ሽፍቶች አገኙትና ደብድበው ገምሰው አቍስለው ልብሱን ገፈው ጥለዉት ሄዱ ፡ ሊ.ሞትም ቀረበ ። ፴

አንድ ካህንም በዚያች መንገድ ሲ.ሄድ አይቶት ተራምዶት ሄደ ። መዝ ፴፰ ፡ ፲፩ ። ፴፩

እንዲሁም አንድ ሌዋዊ በዚያ ቦታ አገኘውና አይቶ እንደ ፊተኛው ተራምዶት ሄደ ። ፴፪

አንድ ሳምራዊም በዚያች መንገድ ሲ.ሄድ አገኘውና አይቶ አዘነለት ። ሕዝ ፲፮ ፡ ፮ ። ዮሐ ፬ ፡ ፱ ። ፴፫

ወደሱም ቀረብ ብሎ በቍስሉ ወይንና ቅባት ጨመረለት ፡ በበቅሎውም ላይ አስቀምጦ እንዲ.ፈውሰውም የእንግዶችን ቤት ወደሚጠብቀው ወሰደው ፡ የሚድንበትንም አሰበ ። ኢ.ሳ ፩ ፡ ፮ ። ፴፬

በማግስቱም ሁለት ድሪም አውጥቶ ለእንግዳ ቤት ጠባቂው ሰጠውና በዚህ አስታምምልኝ ፡ ከዚህ የሚበልጥ ለርሱ ያወጣኸው ቢ.ኖርም እኔ በተመለስኩ ጊዜ እከፍልሃለሁ አለው ። ፴፭

እንግዲህ ሽፍቶች ለደበደቡት ከሊ.ህ ከሦስቱ ባልንጀራ የሚሆነው ማነው ? አለው ። ፴፮

ምሕረት ያደረገለት ነዋ ! አለው ፡ ጌታ ኢ.የሱስም እንኪ.ያስ አንተም ሂድና እንዲ.ሁ አድርግ ትድናለህ አለው ። ፴፯

ወንጌል ዘሉቃስ ፲ ።

ክፍል ፶ወ፬ ፡ በእንተ ማርያ ወማርታ ።

፴፰ ወእምዝ ሐዊሮሙ ቦኡ አሐተ ሀገረ ወተቀበለቶ በቤታ አሐቲ ብእሲት እንተ ስማ ማርታ ።

፴፱ ወስመ እኅታ ማርያ እንተ ነበረት ኀበ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወትሰምዕ ነገሮ ።

፵ ወማርታሰ ትሥርሕ በአስተዳልዎ ብዙኀ "ወቆመት ወትቤሎ እግዚእየ ኢያጽሕቀከኑ ዘተኀድገኒ እኅትየ ባሕቲትየ እንዘ አስተዳሉ ፡ በላኬ" ትርድአኒ ።

፵፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ማርታ ማርታ ለምንት ትሥርሒ ብዙኀ ወታስተዳልዊ ።

፵፪ ወኅዳጥ የአክል ወእመ አኮ አሐቲ መክፈልት ወማርያምሰ ኅርየት መክፈልተ ሠናየ ዘኢየኀይድዋ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ፡

ክፍል ፶ወ፭ ፡ በእንተ ጸሎት ።

፩ ወእምዝ ጸለየ በአሐቲ መከን ወፈጺሞ ጸሎቶ ይቤሎ አሐዱ እምአርዳኢሁ እግዚኦ መሐረነ ጸሎተ በከመ መሀሮሙ ዮሐንስ ለአርዳኢሁ ።

፪ ወይቤሎሙ ሶበ ትጼልዩ ከመዝ በሉ ፡ አቡነ ዘበሰማያት ይትቀደስ ስምከ ትምጻእ መንግሥትከ ወይኩን ፈቃድከ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር ።

፫ ሲሳየነ ዘለለ ዕለትነ ሀበነ ዮም ።

፬ ኅድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኅድግ ለዘአበሰ ለነ ፡ ወኢታብአነ እግዚኦ ውስተ መንሱት አላ አድኅነነ ወባልሐነ እምኵሉ እኩይ ።

፭ ወከመዝ ይቤሎሙ በምሳሌ ለእመቦ እምውስቴት ከሙ ዘቦ ዓርከ ወሖረ ኀቤሁ መንፈቀ ሌሊት ወይቤሎ ዓርክየ ለቅሐኒ ሠላሰ ኅብስተ ።

፮ እስመ በጽሐኒ ማኅፈርየ እምሐቅል ወአልብየ ዘአቀርብሎቱ ወእሠብዖ ።

፯ ወይሠጠዎ ዝኩ ዓርኩ እምውስጥ ወይቤሎ ኢታንጥየኒ ወዳእነ ቀተርነ ኆኅተ ወደቂቅኒ ይሰክቡ ምስሌየ ውስተ ዓራት ወኢይክል ተንሥአ አሀብከ ።

፰ አብለክሙ ለእመኒ ኢይትነሣእ የሀብ እስመ ዓርኩ ውእቱ ከመ ኢያንጥዮ ይትነሣእ ወይሁብ መጠነ ፈቀደ ።

፱ ወአነሂ እብለክሙ ሰአሉ ወይትወሀበክሙ ፡ ጎድጉዱ ወይትረኃወክሙ ፡ ኅሡ ወትረክቡ ።

፲ እስመ ኵሉ ዘሰአለ ይነሥእ ፡ ወዘሂ ኀሠሠ ይረክብ ፡ ወለዘሂ ጎድጎደ ይትረኃዎ ።

፲፩ ወእመቦ እምውስቴትክሙ ዘሰአሎ ወልዱ ለአቡሁ

የሉቃስ ወንጌል ፲ ።

ክፍል ፶፬ ፡ ስለ ማርያና ስለ ማርታ ።

ከዚህ በኋላ ሂደው ወደ አንዲት መንደር ገቡና ፴፰
ማርታ የምትባል አንዲት ሴት በቤቷ ተቀበለችው ።
ዮሐ ፲፩ ፡ ፩ - ፲፪ ።

የእኅቷም ስም ማርያ ነው ፡ ከጌታ እግር አጠገብ ፴፱
ተቀምጣ ትምህርቱን ትሰማ የነበረች ናት ። ዘዳ
፴፫ ፡ ፫ ።

ማርታ ብዙውን በማዘጋጀት ትደክም ነበረና ቆማ ፵
ጌታዬ! እኔ ስሠራ እኅቴ ብቻዬን ስትተወኝ አያሳዝን
ህምን ? እንድትረዳኝ እዘዛት አለችው ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላት ፡ ማርታ ማርታ ፵፩
በማዘጋጀት ብዙ ትደክሚያለሽ ?

ጥቂት ይበቃል ያም ባይሆን አንዲት እንጀራ ፡ ማር ፵፪
ያም ግን የማይቀሟትን መልካም ዕድል መርጣለች ።
ማቴ ፮ ፡ ፴፫ ። መክ ፯ ፡ ፩ ።

ምዕራፍ ፲፩ ፡

ክፍል ፶፭ ፡ ስለ ጸሎት ።

ከዚህ በኋላ ባንዲት ቦታ ጸሎት አደረገ ፡ ጸሎቱን ፩
በጨረሰ ጊዜም ፡ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ ዮሐንስ
ለደቀ መዛሙርቱ እንደ አስተማራቸው ጸሎት አስተ
ምረን አለው ።

እሱም እንዲህ አላቸው ፡ በምትጸልዩበት ጊዜ እን ፪
ዲህ በሉ ፡ "በሰማያት ያለህ አባታችን ስምህ ይቀ
ደስ ፡ መንግሥትህ ትምጣ ፡ ፈቃድህ በሰማይ እንደ
ሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን ፡ ማቴ ፮ ፡ ፱ - ፲፫ ።

የየዕለቱ ምግባችንን ዛሬ ስጠን ። ፫

እኛ የበደለንን ይቅር እንድንል ፡ በደላችንንና ኃጢ ፬
አታችንን ይቅር በለን ፡ ከክፉ ሁሉ አድነን እንጂ
ወደ ፈተና አታግባን" ።

በምሳሌም እንዲህ አላቸው ፡ ከመካከላችሁ ወዳጅ ፭
ያለው ሰው ቢኖር እኩለ ሌሊት ወደሱ ሄዶ እንዲህ
ይለዋል ፡ ወዳጄ ሦስት እንጀራ አበድረኝ ።

ወዳጄ ከበረኻ መጥቶብኛልና የማቀርብለት የማገ ፮
ርሰው የለኝም ።

ያ ወዳጁም ከውስጥ ሆኖ አትዘብዝበኝ ደጁን ፈጽ ፯
መን ዘግተናል ፡ ልጆችም ከእኔ ጋር አልጋ ላይ ተኝ
ተዋልና እሰጥህ ዘንድ መነሣት አልችልም ይለዋል።

ስለ ወዳጅነቱ ሊሰጠው ባይነሣ እንኳን እንዳይዘበ ፰
ዝበው ተነሥቶ የወደደውን ያህል ይሰጠዋል እላች
ኋለሁ ። ምሳ ፲፰ ፡ ፭ ።

እኔም እላችኋለሁ ለምኑ ይሰጣችኋል ፡ መዝጊያን ፱
ምቱ ይከፈትላችኋል ፡ ፈልጉ ታገኛላችሁ ።

የለመነ ሁሉ ይሰጠዋልና ፡ የሻም ያገኛልና ፡ ብር ፲
ለመታም ይከፈትለታልና ።

ከእናንተ ውስጥ ልጁ ዳቦ የለመነው ሰው ቢኖር ፲፩

ኍብስተ እብነ ይሁብ ፡ ወእመኒ ዓሣ ሰአሎ አርዌ
ምድርኑ ይሁብ ህየንተ ዓሣ ።
፲፪ ወእመኒ እንቆቅሖ ሰአሎ ዐቅራቢነ ይሁብ ህየንቴሁ ።

፲፫ ወሶበ አንትሙ እንዘ እኩያን አንትሙ ተአምሩ
ሠናየ ሀብተ ውሂበ ለውሉድክሙ እፎ ፈድፋደ
አቡክሙ ዘበሰማያት ይሁብ ሠናየ ሀብተ መንፈስ
ቅዱስ ለእለ ይስእልዎ ።

ክፍል ፺ወ፮ ፡ በእንተ ዘአኀዘ ጋኔን ጽሙም ።

፲፬ ወሀሎ ያወፅእ ጋኔነ በሀመ ወጽሙመ ወወፂአ ጋኔኑ
ነበበ መስምዐ ውእቱ በሀም ወጽሙም ወአንከርዎ
ሰብእ ።
፲፭ ወቦ እምውስቴቶሙ እለ ይብሉ በብዔል ዜቡል በመ
ልአኮሙ ለአጋንንት ያወፅኦሙ ለአጋንንት ፡ ወእው
ሥአ ወይቤ እፎ ይክል ሰይጣን ለሰይጣን አውፅኦቶ ።

፲፮ ወቦ እለ ያሜክርዎ ወየኃሥሡ ትእምርተ እምሰማይ
በኀቤሁ ።
፲፯ ወውእቱሰ አእመሮሙ ዘይሔልዩ ወይቤሎሙ ኵላ
መንግሥት እንተ ትትናፈቅ በበይናቲሃ ትማስን፡ ወቤ
ትኒ እመ ተናፈቀ በበይናቲሁ ይወድቅ ውእቱ ቤት ።
፲፰ ወእመሰ ሰይጣን ተናፈቀ በበይናቲሁ እፎ ይቀውም
መንግሥቱ እስመ ትብሉ በብዔል ዜቡል በመልአ
ክሙ ለአጋንንት ያወፅኦሙ ለአጋንንት ።
፲፱ ወእመሰ አነ በብዔል ዜቡል አወፅኦሙ ለአጋንንት
ደቂቅክሙ በምንትኑ ያወፅእዎሙ ፡ ወበእንተ ዝንቱ
እሙንቱ ይዘልፉክሙ ።
፳ ወእመሰ አነ በአጽባዕተ እግዚአብሔር አወፅኦሙ
ለአጋንንት ዮጊኬ በጽሐት እንከሰ ኀቤክሙ መንግ
ግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፩ ወአምጣነ የዐቅብ ኃያል በፀዶ ርሱየ በንዋየ ሐቅል
ዳኅን ኵሉ ጥሪቱ ።
፳፪ ወእመሰ ይመጽእ ዘይኄይሎ ይመውኦ ወይሰልብ
ንዋየ ሐቅሉ ዘቦቱ ይትአመን ወይትከፈል በርበሮ
ወምህርከሁ ።

፳፫ ዘኢሀሎ ምስሌየ ዕድውየ ውእቱ ፡ ወዘኢይትጋባእ
ምስሌየ ይዘርወኒ ።
፳፬ ወሶበ ይወፅእ ጋኔን እኩይ እምሰብእ የዐውድ በድወ
ኀበ አልቦ ማይ ወየኃሥሥ ምንባረ ወመከነ ኀበ የዐ
ርፍ ፡ ወእምከመ ኢረከበ ይብል እገብእ ቤትየ እም
ኀበ ወፃእኩ ።
፳፭ ወመጺኦ ይረክቦ እንዘ ያስተራክብ ዕዳወ ዕሩቀ
ወሥርግወ ወኵስቱረ ወምሩግ ።

ደንጊያ ይሰጠዋልን ? ዓሣ ቢለምነውስ በዓሣ ፈንታ
እባብን ይሰጠዋልን ?
እንቁላል ቢለምነውስ በእንቍላል ፈንታ እንጊደ ፲፪
ይሰጠዋልን ?
እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ፲፫
ስጦታ መስጠትን የምታውቁ ከሆነ ፡ የሰማይ አባታ
ችሁማ ለሚለምኑት መልካሙን ሀብተ መንፈስ ቅዱ
ስን እንዴት አብዝቶ ይሰጣቸው ይሆን !

ክፍል ፺፮ ፡ ደንቆሮ ጋኔን ስለ ያዘው ሰው ።

ድዳ ደንቆሮ ጋኔን ያወጣ ነበር ፡ ጋኔኑ በወጣ ጊዜ ፲፬
ድዳው ተናገረ ፡ ደንቆሮው ሰማ ፡ ሰዎችም አደነቁ ።
ማቴ ፲፪ ፡ ፳፪ - ፴፩ ፡ ፺፫ ፡ ፺፭ ።
ከመካከላቸውም በአጋንንት አለቃ በብዔል ዜቡል ፲፭
አጋንንትን ያወጣል የሚሉ ነበሩ ፡ እርሱም መልሶ
ሰይጣን ሰይጣንን ማውጣት እንደምን ይቻለዋል !
አለ ። ማር ፫ ፡ ፳፪ - ፳፯ ።
ከእርሱ ዘንድ ከሰማይ ምልክት ሽተው የሚፈታተ ፲፮
ኑትም ነበሩ ። ማር ፰ ፡ ፲፩ ።
እርሱ ግን የሚያስቡትን አወቀባቸውና እንዲህ አላ ፲፯
ቸው ፡ እርስ በርሷ የምትለያይ መንግሥት ትጠፋ
ለች ፡ ቤትም እርስ በርሱ ቢለያይ ያ ቤት ይወድቃል ።
ሰይጣንስ እርስ በርሱ ከተለያየ ግዛቱ እንዴት ይጸ ፲፰
ናል ! በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ አጋንንትን
ያወጣል ትላላችሁና ።
እኔ በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ፲፱
የማወጣ ከሆነ ልጆቻችሁ በምን ያወጧቸዋል? ስለ
ዚህም እነሱ ይፋረዷችኋል ።
እኔ በእግዚአብሔር ጣት (ሥልጣን) አጋንንትን የማ ፳
ወጣቸው ከሆነ፡እንግዲያ ከእናንተ ዘንድ የእግዚ
አብሔር መንግሥት ደርሳለች ማለት ነው ። ዘፀ
፰ ፡ ፲፱ ። ዮሐ ፫ ፡ ፪ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፳፪ ።
ጀግና በጦር መሣሪያ ተደራጅቶ ቤቱን የጠበቀ ፳፩
ያሀል ገንዘቡ ሁሉ ደኅና ይሆናል ።
ከእርሱ የሚበረታ ቢመጣና ቢያሸንፈው ግን ይታ ፳፪
መንበት የነበረውን የጦር መሣሪያውን ይገፈዋል ፡
የማረከውንና የዘረፈውን ገንዘቡን ይወስዳል ። ኢሳ
፶፫ ፡ ፲፪ ። ኢሳ ፱ ፡ ፯ ። ቆላ ፪ ፡ ፲፭ ።
ከእኔ ያልሆነ ባላጋራዬ ነው ፡ ከእኔ ጋር አንድ ያልሆ ፳፫
ነም ይለየኛል ። ማቴ ፲፪ ፡ ፴ ። ምዕ ፱ ፡ ፶ ።
ክፉ ጋኔንም ከሰው በወጣ ጊዜ ውኃ ወደሌለበት ፳፬
ምድረ በዳ ይሄዳል የሚያርፍበት ቦታ መኖሪያ
ይሻል ፡ ያላገኘ እንደሆነም ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመ
ለሳለሁ ይላል ። ማቴ ፲፪ ፡ ፵፬ ።
በመጣ ጊዜም ባዶ ሆኖ አጊጦ ተጠርጎ ተሰናዶ ያገ ፳፭
ኘዋል ።

፳፮ ወእምዝ የሐውር ወያመጽእ ምስሌሁ ሰብዐተ ቢጾ
አጋንንተ እለ የአክዩዎ ወይበውኡ ወየኃድሩ ውስ
ቴቱ፡ ወይብእሶ ደኃሪቱ ለውእቱ ብእሲ እምቀዳ
ሚቱ ።

ክፍል ፶ወ፯፡ በእንተ ብእሲት ወበእንተ ዘአውሥአ እግዚእ ።

፳፯ ወእምዝ እንዘ ዘንተ ይትናገር ከልሐት አሐቲ ብእ
ሲት በማእከለ ሰብእ ወትቤሎ ብፅዕት ከርሥ እንተ
ፆረተከ ወአጥባት እለ ሐፀናከ ።

፳፰ ወይቤላ ውእቱኒ ብፁዓንሰ እለ ይሰምዑ ቃለ እግዚ
አብሔር ወየዐቀቡ ።

ክፍል ፶ወ፰፡ በእንተ ትእምርተ ዮናስ ።

፳፱ ወእንዘ ጉቡኣን ብዙኃን ሰብእ አኀዘ ይበሎሙ ዛቲ
ትውልድ እኪት ይእቲ ትእምርተ ተኃሥሥ ወትእ
ምርትሰ ኢይሁብዋ ዘእንበለ ትእምርተ ዮናስ ነቢይ ።

፴ ወበከመ ዮናስ ኮኖሙ ትእምርተ ለሰብአ ነነዌ ከማሁ
ይከውና ትእምርተ ወልደ እጓለ እመሕያው ለዛቲ
ትውልድ ።

፴፩ ንግሥተ አዜብ ትትነሣእ ምስለ ዛቲ ትውልድ አመ
ደይን ወትትኳነኖሙ እስመ መጽአት እምአጽናፈ
ምድር ትስማዕ ጥበቢሁ ለሰሎሞን ወናሁ ዘየዓቢ
እምሰሎሞን ሀሎ ዝየ ።

፴፪ ሰብአ ነነዌ ይትነሥኡ አመ ደይን ምስለ ዛቲ ትው
ልድ ወይትኳነንዋ ወያስተኃፍርዋ እስመ ነስሑ አመ
ሰበከ ሎሙ ዮናስ ወናሁ ዘየዐቢ እምዮናስ ሀሎ ዝየ ።

፴፫ ወአልቦ ዘየኀቱ ማኅቶተ ከመ ያንብራ ውስተ ምኅ
ባእ ወኢመ አኮ ታሕተ ከፊር ዘእንበለ ዲበ ተቅዋማ
ከመ ይርአዩ ብርሃነ እለ ያንሶስዉ ።

፴፬ ማኅቶቱ ለሥጋከ ዐይንከ ውእቱ፡ ወእምጣነ ዐይንከ
ብሩህ ውእቱ ኵሉ ነፍስትከ ብሩህ ውእቱ፡ ወእመሰ
ዐይንከ ሐማሚ ውእቱ ኵሉ ነፍስትከ ጽልመት
ውእቱ ።

፴፭ ዑቅ እንከ ብርሃንከ ጽልመተ ኢይኩን ።

፴፮ ወእምከመሰ ኵሉ ነፍስትከ ብሩህ አልቦ ምንትኒ
ጽልመት ላዕሌከ፡ ወትከውን ኵለንታከ ብሩሀ ወከመ
ማኅቶተ መብረቅ ያበርሃከ ።

ከዚህም በኋላ ሄዶ ከእርሱ የሚከፉ ሌሎች ሰባት ፳፮
አጋንንትን ያመጣል ገብተውም በዚያ ሰው ያድሩ
በታል ለዚያ ሰውም ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው
የከፋ ይሆንበታል ። ዮሐ ፭፡ ፲፬ ። ፪ ጴጥ ፪፡ ፳ ።

ክፍል ፶፯፡ ስለ ሴቲቱና ጌታ ስለ መለሰላት ።

ከዚህ በኋላ ይህን ሲናገር ከሕዝቡ መካከል አንዲት ፳፯
ሴት ድምፅዋን አሰምታ የተሸከመችህ ማኅፀን ብፅ
ዕት ናት ያሳደጉህ ጡቶችም ብፁዓት ናቸው ። ምዕ
፩፡ ፳፰ ። ፴፡ ፵፰ ።
እሱም ብፁዓንስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው ፳፰
የሚጠብቁ ናቸው አላት ። ምዕ ፰፡ ፲፭-፳፩ ። መዝ
፩፡ ፩ ። ማቴ ፯፡ ፳፩ ። ያዕ ፩፡ ፳፭ ። ራእ ፳፪፡ ፲፬ ።

ክፍል ፶፰፡ ስለ ዮናስ ምልክት ።

ብዙ ሰዎች ተሰብስበው ሳሉ እንዲህ ይላቸው ፳፱
ጀመር ይህች ክፉ ትውልድ ምልክት ትሻለች ምል
ክት ግን ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር አይሰጧ
ትም ማቴ ፲፪፡ ፴፰-፵፪ ።
ዮናስ ለነነዌ ሰዎች ምልክት እንደሆናቸው እንዲሁ ፴
የሰው ልጅ ለዚህች ትውልድ ምልክት ይሆናታል ።
ዮና ፪፡ ፩ ።
የአዜብ ንግሥት በፍርድ ቀን ከዚህች ትውልድ ጋር ፴፩
ተነሥታ ትፋረዳቸዋለች የሰሎሞንን ጥበብ ልትሰማ
ከምድር ዳርቻ መጥታለችና፡ እነሆም ከሰሎሞን የሚ
በልጥ ከዚህ አለ ። ፩ ነገ ፲፡ ፩ ። ኢሳ ፱፡ ፯ ። ሮሜ
፱፡ ፭ ። ቲቶ ፪፡ ፲፫ ። ፊልጵ ፪፡ ፲ ።
የነነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህች ትውልድ ጋር ይነ ፴፪
ሣሉ ይፋረዷታል ያሳፍሯታል ዮናስ በሰበከላቸው
ጊዜ ንስሐ ገብተዋልና፡ እነሆም ከዮናስ የሚበልጥ
ከዚህ አለ ። ዮና ፫፡ ፭ ።
ከሥውር ቦታ ወይም ከዕንቅብ በታች ለማኖር መብ ፴፫
ራትን የሚያበራ የለም የሚመላለስ ሁሉ ብርሃን
ያዩ ዘንድ በመቅረዝ ላይ ያኖሯታል እንጂ ። ምዕ
፰፡ ፲፮ ። ማቴ ፭፡ ፲፭ ። ማር ፬፡ ፳፩ ።
የሥጋህ መብራት ዐይንህ ነው ዐይንህ፡ ብሩህ ከሆነ ፴፬
ሁለንተናህ ብሩህ ነው፡ ዐይንህ ታማሚ ቢሆን ግን
ሁለንተናህ ጨለማ ነው ። ማቴ ፮፡ ፳፪-፳፫ ።

እንግዲህ ብርሃንህ ጨለማ እንዳይሆን ተጠንቀቅ ። ፴፭
ዮሐ ፫፡ ፲፱ ።
ሁለንተናህ ብሩህ ከሆነ በአንተ ላይ ምንም ምን ፴፮
ጨለማ አይኖርም፡ ሁለንተናህ ብሩህ ይሆናል፡ እንደ
መብረቅ ብርሃን ያበራልሃል ።

<u>ክፍል ፺ወ፱ ፡ በእንተ ፈሪሳዊ ዘጸውዖ</u>

<u>ለእግዚእ ኢየሱስ ውስተ ምሳሕ ።</u>

፴፯ ወእንዘ ይነግሮሙ ዘንተ ይቤሎ ለአሐዱ ፈሪሳዊ
ከመ ይምሳሕ ኀቤሁ ፡ ወቦአ ወረፈቀ ።
፴፰ ወርእዮ ፈሪሳዊ አንከረ እስመ ኢተሐጽበ እዴሁ
ለመሲሕ ።
፴፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንትሙሰ ፈሪሳውያን
ይእዜ እንተ አፍአሁ ተሐፅብዎ ወታነጽህዎ ለጽዋ
ዕኒ ወለፃሕልኒ ወለኵሉ ንዋይ ፡ ወእንተ ውስጡሰ
ምሉእ ኀይደ ወእከየ ።
፵ አ አብዳን አኮኑ ዘፈጠረ እንተ አፍአ ወእንተ ውስ
ጥኒ ፈጠረ ።
፵፩ ወባሕቱ ዘይትፈቀድስ ሀቡ ለምጽዋት ወኵሉ ንጹሀ
ይከውነክሙ ።
፵፪ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እለ ታበውኡ
ዐሥራተ እዴሁ ለአዝብ ወለጼናታም ወለኵሉ አሕ
ማላት ወትትዔወርዎ ለጽድቅ ወለፍቅረ እግዚአብ
ሔር ፡ ወዘንተኒ ርቱዕ ትግበሩ ወዝክተኒ ኢትኅድጉ ።

፵፫ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እስመ
ታፈቅሩ ነቢረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት ወተአምኆ
በውስተ ምሥያጣት ወርእሰ ምርፋቃት በውስተ
ምሳሐት ።
፵፬ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እስመ
አንትሙ ከመ መቃብር ዘኢይትዐወቅ ዘያንሶሱ
ሰብእ ላዕሌሁ ወኢየአምሮ ።
፵፭ ወአውሥአ አሐዱ እምጸሐፍተ ሀገር ወይቤሎ ሊቅ
ዘንተ እንዘ ትብል ኪያነሂ ትጼእል ።
፵፮ ወይቤሎ ለክሙሂ ለጸሐፍተ ሀገር ፡ አሌ ለክሙ
እስመ ታፀውርዎ ለሰብእ ፆረ ክቡደ ፡ ወለሊክሙሰ
ኢትለክፍዎ በአሐቲ አጽባዕትክሙ ጥቀ ለውእቱ
ፆር ።
፵፯ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እስመ ተሐንጹ
መቃብሪሆሙ ለነቢያት እለ አበዊክሙ ቀተልዎሙ ።

፵፰ አደመክሙኑ ምግባሮሙ ለአበዊክሙ ወለሊክሙ
ሰማዕቶሙ እስመ ዘእሙንቱ ቀተሉ ወአንትሙ ተሐ
ንጹ መቃብሪሆሙ ።
፵፱ ወበእንተ ዝንቱ ትቤ ጥበቢሁ ለእግዚአብሔር ናሁ
አነ እፌኑ ኀቤሆሙ ነቢያተ ወሐዋርያተ ወይቀትሉ
እምኔሆሙ ወይሰድዱ ።

፶ ከመ ይትበቀሎሙ በእንተ ደመ ኵሉ ነቢያት ዘተክ
ዕወ እምፍጥረተ ዓለም እስከ ዛቲ ትውልድ ።

፶፩ እምደመ አቤል ጻድቅ እስከ ደመ ዘካርያስ ዘቀተ

<u>ክፍል ፺፱ ፡ ጌታ ኢየሱስን ወደ ምሳ</u>

<u>ስለ ጠራው ፈሪሳዊ ።</u>

ይህንንም ሲነግራቸው አንድ ፈሪሳዊ ከእርሱ ዘንድ ፴፯
ምሳ እንዲበላ ለመነው ፡ ገብቶም ለምሳ ተቀመጠ ።
ፈሪሳዊውም አይቶ አደነቀ ምሳ ለመብላት እጁን ፴፰
አልታጠበምና ። ማቴ ፲፭ ፡ ፪ ።
ጌታ ኢየሱስም እናንተማ ፈሪሳውያን ዛሬ ጽዋው ፴፱
ንም ወጭቱንም ዕቃውንም ሁሉ ውጭውን ታጥ
ቡታላችሁ ታጠሩትም አላችሁ ፡ ውስጡ ግን ቅሚ
ያን ክፋትን የተመላ ነው ። ማቴ ፳፫ ፳፭ ።
እናንት አላዋቆች የውጭውን የፈጠረ የውስጡንስ ፵
የፈጠረ አይደለምን ? ።
ነገር ግን የሚወደደው ለምጽዋት ስጡ ፡ ሁሉም ፵፩
ንጹህ ይሆንላችኋል ። ፩ ጢሞ ፬ ፡ ፬ ። ቲቶ ፩ ፡ ፲፭ ።
የእንስላልና የጤና አዳም ከሚበቅለውም ሁሉ ከዐ ፵፪
ሥር አንድ የምትቀበሉ ሃይማኖትንና የእግዚአብሔ
ርን ፍቅር ቸል የምትሉ ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላ
ችሁ ! ይህንም ልታደርጉ ይገባችኋል ያንንም አት
ተዉ ። ማቴ ፳፫ ፡ ፳፫ ።
ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! በሸንጎ ፊት ፵፫
ለፊት መቀመጥን በገበያ እጅ መንሣትን በግብዣ
ጊዜም ራስጌ መቀመጥን ትወዳላችሁና ።

ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! ሰው በላዩ ፵፬
እንደሚመላለስበትና እንደሚያውቀው እንደማይታ
ወቅ መቃብር ናችሁና ።
ከአገር ጻፎችም አንዱ መልሶ መምህር ይህን ስትል ፵፭
እኛን እኮ መሳደብህ ነው ።
ለእናንተም ለአገር ጻፎች ወዮላችሁ ! ሰውን ከባድ ፵፮
ሸክም ታሸክሙታላችሁና ፡ እናንተ ግን ያን ሸክም
ባንዲት ጣታችሁ ስንኳን አትነኩትም ። ኢሳ ፲ ፡ ፩ ።
ማቴ ፳፫ ፡ ፬ ።
ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! አባቶቻችሁ የገደሏ ፵፯
ቸውን የነቢያትን መቃብር ታንጻላችሁና ። ማቴ
፳፫ ፡ ፳፱ ።
ያባቶቻችሁ ሥራ ደስ አሰኛችሁን ? እነሱ የገደሏቸ ፵፰
ውን መቃብራቸውን የምትሠሩ እናንተ ምስክሮቻ
ቸው ናችሁ ። ግ. ሐዋ ፯ ፡ ፶፩ - ፶፪ ።
ስለዚህም የእግዚአብሔር ጥበቡ እነሆ እኔ ሐዋርያ ፵፱
ትንና ነቢያትን ወደ እነርሱ እልካለሁ ፡ ከነርሱም
ይገድላሉ ያሳድዳሉ አለች ። ማቴ ፲ ፡ ፲፯ ። ዮሐ
፲፯ ፡ ፪ ። ምሳ ፩ ፡ ፳ ።
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከዚህች ትውልድ ድረስ ፶
ስለ ፈሰሰው ስለ ነቢያት ሁሉ ደም ይበቀላቸው
ዘንድ ።
ከአቤል ደም ጀምሮ በመሠውያውና በቤተ መቅደስ ፶፩

ልዎ በማእከለ ቤተ መቅደስ ወምሥዋዕ ፡ እወ እብለክሙ ወይትኃሠሥዋ ወይትቤቀልዋ ለዛቲ ትውልድ ።

፶፪ አሌ ለክሙ ጸሐፍተ ሀገር ወፈሪሳውያን እስመ ትነሥኡ መራኁተ ጽድቅ ወአእምሮ ወተኀብኡ ፡ ለሊክሙኒ ኢትበውኡ ወለእለሂ ይበውኡ ትከልእዎሙ በዊአ ።

፶፫ ወእንዘ ይነግሮሙ ዘንተ በቅድመ ኵሉ ሕዝብ አኀዙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ያመንዝዝዎ ወይትቀየምዎ ።

፶፬ ወይንዐውዎ ወያስሕትዎ በቃለ አፉሁ በዘያስተዋድይዎ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

<u>ክፍል ፰ ፡ በእንተ ብኑአሙ ለፈሪሳውያን ።</u>

፩ ወተጋብኡ ኀቤሁ አእላፍ ሰብእ እስከ ይትካየዱ በበይናቲሆሙ ፡ ወአኀዘ ይበሎሙ ለአርዳኢሁ ቅድመ ተዓቀቡ እምነ ብኑአሙ ለፈሪሳውያን ዘውእቱ አድልዎ ።

፪ እስመ አልቦ ክዱን ዘኢይትከሠት ወአልቦ ኅቡእ ዘኢያስተርኢ ።

፫ ወዘተናገሩ በጽልመት ይትናገርዎ በብርሃን ፡ ወዘኒ አልኆሰሱ በዕዝን ይሰብክዎ በአጽራሕ ወበአንሕስት ።

፬ እብለክሙ ለክሙ ለአዕርክትየ ኢትፍርህዎሙ ለእለ ይቀትሉክሙ ነፍስተክሙ ወእምዝ አልቦ ፈድፋደ ዘይክሉ ገቢረ ።

፭ ወበሕቱ አርእየክሙ ዘትፈርሁ ፡ ፍርህዎሰ ለዘእምድኅረ ቀተለ ብውኅ ሎቱ ይደይ ነፍሰኒ ወሥጋኒ ውስተ ገሃነም ፡ እወ እብለክሙ ኪያሁ ፍርህዎ ።

፮ አኮኑ ኃምስ አዕዋፍ ይሠየጣ በክልኤ ጸሪቀ አሰርዮን ወኢአሐቲ እምኔሆን ኢትትረሳዕ በቅድመ እግዚአብሔር ።

፯ ወለክሙሰ ሥዕርተ ርእስክሙኒ ኵሉ ኊሉቍ ውእቱ ኢትፍርሁ እንከ ፡ እስመ እምብዙኃ አዕዋፍ ትኄይሱ አንትሙ ።

፰ እብለክሙ ኵሉ ዘየአምን ብየ በቅድመ እጓለ እመሕያው አነሂ አአምኖ በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር ።

፱ ወዘሰ ክሕደኒ በቅድመ እጓለ እመሕያው እክሕዶ አነሂ በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር ።

፲ ወኵሉ ዘነበበ ቃለ ፅርፈት ላዕለ ወልደ እጓለ እመሕያው ይትኀደግ ሎቱ ፡ ወዘሰ ነበበ ቃለ ፅርፈት

መካከል እስከ ገደሉት እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ እውነት እነግራችኋለሁ ይህችን ትውልድ ይመራመሯታል ይበቀሏታል ዘፍጥ ፬ ፡ ፰ ።

የሀገር ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! የእውነትንና ፶፪
የዕውቀትን መክፈቻ ይዛችሁ ትደብቃላችሁና እናንተም አትገቡምና የሚገቡትንም መግባትን ትከለክሏቸዋላችሁና ። ኢሳ ፶፮ ፡ ፲፩ ። ኤር ፪ ፡ ፰ ። ፪ ጢሞ ፫ ፡ ፮ ።

በሕዝቡ ፊትም ይህን ሲነግራቸው ጻፎችና ፈሪሳው ፶፫
ያን አጽንተው ተጣሉት ፡ ይቀየሙትም ጀመር ። መዝ. ፶፩ ፡ ፮-፰ ።

በሚያጣሉት ገንዘብ በቃሉ አነጋገር ሊያስቱት ፶፬
ያድኑት ነበር ። ምዕ ፩ ፡ ፳ ። ዮሐ ፰ ፡ ፮ ። ማር ፲፪ ፡ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፲፪ ፤

<u>ክፍል ፰ ፡ ስለ ፈሪሳውያን ርሾ ።</u>

ብዙዎች ሰዎችም እርስ በርሳቸው እስኪረጋገጡ ፩
ድረስ ከእርሱ ዘንድ ተሰበሰቡ ፡ ደቀ መዛሙርቱንም እንዲህ ይላቸው ጀመር አስቀድማችሁ ከፈሪሳውያን ርሾ ተጠበቁ ይኸውም ግብዝነት ነው ። ማቴ ፲ ፡ ፳፮-፴፫ ። ፲፮ ፡ ፮ ።

የማይገለጥ ሥውር የማይታይ ሸሽግ የለምና ። ምዕ ፪
፰ ፡ ፲፯ ። ሮሜ ፪ ፡ ፲፮ ። መክ ፲፪ ፡ ፲፬ ። ፩ ቆሮ ፬ ፡ ፭ ።

በጨለማ የተናገሩትን በብርሃን ይናገሩታል ፡ በዝርዮ ፫
የተንሾካሾኩትንም በሰገነት በፎቅ ይናገሩታል ።

ለእናንተ ለወዳጆቼ እላችኋለሁ ሰውነታችሁን የሚ ፬
ገድሉትን አትፍሩአቸው ፡ ከዚህ የበለጠ ማድረግ የሚችሉት የላቸውምና ። ኢሳ ፲፪ ፡ ፲፫ ። ኢሳ ፶፩ ፡ ፮-፰ ። ኤር ፩ ፡ ፰ ።

ነገር ግን የምትፈሩትን አሳያችኋለሁ ፡ እናንተስ ከገ ፭
ደለ በኋላ ነፍስንም ሥጋንም ወደ ገሃነም ለመጣል ሥልጣን ያለው እሱን ፍሩት ፡ አዎን እነግራችኋለሁ እሱን ፍሩት ። መዝ ፱ ፡ ፲፮ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ። ራ. ዮ. ፩ ፡ ፲፰ ።

አምስት ወፎች በሁለት ሻሚ መሐለቅ ይሸጡ የለ ፮
ምን ፡ ከእነርሱ አንዲቱ ስንኳን በእግዚአብሔር ፊት አትረሳም ።

ለእናንተስ የራስ ጠጕራችሁ ሁሉ የተቈጠረ ነው ፯
እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ወፎች እናንተ ትበልጣላችሁና ፡ ምዕ. ፳፩ ፡ ፲፰ ።

እነግራችኋለሁ በሰው ፊት የሚያምንብኝን ሁሉ ፰
እኔም በእግዚአብሔር መላእክት ፊት አምነዋለሁ ማቴ. ፲ ፴፪ ፡ ፳፭-፴፩ ።

በሰው ፊት የካደኝ ግን ፡ እኔም በእግዚአብሔር መላ ፱
እክት ፊት እክደዋለሁ ፡ ምዕ. ፱ ፳፮ ፡ ፪ ጢሞ. ፪ ፲፪ ።

በሰው ልጅ ላይ የስድብ ቃል የተናገረ ሁሉ ኃጢአቱ ፲
ይሠረይለታል ፡ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስድብ ቃል

ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ኢይትኀደግ ሎቱ ኢ በዝ
ዓለም ወኢ በዘይመጽእ ዓለም ።
፲፩ ወሶበሂ ይወስዱክሙ አዕዋዳተ ፡ ወኀበሂ መላእክት
ወነገሥት ወመኳንንት ኢተሐልዩ ዘከመ ትብሉ ወዘ
ከመሂ ትትናገሩ ።
፲፪ እስመ መንፈስ ቅዱስ ውእቱ ዘይነብብ በላዕሌክሙ
ሶቤሃ ።

ክፍል ፹ወ፩ ፡ በእንተ ዘፈቀደ ይትከፈል ርስተ ።

፲፫ ወይቤሎ አሐዱ እምሕዝብ ሊቅ በሎ ለእኁየ ይክፍ
ለኒ ርስትየ ።
፲፬ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ብእሲ መኑ ሤመኒ
ከፋሌ ወመኰንነ ላዕሌክሙ ።
፲፭ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ዑቁ ወተዐቀቡ እምነ ኵሉ
ትዕግልት እስመ አኮ በአብዝኆ ንዋይ ዘየሐዩ ሰብእ።

ክፍል ፹ወ፪ ፡ በእንተ ባዕል ዘሠምረ ሎቱ ገራህቱ ።

፲፮ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ አሐዱ ብእሲ ባዕል
ዘሠምረ ሎቱ ተግባሩ ወደለዎ ብሔር ።
፲፯ ወሐለየ በልቡ ወይቤ ምንተ እሬሲ ዘአልብየ ኀበ
እዘግብ እክልየ ወበረከትየ ።
፲፰ ወይቤ ከመዝ እገብር ፡ እነሥት ዘትካት መዛግብትየ
ወአሐንጽ ካልአ ዘየዐቢ እምኔሁ ወእዘግብ ህየ እክ
ልየ ወበረከትየ ።
፲፱ ወእብላ ለነፍስየ ፡ አ ነፍስየ ብኪ ብዙኀ በረከት
ዘዘገብኩ ለኪ ንብሪ ዘየአክለኪ ለብዙኀ ዓመታት
አዕርፊ እንከሰ ብልዒ ወስትዪ ወተፈሥሒ ።

፳ ወይቤሎ እግዚአብሔር አ አብድ በዛቲ ሌሊት ይነ
ሥእዋ ለነፍስከ እምላዕሌከ ለመኑ እንከ ይከውን
ዘአስተዳለውከ ።

፳፩ ከማሁኬ ዘይዘግብ ሎቱ መዝገበ ዘኢኮነ እምእግዚ
አብሔር ብዑሉ ።

ክፍል ፹ወ፫ ፡ በእንተ ዘኢይደሉ ተሀፅበ በከንቱ ።

፳፪ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ እብለክሙ
ኢተሐልዩ ለነፍስክሙ ዘትበልዑ ወዘትሰትዩ ወለ
ሥጋክሙ ዘትለብሱ ።
፳፫ እስመ ነፍስ ተዐቢ እምሲሲት ወሥጋ የዐቢ እም
ዓራዝ ።
፳፬ ርእዩ አቍለ ቋዓት ዘኢይዘርኡ ወኢየአርሩ ወአል
ቦሙ መዛግብት ወኢውሣጥያት ወእግዚአብሔር
ይሴስዮሙ ፡ እፎ እንከ ፈድፋደ ትኄይሱ አንትሙ
እምአዕዋፍ ።

የተናገረ ግን በዚህ ዓለም ሆነ በሚመጣው ዓለም
ኃጢአቱ አይሠረይለትም ፡ ማር ፫ ፳፰ ፡ ፩ዮሐ ፭ ፲፮ ።
ወደ አደባባይ ወደ ሹማምንቱ ወደ ነገሥታቱ ወደ ፲፩
መኳንንቱ በሚወስዷችሁ ጊዜም የምትሉትን የምት
ናገሩትን አታስቡ ፡ ምዕ ፳፩ ፲፬ ፡ ማር ፲፫ ፲፩ ፨
ያን ጊዜ በእናንተ ላይ የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ ፲፪
ነውና ።

ክፍል ፹፩ ፡ ርስት ሊካፈል ስለ ወደደ ሰው ።

ከሕዝቡም አንዱ መምህር ! ርስቴን እንዲያካፍለኝ ፲፫
ወንድሜን እዘዘው አለው ።
ጌታ ኢየሱስም አንተ ሰው ! በእናንተ ላይ አካፋይ ፲፬
ዳኛ አድርጎ ማን ሾመኝ ? አለው ።
ደቀ መዛሙርቱንም ዕወቁ ከቅሚያ ሁሉ ተጠበቁ ፡ ፲፭
ሰው የሚድን ገንዘብን በማብዛት አይደለምና ።
መዝ ፴፯ ፲፮ ።

ክፍል ፹፪ ፡ እርሻው ስለ በጀለት ባለ ጸጋ ።

መሰለላቸውና እንዲህ አላቸው ፡ ሥራው የበጀለት ፲፮
አገር የተመቸው አንድ ሰው ነበረ ።
እኽሌን ትርፌን የማኖርበት የሌለኝ ምን ላድርግ ፲፯
ብሎ በልቡ አሰበ ።
አለም እንዲህ አደርጋለሁ ፡ የቀደመውን ጐተራዬን ፲፰
አፍርሼ ከእሱ የሚበልጥ ሌላ ጐተራ ሠርቼ እኽሌ
ንና ትርፌን በዚያ እከታለሁ ።
ሰውነቴንም እንዲህ እላታለሁ ፡ ሰውነቴ ሆይ ! የሰበሰ ፲፱
ብኩልሽ ለብዙ ዓመታት የሚበቃሽ ብዙ ሀብት
አለሽ ፡ እንግዲህስ ወዲህ ዕረፊ ብዪ ጠጪ ደስ ይበ
ልሽ ።
እግዚአብሔርም አንተ ሰነፍ ! በዚች ሌሊት ነፍስህን ፳
ከሥጋህ ለይተው ይወስዷታል እንግዲህ ይህ ያጠራ
ቀምከው ለማን ይሆናል ? አለው ፡ መዝ ፵፱ ፲፩-፶፫
ዕብ ፱ ፳፯ ።
ድልብን የሚያደልብ ሀብቱም ከእግዚአብሔር ያል ፳፩
ሆነ እንደዚሁ ነው ፡ ማቴ ፮ ፳-፴፫ ።

ክፍል ፹፫ ፡ በከንቱ መጨነቅ ስለማይገባ ።

ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አላቸው ፡ ስለዚህ እላ ፳፪
ችኋለሁ ለነፍሳችሁ የምትበሉትን የምትጠጡትን
ለሰውነታችሁም የምትለብሱትን አታስቡ ።
ነፍስ ከምግብ ትበልጣለችና ፤ ሥጋም ከልብስ ይበል ፳፫
ጣልና ።
የማይዘሩትን የማያመርቱትን ጐተራ ጕድጓድ የሌላ ፳፬
ቸውን የቍራዎች ልጆች ተመልከቱ እግዚአብሔር
ይመግባቸዋል ፡ እናንተማ ከወፎች እንዴት እጅግ
አትበልጡም ! መዝ ፻፵፯ ፱ ።

፳፭ መኑ እምኔክሙ ሐሊዮ ዘይክል ወስከ አሐደ እመተ
በዲበ ቆሙ ።
፳፮ ወሰበ ኢትክሉ ዘንተ ዘይቀልል ለምንት ትሔልዩ
ዘየዐፅብ ።
፳፯ ናሁ ጽጌያተ ገዳም ርእዩ ዘከመ ይልኅቁ ኢይፈትሉ
ወኢይፃምዉ ፡ እብለክሙ ከመ ሰሎሞን ጥቀ ኢለ
ብሰ ከመ አሐዱ እምእሉ በኵሉ መዋዕለ ክብሩ ።
፳፰ ወለእመ ከነ ሥርወ ጽጌ ዘዮም ሀሎ ወጌሠመ
ውስተ እሳት ይትወደይ ከማሁኬ ይሬሲ እግዚአብ
ሔር እፎ እንከ ፈድፋደ ለክሙ አ ህፁፃነ ሃይ
ማኖት ።
፳፱ አንትሙሂ ኢትኅሥሡ ዘትበልዑ ወዘትሰትዩ ወኢ
ትትፋለሱ ወኢትፅሐቅዎ ።
፴ እስመ ዘንተሰ ኵሉ አሕዛበ ዓለም ዘአፍአ የኃሥ
ሥዎ ወለክሙሰ የአምር አቡክሙ ከመ ተኃሥሥዎ
ለዝንቱ ኵሉ ።
፴፩ ወባሕቱ ኅሡ መንግሥቶ ወጽድቆ ወዝሰ ኵሉ ይት
ዌሰክ ለክሙ ።
፴፪ ኢትፍራህ አ ንኡስ መርዔት እስመ ሠምረ አቡክሙ
የሀብክሙ መንግሥቶ ።
፴፫ ሢጡ ንዋየክሙ ወሀቡ ምጽዋተ ለነዳያን ፡ ግበሩ
ለክሙ ቍናማተ ዘኢይበሊ ወመዛግብተ በሰማያት
ዘኢየኃልቅ ኅበ ኢይረክቦ ሰራቂ ወኢያማስኖ ፃዔ
ወቍንቍኔ ።
፴፬ ወኀበ ሀሎ መዝገብክሙ ህየ ይሄሉ ልብክሙ ።

ክፍል ፰ወ፬ ፡ በእንተ ተጊሆት ።

፴፭ ወይኩን ቅኑተ ሐቌክሙ ወኅትወ መኃትዊክሙ ።

፴፮ ወአንትሙኒ ኩኑ ከመ እደው እለ ይጸንሑ እግዚ
እሙ እስከ የአቱ እምከብካብ ከመ መጺአ ወጐድ
ጒዶ ያርኅውዎ ሶቤሃ ።
፴፯ ብፁዓን እሙንቱ አግብርት እለ ይረክቦሙ እግዚ
እሙ መጺአ እንዘ ከመዝ ይገብሩ ወይተግሁ ፡ አማን
እብለክሙ ከመ ይቀንት ሐቌሁ ወያረፍቆሙ ወያን
ሶሱ ማእከሎሙ ወይትለአከሙ ።
፴፰ ወእመኒ በካልእት ፡ ወእመኒ በሣልስት ሰዓተ ሌሊት ፡
ሶበ መጽአ ወረከበሙ ከመዝ ብፁዓን እሙንቱ አግ
ብርት ።
፴፱ ወዘንተ ባሕቱ አእምሩ ሶበሁ የአምር በዐለ ቤት
እንተ ጊዜ ይመጽእ ሰራቂ እምተግሀ ወእምሐለወ
ወእምኢያብሐ ይክርዩ ቤቶ ።
፵ ወአንትሙኒ ድልዋኒክሙ ሀልዉ ፡ እስመ በጊዜ ኢተ
ሐዘብክሙ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው ።
፵፩ ወይቤሎ ጴጥሮስ እግዚአ ለነኑ ትሜስል ዘንተ
ምሳሌ አው ለኵሉኑ ?
፵፪ ወይቤሎ እግዚእነ መኑ እንጋ ውእቱ መጋቢ ኄር

ከእናንተስ አስቦ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨ ፳፭
መር የሚቻለው ማነው ? ።
ይኽንን ቀላሉን የማትችሉ ከሆነ ለምን የማይቻለ ፳፮
ውን ታስባላችሁ ? ።
እነሆ የምድረ በዳው አበቦች ሳይፈትሉ ሳይደክሙ ፳፯
እንደሚያድጉ ተመልከቱ ፡ ሰሎሞን እንኳ በከበረበት
ዘመን ሁሉ ከእነሱ እንደ አንዱ አልለበሰም ።
ዛሬ ያለውን ነገ ወደ እሳት የሚጣለው የአበባ አገዳ ፳፰
እግዚአብሔር እንዲህ የሚያደርገው ከሆነ ፡ እናንት
ሃይማኖት የጐደላችሁ ለእናንተማ እንዴት አብልጦ
አያደርግላችሁ ! ።
እናንተም የምትበሉትን የምትጠጡትን አትፈልጉ ፳፱
ወዲያ ወዲህ አትበሉ አትጨነቁበት ።
ይህንስ ሁሉ ከሃይማኖት ውጭ የሆኑ የዓለም አሕ ፴
ዛብ ይሹታልና ለእናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን
ሁሉ እንደምትሹት ያውቃል ።
ነገር ግን መንግሥቱን ጽድቁን ፈልጉ ፡ ይህም ሁሉ ፴፩
ይጨመርላችኋል ።
ታናሹ መንጋ ሆይ ! አትፍራ አባታችሁ መንግሥቱን ፴፪
ሊሰጣችሁ ወዷልና ፤ ምዕ. ፳፪ ፳፱ ፡ ኢሳ. ፵፩ ፲፬ ።
ገንዘባችሁን ሽጣችሁ ለነዳያን ምጽዋት ስጡ የማያ ፴፫
ረጅ ከረጢትን ለእናንተ አድርጉ በሰማያትም የማ
ያልቅ ሌባ የማያገኘው ብል ነቀዝ የማያበላሸው
ድልብ አብጁ ፡ ምዕ. ፲፰ ፳፪ ፡ ዕብ. ፲ ፴፬ ።
ገንዘባችሁ ካለበት ልባችሁ ከዚያ ይኖራልና ። ፴፬

ክፍል ፰፬ ፡ ስለ መትጋት ።

ወገባችሁ የታጠቀ መብራታችሁ የበራ ይሁን ፡ ፴፭
ማቴ. ፳፬ ፵፪-፶፩ ፡ ማቴ. ፳፭ ፩-፲፫ ።
እናንተም በመጣና መዝጊያ በመታ ጊዜ ወዲያው ፴፮
እንዲከፍቱለት ከሠርግ እስኪመለስ ጌታቸውን እንደ
ሚጠብቁ ሰዎች ሁኑ ፡ ፩ ጴጥ. ፩ ፲፫ ፡ ራእ. ዮሐ. ፫ ፳ ።
ጌታቸው መጥቶ ተግተው እንዲህ ሲያደርጉ የሚያ ፴፯
ገኛቸው አገልጋዮች ብፁዓን ናቸው ፡ ወገቡን ታጥቆ
እንዲያስቀምጣቸው እውነት እላችኋለሁ ።

ከሌሊቱ በሁለት ቢሆን ፡ በሦስት ሰዓትም ቢሆን ፴፰
በመጣ ጊዜ እንዲህ ተግተው ቢያገኛቸው እነዚያ
አገልጋዮች ብፁዓን ናቸው ።
ነገር ግን ይህን ዕወቁ ባለቤት ሌባ የሚመጣበትን ፴፱
ጊዜ ቢያውቅ ተግቶ በጠበቀ ቤቱንም እንዲቈፍሩት
ባልፈቀደም ነበር ፡ ፩ ተሰሎ. ፭ ፪ ፡ ዮሐ. ፲፫ ፬ ።
እናንተም ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ፡ የሰው ልጅ ባልጠረ ፵
ጠራችሁበት ሰዓት ይመጣልና ፤ ምዕ. ፳፩ ፴፬ ።
ጴጥሮስም አቤቱ ! ይህን ምሳሌ የምትመስለው ለእኛ ፵፩
ብቻ ነው ? ወይስ ለሁሉ ነው አለው ? ።
ጌታችንም እንዲህ አለው ፡ ምግባቸውን በየጊዜው ፵፪

ወምእመን ወጠቢብ ዘይሠይሞ እግዚኡ ላዕለ ኵሉ
ሰብአ ቤቱ ከመ የሀበሙ ሲሳዮሙ በበጊዜሁ ።
፵፫ ብፁዕ ውእቱ ገብር ዘመጺኦ እግዚኡ ይረክቦ እንዘ
ከመዝ ይገብር ።
፵፬ አማን እብለክሙ ከመ ላዕለ ኵሉ ንዋዩ ያሜግቦ ።
፵፭ ወእመሰ ይቤ ውእቱ ገብር እኩይ በልቡ ይጐንዲ
አቲወ እግዚእየ ወይእኅዝ ይዝብጥ ወያመንዝዝ ደቀ
ወአዋልደ ዘቤተ እግዚኡ ፡ ወይበልዕ ወይሰቲ ምስለ
ሰካርያን ወይሰክር ።
፵፮ ወይበጽሕ እግዚኡ ለውእቱ ገብር በዕለተ ኢይተሐ
ዘበ ወበጊዜ ኢያአመረ ወይመትሮ እማእከሉ ወያ
ገብእ መክፈልቶ ምስለ እለ ኢየአምኑ ።
፵፯ ወለገብርሰ ዘየአምር ፈቃደ እግዚኡ ወኢይገብር
ወኢያስተዳሉ ዘከመ ይፈቅድ ብዙኀ መቅሠፍተ
፵፰ ወዘሰ ኢየአምር ለእመ ኢገብረ ውኁድ መቅሠፍተ
ወለኵሉ ዘብዙኀ ወሀብዎ ብዙኀ ይትኀሠሥዎ ወለ
ዘኒ ውኁደ አማኀፀንዎ ውኁደ ይትኀሠሥዎ ።
፵፱ እሳተ አምጻእኩ ለብሔር ወምንተ እፈቅድ ዘእንበለ
አንድዶታ ።
፶ ወቢሐቱ ብየ ጥምቀት ዘእጠመቅ ወጥቀ እትዔገሥ
እስከ እፌጽማ ።

፶፩ ወይቤሎሙ ለሕዝብ ይመስለክሙኑ ሰላመ ዘአምጻ
እኩ ለምድር ፡ አልቦ እብለክሙ ዘእንበለ መጥበሕት
ወፍልጣን ።
፶፪ ወእምይእዜሰ ለእመ ኃምስቱ ሀለዉ ውስተ አሐዱ
ቤት ይትፈለጡ ሠለስቱ እምክልኤቱ ፡ ወይትፈለጡ
ክልኤቱ እምሠለስቱ ፡ ወይትፈለጥ አሐዱ እምክልኤ።
፶፫ ወይትፈለጥ አብ እምወልዱ ወወልድኒ እምአቡሁ
ወትትፈለጥ እም እምወለታ ፡ ወወለትኒ እምእማ ፡
ወሐማት እመርዓታ ፡ ወመርዓትኒ እምሐማታ ።
፶፬ ወእምዝ ይቤሎሙ ለሕዝብ ሶበ ትሬእዩ ደመና ዘይ
ዔምን መንገለ ዓረብ ዝናም ለመጺእ ከመዝ ይከ
ውን ትብሉ ።
፶፭ ወሶበ ይነፍሕ ነፋስ አዜብ ሐሩር ለመጺእ ከመዝ
ይከውን ትብሉ ።
፶፮ አ መደልዋን ለገጸ ሰማይ ወምድር ተአምሩ አመክ
ሮቶ ወእፎ ኢተአምሩ አመክሮቶን ለእማንቱ መዋ
ዕል ።
፶፯ ወለምንትኑ ለሊክሙ ኢትፈትሑ ጽድቀ ።

ክፍል ፷ወ፭ ፡ በእንተ ዕርቅ ።

፶፰ ወሶበ ተሐውር ምስለ ዕድውከ ኀበ መልአክ ተዐ
ረቅ በፍኖት ወሠልጥ ዘትፈድዮ ከመ ኢይትበጻሕከ
ኀበ መኰንን ፡ ወመኰንን ይሜጥወከ ለወዓሊሁ
ወወዓሊሁ ይሞቅሕከ ።

ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰቡ ላይ የሚሾመው
ደግ ታማኝ ብልህ መጋቢ ማን ይሆን ? ፩ ቆሮ. ፬ ፪ ።
ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው አገል ፵፫
ጋይ ብፁዕ ነው ።
በሀብቱ ሁሉ ላይ እንደሚሾመው እውነት እላችኋ ፵፬
ለሁ ምዕ. ፲፱ ፲፯ ።
ግን ያ ክፉ አገልጋይ በልቡ ጌታዬ ቶሎ አይመጣም ፵፭
ብሎ በጌታው ቤት ያሉትን ወንዶችንም ሴቶችንም
ሊደበድብ ሊያጕላላ ቢጀምር ከሰካሮች ጋር ቢበላ
ቢጠጣ ቢሰክር ።
የዚያ ባርያ ጌታ ባርያው ባላወቀው ሰዓት ባልጠረ ፵፮
ጠረው ዕለት መጥቶ ከሁለት ይሰነጥቀዋል ዕድሉንም
ከማያምኑ ጋር ያደርገዋል ።
የጌታውን ፈቃድ ዐውቆ የማይሠራ ጌታው እንደ ፵፯
ወደደ የሚያደርግ ግን ቅጣቱ ብዙ ነው ያዕ. ፬ ፲፯ ።
ያላወቀ ግን በይሠራም ቅጣቱ ጥቂት ነው ፡ ብዙ የሰ ፵፰
ጡትን ብዙ ይፈልጉበታል ፡ ጥቂት የሰጡትን ጥቂት
ይፈልጉበታልና ፡ መዝ. ፷፪ ፲፫ ፡ ፩ ጢሞ. ፮ ፳ ።
ለአገር እሳትን አምጥቻለሁ እሷን ከማንደድ በስተ ፵፱
ቀር ምን እሻለሁ ? ።
ነገር ግን የምጠመቃት ጥምቀት አለችኝ ፡ እስክፈ ፶
ጽማትም ድረስ ፈጽሜ እታገሣለሁ ፡ ማቴ. ፳ ፳፪ ፡
፳፮ ፴፰ ፡ ዮሐ. ፲፪ ፳፯ ።
ሕዝቡንም እንዲህ አላቸው ፡ ለምድር ሰላምን ያመ ፶፩
ጣሁ ይመስላችኋልን? አይደለም ሰይፍን መለያየትን
ነው እንጂ ፡ እላችኋለሁ ። ማቴ. ፲ ፴፬ - ፴፮ ።
ከእንግዲህስ ወዲህ አምስት ሰዎች በአንድ ቤት ፶፪
ቢኖሩ ሦስቱ ከሁለቱ ይለያሉ ፡ ሁለቱም ከሦስቱ
ይለያሉ ፡ አንዱም ከሁለቱ ይለያል ።
አባት ከልጁ ልጅ ከአባቱ ይለያል ፡ እናት ከልጅዋ ፶፫
ልጅ ከእናቷ ትለያለች ፡ አማት ከምራቷ ምራትም
ከአማቷ ትለያለች ፡ ሚክ. ፯ ፮ ።
ከዚህም በኋላ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው ፡ በምዕራብ ፶፬
በኩል የሚደምን ደመና በያችሁ ጊዜ ዝናም ሊመጣ
እንዲህ ይሆናል ትላላችሁ ፡ ማቴ. ፲፮ ፪ ።
የአዜብ ነፋስ በነፈሰም ጊዜ ሐሩር ሊመጣ እንዲህ ፶፭
ይሆናል ትላላችሁ ።
እናንተ ግብዞች ለሰማይና ለምድር ፊት መመርመርን ፶፮
ታውቃላችሁ እነዚያን ዘመናት መመርመርን እንደ
ምን አታውቁም ? ፡ ዮሐ. ፬ ፴፭ ።
ለምንስ እናንተ ራሳችሁ እውነቱን አትፈርዱም ? ። ፶፯

ክፍል ፷፭ ፡ ስለ ዕርቅ ።

ከባለጋራህ ጋር ወደ ዳኛ በምትሄድበት ጊዜ በመን ፶፰
ገድ ሳለህ ታረቅ ፡ ዕዳህንም ጨርሰህ ክፈል ፡ ወደ
ዳኛ እንዳይወስድህ ዳኛውም ለሎሌው እንዳይሰጥህ
ሎሌውም እንዳያስርህ ፡ ዕብ. ፲፪ ፲፬ ።

፶፱ እብለከ ከመ ኢትወፅእ እምህየ እስከ ሰበ ትሜልጥ
ደኃሪተ ገመስ ዘላዕሌከ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፤

ክፍል ፷ወ፮ ፡ በእንተ ንስሐ ።

፩ ወበውእቱ መዋዕል መጽኡ ሰብእ ኀቤሁ ወዜነውዎ
በእንተ ገሊላውያን እለ ደመረ ጲላጦስ ደሞሙ
ምስለ መሥዋዕቶሙ ።

፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ይመስለክ
ሙኑ እሙንቱ ገሊላውያን ኃጥአን እምኵሉ ሰብእ
ገሊላ እስመ ዘቲ ሕማም ረከበቶሙ ።

፫ አልበ እብለክሙ እመሰ ኢነሳሕክሙ አንትሙኒ
ከማሁ ትትኃጐሉ ኵልክሙ ።

፬ ወሚመ ይመስለክሙኑ እሉ ዐሠርቱ ወሰመንቱ እለ
ወድቀ ላዕሌሆሙ ማኅፈድ በሰሊሆም ወቀተሎሙ
ከመ እሙንቱ ኃጥአን እምኵሉ ሰብአ ኢየሩሳሌም ።

፭ አልበ እብለክሙ እመሰ ኢነሳሕክሙ ከማሆሙ
ትትኀጐሉ አንትሙሂ ኵልክሙ ።

ክፍል ፷ወ፯ ፡ በእንተ በለስ ዘኢትፈሪ ።

፮ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ አሐዱ ብእሲ በለስ ቦቱ
ውስተ ዓፀደ ወይኑ እምርት ወሖረ ኀቤሃ ይንሣእ
ፍሬሃ ወኢረከበ ።

፯ ወሰበ ኢረከበ ይቤሎ ለዓቃቤ ወይን ናሁ ሠለስቱ
ዓመታት እንዘ እመጽእ እንሣእ ፍሬሃ ለዛቲ በለስ ወኢ
ረከብኩ ፡ ግዝማ እንከሰ ከመ ኢታዕርእ ምድረነ ።

፰ ወአውሥአ ዐቃቤ ወይን ወይቤሎ ኅድጋ እግዚኦ
ኀሪፈኒ እስከ እከሪ መሬተ ወእወዲ ወእክዐው ድኵዓ
ታሕቴሃ ።

፱ ለእመበ ከመ ትፈሪ ለዓለም ዘይመጽእ ወእመአኮሰ
ንገዝማ ።

ክፍል ፷ወ፰ ፡ በእንተ ብእሲት ዘድኅነት በዕለተ ሰንበት ።

፲ ወመሀሮሙ በሰንበት በአሐዱ ምኵራብ ።

፲፩ ሀለወት አሐቲ ብእሲት እንተ አድወያ ጋኔን ዐሠ
ርተ ወሰመንተ ዓመተ ወጕሕቴት ወኢትክል ርቱዐ
ቀዊመ ግሙራ ።

፲፪ ወርእያ እግዚእ ኢየሱስ ወመሐራ ወጸውዓ ወይቤላ
አ ብእሲቶ ተስዕርኪ እምደዌኪ ።

፲፫ ወአንበረ እደዊሁ ላዕሌሃ ወረትዓት ሰቤሃ ወአእኰ
ተቶ ለእግዚአብሔር ።

፲፬ ወአውሥአ መጋቤ ምኵራብ እንዘ ይትመዓዕ እስመ
በሰንበት ፈወሰ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ለሕ
ዝብ አኮኑ ሰዱስ መዋዕል ውእቱ ዘትገብሩ ግብረ
ክሙ ውእተ አሚረ ንዑ ተፈወሱ በውእቶን ዕለ
ታተ ወአኮ በዕለተ ሰንበት ።

ያለችሁን ግማሽ ሣንቲም እስክትጨርስ ድረስ ከዚያ ፶፱
እንደማትወጣ እነግርሃለሁ ፡ ማቴ. ፭ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፡

ክፍል ፷፮ ፡ ስለ ንስሐ ።

በዚያም ወራት ሰዎች ወደሱ መጥተው ጲላጦስ ፩
ደማቸውን ከመሥዋዕታቸው ጋር የቀላቀለባቸውን
የገሊላውያንን ነገር አወሩለት ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ እነዚህ የገ ፪
ሊላ ሰዎች ይህች መከራ ስላገኘቻቸው ከገሊላ ሰዎች
ሁሉ ተለይተው ኃጢአተኞች የሆኑ ይመስሏችኋ
ልን ? ።

አይደለም እናንተም ንስሐ ካልገባችሁ ሁላችሁም ፫
እንዲሁ ትጠፋላችሁ እላችኋለሁ ።

ወይስ እነዚያ በሰሊሆም ግንብ ተጭኖ የገደላቸው ፬
ዐሥራ ስምንቱ ከኢየሩሳሌም ሰዎች ሁሉ ተለይ
ተው ኃጢአተኞች ይመስሏችኋልን ? ፡ ዮሐ. ፱ ፯ ።

አይደለም እናንተም ንስሐ ካልገባችሁ ሁላችሁ እን ፭
ዲሁ ትጐዳላችሁ ፡ ግብ. ሐዋ. ፫ ፲፱ ።

ክፍል ፷፯ ፡ ስለማታፈራው በለስ ።

እንዲህ ብሎ መለሰላቸው ፡ አንድ ሰው በታወቀች ፮
በታ ውስጥ በለስ ነበረችው ፍሬዋን ቢያገኝ ወደ
እሷ ሄደ ግን አላገኘም ፡ ኢሳ. ፭ ፪ ፡ ማቴ. ፳፩ ፲፱ ።

ባላገኘም ጊዜ የወይኑን ጠባቂ የዚችን በለስ ፍሬ ፯
ለመልቀም ስመላለስ እነሆ ሦስት ዓመት ነው ፡ አላ
ገኘሁም ፡ እንግዲህስ ምድራችንን እንዳታበዝን ቍረ
ጣት አለው ።

የወይኑ ጠባቂም መልሶ አቤቱ ! አፈሩን ቈፍሬ እስከ ፰
ስታቅፋት በሥርዋም ፍግ እስከፈስበት ድረስ
የዘንድሮን ተዋት አለው ፡ ፪ ጴጥ. ፫ ፱-፲፭ ።

ምናልባት ለከርሞ ታፈራ እንደሆነ ፡ ያለዚያ ግን ፱
እንቈርጣታለን ፡ ማቴ. ፯ ፲፱ ።

ክፍል ፷፰ ፡ በሰንበት ቀን ስለ ተፈወሰችው ሴት ።

በሰንበትም በአንድ ምኵራብ ውስጥ አስተማራቸው ፤ ፲
ዐሥራ ስምንት ዓመት ሙሉ ጋኔን ያደረበት አንዲት ፲፩
ጐባጣ ሴት ነበረች ፡ ፈጽሞ ቀጥ ብሎ መቆምን አት
ችልም ነበር ።

ጌታ ኢየሱስም አይቶ ራራላትና ጠርቶ ሴትዮ ! ከደ ፲፪
ዌሽ ተፈትተሻል አላት ።

እጁን በራሷ ላይ ጫነ ያን ጊዜውኑም ቀጥ አለችና ፲፫
እግዚአብሔርን አመሰገነችው ማር. ፯ ፴፪ ።

የምኵራቡም ሹም ጌታ ኢየሱስ በሰንበት ፈውሷ ፲፬
ልና እየተቈጣ መልሶ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው
ሥራችሁን የምትሠሩባቸው ስድስት ቀኖች ያሉ አይ
ደሉምን ? ያን ጊዜ በነዚያ ዕለታት ተፈወሱ ፡ በሰን
በት ቀን ግን አይሆንም ፤ ዘፀአ. ፳ ፱ ።

፲፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኦ መደል
ዋን አንትሙሰ ኢትፈትሑኑ አድግክሙ ወላሕመ
ክሙ እምነ ምቅማሒ ወኢትወስድዎኑ ታስትይዎ
ማየ በዕለተ ሰንበት።
፲፮ ወዛቲ ወለተ አብርሃም ናሁ ዐሠርቱ ወሰመንቱ
ዓመት እምዘአሰራ ሰይጣን አከኑ ርቱዕ ትትፈታሕ
እምነ ማእሠራ ይእቲሂ በዕለተ ሰንበት ።
፲፯ ወዘንተ ብሂሎ ተኃፍሩ ኵሎሙ እለ ቆሙ ላዕሌሁ
ወተፈሥሐ ኵሉ ሕዝብ በእንተ ኵሉ መንክር ዘይ
ትገበር ላዕሌሁ ።

ክፍል ፳ወ፱፡ በእንተ ኅጠተ ሰናፔ ወብኍእ ።

፲፰ ወይእተ ዕለተ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ምንተ
ትመስል መንግሥተ ሰማያት ወበምንት አስተማስላ።
፲፱ ትመስል ኅጠተ ሰናፔ እንተ ነሥአ ብእሲ ወዘርአ
ውስተ ገራህቱ ወልኅቀት ወኮነት ዕፀ ዐበየ ወአጽ
ለሉ አዕዋፈ ሰማይ ውስተ አዕፁቂሃ ።
፳ ወካዕበ ይቤ በምንት አስተማስላ ለመንግሥተ እግ
ዚአብሔር ።
፳፩ ትመስል ብኍአ ዘነሥአት ብእሲት ወደፈነቶ ውስተ
ሐሪፅ ዘሠለስቱ መሥፈርት ወአብኅአ ኵሎ ።

ክፍል ፴፡ በእንተ ኅሩያን ።

፳፪ ወየሐውር አህጉረ ወአዕፃዳተ ወያንሶሱ በኢየሩሳ
ሌም ወይሜህር ።
፳፫ ወይቤሎ አሐዱ እግዚኦ ውኑ ዳንኑ እንጋ እሙንቱ
እለ ይድኅኑ ።
፳፬ ወይቤሎሙ ተኃየሉ ትባኡ እንተ ጸባብ አንቀጽ
እብለክሙ ብዙኃን እለ የኃሥሡ ይባኡ ወኢይክሉ።
፳፭ እስመ ይትነሣእ በዓለ ቤት ወየዐፁ ኆኅቶ ወይእተ
ጊዜ ይእኅዙ ይቁሙ አፍአ ወይጐድጕዱ እንዘ ይብሉ
እግዚኦ እግዚኦ አርኅወነ፡ ወያወሥእ ወይብሎሙ
ኢየአምረክሙ እምአይቴ አንትሙ ።
፳፮ ወእምዝ ይእኅዙ ይበልዎ በላዕነሂ ወሰተይነሂ በቅድ
ሜከ ወመሀርከ በመራኅብቲነ ።
፳፯ ወይብሎሙ እብለክሙ ኢየአምረክሙ እምአይቴ
አንትሙ ረኃቁ እምኔየ ኵልክሙ ገበርተ ዓመፃ
ወሐኑ ውስተ ብካይ ወሐቅየ ስነን ።
፳፰ ወአመ ርኢክምዎሙ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያ
ዕቆብ ወለኵሎሙ ነቢያት በመንግሥተ እግዚአብ
ሔር ወለክሙሰ ያወፅኡክሙ አፍአ ።
፳፱ ወይመጽኡ እምጽባሕ ወእምዓረብ ወእምሰሜን

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እናንት ግብዞች! እናንተሳ ፲፭
አህያችሁን በሬያችሁን በሰንበት ቀን ገለባ ከሚበ
ላበት ፈትታችሁ ውሃ ልታጠጡት አትወስዱት
ምን?፡ ምዕ. ፲፬ ፭ ።
ይህችም የአብርሃም ልጅ እነሆ ሰይጣን ካሰራት ፲፮
ዐሥራ ስምንት ዓመት ነው፡ እዚስ በሰንበት ቀን ከእ
ስራቷ ልትፈታ አይገባምን? ምዕ. ፲፱ ፱ ።
ይህንንም ባለ ጊዜ በእሱ ላይ በጠላትነት የተነሡት ፲፯
አፈሩ ፡ ግን ሕዝቡ ሁሉ በእርሱ ስለሚደረገው
ድንቅ ነገር ሁሉ ደስ አላቸው ።

ክፍል ፳፱፡ ስለ ሰናፍጭ ቅንጣትና ስለ ርሾ ።

በዚያም ቀን ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ፡ መንግ ፲፰
ሥተ ሰማያት ምን ትመስላለች? በምንስ እመስላታ
ለሁ?፡ ማቴ. ፲፫ ፴፩-፴፫ ፡ ማር. ፬ ፴-፴፪ ።
ሰው ወስዶ በርሻው ውስጥ የዘራትን አድጋ ታላቅ ፲፱
ዛፍ የሆነችውን የሰማይ ወፎች በጫፎቿ ውስጥ
የተጠለሉባትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች ።
ዳግመኛም የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን እመ ፳
ስላታለሁ? አለ ።
ሴት ወስዳ ሦስት መስፈሪያ ዱቄት የለወሰችበትን ፳፩
ሁሉንም ያቦካውን ርሾ ትመስላለች፡ ማቴ. ፲፫ ፴፫ ።

ክፍል ፴፡ ስለ ተመረጡት ።

በየሀገሩ በየመንደሩ እየሄደ በኢየሩሳሌምም እየተ ፳፪
መላለሰ ያስተምር ነበር ።
አንድ ሰውም አቤቱ! የሚድኑ ጥቂቶች ናቸውን? ፳፫
አለው ።
እርሱ ግን እንዲህ አላቸው፡ ወደ ጠባቡ በር ትገቡ ፳፬
ዘንድ በርቱ፡ ሊገቡ የሚሹ የማይቻላቸውም ብዙዎች
እንደሆኑ እነግራችኋለሁ ፡ ማቴ ፯ ፲፬ ፡ ሮሜ. ፱ ፴፩
ፊል. ፫ ፲፪ ።
ባለቤት ተነሥቶ በሩን ይዘጋልና ያን ጊዜ ከበሩ ፳፭
ቆመው አቤቱ አቤቱ ! ክፈትልን እያሉ መዝጊያ
ሊመቱ ይጀምራሉ ፡ መልሶም ከወዴት እንደሆናችሁ
አላውቃችሁም ይላቸዋል ፡ ማቴ. ፳፭ ፲፩-፲፪ ።
ከዚህ በኋላ በፊትህ በልተን ጠጥተን አልነበርነምን! ፳፮
በአደባባያችንስ አስተምረህ አልነበረም! ሊሉት ይጀ
ምራሉ ፡ ማቴ. ፯ ፳፪-፳፫ ።
እሱም እንዲህ ይላቸዋል ፡ እናንተ ከወዴት እንደ ፳፯
ሆናችሁ አላውቃችሁምና ዐመፅ የምታደርጉ ሁላ
ችሁ ከእኔ ራቁ፡ ጥርስ ማፋጨትና ልቅሶ ወደ አለ
በት ሂዱ እላችኋለሁ ፡ ማቴ. ፰ ፲፩-፲፪ ፡ መዝ. ፮ ፱ ።
አብርሃምን ይስሐቅንና ያዕቆብን ነቢያትንም ሁሉ ፳፰
በእግዚአብሔር መንግሥት ባያችኋቸው ጊዜ እናን
ተን ግን ወደ ውጭ ያወጧችኋል ።
ከምሥራቅና ከምዕራብ ከሰሜንና ከደቡብ መጥተው ፳፱

ወእምደቡብ ወይትፌሥሑ በመንግሥተ እግዚአብ
ሔር ።
፴ ወይከውኑ ደኃርት ቀደምተ ወቀደምት ይከውኑ
ደኃርተ ።

ክፍል ፸ወ፩ ፡ በእንተ ሄሮድስ ።

፴፩ ወበይእቲ ዕለት መጽኡ ሰብእ እምፈሪሳውያን ወይ
ቤልዎ ሑር እምዝየ እስመ ሄሮድስ ይፈቅድ ይቅ
ትልከ ።
፴፪ ወይቤሎሙ ሑሩ በልዋ ለዛቲ ቊንጽል ናሁ አወጽእ
አጋንንተ ወእሁብ ሕይወተ ዮም ወጌሠመ ወበሣ
ልስት እፌጽም ።
፴፫ ወባሕቱ ዮምሰ ወጌሠመ ሀለውኩ ወበሣልስት አሐ
ውር እስመ ኢይደልዎ ለነቢይ መዊት በአፍአ ዘእን
በለ በኢየሩሳሌም ።

ክፍል ፸ወ፪ ፡ በእንተ ተኃድጎታ ለኢየሩሳሌም ።

፴፬ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንተ ትቀትሊዮሙ ለነቢ
ያት ወትዌግሪዮሙ ለሐዋርያት እለ ተፈነዉ ኀቤኪ
ሚ መጠነ ፈቀድኩ አስተጋብኦሙ ለደቂቅኪ ከመ
እንተ ታስተጋብእ ዶርሆ እጐሊሃ ታሕተ ክነፊሃ
ወአበይክሙ ።

፴፭ ወናሁ ይትኀደግ ለክሙ ቤትክሙ በድወ እብለክሙ
ከመ ኢትሬእዩኒ እምይእዜ እስከ ሶበ ትብሉ ቡሩክ
ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ፤

ክፍል ፸ወ፫ ፡ በእንተ ቀብው ።

፩ ወእምዝ ሖረ ወቦአ ቤተ አሐዱ ብእሲ እምኔ መል
አክሙ ለፈሪሳውያን በሰንበት ከመ ይብላዕ እክለ
ወእሙንቱ ይትዓቀብዎ ።
፪ ወሀሎ አሐዱ ቀብው ቅድሜሁ ።
፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ለጸሐፍተ
ሀገር ወለፈሪሳውያን ይከውንሁ በሰንበት ፈውሶ
ወሚመ ኢይከውንሁ ።
፬ ወአርመሙ ፡ ወነሥአ ወፈወሶ ወፈነዎ ።
፭ ወይቤሎሙ እመበ አሐዱ እምኔክሙ ዘወድቀ ላሕሙ
አው አድጉ ውስተ ዓዘቅት አኮኑ በጊዜሃ ያነሥኦ
በዕለተ ሰንበት ።
፮ ወስእኑ አውሥኦቶ በእንተ ዝንቱ ነገር ።

በእግዚአብሔር መንግሥት ደስ ይላቸዋል ፡ ኢሳ ፪
፪-፫ ፡ ፷ ፡ ፬ ።
ኋለኞች ፊተኞችን ይሆናሉ ፡ ፊተኞችም ኋለኞችን ፴
ይሆናሉ ፡ ማቴ. ፲፱ ፴ ።

ክፍል ፸፩ ፡ ስለ ሄሮድስ ፡

በዚያች ቀን ከፈሪሳውያን ወገን ሰዎች መጥተው ፴፩
ሄሮድስ ሊገድልህ ይሻልና ከዚህ ሂድ አሉት ።

እሱም እንዲህ አላቸው ፡ ሂዱና ያችን ቀበሮ እንዲህ ፴፪
በሏት እነሆ ዛሬና ነገ አጋንንትን አወጣለሁ ሕይወ
ትንም እሰጣለሁ በሦስተኛውም ቀን እፈጽማለሁ ።
ግን ዛሬም ነገም አለሁ ፡ ከነገ ወዲያ ግን እሄዳለሁ ፴፫
ለነቢይ በኢየሩሳሌም እንጂ በውጭ መሞት አይ
ገባውምና ፡ ምዕ. ፯ ፲፯ ፡ ዮሐ. ፲፩ ፱ ።

ክፍል ፸፪ ስለ ኢየሩሳሌም መፈታት ።

ወደ አንቺ የተላኩት ነቢያትን የምትገድሊያቸው ፴፬
ሐዋርያትን የምትደበድቢያቸው ኢየሩ ሳሌም ኢየ
ሩሳሌም ሆይ ! ዶሮ ጫጩቶቿን ከክንፏ በታች እን
ደምትሰበስብ ልጆችሽን ልሰበስባቸው ምን ያህል
ወደድኩ ? ነገር ግን እንቢ አላችሁ ፡ ማቴ. ፳፫ ፴፯-
፴፱ ፡ መዝ. ፲፯ ፰ ፤ ፺፩ ፬ ።
እነሆ ቤታችሁ ምድረ በዳ ሆኖ ይቀርላችኋል ከዛሬ ፴፭
ወዲያ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው
እስክትሉ ድረስ ፊቴን እንደማታዩኝ እነግራችኋ
ለሁ ፡ መዝ. ፷፱ ፳፯ ፡ ፻፲፰ ፳፯ ፡ ኤር. ፯ ፲፬-፲፭ ፡
ሚክ. ፫ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲፬ ፡

ክፍል ፸፫ ፡ ሆዱ ስለ ተነፋው ሰው ።

ከዚህም ሄደና በሰንበት ቀን የፈሪሳውያን አለቃ ወደ ፩
ሚሆን ወደ አንድ ሰው እህል ይበላ ዘንድ ገባ እነ
ሱም ይጠባበቁት ነበር ፡ ምዕ. ፯ ፯-፲ ፡ ፲፩ ፴፯ ።
ሆዱ የተነፋም አንድ ሰው በፊቱ ነበር ። ፪
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ለሀገር ጻፎችንና ለፈሪሳውያን ፫
በሰንበት ድውይ መፈወስ ይገባልን ወይስ አይገ
ባም ? አላቸው ፡ ማቴ. ፲፪ ፲-፲፩ ።
ዝም አሉ ፡ ወስዶ አድኖ ሰደደው ። ፬
ከእናንተ በሬው አህያው በሰንበት ቀን ከጕድጓድ ፭
ውስጥ የወደቀበት ቢኖር ዕለቱኑ ያነሣው የለምን ?
ምዕ. ፲፫ ፲፭ ።
ስለዚህ ነገር መመለስ ተሳናቸው ። ፮

ክፍል ፸ወ፬ ፡ በእንተ እለ ያፈቅሩ ነቢረ ውስተ ርእሰ ምርፋቅ ።

፯ ወመሰለ ሎሙ ለእለ ሀለዉ ውስተ ምሳሕ ወመሀሮሙ ሰበ ርእዮሙ እንዘ ይትበደሩ ውስተ ርእሰ ምርፋቅ ።

፰ ወይቤ እመበ ዘጸውዐከ ውስተ ምሳሕ ወሖርከ ኢትርፍቅ ውስተ ርእሰ ምርፋቅ ክቡር የኀ ይመጽእ ዘይከብረከ ።

፱ እስመ መጺኦ ድኅረ ይብለከ ዝኩ ዘጸውዐከ ኅድግሎቱ ዘንተ ገጸ ፡ ወትገብእ ወትትኃፈር ውእተ ጊዜ ወትወርድ ውስተ ምርፋቅ ዘይቴሕት ።

፲ ወእመሰበ ዘጸውዐከ ወሖርከ ርፍቅ ውስተ ታሕታይ ምርፋቅ ከመ ሰበ መጽአ ዘጸውዐከ ይብለከ ዐርክየ ዕርግ ውስተ ዘይትሌዓል ምርፋቅ ፡ ወውእተ ጊዜ ይከውነከ ክብረ በቅድመ ኵሎሙ እለ ይረፍቁ ወይመስሑ ምስሌከ ።

፲፩ እስመ ኵሉ ዘአዕበየ ርእሶ የኃሥር ወዘአትሐተ ርእሶ ይከብር ።

፲፪ ወይቤሎ ለዘጸውዖ ሰበ ትገብር በዓለ ወምሳሐ አውድራረ ኢትጸውዕ አዕርክቲከ ወአኀዊከ ወአዝማዲከ ወጎረከ ወቢጸከ አብዕልተ ከመ ይጸውዑከ እሙንቱሂ ወይከውነከ ፍዳ በኀቤሆሙ ።

፲፫ አላ ሰበ ትገብር በዓለ ወምሳሐ ጸውዕ ነዳያነ ወምስኪናነ ወዕዉራነ ወስቡራነ ።

፲፬ ወብፁዕ አንተ እስመ አልቦሙ ዘይፈድዩከ ወበሕቱ ትትዐሠይ አመ ይትነሥኡ ጻድቃን ።

፲፭ ወሰሚዖ ዘንተ አሐዱ እምእለ ይረፍቁ ይቤሎ ብፁዕ ውእቱ ዘይበልዕ እክለ በመንግሥተ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፸ወ፭ ፡ በእንተ ተጸውዖ ውስተ ምሳሕ ።

፲፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አሐዱ ብእሲ ገብረ ምሳሐ ዐቢየ ወዐሠርሙ ለብዙኃን ።

፲፯ ወሰበ በጽሐ ዐሡር ፈነወ ገብሮ ይጸውዖሙ ለእለ ተዐሥሩ ፡ ወሰበ በጽሐ ጊዜ ምሳሕ ሖረ ገብሩ ወይቤሎሙ ለእለ ዐሠርዎሙ ንዑ እስመ ወዳእነ አስተዳለውነ ምሳሐ ።

፲፰ ወአበይዎ ኵሎሙ ኅቡረ በአሐዱ ቃል ወይቤሎ ቀዳማዊ ገራህተ ተሣየጥኩ ወእጽሕቅ ከመ እሑር እርአያ ወበሎ ረሲ ሊተ ከመ ዘኢ.አበይኩ ።

፲፱ ወይቤሎ ካልኡኒ ኃምስተ ዕምደ አልሕምተ ተሣየጥኩ ወአሐውር እርአዮሙ ወእፍትኖሙ ወበሉ ረሲ ሊተ ከመ ዘመፃእኩ ወኢ.አበይኩ ።

ክፍል፸፬ ፡ ራስኜ መቀመጥን ስለሚወዱ ሰዎች ።

በምሳው ላይ ለነበሩትም ወደ ራስጌ ሲሽቀዳደሙ ባያቸው ጊዜ ምሳሌ መስሎ አስተማራቸው ፡ ማቴ. ፳፫ ፮ ። ፯

እንዲህም አለ ለምሳ የጠራኽ ሰው ቢኖርና ብትሄድ በከፍተኛው መንበር ላይ አትቀመጥ ፡ ምናልባት ከአንተ በክብር የሚበልጥ ይመጣ ይሆናልና ፡ ምሳ ፳፱ ፳፫ ። ፰

በኋላ ያ የጠራህ መጥቶ ይህን በታ ለርሱ ተውለት ይልሃልና ያን ጊዜም አፍረህ ተመልሰህ ወደ ዝቅተኛ ወንበር ትወርዳለህ። ፱

የጠራህ ሰው ቢኖርና ብትሄድ ግን እግርጌ ተቀመጥ የጠራህ በመጣ ጊዜ ወዳጄ ! ወደ ላይ ውጣ ይልህ ዘንድ ያን ጊዜም ከአንተ ጋር ተቀምጠው ምሳ በሚበሉ ሰዎች ፊት ክብር ይሆንሃል ። ፲

ራሱን ከፍ ከፍ ያደረገ ሁሉ ይዋረዳልና ፡ ራሱን ዝቅ ዝቅ ያደረገም ይከብራልና ፡ ምሳ. ፳፱ ፳፫ ፡ ማቴ. ፳፫ ፲፪ ። ፲፩

የጠራውንም እንዲህ አለው ፡ በዓል ፡ ምሳ ፡ ወይም ራት በምታደርግበት ጊዜ እነሱም ይጠሩህ ዘንድ ወዳጆችህን ወንድሞችህን ባለጸጎች ባልንጀሮችህን አትጥራ ፡ በነርሱ ዘንድ ብድር ይሆንብሃልና ። ፲፪

በዓል ፡ ምሳ በምታደርግበት ጊዜ ድኾችን ጦም አዳሮችን ዕውሮችን እጅ እግር የሌላቸውን ጥራ እንጂ ፡ ዘዳግ. ፲፬ ፳፱ ። ፲፫

ጻድቃን በሚነሡበት ቀን ዋጋህን ታገኛለህ እንጂ እነርሱ የሚከፍሉህ የላቸውምና አንተ ብፁዕ ነህ ። ዮሐ. ፭ ፳፱ ። ፲፬

ለምሳ ከተቀመጡት አንዱ ይህን ሰምቶ በእግዚአብሔር መንግሥት እህል የሚበላ ብፁዕ ነው አለው ፡ ምዕ. ፲፫ ፳፱ ፡ መዝ. ፴፯ ፱ ። ፲፭

ክፍል ፸፭ ፡ ለምሳ ስለ መጠራት ።

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ አንድ ሰው ታላቅ ምሳ አደረገና ብዙ ሰዎችን ጠራ ፡ ማቴ. ፳፪ ፪-፲ ። ፲፮

የቀጠሮው ቀን በደረሰ ጊዜ የተጠሩትን ይጠራቸው ዘንድ አገልጋዩን ላከ ፡ የምሳ ሰዓት በደረሰም ጊዜ አገልጋዩ ሄዶ የቀጠሯቸውን አሁን ምሳውን ፈጽመን አዘጋጅተናልና ኑ አላቸው ። ፲፯

ሁሉም በአንድ ቃል ተባብረው እንቢ አሉት የመጀመሪያው እርሻ ገዝቼ ሄጄ ላያት እንድሄድ አስቤ አለሁና እንቢ እንዳላልኩ አድርግልኝ በለው አለው ። ፲፰

ሁለተኛውም አምስት ጥምድ በሬች ገዝቼ ላያቸውና ልፈትናቸው እሄዳለሁ፤ እንደመጣሁና እንቢ እንዳላልኩ አድርግልኝ በለው አለው ። ፲፱

፳ ወካልኡኒ ይቤሎ ብእሲተ አውሰብኩ ወበእንተዝ
ኢይክል መጺአ ።
፳፩ ወገብአ ገብሩ ወነገሮ ዘንተ ለእግዚኡ ወይእተ ጊዜ
ተምዐ በዓለ ቤት ወይቤሎ ለገብሩ ሑር ፍጡነ
ውስተ መራኅብት ወውስተ አስኳተ ሀገር ወአምጽእ
ሊተ ዝየ ነዳያነ፣ ወጽኑሳነ፣ ወምስኪናነ፣ ወዕዉ
ራነ፣ ወስቡራነ ።
፳፪ ወእምዝ ይቤሎ ገብሩ ገበርኩ እግዚኦ በከመ አዘዝ
ከኒ ወዓዲ ቦ መካን ።
፳፫ ወይቤሎ እግዚኡ ለገብሩ ሑር ፍጡነ ውስተ ፍናው
ወውስተ ጥቅመ ሀገር ወበግብር አብእ ሰብአ ከመ
ይምላእ ቤትየ ።
፳፬ እብለክሙ ከመ አሐዱሂ እምእልክቱ ሰብእ እለ
ጸዋዕኩ ኢይጥዕምዋ ለበዓልየ ።

ክፍል ፸ወ፮፣ በእንተ ተሊወተ እግዚእ ።

፳፭ ወእምዝ እንዘ የሐውሩ ምስሌሁ ብዙኃን ሰብእ
ተመይጠ ወይቤሎሙ ።
፳፮ ዘይመጽእ ኀቤየ ወይፈቅድ ይትልወኒ ለእመ ኢጸ
ልአ አባሁ ወእሞ ወብእሲቶ ወቤቶ ወውሉዶ ወአ
ኃዊሁ ወአኃቲሁ ወዓዲ ነፍሶሂ ኢይክል ከዊነ
ረድእየ ።
፳፯ ወዘኢይጸውር መስቀሎ ወኢይመጽእ ይትልወኒ
ኢይክል ከዊነ ረድእየ ።

ክፍል ፸ወ፯፣ ምሳሌ በእንተ ዘየሐንጽ ማኅፈደ ።

፳፰ ወእመበ አሐዱ እምኔክሙ ዘይፈቅድ ይሕንጽ ማኅ
ፈደ አኮኑ ይቀድም ወይነብር ወየሐስብ ፃእፃአ
እመቦ ዘየአክሎ ከመ ይሣርር መሠረቶ ።
፳፱ ከመ ሣሪሮ መሠረተ ለእመ ስእነ ፈጽሞ ኵሎሙ
እለ ርእይዎ ይእኅዙ ይሣለቁ ላዕሌሁ ።
፴ እንዘ ይብሉ ዝንቱ ብእሲ አኀዘ ይሕንጽ ወስእነ
ፈጽሞ ።
፴፩ ወእመኒ ፈቀደ ንጉሥ ይሑር ይጽብእ ለካልእ
ንጉሥ አኮኑ ይቀድም ወይነብር ወይመክር ለእመ
ይክል በእልፍ ፀቢኦቶ ለዘይመጽእ ኀቤሁ ምስለ
ክልኤ እልፍ ።
፴፪ ወእመ አኮሰ እንዘ ርኁቅ ውእቱ ይፌኑ ሐዋርያተ
ትንብልና ኀቤሁ ወይዜንውዎ ሰላመ ።
፴፫ ወከመዝ እንከ ኵሉ ዘእምኔክሙ ዘኢወፅአ እም
ኵሉ ወዘኢይትናከር ኵሎ ዘዚአሁ ንዋየ ኢይክል
ከዊነ ረድእየ ።
፴፬ ሠናይ ውእቱ ፄው ወእመሰ ፄው ለስሐ በምንት
እንከ ይቄስምዎ ።
፴፭ አኮኑ ይገድፍዎ አፍአ ውስተ መሬት፣ ዘቦ ዕዝነ
ሰሚዐ ለይስማዕ ።

ሦስተኛውም ሚስት አግብቻለሁ ስለዚህ ልመጣ ፳
አልቻልኩም አለው፤ ፩ ቆሮ. ፯ ፴፫ ።
አገልጋዩም ተመልሶ ለጌታው ይኸንኑ ነገረው፤ ያን ፳፩
ጊዜም ባለቤቱ ተቈጣና አገልጋዩን ፈጥነህ ወደ አደ
ባባይና ወደ አገሩ ሜዳ ሂደህ ድኾችን ችግረኞችን
ጦም-አዳሮችን፣ ዕውሮችንና አንካሶችን ወደዚህ
አምጣልኝ አለው ።
ከዚህም በኋላ አገልጋዩ አቤቱ! እንደ አዘዝከኝ አደ ፳፪
ረግኹ፣ አሁንም ቦታ አለ አለው ።
ጌታውም አገልጋዩን ወደ መንገዶች ወደ አገሩ መግ ፳፫
ቢያ በር ሂድና ቤቴ እንዲመላ በግድ ሰውን ሰብስበህ
አግባ አለው፤ ዘፍጥ. ፲፱ ፫ ።
ከእነዚህ ከጠራኋቸው አንድ ስንኳ ግብዣዬን እንደ ፳፬
ማይቀምሷት እነግራችኋለሁ፤ ማቴ. ፳፩ ፴፫ ።

ክፍል ፸፮፣ ጌታን ስለ መከተል ።

ከዚህም በኋላ ብዙ ሰዎች አብረዉት ሲሄዱ መለስ ፳፭
ብሎ እንዲህ አላቸው ምዕ. ፲፰ ፳፱-፴፣ ፲ ፴፯-፴፰ ።
ወደኔ የሚመጣ ሊከተለኝም የሚወድ አባቱንና እና ፳፮
ቱን ፣ ሚስቱን ፣ ቤቱንና ልጆቹን፣ ወንድሞቹንና
እኅቶቹን ካልጠላ ደግሞም ሰውነቱን ካልጠላ ደቀ
መዝሙሬ ሊሆን አይችልም፤ ዘዳግ ፲፫ ፯፣ ፴፫ ፱ ።
መስቀሉን ተሸክሞ ሊከተለኝ የማይመጣ ደቀ መዝ ፳፯
ሙሬ ሊሆን አይችልም፣ ምዕ. ፱ ፳፫፣ ማር ፰ ፴፬ ።

ክፍል ፸፯ ፣ ቤት ስለሚሠራ ምሳሌ ።

ከእናንተ ግንብ ሊሠራ የሚወድ አንድ ሰው ቢኖር ፳፰
የሚበቃ ገንዘብ ቢኖረው መሠረቱን ይጥል ዘንድ
አስቀድሞ ተቀምጦ ጣጣውን ያስብ የለምን? ።
መሠረት ጥሎ መጨረስ ያቃተው እንደሆነ ያዩት ፳፱
ሁሉ ሊዘብቱበት ይጀምራሉ ።
ይህ ሰው ሊሠራ ጀመረ ግን መጨረስ ተሳነው ፴
ብለው ።
ንጉሥ ሌላውን ንጉሥ ይወጋው ዘንድ ሊሄድ ቢወድ ፴፩
ሁለት እልፍ ይዞ ወደርሱ የሚመጣውን በአንድ
እልፍ ሊዋጋው ይችል እንደሆነ አስቀድሞ ተቀ
ምጦ ይመክር የለምን? ።
ያለዚያ ግን ገና ከሩቅ ሳለ የምልጃ መልክተኞችን ፴፪
ወደርሱ ይልካል እንታረቅ ብሏል ይሉታል፣ ኢሳ.
፶፭ ፳፬ ።
እንደዚህም ከእናንተ ወገን የሆነ ሁሉ፣ ከሁሉ ያል ፴፫
ወጣ የእርሱ ገንዘብ ከሆነው ሁሉ ያልተለየ ደቀ
መዝሙሬ ሊሆን አይችልም፣ ማቴ ፲፫ ፵፬ ።
ጨው መልካም ነው፣ ነገር ግን ጨው አልጫ ከሆነ ፴፬
እንግዲህ በምን ያጣፍጡታል? ማቴ. ፭ ፲፫፣ ማር. ፱ ፶፤
ወደ ውጭ አውጥተው ከመሬት ጋር ይጨምሩት የለ ፴፭
ምን? ፣"ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ„፤ ምዕ. ፰ ፰ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ፤

ክፍል ፫ወ፷ ፡ በእንተ ምሳሌ ዘምእት አባግዕ ።

፩ ወቀርቡ ኀቤሁ መጸብሐን ወኃጥአን ይስምዕዎ ።

፪ ወአንጐርጐሩ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እንዘ ይብሉ
ዝንቱሰ ኃጥአነ ይትዌከፍ ወይበልዕ ምስሌሆሙ ።
፫ ወመሰለ ሎሙ ከመዝ ወይቤሎሙ ።
፬ እመቦ ብእሲ እምኔክሙ ዘቦ ምእት አባግዕ ወለእመ
ተገድፈቶ አሐቲ እምኔሆን አኮኑ የኀድግ ተስዐ
ወተስዐተ ውስተ ገዳም ወየሐውር ኀበ ተገድፈቶ
እስከ ይረክብ ።
፭ ወእምከመ ረከበ ይፀውራ ዲበ መትከፍቱ እንዘ
ይትፌሣሕ ።
፮ ወአቲዎ ቤቶ ይጼውዕ አዕርክቲሁ ወጐሮ ወይብ
ሎሙ ተፈሥሑ ሊተ እስመ ረከብኩ በግዕትየ
እንተ ተገድፈተኒ ።
፯ እብለክሙ ከመ ከመዝ ይከውን ዐቢይ ትፍሥሕት
በሰማያት በበይነ አሐዱ ኃጥእ ዘይኔስሕ ፈድፋደ
እምነ ተስዐ ወተስዐቱ ጻድቃን እለ ኢይፈቅዱ
ይነስሑ ።

ክፍል ፫ወ፱ ፡ በእንተ ተረክቦተ ገመስ ።

፰ ወእመኒ ብእሲት ዘባቲ ዓሥሩ ጠፋልሐ እግሙስ
ወለእመ ተገድፈታ አሐቲ እምኔሆን አኮኑ ታኀቱ
ማኀቶተ ወትፈነቅል ኵሎ ዘውስተ ቤታ ወተኃ
ሥሥ አስተሐሚማ እስከ ትረክብ ።
፱ ወእምከመ ረከበታ ትጼውዕ አዕርክቲሃ ወጎራ ወት
ብሎን ተፈሥሓ ሊተ እስመ ረከብኩ ገመስየ እንተ
ተገድፈተኒ ።
፲ እብለክሙ ከመ ከማሁ ይከውን ፍሥሐ በሰማያት
በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር በእንተ አሐዱ
ኃጥእ ዘይኔስሕ ።

ክፍል ፹ ፡ በእንተ ወልድ ዘተኃጕለ ወተረክበ ።

፲፩ ወከዕበ ይቤሎሙ አሐዱ ብእሲ ቦቱ ክልኤቱ
ደቂቅ ።
፲፪ ወይቤሎ ዘይንእስ ለአቡሁ አባ ሀበኒ መክፈልተ ርስ
ትየ ዘይረክበኒ እምንዋይከ ፡ ወከፈሎ ንዋዮ ።
፲፫ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል አስተጋብአ ኵሎ ዝኩ
ወልዱ ዘይንእስ ወሖረ ወነገደ ርኁቀ ብሔረ ወበህየ
ዘረወ ወአማሰነ ኵሎ ንዋዮ እንዘ የሐዩ በምርዓት ።
፲፬ ወእኅሊቆ ኵሎ ንዋዮ መጽአ ረኃብ ዐቢይ ውስተ
ውእቱ ብሔር ወተጸነሰ ።
፲፭ ወሖረ ወተጸምደ ኀበ አሐዱ እምሰብአ ውእቱ
ብሔር ወፈነዎ ውስተ አዕፃደ ወፍሩ ይርአይ አሕርወ።

፲፮ ወፈተወ ይጽገብ እምሐመረ ጽራዕ ዘይሴስዩ አሕ
ርወ ወአልቦ ዘይሁቦ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ክፍል ፫፷ ፡ ስለ መቶ በጎች ምሳሌ ።

ኃጢአተኞችና ቀራጮች ሊሰሙት ወደርሱ ቀረቡ ፡ ፩
ምዕ. ፭ ፳፱-፴ ።
ጻፎችና ፈሪሳውያንም ይህስ ኃጢአተኞችን ይወዳል ፪
አብሯቸውም ይበላል ብለው አንጐራጐሩ ።
እንዲህ ብሎም መሰለላቸው ። ፫
ከእናንተ መከከል መቶ በግ ያለው ሰው ቢኖር ከእ ፬
ነርሱ አንዲቱ ብትጠፋው ዘጠና ዘጠኙን በምድረ በዳ
ትቶ እስኪያገኛት ድረስ ወደ ጠፋችው ይሄድ የለ
ምን ? ፡ ሕዝ. ፴፬ ፲፩-፲፮ ።
ባገኛት ጊዜም ደስ እያለው በትከሻው ላይ ይሸከማ ፭
ታል ፡ ኢሳ. ፵ ፲፩ ።
ወደ ቤቱም በገባ ጊዜ ወዳጆቹን ጐረቤቶቹን ጠርቶ ፮
የጠፋችኝን በጌን አግኝቻለሁና ከኔ ጋር ደስ ይበላ
ችሁ ይላቸዋል ፡ ፩ ጴጥ. ፪ ፳፭ ።
እንዲሁ ንስሐ ከማይሹ ከዘጠና ዘጠኙ ጻድቃን ይልቅ ፯
ንስሐ ስለሚገባ ስለ አንድ ኃጢአተኛ በሰማይ ፍጹም
ደስታ እንደሚሆን እነግራችኋለሁ ፡ ምዕ. ፭ ፴፪ ።

ክፍል ፫፱ ፡ ስለ ጠፋችው ቀለበት መገኘት ።

ዐሥር ድሪም ያላት ሴት ብትኖር ከዐሥሩ አንዲቱ ፰
ብትጠፋት መብራት አብርታ በቤቷ ያለውን ሁሉ
እየፈነቀለች እስክታገኛት ድረስ ተግታ ትፈልግ የለ
ምን ? ።
ያገኘቻት እንደሆነም ወዳጆቿን ጎረቤቶቿን ጠርታ ፱
የጠፋችኝን ድሪሜን አግቻለሁና ከኔ ጋር ደስ ይበ
ላችሁ ትላቸዋለች ።
እንደዚሁም ንስሐ ስለሚገባ ስለ አንድ ኃጢአተኛ ፲
በእግዚአብሔር መላእክት ፊት በሰማያት ደስታ እን
ደሚሆን እነግራችኋለሁ ኤፌ. ፫ ፲ ።

ክፍል ፹ ፡ ጠፍቶ ስለ ተገኘው ልጅ ።

ዳግመኛም እንዲህ አላቸው ፡ አንድ ሰው ሁለት ፲፩
ልጆች ነበሩት ።
ታናሹ ልጁም አባቱን ፡ አባቴ ! ከገንዘብህ የሚደርሰ ፲፪
ኝን ክፍለህ ስጠኝ አለው ገንዘቡንም ከፍሎ ሰጠው ።
ከጥቂት ቀኖች በኋላም ያ ትንሹ ልጁ ሁሉም ሰብ ፲፫
ስቦ ወደ ሩቅ አገር ሄዶ በድርዓት እየኖረ በዚያ ገን
ዘቡን ሁሉ በትኖ ጨረሰ ፡ ምሳ. ፳፱ ፫ ።
ገንዘቡንም ሁሉ በጨረሰ ጊዜ በዚያ አገር ጽኑ ረኃብ ፲፬
መጣ እሱም ደኸየ ።
ሄዶም ከዚያ አገር ሰዎች ለአንዱ ተቀጠረ ሰውዬ ፲፭
ውም አሳማዎችን ይጠብቅ ዘንድ ወደርሻው ቦታ
ሰደደው ።
አሳማዎች ከሚበሉትም ተራንቃሞ ሊበላ ተመኘ ፲፮
ግን የሚሰጠው አልነበረም ።

፲፯ ወሐለየ በልቡ ወይቤ ሚ መጠን አግብርቲሁ ወገብ
እቱ ለአቡየ እለ ያተርፍዎ ለእክል ወአንሰ እመ
ውት በረኃብ በዝየ ።
፲፰ እትነሣእ ወአሐውር ኀበ አቡየ ወእብሎ አባ አበ
ስኩ በሰማይኒ ወበቅድሜከኒ ።
፲፱ ወኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ አላ ረስየኒ
ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ ።
፳ ወተንሥአ ወሐረ ኀበ አቡሁ ወርእዮ አቡሁ እም
ርኁቅ ምሕሮ ወሮጸ ወሐቀፎ ክሣዶ ወሰዓሞ ።
፳፩ ወይቤሎ ወልዱ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሚ
ከኒ ኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ አላ ረስየኒ
ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ ።
፳፪ ወይቤሎሙ አቡሁ ለአግብርቲሁ አምጽኡ ፍጡነ
አልባሰ ቅድዋተ ወአልብስዎ ወደዩ ኀልቀተ ውስተ
አፃብኢሁ ወአሣእነ ውስተ እገሪሁ ።
፳፫ ወአምጽኡ ላሕመ መግዝአ ወጥብሑ ንብላዕ ወን
ትፈሣሕ ።
፳፬ እስመ ዝንቱ ወልድየ ሞተኒ ወሐይወ ተኃጕለኒ
ወተረክበ ፡ ወአኀዙ ይትፈሥሑ ።
፳፭ ወወልዱሰ ዘይልኅቅ ሀለወ ውስተ ሐቅል ወሶበ
በጽሐ ኀበ ጽንፈ ሀገር ሰምዐ ዕንዚራ ወማኅሌተ ።
፳፮ ወጸውዐ አሐደ እምአግብርተ አቡሁ ወይቤሎ ምን
ትኑ ዝንቱ ዘእሰምዕ ።
፳፯ ወይቤሎ እስመ አተወ እኁከ ፡ ወጠብሐ አቡከ
ላሕመ መግዝዐ እስመ ረከቦ ሕያዎ ።
፳፰ ወተምዐ ወአበየ በዊአ ወወፅአ አቡሁ ወአስተብቍዖ።
፳፱ ወአውሥአ ወይቤሎ ለአቡሁ ናሁ መጠነዝ ዓመተ
ተቀነይኩ ለከ ወግሙራ ኢኃለፍኩ እምትእዛዝከ
ወሊተሰ ኢወሀብከኒ ማሕስአ ጠሊ ጥቀ በዘእትፌ
ሣሕ ቦቱ ምስለ አዕርክትየ ወቢጽየ ።
፴ ወአቲዎሰ ዝንቱ ወልድከ ዘአኅለቀ ወበልዐ ኵሎ
ንዋየከ ምስለ ዘማት ጠባሕከ ሎቱ ላሕመ መግዝአ።
፴፩ ወይቤሎ አቡሁ ወልድየ አንተሰ ዘልፈ ሀለውከ
ምስሌየ ወኵሉ ዘዚአየ ዚአከ ውእቱ ።
፴፪ ወባሕቱ ርቱዕሰ ንትፈሣሕ እስመ ዝንቱ እኁከ
ሞተኒ ወሐይወ ፡ ተኀጕለኒ ወተረክበ ።

የሉቃስ ወንጌል ፲፭ ።

በልቡም እንዲህ ብሎ አሰበ እህል የተረፋቸው ፲፯
የአባቴ ሞያተኞችና አገልጋዮች ምን ያህል ናቸው !
እኔ ግን ከዚህ በረኃብ ልሞት ነው ፡ ኢሳ. ፶፯ ፲፰ ።
ተነሥቼ ወደ አባቴ ቤት እሄድና ፡ አባቴ እግዚአብ ፲፰
ሔርንም አንተንም በድያለሁ እለዋለሁ ኤር. ፫ ፲፪ ፡
መዝ. ፶፩ ፯ ።
እንግዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም ከአገልጋዮችህ ፲፱
እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ ።
ተነሥቶም ወደ አባቱ ሄደ አባቱም ከሩቅ አይቶት ፳
ራራለት ሮጦም አንገቱንም አቅፎ ሳመው ፡ መዝ. ፻፲
፲፫ ፡ ያዕ. ፬ ፰ ።
ልጁም አባቴ አንተንም እግዚአብሔርንም በድያለሁ ፳፩
ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም ከአገል
ጋዮችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ አለው ።
አባቱም አገልጋዮቹን ጠርቶ ያማሩ ያማሩ ልብሶችን ፳፪
ቶሎ አምጡና አልብሱት ፤ ለጣቱም ቀለበት አድር
ጉለት ፤ ለእግሩም ጫማ አጫሙት አላቸው ።
ኢሳ. ፷፩ ፲ ፡ ራእ. ዮሐ. ፫ ፲፰ ።
የሰባ ፍሪዳም አምጥታችሁ እረዱና እንብላ ደስ ፳፫
ይበለን ።
ይህ ልጄ ሞቶ ተነሥቷልና ጠፍቶም ተገኝቷልና ፡ ፳፬
ደስም ይላቸው ጀመር ፡ ኤፌ. ፪ ፭ ፡ ፭ ፲፬ ።
ታላቅ ልጁም በበረኻ ነበረና ተመልሶ ከመንደሩ ፳፭
አቅራቢያ በደረሰ ጊዜ የጨዋታውንና የመሰንቆውን
ድምፅ ሰማ ።
ከአባቱ አገልጋዮችም አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰ ፳፮
ማው ምንድን ነው ? አለው ።
እርሱም ፡ ወንድምህ ከሄደበት መጥቶአልና አባትህ ፳፯
በሕይወት ስለ አገኘው የሰባ ፍሪዳን ስለ አረደ ነው
አለው ።
ተቈጥቶ አልገባም እንቢ አለ ፡ አባቱም ወጥቶ ማለ ፳፰
ደው ።
መልሶም አባቱን እንዲህ አለው ፡ እነሆ ይህን ፳፱
ያህል ዘመን ተገዝሁልህ ፈጽሞ ከትእዛዝህ አልወጣ
ሁም ፡ ለእኔ ግን ከባልንጀሮቼና ከወዳጆቼ ጋር ደስ
የምሰኝበት የፍየል ጠቦት ስንኳን አልሰጠኸኝም ።
ገንዘብህን ሁሉ ከአመንዝሮች ጋር በልቶ የጨረሰ ፴
ይህ ልጅህ በተመለሰ ጊዜ ግን የሰባ ፍሪዳን አረድ
ክለት ፡ ምሳ. ፳፱ ፫ ።
አባቱም እንዲህ አለው ፡ ልጄ አንተማ ዘወትር ከእኔ ፴፩
ጋር ነህ ፡ የእኔ የሆነ ሁሉ ያንተ ነው ።
ነገር ግን ይህ ወንድምህ ሞቶ ተነሥቷል ፡ ጠፍቶ ፴፪
ተገኝቷልና ደስ ልንሰኝ ይገባናል ፡ ቈላ. ፪ ፫ ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ፡

ክፍል ፹ወ፩ ፡ በእንተ መጋቤ ዓመፃ ።

፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ አሐዱ ብእሲ ባዕል ቦቱ መጋቢ ወአስተዋደይዎ ኀቤሁ ከመ ዘይዘሩ ኵሎ ንዋዮ ።

፪ ወጸውዖ እግዚኡ ወይቤሎ ምንትኑ ዝ ዘእሰምዕ በእንቲአከ አግብእ እንከሰ ሐሳበ ምግብናከ እስመ ኢትከውነኒ እንከ መጋቤ ሊተ ።

፫ ወሐለየ ውእቱ መጋቢ ወይቤ ምንተ እሬሲ ናሁ ይስዕረኒ እግዚእየ እምግብናየ ሐሪሰኒ ኢይክል ወስኢለኒ አኃፍር ።

፬ አአምር እንከሰ ዘእገብር እምከመ ሰዐረኒ እግዚእየ እምግብናየ ከመ ይትወከፉኒ ውስተ አብያቲሆሙ ።

፭ ወጸውዖሙ ለአለ ይፈድይዎ ዕዳ ለእግዚኡ ወይቤሎ ለቀዳማዊ ሚመጠን ዕዳ ዘትፈድዮ ለእግዚእየ ፡ ወይቤሎ ምእት በመሥፈርተ ባዶስ ቅብአ ።

፮ ወይቤሎ ናሁኬ መጽሐፍከ ንበር ወጸሐፍ ፍጡነ ኃምሳ ላዕሌከ ።

፯ ወይቤሎ ለካልኡኒ አንተሰ ሚመጠነ ትፈድዮ ለእግዚእየ ፡ ወይቤሎ ምእት በመስፈርተ ቆሮስ ሥርናየ ወይቤሎ ናሁኬ መጽሐፍከ ንበር ወጸሐፍ ፍጡነ ሰማንያ ላዕሌከ ።

፰ ወንአዶ እግዚአብሔር ለመጋቤ ዐመፃ እስመ ከመ ጠቢብ ገብረ እስመ ውሉደ ዝ ዓለም ይጠብቡ እም ውሉደ ብርሃን በዓለሞሙ ።

፱ ወአነኒ እብለክሙ ግበሩ ለክሙ አዕርክተ እምንዋየ ዓመፃ ከመ አመ የኃልቅ ንዋይክሙ ይትወከፉክሙ እሙንቱሂ ውስተ አብያቲሆሙ ዘለዓለም ።

፲ ወዘሰ በውኁድ ምእመን በብዙኅኒ ምእመን ውእቱ፡ ወዘሰ በኅዳጥ ዐማፂ በብዙኅኒ ዐማፂ ውእቱ ።

፲፩ ወሰበ በንዋየ ዓመፃ ሃይማኖት አልብክሙ በንዋየ ጽድቅ መኑ የአምነክሙ ።

፲፪ ወሰበ በንዋየ ባዕድ ሃይማኖት አልብክሙ ዘዚአሁ መኑ እንከ ይሁበክሙ ።

፲፫ አልቦ ገብር ዘይክል ተቀንዮ ለክልኤቱ አጋእዝት ወእመ አኮ አሐደ ያፈቅር ወካልአ ይጸልእ ፡ ወእመ አኮ ለአሐዱ ይትኤዘዝ ወለካልኡ የአቢ ፡ ኢትክሉኬ ለእግዚአብሔር ተቀንዮ እንዘ ንዋየ ታፈቅሩ ።

ምዕራፍ ፲፮ ፡

ክፍል ፹፩ ፡ ስለ ዓመፀኛው መጋቢ ።

ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው አንድ ባለ ጸጋ ሰው መጋቢ ነበረው ገንዘቡን ሁሉ የሚበትን ሰው እንደ መሆኑ ከእርሱ ዘንድ ከሰሱት ፡ ምዕ ፲፭ ፡ ፲፫ ። ፩

ጌታውም ጠርቶ ስላንተ የምሰማው ይህ ምንድር ነው? እንግዲህ ወዲህ ለእኔ መጋቢ አትሆነኝምና የተሾምክበትን ሒሳብ አግባልኝ አለው ። መክ ፲፩ ፡ ፱ - ፲ ። ፪

ያም መጋቢ እስቡ እንዲህ አለ ፡ ምን ላድርግ! አሁን ጌታዬ ከሹመቴ ይሽረኛል ማረስ አልችልም መለ መንም አፍራለሁ ። ፫

እንግዲያስ ጌታዬ ከሹመቴ የሻረኝ እንደሆነ በቤታቸው ይቀበሉኝ ዘንድ የማደርገውን አውቃለሁ ። ፬

ለጌታው ዕዳ የሚከፍሉትን ጠርቶ የመጀመሪያውን ለጌታዬ የምትከፍለው ዕዳ ምን ያህል ነው? አለው ፡ መቶ ማድጋ ዘይት ነው አለው ። ፭

እነሆ የጻፍክበት ይኸው ቁጭ በልና በአንተ ላይ ኃምሳ ማድጋ ብለህ ቶሎ ጻፍ አለው ። ፮

ሁለተኛውንም አንተሳ ለጌታዬ ምን ያህል ትከፍለ ዋለህ? መቶ ማድጋ ሥንዴ ነው አለው ፡ እነሆ ደብዳቤህ ይኸው ቁጭ በልና በአንተ ላይ ሰማንያ ብለህ ቶሎ ጻፍ አለው ። ፯

እግዚአብሔርም ዐመፀኛውን መጋቢ አመሰገነው ፡ እንደ ብልህ ሰው ሠርቷልና ከብርሃን ልጆች ይልቅ የዚህ ዓለም ልጆች በዓለማቸው ይራቀቃሉና ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፴፮ ፤ ኤፌ ፭ ፡ ፱ ፤ ፩ ተሰ ፭ ፡ ፭ ። ፰

እኔም በኃላፊው ገንዘብ ለእናንተ ወዳጆችን አድርጉ ገንዘባችሁ ባለቀ ጊዜ እነርሱም በዘላለም ቤቶቻቸው ይቀበሏችሁ ዘንድ ። ኢሳ ፴፪ ፲፯ - ፲፰ ፡ ዳን ፬ ፡ ፳፯ ፤ ማቴ ፮ ፡ ፳ - ፳፬ ። ፲ ፡ ፵ ፤ ፲፱ ፡ ፳፩ ። ፱

በጥቂት የሚታመን በብዙ የታመነ ነው ፡ በጥቂት ያመፀም በብዙም ቢሆን ዐመፀኛ ነው ፡ ምዕ ፲፱ ፲፯ ፡ ማቴ ፳፭ ፳፩ ። ፲

በኃላፊው ገንዘብ ታማኝነት ከሌላችሁ በማያልፈው ማን ያምናችኋል? ፲፩

በሌላው ገንዘብ ታማኝነት ከሌላችሁስ የራሱን ማን ይሰጣችኋል ? ። ፲፪

ለሁለት ጌቶች መገዛትን የሚችል አገልጋይ የለም ካልሆነም አንዱን ይወዳል ፡ አንዱን ይጠላል ፡ ወይም ለአንዱ ይታዘዛል ለአንዱ እንቢ ይላል ፡ እንዲሁም ገንዘብን እየወደዳችሁ ለእግዚአብሔር መገዛትን አትችሉም ፡ ማቴ ፮ ፳፬ ። ፲፫

ክፍል ፹ወ፪ ፡ በእንተ ተቃጽቦተ ፈሪሳውያን ።

፲፬ ወሰሚዖሙ ዘንተ ኵሎሙ ፈሪሳውያን ተቃጸብዎ
እስመ መፍቀርያነ ንዋይ እሙንቱ ።

፲፭ ወይቤሎሙ አንትሙሰ ትጼድቁ ለዓይነ ሰብእ ወእ
ግዚአብሔር የአምር ልበክሙ እስመ ዘበኀበ ሰብእ
ዓቢይ በኀበ እግዚአብሔር ትሑት ወምኑን ውእቱ ።

፲፮ ኦሪትኒ ወነቢያትኒ እስከ ዮሐንስ እምትካት ሰበኩ
በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ወኵሉ ይትገፋዕ
በእንቲአሃ ።

፲፯ ወባሕቱ ይቀልል ሰማይ ወምድር ይኅልፍ እምትደቅ
አሐቲ ቃል እምኦሪት እምነቢያት ።

፲፰ ወኵሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ወያወስብ ካልእተ ዘመወ
ወዘኒ ያወስብ ኅድግተ ዘማዊ ውእቱ ፡ ወእንተኒ
ደኃራ ምታ ለእመ ቀርበት ካልአ ዘመወት ።

ክፍል ፹ወ፫ በእንተ ፩ዱ ባዕል ወአልአዛር ።

፲፱ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ባዕል ወይለብስ ሚላተ ወልብሰ
ቢሶስ ወቀጠንተ አልባስ ወይትፌጋዕ ኵሎ አሚረ ።

፳ ወሀሎ አሐዱ ነዳይ ዘስሙ አልአዛር ግዱፍ ውስተ
ዴዴሁ ለባዕል እንዘ ይደዊ በሕማመ ቍስል ።

፳፩ ወይፈቱ ይጽገብ እምፍርፋራት ዘይወድቅ እማእዱ
ለባዕል ወከለባትኒ ይመጽኡ ወይልሕሱ ቍሰሊሁ ።

፳፪ ወእምዝ ሞተ ዝኩ ነዳይ ወወሰድዎ መላእክት
ውስተ ሕፅነ አብርሃም ።

፳፫ ወሞተ ባዕልኒ ወተቀብረ ወበሲኦል አንሥአ አዕይ
ንቲሁ እንዘ ሀሎ ውስተ ደይን ፡ ወርእዮ ለአብርሃም
እምርኁቅ ወአልአዛርሃ ውስተ ሕፅኑ ።

፳፬ ወጸውዐ ወይቤ አባ አብርሃም ተሠሃለኒ ወፈንዎ
ለአልአዛር ከመ ይጥማዕ ጽንፈ አጽባዕቱ ማየ ወያ
ቍርረኒ ልሳንየ እስመ ሐመምኩ ፈድፋደ በዛቲ
እሳት ።

፳፭ ወይቤሎ አብርሃም ተዘከር ወልድየ ዘከመ ፈጋዕከ
ወተፈሣሕከ በሕይወትከ ወአልአዛርሰ ከማሁ ከመ
በተጽናስ ወይእዜሰ ከማሁ ከመ ውእቱ ይትፌሣሕ
በዝየ ወአንተሰ ተሐምም ።

፳፮ ወምስለ ዝንቱ ኵሉ ጸድፍ ዐቢይ ይከልአነ ማእከ
ሌነ ወማእከሌክሙ ከመ እለኒ ይፈቅዱ ይኅልፉ

ክፍል ፹፪ ፡ ስለ ፈሪሳውያን መጠቃቀስ ።

ፈሪሳውያንም ሁሉ ይህን ሰምተው ተጠቃቀሱበት ፲፬
ገንዘብ ወዳጆች ናቸውና ፡ ማቴ ፳፫ ፲፬-፲፭ ፤ ቲቶ
፩ ፲፩ ።
እርሱም እናንተስ ለሰው ይምሰል ትመጻደቃላችሁ ፲፭
እግዚአብሔር ግን ልቡናችሁን ያውቃል ፡ በሰው
ዘንድ የከበረ በእግዚአብሔር የተዋረደ የተናቀ
ነውና ፡ ምዕ ፲፰ ፱ ፡ ምሳ ፮ ፲፮-፲፯ ፡ ሉቃ ፲ ፳፪ ።
ኦሪትም ነቢያትም ከጥንት ጀምሮ እስከ ዮሐንስ ፲፮
ድረስ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አስተማሩ
ሁሉም ስለ እሷ ይገፋል ፡ ማቴ ፲፩ ፲፪-፲፫ ።
ነገር ግን ከኦሪትና ከነቢያት አንዲት ቃል ከምት ፲፯
ወድቅ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀላል ፡ ማቴ ፭
፲፰ ፡ ኢሳ ፵ ፰ ፡ ፩ ጴጥ ፩ ፳፭ ።
ሚስቱን ፈትቶ ሌላይቱን ያገባ ሁሉ አመነዘረ ፡ የተፈ ፲፰
ታችውንም ያገባ አመንዝራ ነው ፡ ባሏ የፈታት
ሴትም ሌላ ባል ካገባች አመነዘረች ፡ ማቴ ፭ ፴፪ ፡
፲፱ ፰-፱ ፤ ፩ ቆሮ ፯ ፲ ።

ክፍል ፹፫ ፡ ስለ አንድ ባለጸጋና ስለ አልአዛር ።

አንድ ባለጸጋ ሰው ነበረ ፡ ነጭ ሐር ብጫ ሐር ቀጫ ፲፱
ጭን ልብስ ይለብስ ነበር ፡ ሁለ ጊዜም ደስ ይለው
ነበር ፡ ራእ ዮሐ ፲፰ ፲፪ ።
በቍስለ ሥጋ ታሞ ከባለ ጸጋው ደጅ የወደቀ ሰው ፳
አልአዛር የሚባል አንድ ድኻም ነበር ፡ ዕብ ፲፩
፴፮-፴፯ ።
ከበለ ጸጋው ማእድ የሚወድቀውንም ፍርፋሪ ሊመ ፳፩
ገብ ይሻ ነበር ፡ ውሾችም እየመጡ ቍስሉን ይል
ሱት ነበር ፡ ማቴ ፲፭ ፳፯ ።
ከዚህም በኋላ ያ ድኻ ሞተና መላእክትም ወደ አብ ፳፪
ርሃም እቅፍ ወሰዱት ፡ ማቴ ፰ ፲፩ እብ ፩ ፲፬
ያዕ ፪ ፭ ።
ባለጸጋውም ሞተና ተቀበረ ፡ በሲኦልም በስቃይ ፳፫
ላይ ሳለ ዓይኖቹን አሻቅቦ አብርሃምን በሩቅ አየው
አልአዛርንም በእቅፉ አየው ።
አባቴ አብርሃም ! እዘንልኝ ፡ በዚች እሳት እጅግ ተሠ ፳፬
ቃይቻለሁና ፡ጣቱን ከውኃ ነክሮ መላሴን ያቀዘቅ
ዝልኝ ዘንድ አልአዛርን ላከው ብሎ ተጣራ ፡ ዘካ
፲፬ ፲፪ ፡ ኢሳ ፷፮ ፳፬ ።
አብርሃምም ፡ ልጄ ! በሕይወትህ እንደ ተደላደልክ ፳፭
እንደ ተቀማጠልክ አስብ ፤ አልአዛር ግን እንዲሁ በች
ጋር እንደ ነበረ አስብ ፡ አሁን ግን እንዲሁ እሱ በዚህ
ደስ ይለዋል አንተም መከራን ትቀበላለህ ኢዮ ፳፩
፲፫ ፡ መዝ ፲፯ ፲፬-፲፭ ፡ መዝ ፵፱ ፲፪-፲፱ ።
ከዚህም ሁሉ ጋር ከወዲህ ወዲያ ሊያልፉ የሚሹ ፳፮
ወደ እናንተ ሊመጡ እንዳይችሉ ፡ ከእናንተ ወገን

እምለፌ ኢይክሀሉ መጺአ ኀቤክሙ ፣ ወእለሂ እመ
ንገሌክሙ ኢይዕድዉ ኀቤነ ።
፳፯ ወይቤሎ እስእለከ አባ አብርሃም ትፈንዎ ለአልአዛር
ቤተ አቡየ ።
፳፰ እስመ ሀለዉ ኃምስቱ አኀውየ ይንግሮሙ ወይስምዑ
ወኢይምጽኡ እሙንቱሂ ውስተ ዛቲ ብሔረ ሕማም ።
፳፱ ወይቤሎ አብርሃም በሙ ሙሴ ወነቢያት ኪያሆሙ
ለይስምዑ ።

፴ ወይቤሎ አልቦ አባ አብርሃም አሐዱ እምነ ምው
ታን ለእመ ኢሖረ ኀቤሆሙ ወለእመ ኢነገሮሙ
ኢየአምኑ ወኢይኔስሑ ።
፴፩ ወይቤሎ አብርሃም ለእመሰኬ ሙሴሃ ወነቢያተ ኢይ
ሰምዑ እመኒ ቦ ዘተንሥአ እምዉታን ኢይሰምዕዎ
ወኢየአምንዎ ።

ምዕራፍ ፲ወ፯ ።

ክፍል ፻ወ፬ ፡ በእንተ ምጽአተ መንሱት ።

፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ግብር
ይመጽእ መንሱት ፡ ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለዘያመጽእ
ለመንሱት እምኀቤሁ ።
፪ እምኀየሶ ይእስሩ በክሳዱ ማኅረፀ አድግ ወያስጥምዎ
ውስተ ቀላየ ባሕር እምያስሕቶ ለአሐዱ እምእሉ
ንኡሳን ።
፫ ዑቁ ርእሰክሙ ለእመ አበሰ ለከ እኁከ ገሥፆ በባ
ሕቲትከ ፡ ወለእመሰ ነስሐ ኅድግ ሎቱ ።
፬ ወእመኒ ስብዐ ለለዕለቱ አበሰ፡ ወስብዐ ለለዕለቱ ተጋ
ነየ ኅድግ ሎቱ ።

ክፍል ፻ወ፭ ፡ በእንተ ኃይለ ሃይማኖት ።

፭ ወይቤልዎ ሐዋርያት ለእግዚእነ ወስከነ ሃይማኖተ ።

፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እመ ብክሙ ሃይማ
ኖት መጠነ ኅጠተ ሰናፔ ወትብልዋ ለዛቲ ሰግላ
ተመልሒ እምሥርውኪ ወተተከሊ ውስተ ባሕር
ትትኤዘዝ ለክሙ ።
፯ ወመኑ እምኔክሙ ዘቦ ገብር ሐረሳዊ ወእመኒ ኖላዊ
ወአቲዎ እምወፍሩ ይብሎ እግዚኡ ዕርግ ወነዓ
ርፍቅ ምስሌየ ።

፰ አኮኑ ይብሎ አስተዳሉ ሊተ ዘእዴረር ወቅንት ወመ
ጥወኒ እስከ እበልዕ ወእሰቲ፡ ወእምዝ ብላዕ ወስ
ተይ አንተሂ ።
፱ ቦኑ እንጋ ምዝጋና ለውእቱ ገብር ለእመ ገብረ ዘአ
ዘዘ እግዚኡ ።
፲ ከማሁኬ አንትሙኒ ገቢረክሙ ኵሎ ዘአዘዝኩክሙ

የሆኑትን ወደ እኛ እንዳይሻገሩ ፡ በእኛና በእናንተ
መካከል ታላቅ ገደል ይከለክለናል ፡ ፪ ተሰ. ፩ ፱ ።
እርሱም እንዲህ አለው አባቴ አብርሃም ! አልአዛርን ፳፯
ወደ አባቴ ቤት ትልከው ዘንድ እለምንሃለሁ ።
አምስቱ ወንድሞቼን አሉና እነሱም ሰምተው ወደ ፳፰
ዚች የሥቃይ ቦታ እንዳይመጡ ይንገራቸው ።
አብርሃምም ሙሴና ነቢያት አሏቸው እነሱን ይስሙ ፳፱
አለው ፡ ኢሳ. ፰ ፳ ፡ ዮሐ. ፭ ፴፱ ፡ ግ. ሐ. ፲፭ ፳፩ ፡
፪ ጢሞ ፫ ፲፯ ።
አባ አብርሃም የለም ፡ ከሙታን አንዱ ካልሄደና ካል ፴
ነገራቸው አያምኑም ንስሐም አይገቡም ።

አብርሃምም ሙሴንና ነቢያትን ካልሰሙማ ከሙታን ፴፩
ተለይቶ የተነሣ ቢኖርም አይሰሙትም አያምኑትም
አለው ፡ ዮሐ. ፲፩ ፵፬-፵፯ ፡ ፲፪ ፱-፲ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

ክፍል ፻፬ ፡ ስለ ፈተና መምጣት ።

ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው ፩
መከራ ግድ ይመጣል ፡ ነገር ግን ምክንያት ሆኖ መከ
ራን ለሚያመጣት ሰው ወዮለት ! ።
ከእሊህ ከታናናሾቹ አንዱን ከሚያስተው የአህያን ፪
ወፍጮ በአንገቱ አስረው ወደ ጥልቅ ባሕር ቢያሰ
ጥሙት በተሻለው ነበር ፤ ማቴ. ፲፰ ፮ ፡ ማር. ፱ ፵፪ ።
ራሳችሁን ዕወቁ ፡ ወንድምህ አንተን ቢበድልህ ብቻ ፫
ህን ሆነህ ምከረው ፡ ቢጸጸትም ይቅር በለው ፡ ዘሌዋ.
፲፱ ፲፯ ፡ ማቴ ፲፰ ፲፭ ።
በየቀኑ ሰባት ጊዜ ቢበድልና በየቀኑም ሰባት ጊዜ ፬
ቢጸጸትም ይቅር በለው ።

ክፍል ፻፭ ፡ ስለ ሃይማኖት ኃይል ።

ሐዋርያትም ጌታን ሃይማኖትን ጨምርልን አሉት ፡ ፭
ማር. ፱ ፳፬ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ የሰናፍጭ ቅንጣት ፮
ታህል ሃይማኖት ብትኖራችሁ ይህቺን ሾላ ከሥርሽ
ተነቅለሽ በባሕር ውስጥ ተተከዪ ብትሏት ትታዘዝላ
ችኋለች ፡ ማቴ ፲፯ ፳-፳፩ ፡ ማር. ፪ ፳፫ ።
አራሽ ፡ ወይም ከብት ጠባቂ አገልጋይ ያለው ከእና ፯
ንተ ማነው ? ከተሠማረበት በተመለሰ ጊዜ ጌታው
ና ፈጥነህ ወደዚህ ውጣና ከእኔ ጋር ተቀመጥ ራት
ብላ ይለዋልን ? ።
ራቴን አዘጋጅልኝና እስክበላ እስክጠጣ ድረስ ፰
ታጥቀህ አሳልፍልኝ ከዚህ በኋላ አንተም ብላ ጠጣ
የሚለው አይደለምን ? ማር. ፱ ፳፫ ።
እንግዲህ ጌታው ያዘዘውን ቢያደርግ ለዚያ አገልጋይ ፱
ምስጋና አለውን ? ።
እንዲህም እናንተ ያዘዝኋችሁን ሁሉ አድርጋችሁ ፲

በሉ አግብርት ጽሩዓን ንሕነ ወዘይደልወነ ለገቢር ገበርነ ።

ክፍል ፹ወ፮ ፡ በእንተ ዐሥርቱ እለ ለምጽ ።

፲፩ ወእምዝ እንዘ የሐውር ኢየሩሳሌም ኀለፈ ማእከለ ሰማርያ ወገሊላ ።
፲፪ ወእንዘ ይበውእ አሐተ ሀገረ ተቀበልዎ ዐሥርቱ ዕደው እለ ለምጽ ወቆሙ እምርኁቅ ።
፲፫ ወአውየዉ ወይቤሉ ኢየሱስ ሊቅ ተሣሃለነ ።
፲፬ ወርእዮሙ ወይቤሎሙ ሑሩ ኀበ ካህን ወአፍትኑ ርእሰክሙ ወእንዘ የሐውሩ ነጽሑ ።
፲፭ ወርእዮ አሐዱ እምኔሆሙ ከመ ነጽሐ ተመይጠ እንዘ የአኵቶ ለእግዚአብሔር በዐቢይ ቃል ።
፲፮ ወሰገደ ታሕተ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ በገጹ ወአእኰቶ ወሳምራዊ ውእቱ ብእሲሁ ።
፲፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አኮኑ ዐሥርቱ እሙንቱ እንትሙ እለ ነጻሕክሙ አይቴኑ እንከ ተስዐቱ ? ።
፲፰ ሎሙሰ ተስእኖሙኑ ተመይጦ ወእእኵቶቶ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ዝንቱ ዘካልእ ሕዝቡ ።
፲፱ ወይቤሎ ተንሥእ ወሑር ሃይማኖትከ አሕየወተከ ።

ክፍል ፹ወ፯ ፡ በእንተ ምጽአተ መንግሥተ እግዚአብሔር ፤

፳ ወተስእልዎ ፈሪሳውያን ወይቤልዎ ማእዜ ትመጽእ መንግሥተ እግዚአብሔር ፡ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ኢትመጽእ መንግሥተ እግዚአብሔር በተዐቅቦ ።
፳፩ ወኢይብልዎ ነያ ዝየ ወነያ ከሐክ ፡ መንግሥተ እግዚአብሔርሰ ነያ ማእከሌክሙ ይእቲ ።
፳፪ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ይመጽእ መዋዕል አመ ትፈትዉ ትርአዩ አሐተ እምነ መዋዕሊሁ ለወልደ እጓለ እመሕያው ፡ ወኢትሬእዩ ።
፳፫ ወለእመ ይብሉክሙ ነዋ ዝየ ወነዋ ከሐክ ኢትፃኡ ወኢትዴግኑ ።
፳፬ እስመ ከመ መብረቅ ዘይበርቅ ወያበርህ እምአጽናፈ ሰማይ እስከ አጽናፈ ሰማይ ከማሁ ውእቱ ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።
፳፭ ወባሕቱ እምቅድመ ዝንቱ ኵሉ ብዙኀ የሐምም ፡ ወትሜንኖ ወታሜክሮ ዛቲ ትውልድ ።
፳፮ ወበከመ ኮነ በመዋዕሊሁ ለኖኅ ከማሁ ይከውን በምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

እኛ ሥራ ፈቶች ባሮች ነን ለመሥራትም የሚገባንን ሠራን በሉ ፡ ኢዮ. ፳፪ ፫ ፡ መዝ. ፲፮ ፪ ።

ክፍል ፹፮ ፡ ስለ ዐሥሩ ለምፃሞች ።

ከዚህ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ በገሊላና በሰ ፲፩
ማርያ መካከል አለፈ ፡ ዮሐ. ፬ ፬ ።
ወደ አንዲት አገርም ሲገባ ለምጽ የያዛቸው ዐሥር ፲፪
ወንዶች ተቀበሉትና ራቅ ብለው ቆሙ ፡ ሌዋ. ፲፫
፵፮ ፡ ዘኁ. ፭ ፪ ።
ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው ኢየሱስ መምህር ! ፲፫
እዘንልን አሉ ፡ መዝ. ፻፯ ፲፱ ።
ሲመናቸውንም ሰምቶ ወደ ካህን ሂዱና ራሳቸውን ፲፬
አንጹ አላቸው ፡ ሲሄዱም ነጹ ፡ ዘሌዋ. ፲፫ ፪ ፡ ፵፭
፵፯ ፡ ፲፬ ፪ ።
ከእነሱም አንዱ እንደ ነጻ በየ ጊዜ በታላቅ ቃል እግ ፲፭
ዚአብሔርን እያመሰገነ ተመለሰ ፡ መዝ. ፻፫ ፩ ።
በግንባሩም ወድቆ ከጌታ ኢየሱስ እግር በታች ሰገ ፲፮
ደና አመሰገነ ፡ ሰውየውም ሳምራዊ ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ የነጻችሁት እናንት ዐሥር ፲፯
አልነበራችሁምን ? እንግዲያ ዘጠኙ የት አሉ ? አለው ።
ወገኑ ሌላ ከሆነ ከዚህ ሰው በቀር ለእነዚያ ተመልሶ ፲፰
እግዚአብሔርን ማመስገን ተሳናቸውን ? ።
ተነሥና ሂድ ሃይማኖትህ አዳነችህ አለው ፡ ምዕ ፯ ፲፱
፶ ፤ ፰ ፡ ፵፰ ።

ክፍል ፹፯ ፡ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት መምጣት ፡

ፈሪሳውያንም የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመ ፳
ጣለች ? ብለው ጠየቁት ፡ እርሱም መልሶ እንዲህ
አላቸው ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት በመጠባበቅ
አትመጣም ፡ ዮሐ. ፲፰ ፴፮ ፡ ፩ ቆሮ. ፬ ፳ ።
እዚህ ናት ወይም እዚያ ናት አይሏትም ፡ የእግዚ ፳፩
አብሔር መንግሥትስ እነኋት በመካከላችሁ ናት ፡
ማቴ. ፳፬ ፳፫ ፡ ማር. ፲፫ ፳፩ ።
ደቀ መዛሙርቱንም እንዲህ አላቸው ከሰው ልጅ ፳፪
ቀኖች አንዲቱን ታዩ ዘንድ የምትመኙበት ወራት
ይመጣል ፡ ግን አታዩም ፡ ማቴ. ፱ ፲፭ ።
ከዚህ ነው ወይም ከዚያ ነው ቢሏችሁ አትውጡ ፳፫
አትፈልጉ ፡ ምዕ. ፳፩ ፰ ፡ ፩ ዮሐ. ፬ ፩ ።
መብረቅ ብልጭ ብሎ ከዳር እስከ ዳር እንደሚያበራ ፳፬
የሰው ልጅ አመጣጡ እንዲሁ ነውና ፡ ማቴ. ፳፬ ፳፯ ።
ነገር ግን ከዚህ ሁሉ አስቀድሞ ብዙውን መከራ ይቀ ፳፭
በላል ፤ ይህችም ትውልድ ትንቀዋለች ትፈታተነውም
አለች ፡ ማቴ. ፲፮ ፳፩ ።
በኖኅ ዘመን እንደሆነው የሰው ልጅ በሚመጣበትም ፳፮
ጊዜ እንዲሁ ይሆናል ፡ ዘፍ. ፯ ፩ ።

፳፯ ወበከመ ከነ እንዘ ይበልዑ ወይሰትዩ ወያወስቡ ወይ
ትዋሰቡ እስከ አመ ቦአ ኖኅ ውስተ ንፍቀ ታቦት
ወመጽአ ማየ አይኅ ወአጥፍአ ኵሎ ኅቡረ ።
፳፰ ወበከመ ከነ በመዋዕሊሁ ለሎጥ እንዘ ይበልዑ ወይ
ሰትዩ ፡ ወየሐንጹ ወይተክሉ ወይሠይጡ ወይሣየጡ ።
፳፱ እስከ አመ ዕለተ ወፅአ ሎጥ እምሰዶም ወአዝነመ
እግዚአብሔር እሳተ ወተየ እምሰማይ ወአጥፍአ
ኵሎ ።
፴ ከማሁ ውእቱ ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው
ኢይትዐወቅ ።
፴፩ ይእተ አሚረ ዘሀሎ ውስተ ናሕስ ወንዋዩ ውስተ
ቤት ኢይረድ ይንሣእ ፤ ወዘሂ ገዳመ ሀሎ ኢይግባእ
ድኅሬሁ ።
፴፪ ተዘከርዋ ለብእሲተ ሎጥ ።
፴፫ ዘይፈቅድ ያድኅና ለነፍሱ ለይግድፋ ፡ ወዘሰ ገደፋ
ለነፍሱ በእንቲአየ ያሐይዋ ።
፴፬ እብለክሙ በይእቲ ሌሊት ክልኤቱ ይሰክቡ ውስተ
አሐዱ ዓራት አሐደ ይነሥኡ ወካልአ የኃድጉ ።
፴፭ ወክልኤቲ የኀርፃ ውስተ አሐቲ ማኅረፅ አሐተ ይነ
ሥኡ ወካልእታ የኀድጉ ።
፴፮ ወክልኤቱ ይሄልዉ ውስተ አሐዱ ገራህት አሐደ
ይነሥኡ ወካልአ የኀድጉ ።
፴፯ ወአውሥኡ ወይቤልዎ በአይቴኑ እግዚኦ ፡ ወይቤ
ሎሙ ኀበ ሀሎ ገደላ ህየ ይትጋብኡ አንስርት ።

ምዕራፍ ፲ወ፰ ፤

ክፍል ፹ወ፰ ምሳሌ በእንተ አሐዱ መኰንን ።

፩ ወይቤሎሙ በምሳሌ ከመ ዘልፈ ይጸልዩ ወኢይ
ትሀከዩ ።
፪ ወይቤሎሙ ሀሎ በአሐቲ ሀገር አሐዱ መኰንን
ዘኢይፈርህ እግዚአብሔርሃ ወኢየኃፍር ሰብአ ።
፫ ወሀለወት አሐቲ ዕቤርት በይእቲ ሀገር ወከነት ትመ
ጽእ ኀቤሁ ወትብሎ ኰንንኒ እምእድውየ ፡ እበያ ወእ
ገንደያ ።
፬ ወእምዝ ሐለየ በልቡ ወይቤ እመ ኢይፈርሀ ለእግ
ዚአብሔር ወኢየኀፍር ሰብአ ፡ ከመ ኢታንጥየኒ ዛቲ
ዕቤር እትቤቀል ላቲ ከመ ኢትምጻእ ወኢታስርሐኒ
ዘልፈ ።
፭ ወይቤሎሙ እግዚእነ ስምዑ ዘይቤ መኰንነ ዐመፃ ።
፮ ኢይፈትሕኑ እንከ እግዚአብሔር ለኅሩያኒሁ እለ
ይግዕሩ ኀቤሁ መዓልተ ወሌሊተ ወይትዔገሦሙኑ ።
፯ አወ እብለክሙ ከመ ይፈትሕ ሎሙ ፍጡነ ፡ ወበሕቱ

ኖኅ ወደ መርከብ እስኪገባ ድረስ ይበሉ ይጠጡ ፳፯
ያገቡ ይጋቡ እንደ ነበረ የጥፋት ውኃም መጥቶ
ሁሉን አንድ አድርጎ እንደ አጠፋ ፡ ዘፍጥ. ፯ ፯ ።
በሎጥ ዘመንም ይበሉ ይጠጡ ቤት ይሠሩ ተክል ፳፰
ይተክሉ ይሸጡ ይገዙ እንደነበረ ፡ ዘፍ. ፲፱ ፩ ።
ሎጥ ከሰዶም እስከ ወጣበት እግዚአብሔርም ከሰማይ ፳፱
እሳትንና ዲንን አዝንሞ ሁሉን እንዳጠፋበት ፤ ዘፍ
፲፱ ፲፭ ።
የሰውም ልጅ አመጣጡ እንዲሁ ነው ፡ አይታወ ፴
ቅም ፡ ማቴ. ፳፬ ፫ ፡ ራ. ዮ. ፩ ፯ ።
ያን ጊዜ በሰገነት ያለ ገንዘቡም በምድር ቤት የሆ ፴፩
ነበት ሰው ሊያነሣ አይውረድ ፡ በዱር ያለም ወደ
ኋላው አይመለስ ፡ ማቴ. ፳፬ ፲፯ ።
የሎጥን ሚስት አስቧት ፡ ዘፍጥ. ፲፱ ፳፮ ። ፴፪
ነፍሱን ሊያድናት የሚወድ ይጣላት፡ ስለ እኔም ነፍ ፴፫
ሱን የጣላት ያድናታል ፡ ምዕ. ፱ ፳፬ ፡ ማቴ. ፲ ፴ ።
እላችኋለሁ ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ይተኛሉ ፡ ፴፬
አንዱን ይወስዳሉ ፡ ሁለተኛውን ይተዋሉ ፡ ማቴ. ፳፬
፵-፵፩ ።
ሁለት ሴቶችም በአንድ ወፍጮ ይፈጫሉ ፡ አንዲቱን ፴፭
ይወስዳሉ ሁለተኛዪቱን ይተዋሉ ።
ሁለት ሰዎች በአንድ እርሻ ላይ ይኖራሉ ፡ አንዱን ፴፮
ይወስዳሉ ፡ ሁለተኛውን ይተዋሉ ።
እነሱም መልሰው አቤቱ በየት ነዋ? አሉት እርሱም ፴፯
ጥንብ ካለበት አሞሮች ከዚያ ይሰበሰባሉ አላቸው
ኢዮ. ፴፱ ፴ ፡ ዕንባ ፩ ፰ ፡ ማቴ. ፳፬ ፳፰ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

ክፍል ፹፰ ፡ ምሳሌ ስለ አንድ ፈራጅ ።

ዘወትር እንዲጸልዩና እንዳይሰንፉ በምሳሌ አስተማ ፩
ራቸው ፡ ዘፍ. ፴፪ ፱-፲ ፡ መዝ. ፶፭ ፲፯-፲፯ ፡ ሮሜ.
፲፪ ፲፪ ።
በአንዲት አገር እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰውን የማ ፪
ያፍር አንድ ዳኛ ነበር ።
በዚያች አገር አንዲት ባልቴት ነበረችና ወደርሱ ፫
እየመጣች ከባላጋራዬ ፍረድልኝ ትለው ነበር ፡ እንቢ
አላት አዘገያትም ፡ ዘፀአ. ፳፪ ፳፪-፳፫ ።
ከዚህ በኋላ በልቡ አስቦ እግዚአብሔርንም ባልፈራ ፬
ሰውንም ባላፍር ይህቺ ባልቴት እንዳትዘበዝበኝ ዘወ
ትር እየመጣች እንዳታዳክመኝ እፈርድላታለሁ አለ ፡
መሳ. ፲፮ ፲፯ ፡ ምዕ. ፲፩ ፯-፱ ።
ጌታችንም እንዲህ አላቸው ዐመፀኛው ዳኛ ያለውን ፭
ስሙ ።
እንግዲያስ እግዚአብሔር በመዓልትም በሌሊትም ፮
ወደርሱ ለሚጮሁ ለመረጣቸው አይፈርድላቸውምን
ወይስ ቸል ይላቸዋልን? ፩ ሳሙ. ፳፬ ፲፪ ።
ፈጥኖ እንደሚፈርድላቸው በእውነት እላችኋለሁ ፯

ወልደ እጓለ እመሕያው መጺኦ ይረክብኑ እንጋ ሃይ
ማኖተ በዲበ ምድር ።

ክፍል ፹ወ፱፡ በእንተ ፈሪሳዊ ወመጸብሐዊ ።

፰ ወይቤሎሙ ለእለ ያጸድቁ ርእሶሙ ወይሜንኑ
ቢጾሙ ወመሰለ ሎሙ ከመዝ ።
፱ ክልኤቱ አደው ዐርጉ ቤተ መቅደስ ይጸልዩ፡አሐዱ
ፈሪሳዊ ወካልኡ መጸብሐዊ ።
፲ ወቆመ ፈሪሳዊ ወጸለየ ወይቤ፡ አአኵተከ እግዚኦ
ዘኢረሰይከኒ ከመ ባዕዳን ሰብእ ኃያድያን ወዓማፅያን
ወእለ የሐውሩ ብእሲተ ብእሲ ወኢከመ ዝንቱ መጸ
ብሐዊ ።

፲፩ አንሰ እጼውም ሰኑየ መዋዕለ በሰናብት፡ ወአበውእ
ዐሥራተ እዴሁ ለኵሉ ዘአጥረይኩ ።
፲፪ ወመጸብሐዊሰ ቆመ እምርኁቅ ወኢፈቀደ ያንሥእ
አዕይንቲሁ ላዕለ ውስተ ሰማይ ወጐድአ እንግድዓሁ
ወይቤ ሥረይ ሊተ እግዚኦ እስመ አነ ኃጥእ ዘኢይ
ደልወኒ እቁም ውስተ መካነ መቅደስከ ።
፲፫ ወእብለክሙ አተወ ቤቶ ዝንቱ እንዘ ይጸድቅ እም
ዝንቱ፡ እስመ ኵሉ ዘአዕበየ ርእሶ የኀስር ወዘአት
ሐተ ርእሶ ይከብር ።

ክፍል ፺፡ በእንተ ባርኮቱ ሕፃናተ ።

፲፬ ወአምጽኡ ኀቤሁ ሕፃናተ ይግሥሦሙ ወያንብር
እዴሁ ላዕሌሆሙ ወርእዮሙ አርዳኢሁ ገሠፅዎሙ ።

፲፭ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኅድጉ
ሕፃናተ ይምጽኡ ኀቤየ ወኢትክልእዎሙ እስመ
ለዘከመ እሉ ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፲፮ አማን እብለክሙ ዘኢተቀበላ ለመንግሥተ እግዚአ
ሔር ከመ ሕፃናት ኢይበውኣ ።

ክፍል ፺ወ፩፡ በእንተ ባዕል ዘተስእሎ ።

፲፯ ወተስእሎ አሐዱ መልአክ ወይቤሎ ሊቅ ኄር ምንተ
ሠናየ ገቢርየ እረክብ ሕይወተ ዘለዓለም ።
፲፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለምንት ትብለኒ ኄር አልቦ
ኄር ዘእንበለ አሐዱ እግዚአብሔር ።
፲፱ ተአምር ትእዛዛቲሁ ኢትቅትል ነፍሰ፤ ወኢትሑር
ብእሲተ ብእሲ፡ ወኢትዘሙ፤ ወኢትስርቅ፡ ወኢት
ኩን ስምዐ በሐሰት፡ ወአክብር አባከ ወእመከ ።

ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር ላይ እምነ
ትን ያገኝ ይሆን? ኤር. ፳ ፲፪፡ ፪ ተሰ. ፩ ፯፡ ምዕ. ፲፯
፳፪፡ ሮሜ ፲፯ ፳ ።

ክፍል ፹፱፡ ስለ ፈሪሳዊውና ስለ ቀራጩ ።

ራሳቸውን ለሚያመጻድቁ ባልንጀራቸውን ለሚንቁ ፰
ሰዎች እንዲህ ብሎ መሰለላቸው፡ ምሳ. ፴ ፲፪ ።
ሁለቱ ሰዎች ሊጸልዩ ወደ ቤተ መቅደስ ገቡ አንዱ ፱
ፈሪሳዊ ሁለተኛው ቀራጭ ነበር፡ ማቴ. ፰ ፳-፴፯ ።
ፈሪሳዊውም ቆመና እንዲህ ብሎ ጸለየ፡ አቤቱ! እን ፲
ደ ሌሎች ሰዎች እንደ ቀማኞች እንደ ዐመፀኞች
ወደ ሰው ሚስት እንደሚሄዱ ወይም እንደዚህ
ቀራጭ ያላደረግኸኝ አመሰግንሃለሁ፡ ኢሳ ፩ ፲፭፡
ኢሳ. ፶፰ ፪፡ ማቴ፰ ፩፡ ራ. እ. ፫ ፲፯ ።
እኔ በየሳምንቱ ሁለት ቀን እጾማለሁ ካገኘሁትም ፲፩
ሁሉ ከዐሥር አንድ እሰጣለሁ ።
ቀራጩ ግን ራቅ ብሎ ቆመ ዓይኖቹን ወደላይ ወደ ፲፪
ሰማይ ሊያነሣ አልወደደም ደረቱንም እየደቃ እኔ
በመመስገኛህ ቦታ መቆም የማይገባኝ ኃጢአተኛ
ነኝና ይቅር በለኝ አለ፡ መዝ. ፵ ፲፪፡ መዝ. ፶፩ ፫ ።
ከዚያኛው ይልቅ ይህ ጻድቅ ሆኖ ወደ ቤቱ እንደ ፲፫
ተመለሰ እነግራችኋለሁ ራሱን ከፍ ከፍ ያደረገ ይዋ
ረዳል፤ ራሱን ዝቅ ዝቅ ያደረገ ይከብራልና፡ ኢዮ.
፳፪ ፳፱፤ ኢሳ. ፷፩ ፪፡ ማቴ. ፳፫ ፲፪፡ ያዕ. ፬ ፮፡ ፩
ጴጥ. ፭ ፭ ።

ክፍል ፺፡ ሕፃናትን ስለ መባረኩ ።

እጁን በላያቸው ጭኖ ይዳስሣቸው ዘንድ ሕፃናትን ፲፬
ወደርሱ አመጡ፡ ደቀ መዛሙርቱም አይተው ገሠ
ጹቻቸው፡ ኢሳ. ፵፱ ፳፪፤ ፲፱ ፲፫-፲፬ ።
ጌታ ኢየሱስም ጠርቶ ተዉ ሕፃናት ወደ እኔ ይምጡ ፲፭
አትከልክሏቸው፡ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነ
ዚህ ላሉት ናትና አላቸው፡ ምሳ. ፰ ፲፯ ።
እውነት እላችኋለሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ፲፮
እንደ ሕፃናት ያልተቀበላት አይገባባትም፡ ማር. ፲ ፲፭
፩ ቆሮ. ፲፬ ፳ ።

ክፍል ፺፩፡ ስለ ጠየቀው ባለጸጋ ።

አንድ አለቃም ቸር መምህር! ምን ሥራ ሠርቼ የዘለ ፲፯
ዓለም ሕይወትን አገኛለሁ? አለው፡ ማቴ. ፲፱ ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አለው፡ ለምን ቸር ትለኛ ፲፰
ለህ? ካንድ እግዚአብሔር በቀር ቸር የለም ።
ትእዛዛቶቹን ታውቃለህ፡ ነፍስ አትግደል፡ ወደ ሰው ፲፱
ሚስት አትሂድ፡ አትስሰን፡ አትስረቅ፡ በሐሰት አት
መስክር አባትህንና እናትህን አክብር፡ ዘፀ. ፳ ፲፪፡
ሮሜ. ፲፫ ፱፡ ኤፌ. ፯ ፪ ።

፳፩ ወይቤሎ ዘንተሰ ኵሎ ዐቀብኩ እምንእስየ እስከ ይእዜ ።
፳፪ ወሰሚዖ ዘንተ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎ አሐቲ ተርፈተከ ሑር ወሢጥ ኵሎ ዘብከ ንዋየ ወሀብ ለነዳያን ፡ ወትረክብ መዝገበ ዘበሰማያት ወነዓ ትልወኒ ።
፳፫ ወሰሚዖ ዘንተ ተከዘ ፈድፋደ እስመ ብዕል ውእቱ ጥቀ ወብዙኀ ጥሪቱ ።
፳፬ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይቴክዝ ብዙኀ ፡ ይቤ ዕፁብ ለእለ ቦሙ ንዋይ በዊእ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፳፭ ይቀልል ይኅልፍ ገመል እንተ ስቊረተ መርፍእ እምብዕል ይባእ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፳፮ ወይቤሉ እለ ሰምዑ መኑ እንከ ይክል ድኂነ ።
፳፯ ወይቤሎሙ ዘበኀበ ሰብእ ይሰአን በኀበ እግዚአብሔር ይትከሀል ።

ክፍል ፺ወ፪ ፡ በእንተ ተላውያነ ኢየሱስ ።

፳፰ ወይቤሎ ጴጥሮስ ናሁኬ ንሕነ ኀደግነ ኵሎ ወተሎናከ ፡ ምንተ እንጋ ንረክብ ።
፳፱ ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ አልቦ መኑሂ ዘየኀድግ ቤቶ ወአዝማዲሁ ወአኀዊሁ ወብእሲቶ ወውሉዶ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፴ ወዘይትዐሠይ ምእተ ምክዕቢተ በዝንቱ ዓለም ፡ ወበዓለምሰ ዘይመጽእ ሕይወተ ዘለዓለም ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ።

፴፩ ወነሥአሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ወይቤሎሙ ናሁ ነዓርግ ኢየሩሳሌም ወይትፌጸም ኵሉ ዘጽሑፍ ውስተ መጻሕፍተ ነቢያት ላዕለ ወልደ እጓለ እመሕያው ።
፴፪ ወይሜጥውዎ ለአሕዛብ ወይሳለቁ ላዕሌሁ ወይጼእልዎ ወይዌርቅዎ ።
፴፫ ወይቀሥፍዎ ወይቀትልዎ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ፡
፴፬ ወእሙንቱሰ አልቦ ዘለበዉ እምዝ ይቤሎሙ እስመ ሥዉር ውእቱ ዝ ነገር እምኔሆሙ ወኢየአምሩ ዘይብል ።

ክፍል ፺ወ፬ ፡ በእንተ ዕውር ዘኢያሪሆ ።

፴፭ ወእምዝ አልጺቆሙ ኢያሪሆ ሀሎ አሐዱ ዕውር ይነብር ውስተ ፍኖት ወይስእል ።
፴፮ ወሰሚዖ ድምፀ ሰብእ ዘየኀልፍ ይቤ ምንትኑ ዝ ዘእሰምዕ ።

ይህንስ ሁሉ ከልጅነቴ ጀምሮ እስከ ዛሬ ጠብቄ አለሁ አለው ። ፳፩
ጌታ ኢየሱስም ይህን ሰምቶ አንዲት ቀርታሃለች ሂድና ያለህን ሁሉ ሽጠህ ለውጠህ ለድኾች ስጥ ፡ በሰማያት ያለውን መዝገብ ታገኛለህ መጥተህም ተከተለኝ አለው ። ማቴ፡ ፮ ፳ ። ፩ ጢሞ፡ ፮ ፲፱ ። ፳፪
ይህንንም ሰምቶ እጅግ አዘነ እሱ ባለጸጋ ነበርና ሀብቱም ብዙ ነበርና ። ፳፫
ጌታ ኢየሱስም እጅግ ሲያዝን አይቶ እንዲህ አለ ፤ ገንዘብ ላላቸው ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት ጭንቅ ነው ። ፳፬
ባለጸጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል ። ፳፭
የሰሙትም እንግዲህ ማን ሊድን ይችላል ? አሉና ። ፳፮
በሰው ዘንድ የማይቻለው በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል አላቸው ፡ ዘፍ፡ ፲፰ ፲፬ ። ኢዮ፡ ፵፪ ፪ ። ኤር፡ ፴፪ ፲፯ ። ዘካ፡ ፰ ፮ ። ፳፯

ክፍል ፡ ፺፪ ስለ ኢየሱስ ተከታዮች ።

ጴጥሮስም እነሆ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ እንግዲህ ምን እናገኛለን ? አለው ። ማቴ፡ ፲፱ ፳፯ ። ፳፰
እሱም እንዲህ አላቸው ፤ እውነት እነግራችኋለሁ ቤቱን ፡ ዘመዶቹን ፡ ወንድሞቹን ፡ ሚስቱን ፡ ልጆቹን ስለ እግዚአብሔር የሚተው የለም ። ዘዳ፡ ፴፫ ፱ ። ፳፱
ከተወም በዚህ ዓለም መቶ ዕጽፍ ዋጋ የማይቀበል የለም ፡ በሚመጣውም ዓለም የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል ። ኢዮ፡ ፵፪ ፲፪ ። ማቴ፡ ፲፱ ፳፱ ። ራ፡ዮ፡ ፪ ፲፯ ። ፴

ክፍል ፺፫፡ ስለ ሕማሙና ስለ ሞቱ ።

ዐሥራ ሁለቱንም ጠርቶ እንዲህ አላቸው ፡ እነሆ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን በነቢያት መጽሐፍ የተጻፈው ሁሉ በሰው ልጅ ላይ ይፈጸማል ። ማቴ፡ ፳ ፲፯ - ፲፱ ። ማር፡ ፲ ፴፪ - ፴፬ ። ፴፩
ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል ይዘብቱበታል ይሰድቡታል ፡ ይተፉበታል ፡ መዝ፡ ፳፪ ፯ ። ኢሳ፡ ፶፫ ፯ ። ማቴ፡ ፳፯ ፪ ። ግ፡ ሐ፡ ፫ ፲፫ ። ፴፪
ይገርፉታል ፡ ይገድሉታል ፡ በሦስተኛዪቱም ቀን ይነሣል ። ዮሐ፡ ፪ ፲፱ ። ፴፫
እነሱ ግን ከተናገራቸው ያስተዋሉት የለም ፡ ይህ ነገር ከነሱ የተሠወረ ነበርና የሚለውንም አያውቁም ነበርና ። ማር፡ ፱ ፴፪ ። ዮሐ፡ ፲ ፮ ። ፴፬

ክፍል ፺፬፡ ስለ ኢያሪሆው ዕውር ።

ከዚህም በኋላ ኢያሪሆ በደረሱ ጊዜ አንድ ዕውር በጐዳና ተቀምጦ ይለምን ነበር ። ማቴ፡ ፳ ፳፱-፴፫ ማር፡ ፲ ፵፮-፶፪ ። ፴፭
የሚያልፈው የሰው ድምፅ ሰምቶ ይህ የምሰማው ምንድር ነው ? አለ ። ፴፮

ወንጌል ዘሉቃስ ፲፰ ።

፴፯ ወይቤልዎ ኢየሱስ ናዝራዊ የኀልፍ ።
፴፰ ወአውየወ ወይቤ ኢየሱስ ወልደ ዳዊት ተሣሃለኒ ።

፴፱ ወገሠፅዎ እለ ይመርሕዎ ከመ ያርምም ወአውየወ
ፈድፋደ ወይቤ ወልደ ዳዊት ተሣሃለኒ ።
፵ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወአዘዘ ያምጽእዎ ኀቤሁ ።

፵፩ ወበጺሖ ኀቤሁ ይቤሎ ምንተ ትፈቅድ እግበር ለከ፣
ወይቤሎ እግዚኦ ከመ ይርአያ አዕይንትየ ።
፵፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ርኢ፣ ሃይማኖትከ አሕ
የወተከ ።
፵፫ ወርእየ ሶቤሃ ወተለዎ ወእእኰቶ ለእግዚአብሔር፣
ወርእዮሙ ኵሉ ሕዝብ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ።

የሉቃስ ወንጌል ፲፰ ።

የናዝሬቱ ኢየሱስ ያልፋል አሉት ። ፴፯
ድምፁን ከፍ አድርጎ የዳዊት ልጅ ሆይ! ይቅር ፴፰
በለኝ አለ ።
የሚመሩትም ዝም ይል ዘንድ ተቈጡት ግን በጣም ፴፱
ጮኽ ብሎ የዳዊት ልጅ ማረኝ አለ ።
ጌታ ኢየሱስም ቆሞ ወደርሱ ያመጡት ዘንድ ፵
አዘዘ ።
ወደርሱም በቀረበ ጊዜ ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? ፵፩
አለው፣ አቤቱ ዓይኖቼ እንዲያዩ ነው አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እይ ሃይማኖትህ አዳነችህ አለው፣ ፵፪
ማቴ፣ ፱ ፳፪ ። ሉቃ፣ ፲፯ ፲፱ ።
ወዲያውም አየና ተከተለው፣ እግዚአብሔርንም ፵፫
አመሰገነው ሕዝቡም ሁሉ አይተው እግዚአብሔርን
አመሰገኑት፣ መዝ፣ ፴፫ ፱፣ መዝ ፻፫ ፩። ኢሳ፣ ፴፭ ፭።
ግ፣ ሐ፣ ፬ ፳፩ ። ፩ ጴጥ፣ ፪ ፱ ።

ምዕራፍ ፲ወ፱ ።

ክፍል ፺ወ፰ ፣ በእንተ ዘኬዎስ መጸብሐዊ ።

፩ ወቦአ ኢያሪሆ እግዚእ ኢየሱስ ወአንሶሰወ ።
፪ ወናሁ ረከበ ብእሴ ዘስሙ ዘኬዎስ መልአከሙ ለመ
ጸብሐን ወባዕል ውእቱ ።
፫ ወየኃሥሥ ይርአዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ወያእምር
ከመ መኑ ውእቱ ወኢያበውሖ ሰብእ እስመ ሐጺር
በቆሙ ።
፬ ወሮፀ ቅድሚሁ ወዐርገ ዲበ ሰግላ ከመ ይርአዮ
እስመ እንተ ይእቲ ፍኖት ሀለዎ ይኅልፍ ።
፭ ወበጺሖ እግዚእ ኢየሱስ ህየ ነጸሮ ወይቤሎ ዘኬ
ዎስ አፍጥን ወረድ እስመ ዮም ሀለወኒ እባል ቤተከ ።
፮ ወአፍጠነ ወረደ ወአግኀሦ ኀበ ቤቱ እንዘ ይትፌ
ሣሕ ።
፯ ወርእዮሙ ኵሎሙ አንጐርጐሩ ወይቤሉ ኀበ ብእሲ
ኃጥእቦአ የዓል ።
፰ ወቆመ ዘኬዎስ ወይቤሎ ለእግዚእነ ናሁ እግዚኦየ
መንፈቀ ንዋይየ እሁብ ለነዳያን ወእመሂ ቦ ዘገፋዕ
ክዎ እፈድዮ ህየንተ አሐዱ ትርብዕተ ።

፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዮምሰ ሕይወት ኮነ ለሰ
ብአ ዝንቱ ቤት እስመ አንተሂ ወልደ አብርሃም
አንተ ።

፲ እስመ መጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ይኅሥሥ
ወያድኅን ዘተኀጕለ ።

ክፍል ፺ወ፱፣ ምሳሌ በእንተ እለ ነሥኡ ፲ተ ምናናተ ።

፲፩ ወእንዘ ይሰምዑ ዘንተ መሰለሎሙ እስመ ቅሩብ
ውእቱ ለኢየሩሳሌም ወይቤሉሙ ከመ ሶቤሃ ታስተ
ርኢ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

ክፍል ፺፰፣ ስለ ቀራጩ ዘኬዎስ ።

ጌታ ኢየሱስም ወደ ኢያሪሆ ገብቶ ተመላለሰ ። ፩
እነሆም የቀራጮች አለቃ ስሙ ዘኬዎስ የተባለውን ፪
ሰው አገኘ፣ እሱም ባለጸጋ ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም ያየው ዘንድና ማን እንደሆነ ያውቀ ፫
ዘንድ ይሻ ነበር፣ በቁመቱ አጭር ነበርና ሰው ይከ
ልለው ነበር ። ዮሐ፣ ፲፪ ፳፩ ።
ወደ ፊቱም ሮጦ ጌታ ኢየሱስን ያየው ዘንድ ከሾላ ፬
ላይ ወጣ፣ በዚያች መንገድ ያልፍ ዘንድ ነበረውና ።
ጌታ ኢየሱስም ከዚያ እንደ ደረሰ አየውና ዘኬዎስ ፭
ቶሎ ውረድ ዛሬ ከቤትህ እውላለሁና አለው ።
ፈጥኖም ወረደና ደስ እያለው ወደ ቤቱ ይዘት ገባ ። ፮

ሁሉም አይተው ከኃጢአተኛ ሰው ቤት ሊውል ገባ ፯
ብለው አንጐራጐሩ ። ምዕ፣ ፲፭ ፪ ። ማቴ፣ ፱ ፲፩ ።
ዘኬዎስም ቆመና ጌታችንን እንዲህ አለው፣ ጌታዬ! ፰
አሁን የገንዘቤን እኩሌታ ለነዳያን እሰጣለሁ የበደል
ኩትም ቢኖር በአንድ አራት እከፍላለሁ ። ዘፀ፣ ፳፪
፩-፱ ። ፩ ሳሙ፣ ፲፪ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ዛሬስ ለዚህ ቤት ሰዎች ሕይወት ሆነ ፱
አንተም የአብርሃም ልጅ ነህና አለው ። ምዕ፣ ፲፫
፲፯ ። ገላት፣ ፫ ፯ ።
የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥ ፲
ቷልና ። ሕዝ፣ ፴፬ ፲፮ ። ማቴ፣ ፲፰ ፲፩ ። ፩ ጢሞ፣
፩ ፲፭ ።

ክፍል ፺፱፣ ዐሥር ወቄት ስለ ተቀበሉት ሰዎች ምሳሌ ።

ይህንንም እየሰሙ መስለላቸው ወደ ኢየሩሳሌም ፲፩
ቀርቦ ስለ ነበር የእግዚአብሔር መንግሥት ወዲያ
ውኑ ትገለጥ መስሏቸው ነበርና ። ሉቃ ፲፯ ፣ ፳ ። ግብ
ሐዋ ፩ ፣ ፯ ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፲፱ ።

፲፪ ወይቤ አሐዱ ብእሲ ክቡር ሖረ ብሔረ ርኁቀ ይን
ሣእ ሎቱ መንግሥተ ወይሠወጥ ።
፲፫ ወጸውዐ አግብርቲሁ ዐሠርተ ወወሀቦሙ ዐሠርተ
ምናናተ ወይቤሎሙ ተገበሩ እንከ እስከ አአቱ ።
፲፬ ወሰብአ ሀገሩሰ ይጸልእዎ ወፈነዉ ተናብልተ ድኅ
ሬሁ እንዘ ይብሉ ኢንፈቅድ ለዝንቱ ይንግሥ ላዕሌነ።
፲፭ ወእምዝ ሶበ አተወ ነሢኦ መንግሥተ አዘዘ ያምጽእ
ዎሙ ለአግብርቲሁ እለ ወሀቦሙ ወርቆ ከመ ያእ
ምር ዘከመ ተገበሩ ።
፲፮ ወመጽአ ቀዳማዊ ወይቤሎ እግዚኦ ምናንከ ዓሠርተ
ወዐሠርተ ምናናተ ረበኀኩ ።
፲፯ ወይቤሎ እግዚኡ ኦ ገብር ኄር ወምእመን ዘበው
ኁድ ምእመነ ኮንከ ዲበ ብዙኅ እሠይመከ፡ ተሠየም
ላዕለ ዐሠርቱ አህጉር ።
፲፰ ወመጽአ ካልኡሂ ወይቤሎ እግዚኦ ምናንከ ኃም
ስቱ፡ ወኃምስተ ምናናተ ረበኀኩ ።
፲፱ ወይቤሎ ሎቱኒ አንተኒ ተሠየም ላዕለ ኃምስቱ አህ
ጉር ።
፳ ወመጽአ ሣልሱኒ ወይቤሎ እግዚኦ ነየ ምናንከ
እንተ ኅቤየ ጠብለልክዋ ወአንበርክዋ ውስተ ሰበንየ፤
፳፩ እስመ ፈራህኩከ እስመ አአምረከ ከመ ዕፁብ ብእሲ
አንተ ወትነሥእ ዘኢያንበርከ፡ ወተአርር ዘኢዘራ
እከ ወታስተጋብእ ዘኢዘረውከ ።
፳፪ ወይቤሎ እግዚኡ በከመ ቃልከ እኬንነከ ኦ ገብር
እኩይ ወሀካይ፡ ተአምረኒኑ ከመ ብእሲ ዕፁብ አነ
አነሥእ ዘኢያንበርኩ ወእአርር ዘኢዘራእኩ ወአስተ
ጋብእ ዘኢዘረውኩ ።
፳፫ ወለምንት ኢያግባእከ ወርቅየ ውስተ ማእድየ፡ ወለ
ልየ አነ አቲውየ እምአስተገበርክዎ ምስለ ረባኁ ።
፳፬ ወይቤሎሙ ለእለ ይቀውሙ ህየ ንሥኡ እምላዕሌሁ
ዘንተ ምናነ ወሀብዎ ለዘቦቱ ዐሠርቱ ምናናት ።
፳፭ ወይቤልዎ እግዚኦ አኮኑ ቦቱ ዐሠርቱ ምናናት ።
፳፮ ወይቤሎሙ እብለክሙ ለኵሉ ዘቦ ይሁብዎ ወይዌስ
ክዎ፡ ወለዘሰ አልቦ እለሂ ቦ የኀይድዎ ።
፳፯ ወባሕቱ ለእልክቱሰ ጸላእትየ እለ ኢይፈቅዱ እን
ግሥ ላዕሌሆሙ አምጽእዎሙ ዝየ ወርግዝዎሙ
በቅድሜየ ።

የሉቃስ ወንጌል ፲፱ ።

እንዲህም አለ፡ አንድ የከበረ ሰው መንግሥት ይዞ ፲፪
ሊመለስ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። ማቴ ፳፭፡ ፲፬ ።
ዐሥር አገልጋዮቹን ጠርቶ፡ ዐሥር ምናን (ከረጢት ፲፫
ወርቅ) ሰጣቸውና፡ እንግዲህ እስክመለስ ነግዱ አላ
ቸው ።
የሀገሩ ሰዎች ግን ይጠሉት ነበርና፡ ይህ በእኛ ላይ ፲፬
ሊነግሥብን አንፈቅድም ብለው እከታትለው መልእ
ክተኞችን ላኩ። ዮሐ ፩፡ ፲፩ ።
ከዚህም በኋላ መንግሥትን ይዞ በተመለሰ ጊዜ፡ ፲፭
እንደ ነገዱ ያውቅ ዘንድ ወርቁን የሰጣቸውን አገል
ጋዮቹን እንዲያመጡአቸው አዘዘ ።
አንደኛው መጥቶ አቤቱ ገንዘብህ ዐሥር ነበር፡ ፲፮
አሥር ምናን አትርፌአለሁ አለው ።
ጌታውም በጥቂት የታመንክ ደግና ታማኝ አገልጋይ ፲፯
በብዙ ላይ እሾምሃለሁ በዐሥሩ አህጉር ላይ ተሾም
አለው ። ማቴ ፳፭፡ ፳፩ ። ምዕ ፲፯፡ ፲ ። ራእ ዮሐ
፪ ፡ ፳፮ - ፳፯ ።
ሁለተኛውም መጥቶ አቤቱ ምናንህ አምስት ነበር፡ ፲፰
እነሆ አምስት አትርፌአለሁ አለው ።
እሱንም፡ አንተም በአምስቱ አህጉር ተሾም አለው። ፲፱
ሦስተኛውም መጥቶ አቤቱ ጌታ ሆይ! ከኔ ዘንድ የነ ፳
በረችው ምናንህ እነኋት በመጠምጠሚያዬ ጠቅልዬ
አኑሬያት ነበር አለው ።
አንተ ያላኖርከውን የምትወስድ፡ ያልዘራኸውን የም ፳፩
ታጭድ፡ ያልበተንከውን የምትሰበስብ ጨካኝ እንደ
ሆንክ ስለ ሀወቅሁኽ ፈርቻሃለሁና ።
ጌታውም እንዲህ አለው አንተ ክፉና ሰነፍ ባርያ ፳፪
ያላኖርኩትን የምወስድ፡ ያልዘራሁትን የማጭድ፡
ያልበተንኩትን የምሰበስብ ጨካኝ ሰው እንደሆ
ንኩ ታውቀኛለኽን? እንግዲህ እንደ ቃልህ እፈ
ርድብሃለሁ ። ፪ ሳሙ ፩፡ ፲፯ ። ኢዮ ፲፭፡ ፮ ።
ማቴ ፲፪ ፡ ፴፯ ።
ለምን ወርቄን ወደ ግምጃ ቤት አልመለስከም? እኔ ፳፫
ራሴ ተመልሼ ከትርፉ ጋር ባሠራሁበት ነበር ።
ከዚያ የቆሙትንም ይህን ወርቅ ከእሱ ተቀብላችሁ ፳፬
አሥር ምናን ላለው ስጡት አላቸው ።
አቤቱ ዐሥር ምናን ያለው አይደለምን? አሉት ። ፳፭
እርሱም ላለው ሁሉ ይሰጡታል ይጨምሩለታል፡ ፳፮
ለሌለው ግን ያለውን ስንኳን ይወስዱበታል እላች
ኋለሁ አላቸው ። ምዕ፡ ፰፡ ፲፰ ።
ነገር ግን እነዚያን ልነግሥባቸው የማይወዱ ጠላቶ ፳፯
ቼን ወደዚህ አምጡዋቸውና በፊቴ ውጉዋቸው ።

ክፍል ፺ወ፺ ፡ በእንተ በአቱ ውስተ ኢየሩሳሌም ።

፳፰ ወዘንተ ብሂሎ አመልአ ቅድመ ወዐርገ ኢየሩሳሌም ።

፳፱ ወሶበ በጽሐ ቤተ ፋጌ ወቢታንያ ኀበ ደብር ዘስሙ ኤሌዎን ፈነወ ክልኤተ እምአርዳኢሁ ።

፴ ወይቤሎሙ ሑሩ ሀገረ ዘቅድሜክሙ ወበዊአክሙ ትረክቡ ዕዋለ እሡረ ዘኢተዕዕኖ ሰብእ ፍትሕዎ ወአምጽእዎ ሊተ ።

፴፩ ወእመበ ዘይቤለክሙ ለምንት ትፈትሑ ፡ በሉ እግዚኦ ይፈቅዶ ።

፴፪ ወሐዊሮሙ እለ ተፈነዉ ረከቡ በከመ ይቤሎሙ ።

፴፫ ወፈቲሖ ዕዋለ ፡ ወእንዘ ይፈትሑ ዕዋለ ይቤልዎሙ አጋእዝቲሁ ለምንት ትፈትሕዎ ለዕዋል ።

፴፬ ወይቤሉ እግዚኡ ይፈቅዶ ።

፴፭ ወነሥእዎ ወወሰድዎ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወረሐኑ አልባሲሆሙ ዲበ ዕዋል ወአጽዓንዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ዲቤሁ ።

፴፮ ወእንዘ የሐውር ነጸፉ አልባሲሆሙ ውስተ ፍኖት ።

፴፯ ወበጺሖሙ ኀበ ሙራደ ዐቀብ ዘደብረ ዘይት አኀዙ ኵሎሙ አርዳኢሁ ይትፈሥሑ ወይሰብሕዎ ለእግዚአብሔር በዓቢይ ቃል በእንተ ኵሉ ኃይል ዘርእዩ ።

፴፰ እንዘ ይብሉ ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር ወቡሩክ ንጉሠ እስራኤል ፡ ሰላም በምድር ወስብሐት በአርያም ።

፴፱ ወበ እምፈሪሳውያን እለ ይቤልዎ በማእከለ ሕዝብ ፡ ሊቅ ገሥፆሙ ለአርዳኢከ ።

፵ ወአውሥአ ወይቤሎሙ እብለክሙ ለእመ አርመሙ እሉ ፡ እሎንቱ አእባን ይኬልሑ ።

፵፩ ወበጺሖ ርእያ ለሀገር ወበከየ ላዕሌሃ ።

፵፪ ወይቤላ ሶበሰ ተአምሪ ዮም ሰላምኪ ወባሕቱ እም ይእዜሰ ተሠወረ እምአዕይንትኪ ።

፵፫ ወይበጽሐኪ መዋዕል አመ የዓግቱኪ ፀርኪ ወይትዓየኑኪ ወየኀፅሩኪ ወያስተጋብኡኪ እምኵለሄ ።

፵፬ ወይነጽሑኪ ለኪ ወለውሉድኪኒ ምስሌኪ ወኢየኀድጉ እብነ ዲበ እብን በውስቴትኪ እስመ ኢያእመርኪ መዋዕለ ሣህልኪ ።

ክፍል ፺፺ ፡ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ።

ይህነን ተናግሮ ጉዞውን ቀጥሎ ወደ ኢየሩሳሌም ፳፰
ወጣ ። ማር ፲ ፡ ፴፪ ።
ደብረ ዘይት ከሚባለው ተራራ አጠገብ ወደ ቤተ ፳፱
ፋጌና ወደ ቢታንያ በደረሰ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ
ሁለቱን ላከ ። ዘካ ፲፬ ፡ ፬ ። ማቴ ፳፩ ፡ ፩ - ፱ ። ዮሐ
፲፪ ፡ ፲፪ - ፲፯ ።
እንዲህም አላቸው ፡ በፊታችሁ ወደ አለችው አገር ፴
ሂዱ ፡ ገብታችሁም ሰው ያልተቀመጠበት የታሠረ
ውርንጫ ታገኛላችሁ ፡ ፈትታችሁ አምጡልኝ ።
ማር ፲፩ ፡ ፪ ።
ለምን ትፈቱታላችሁ የሚላችሁ ቢኖር ጌታው ይሻ ፴፩
ዋል በሉ ። መዝ ፶ ፡ ፲ ።
የተላኩትም ሂደው እንደ አላቸው አገኙ ። ፴፪
ውርንጫውን ፈቱ ፡ ውርንጫውንም ሲፈቱ ባለቤ ፴፫
ቶቹ ግልገሉን ለምን ትፈቱታላችሁ ? አሏቸው ።
ጌታው ይሻዋል አሉ ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፲፬ ። ፴፬
ይዘውም ወደ ጌታ ኢየሱስ ወሰዱትና በግልገሉ ፴፭
ላይ ልብሳቸውን ጐዝጕዘው ጌታ ኢየሱስን በዚያ
ላይ አስቀመጡት ። ፪ ነገ ፱ ፡ ፲፫ ።
ሲሄድም በመንገድ ልብሶቻቸውን አነጠፉ ። ፴፮
ወደ ደብረ ዘይት ዐቀበት መውረጃም በደረሱ ጊዜ ፴፯
ደቀ መዛሙርቱ በሙሉ ስለ አዩት ኀይል ሁሉ ደስ
ብሎአቸው እግዚአብሔርን በታላቅ ቃል ሊያመሰ
ግኑት ጀመሩ ።
በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው ፡ የእስ ፴፰
ራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው ፡ በምድር ሰላም ፡ በአር
ያም ምስጋና ይሁን እያሉ ። መዝ ፻፲፰ ፡ ፳፮ ። ፩ ጢሞ
፩ ፡ ፲፯ ። ምዕ ፪ ፡ ፲፬ ።
ከፈሪሳውያን ሰዎችም በሕዝቡ መካከል መምህር ! ፴፱
ደቀ መዛሙርትህን ገሥፃቸው የሚሉት ነበሩ ።
እርሱም እነዚህ ዝም ቢሉ ፡ እሊህ ድንጋዮች ይናገ ፵
ራሉ ብሎ መለሰላቸው ። ዕንባ ፪ ፡ ፲፩ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፲፯ ።
በደረሰ ጊዜም አገሪቱን አይቶ አለቀሰላት ። ፪ ነገ ፰ ፡ ፵፩
፲፩ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፫ ። ሆሴ ፲፩ ፡ ፰ ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፴፭ ።
እንዲህም አላት ብታውቂስ ሰላምሽ ዛሬ ነበረ ፡ ፵፪
ከእንግዲህ ወዲህ ግን ከዓይኖችሽ ተሠውሯል ።
ዘዳ ፴፪ ፡ ፳፱ ። ኢሳ ፶፱ ፡ ፰ ።
ጠላቶችሽ አንቺን የሚከቡበት ቀን ይመጣል ፡ ይከ ፵፫
ትሙብሻል ፡ ይከቡሻል ፡ በአራቱ መዓዝን ያስጨን
ቁሻል ። ኢሳ ፳፱ ፡ ፫ ። ኤር ፯ ፡ ፫ - ፯ ። ሕዝ ፳፩ ፡ ፳፪ ።
ይጥሉሻል ፡ ልጆችሽንም ካንቺ ጋር ይጥሏቸዋል ፡ ፵፬
ደንጊያ በደንጊያ ላይ አይተዉልሽም ፡ የይቅርታሽን
ቀን አላወቅሽምና ። ፩ ነገ ፱ ፡ ፯ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፪ ።
ሚክ ፫ ።

ክፍል ፺ወ፰ ፡ በእንተ ዘከመ ሰደዶሙ ለእለ ይሠይጡ ወይሣየጡ በቤተ መቅደስ ።

፵፭ ወቦአ ምኵራበ ወሰደደ ኵሎሙ እለ ይሠይጡ ወይሣየጡ በቤተ መቅደስ ፡ ወገፍትዐ ማእዳቲሆሙ ለመወልጣን ወመናብርቲሆሙ ለእለ ይሠይጡ ርግበ ።

፵፮ ወይቤሎሙ ጽሑፍ ዘይብል ቤትየሰ ቤተ ጸሎት ይሰመይ ፡ ወአንትሙሰ ረሰይክምዎ በአተ ፈያት ወሰረቅት ።

፵፯ ወኵሎ አሚረ ይሜህሮሙ በምኵራብ ወየኃሥሡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃናተ ሕዝብ በዘይቀትልዎ ።

፵፰ ወኃጥኡ ዘይሬስይዎ እስመ ኵሎሙ ሕዝብ ይሰቀሉ በአስምአቱ ።

ምዕራፍ ፳ ።

ክፍል ፺ወ፱ ፡ በእንተ ዘከመ ተስእልዎ ሊቃነ ካህናት ።

፩ ወእምዝ አሐተ ዕለተ እንዘ ይሜህሮሙ ለሕዝብ በምኵራብ ወይነግሮሙ ቆሙ ላዕሌሁ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረበናት ።

፪ ወይቤልዎ ንግረነ በመባሕተ መኑ ትገብር ዘንተ ፡ ወመኑ አብሐከ ትግበር ከመዝ ።

፫ ወአውሥአ ወይቤሎሙ እሴአለክሙ አነሂ አሐተ ነገረ ወንግሩኒ ።

፬ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቴ ይእቲ ፡ እምሰማይኑ ወሚመ እምሰብእ ።

፭ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ እመሂ ንብሎ እምሰማይ ይብለነ እፎ ኢአመንክምዎ ።

፮ ወእመሂ ንብሎ እምሰብእ ይዌግሩነ ኵሉ ሕዝብ እስመ ኵሎሙ ተአመንዎ ለዮሐንስ ከመ ነቢይ ውእቱ ።

፯ ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ኢነአምር እምኀበ ኮነ ።

፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነሂ ኢይነግረክሙ በመባሕተ መኑ እገብር ከመዝ ።

ክፍል ፻ ፡ በእንተ ዐቀብተ ወይን ።

፱ ወአኀዘ ይመስል ሎሙ ለሕዝብ ዘንተ ምሳሌ ወይቤሎሙ ብእሲ ተከለ ወይነ ወሚመ ሎቱ ዐቀብተ ለወይኑ ወአከረየ ምክያደ ወሐነፀ ማኅፈደ ወነገደ ርኁቀ ብሔረ ወጐንደየ አቲወ ።

፲ ወአመ ኮነ ጊዜ ፍሬሁ ፈነወ ገብሮ ኀበ ዐቀብተ

ክፍል ፺፰ ፡ በቤተ መቅደስ የሚገዙትንና የሚሸጡትን ስለ ማባረሩ ።

ወደ ምኵራብም ገብቶ በቤተ መቅደስ የሚሸጡት ፵፭
ንና የሚገዙትን ሁሉ አስወጣ ፡ የለዋጮችንም
ሰደቃ የርግብ ሻጮችንም ወንበር ገለበጠ ። ማር
፲፩ ፡ ፲፭ - ፲፰ ። ዮሐ ፪ ፡ ፲፫ - ፲፯ ።
ቤቴ የጸሎት ቤት ይባላል የሚል ጽሑፍ አለ ፡ ፵፮
እናንተ ግን ፡ የሌባና ፡ የቀማኛ ዋሻ አደረጋችሁት
አላቸው ። መዝ ፷፫ ፡ ፸ ። ኢሳ ፶፮ ፡ ፯ ። ኤር ፯ ፡ ፲፩ ።
ዘወትር በምኵራብ ያስተምራቸው ነበር ፡ የካህናት ፵፯
አለቆች ፡ ጻፎችና የሕዝብ ታላላቆችም ሊገድሉት
ይሹ ነበር ።
ግን የሚያደርጉትን አጡ ፡ ሕዝቡ ሁሉ በትምህርቱ ፵፰
ይመሰጡ ነበርና ።

ምዕራፍ ፳ ፤

ክፍል ፺፱ ፡ የካህናት አለቆች እንደ ጠየቁት ።

ከዚህም በኋላ አንድ ቀን ሕዝቡን በምኵራብ ሲያስ ፩
ተምራቸውና ሲነግራቸው ፡ የካህናት አለቆች ፡ ጻፎ
ችና ሽማግሎች ተነሡበት ። ማቴ ፳፩ ፡ ፳፫ - ፳፯ ።
ማር ፲፩ ፡ ፳፯ - ፴፫ ።
ይህን በማን ሥልጣን እንደምትሠራ ንገረን ፡ ይህን ፪
ንስ እንድታደርግ ማን ፈቀደልህ? አሉት ። ግብ
ሐዋ ፬ ፡ ፯ ።
እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው እኔም አንዲት ነገር ፫
እጠይቃችኋለሁ ንገሩኝ ።
የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ናት ፡ ከሰማይ ? ወይስ ፬
ከሰው ? ።
እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባባሉ ፡ ከሰማይ ነው ፭
ብንለው ለምን አላመናችሁት ? ይለናል ።
ከሰው ነው ብንለውም ሕዝቡ ሁሉ ይወግሩናል ፡ ፮
ሁሉም ዮሐንስ ነቢይ እንደሆነ አምነውበታልና ።
ማቴ ፲፬ ፡ ፭ ። ምዕ ፯ ፡ ፳፱ ።
ከወዴት እንደሆነች አናውቅም ብለው መለሱለት ። ፯
ኢዮ ፳፬ ፡ ፲፫ ። ሮሜ ፲፰ ፡ ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ፡ እኔም ይህንን በማን ሥልጣን እንዳ ፰
ደርግ አልነግራችሁም አላቸው ። ኢዮ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፫ ።

ክፍል ፻ ፡ ስለ ወይን ጠባቆች ።

ለሕዝቡም ይህን ምሳሌ ይመስልላቸው ጀመር እን ፱
ዲህም አላቸው ፤ አንድ ሰው ወይን ተከለና ለወይኑ
ጠባቆች ሸመለት መጥመቂያ አስቆፈረ ግንብም
ሠራና ወደ ሩቅ አገር ሄዶ ሳይመለስ ዘገየ ። መዝ፡
፹ ፱ ። ኢሳ፡ ፭ ፩ ። ኤር፡ ፪ ፳፩ ።
የመከር ወራት በሆነ ጊዜም ወደ ወይኑ ጠባቂዎች ፲

ወይን ከመ ይፈንዉ ሎቱ እምፍሬ ወይኑ ወዘበጥዎ
ዐቀብተ ወይን ለገብሩ ወፈነውዎ ዕራቆ ።

፲፩ ወዳግመ ፈነወ ካልአኒ ገብሮ ፡ ወኪያሁኒ ዘበጥዎ
ወአኅሠርዎ ወፈነውዎ ዕራቆ ።
፲፪ ወካዕበ ፈነወ ሣልሰኒ ገብሮ ፡ ወኪያሁኒ ፈቀዕዎ
ወሰደድዎ ።
፲፫ ወይቤ በዐለ ዓፀደ ወይን ምንተ እንከ እሬሲ እፌኑ
ወልድየ ዘአፈቅር ለእመ ኪያሁ የኀፍሩ ርእዮሙ
ወፈነዎ ።

፲፬ ወሶበ ርእይዎ ዐቀብተ ወይን ተማከሩ ወይቤሉ
ዝንቱ ውእቱ ወራሲሁ ንዑ ንቅትሎ ወንርከብ ርስቶ፤

፲፭ ወአውፅእዎ እፍእ እምዓፀደ ወይን ወቀተልዎ ።

፲፮ ወሶበ መጽአ በዐለ ዓፀደ ወይን ምንተ እንከ ይሬስ
ዮሙ ይመጽእ ወይቀትሎሙ ለእልክቱ ዐቀብተ
ዓፀደ ወይን ወይሁብ ወይኖ ለካልአን ዐቀብት ፡ ወሰ
ሚዖሙ ቃሎ ይቤሉ ሐሰ ኢይከውን ከመዝ ።

፲፯ ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ምንትኑመ
ጽሑፍ ዘይብል እብን እንተ መነንዋ ነደቅት ይእቲ
ኮነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንት ።

፲፰ ወኵሉ ዘወድቀ ዲበ ይእቲ እብን ይትቀጠቀጥ ወለ
ዘኒ ወድቀት ላዕሌሁ ትቀጠቅጦ ።

፲፱ ወፈቀዱ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት የአኀዝዎ ሶቤሃ
ወፈርህዎሙ ለሕዝብ እስመ አእመሩ ከመ በእንቲ
አሆሙ መሰለ ከመዝ ።

<u>ክፍል ፻ወ፩ ፡ በእንተ ውሂበ ጸባሕት ለቄሣር ።</u>

፳ ወተግኒሦሙ እምኔሁ አጽንሐ ሎቱ እለ ይትዐቀ
ብዎ ወፈነዉ ኀቤሁ ሰብአ ዐይን እለ ያጸድቁ ርእ
ሰሙ ከመ ያስሕትዎ በቃሉ ወከመ ያግብእዎ ለመኳ
ንንት ወለመሳፍንት ።
፳፩ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ነአምር ከመ ጽድቀ
ትነግር ወትሜህር ወኢታደሉ ለገጽ ወኢለመኑሂ
ወርቱዐ ትሜህር ፍኖተ እግዚአብሔር ።

፳፪ ይከውነነሁ ነሀብ ጸባሕተ ለቄሣር ወሚመ አልቦ ።

፳፫ ወአእመሮሙ ትምይንቶሙ ወይቤሎሙ ለምንት
ታሜክሩኒ አርእዩኒ ዲናረ ።

አገልጋዩን ላከ ከወይኑ ፍሬ ይልኩለት ዘንድ ፡ የወይ
ኑን ጠባቂዎች ግን አገልጋዩን ደብድበው ባዶ እጁ
ንም ሰደዱት ። ፪ ነገ፡ ፲፯ ፲፫ - ፲፬ ። ፪ ዜና መዋ፡
፴፮ ፲፭ - ፲፯ ።
ዳግመኛም ሌላው አገልጋዩን ላከ እሱንም ደብድ ፲፩
በው አዋርደው ባዶ እጁን ሰደዱት ።
ደግሞ ሦስተኛ አገልጋዩን ላከ እሱንም አቍስለው ፲፪
ሰደዱት ። ነህ፡ ፱ ፳፱ - ፴ ።
የወይኑ ባለቤትም እንግዲህ ምን ላድርግ? ምናል ፲፫
ባት እሱን እንኳ አይተው ያፍሩት እንደሆን ልጄን
ልላከው ብሎ ላከው ። ኢሳ፡ ፯ ፲፬ ። ዮሐ፡ ፫ ፲፯ ።
ሮሜ ፰ ፫ ። ገላ፡ ፬ ፬ ።
የወይን ጠባቂዎችም ባዩት ጊዜ ወራሹ ይህ ነው ኑ ፲፬
እንግደለውና ርስቱን እንውሰድ አሉ ። መዝ፡ ፪ ፰
ኢሳ፡ ፱ ፯ ። ዕብ፡ ፩ ፪ ።
ከወይኑ በታም ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት ። ፲፭
ግብረ ሐ፡ ፫ ፲፭ ። ፩ ቆሮ፡ ፪ ፰ ።
የወይኑ ባለቤት በመጣ ጊዜ እንግዲህ ምን ያደርጋ ፲፮
ቸዋል? መጥቶ እነዚያን የወይን በታ ጠባቂዎች
ይገድላቸዋል ወይኑንም ለሌሎች ጠባቂዎች ይሰ
ጣል፤ ቃሉንም ሰምተው አይሆንም እንዲህ አይደ
ረግም አሉ ።
ጌታ ኢየሱስም አያቸውና እንዲህ አላቸው ፡ አና ፲፯
ጢዎች የናቋት ደንጊያ በመዓዝን ራስ ላይ ሆነች
የሚለው ጽሑፍ ምንድነው? መዝ፡ ፻፲፰ ፳፪ ።
ኢሳ፡ ፰ ፲፬ ፤ ፩ ጴጥ ፡ ፪ ፡ ፯ ።
በዚያች ደንጊያ ላይ የወደቀ ሁሉ ይቀጠቀጣል የወ ፲፰
ደቀችበትንም ትቀጠቅጠዋለች ። ኢሳ ፡ ፰ ፲፭።
ዳን ፡ ፪ ፴፬ - ፴፭ ። ሮሜ ፱ ፴፫ ። ፩ ጴጥ ፡ ፪ ፯ ።
ያን ጊዜ የካህናት አለቆችና ጻፎች ሊይዙት ወደዱ ፲፱
ግን ሕዝቡን ፈሯቸው ይህንን ስለ እነሱ እንደ መሰለ
አውቀዋልና ። ምዕ፡ ፲፱ ፵፰ ።

<u>ክፍል ፻፩ ፡ ለቄሣር ግብር ስለ መስጠት ።</u>

ከእነሱም ሂደው የሚጠባበቁትን አዘጋጁለት በቃሉ ፳
ያስቱት ወደ መኳንንት ወደ መሳፍንትም ሊያከስ
ሱት ራሳቸውን የሚያመጻድቁ ጕብኞዎችን ወደ
እሱ ሰደዱ ። ማቴ፡ ፳፪ ፲፭-፳፪። ማር፡ ፲፪ ፲፫-፲፯ ።
እነሱም እንዲህ ብለው ጠየቁት፤ መምህር ፡ አንተ ፳፩
እውነት እንደምትናገርና እንደምታስተምር ለማንም
ለማን ፊት አይተህ እንደማታዳላ የእግዚአብሔርንም
መንገድ በቀጥታ እንደምታስተምር እናውቃለን።
ማር፡ ፲፪ ፲፬ ።
ለቄሣር ግብር መስጠት ይገባናል ? ወይስ አይገ ፳፪
ባንም?
ተንኰላቸውንም አውቆ ለምን ትፈትኑኛላችሁ? ፳፫
ወርቁን አሳዩኝ አላቸው ።

፳፬ ወአምጽኡ ወአርአይዎ ፡ ወይቤሎሙ ዘመኑ መል
ክዑ ወመጽሐፉ ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ዘቄሣር ።
፳፭ ወይቤሎሙ ሀቡ ዘቄሣር ለቄሣር ፡ ወዘእግዚአብሔር
ለእግዚአብሔር ።
፳፮ ወስእንዎ አስሕቶቶ በቃሉ በቅድመ ኵሉ ሕዝብ
ወአንከሩ ሣዕሣዐ አፉሁ ወአውሥአቶ ወአርመሙ ።

ክፍል ፺ወ፪ ፡ በእንተ እለ ይብሉ
አልቦ ትንሣኤ ሙታን ።

፳፯ ወመጽኡ ኀቤሁ ሰዱቃውያን እለ ይብሉ ኢየሐ
ይዉ ምዉታን ።
፳፰ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ሙሴ ጸሐፈ ለነ እንዘ
ይብል ፡ ለእመቦ ብእሲ ዘሞተ እኁሁ ወኀደገ ብእሲቶ
እንዘ አልቦ ውሉድ ያውስባ እኁሁ ለብእሲቱ ወያ
ቅም ዘርአ ለእኁሁ ።
፳፱ ወሀለዉ እንከ ኀቤነ ሰብዓቱ አኀው ወአውሰበ ዘይ
ልኅቅ ብእሲተ ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ ።
፴ ወከማሁ አውሰባ ካልኡኒ ወሣልሱኒ ነሥአ ከማሁ
ወኢኀደጉ ውሉደ ።
፴፩ ወሰብዐቲሆሙ ከማሁ አውሰብዋ ወሞቱ እንዘ አል
ቦሙ ውሉድ ።
፴፪ ወድኅረ ኵሎሙ ሞተት ይእቲ ብእሲት ።
፴፫ ወአመ የሐይዉ እንከ ምዉታን ለመኑ እምኔሆሙ
ትከውኖ ብእሲተ እስመ ናሁ ሰብዐቲሆሙ አው
ሰብዋ ።
፴፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ውሉደ
ዝንቱ ዓለም ያወስቡ ወይትዋሰቡ ወይወልዱ ወይት
ዋለዱ ።
፴፭ ወእለሰ ይደልዎሙ ይርከብዎ ለዝክቱ ዓለም እመ
የሐይዉ ሙታን ኢያወስቡ ወኢይትዋሰቡ ።
፴፮ ወኢይትክሀሎሙ እንከ መዊተ እላ ከመ መላእክተ
እግዚአብሔር እሙንቱ ወውሉደ እግዚአብሔር
ይከውኑ ወውሉደ ሕይወት እሙንቱ ።
፴፯ ወከመሰ የሐይዉ ሙታን ሙሴሂ ነገረ ዘከመ ይቤሎ
እግዚአብሔር በኀበ ዐፀ ጳጦስ አነ ውእቱ አምላከ
አብርሃም ፡ ወአምላከ ይስሐቅ ፡ ወአምላከ ያዕቆብ ።
፴፰ ኢኮነኬ አምላከ ሙታን አላ አምላከ ሕያዋን
ውእቱ እስመ ኵሎሙ ሕያዋን እሙንቱ በኀቤሁ ።
፴፱ ወአውሥኡ ሰብአ እምጸሐፍት ወይቤሉ ሊቅ
ሠናየ ትቤ ።
፵ ወእልበ እንከ መኑሂ ዘተኀበለ ይሰአሎ ።

እምጥተው አሳዩት መልኩ ጽሕፈቱስ የማነው? ፳፬
አላቸው ፡ የቄሣር ነው ብለው መለሱለት ።
እንኪያስ የቄሣርን ለቄሣር፡ የእግዚአብሔርንም ለእግ ፳፭
ዚአብሔር ስጡ አላቸው ።
በሕዝቡ ሁሉ ፊት በአነጋገሩ ማሳት ተሳናቸው ፳፮
አክናውኖ መናገሩንና መልሱን አድንቀው ዝም አሉ።

ክፍል ፺፪ ፡ ትንሣኤ ሙታን
የለም ስለሚሉ ሰዎች ።

ሙታን አይነሡም የሚሉ ሰዱቃውያንም ወደ ፳፯
እሱ መጡ ። ማቴ፡ ፳፪ ፳፫ - ፴፫ ። ማር፡ ፲፪ ፲፰-፳፯ ።
ግብ ሐዋ ፬ ፩ - ፪ ።
እንዲህ ብለው ጠየቁት ፤ መምህር ሙሴ "ወንድሙ ፳፰
ልጅ ሳይወልድ ሚስቱን ትቶ የሞተበት ሰው ቢኖር
ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ"
ሲል ጽፎልናል ። ዘፍ፡ ፴፰ ፰ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ።
እንግዲህ ከእኛ ዘንድ ሰባት ወንድማማች ነበሩ ፳፱
ታላቁ ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ ።
ሁለተኛው አገባት ሦስተኛውም እንዲሁ አገባት ፴
ልጅም አልተወም ።
ሰባቱም እንዲሁ በመከታተል አግብተዋት ልጅ ፴፩
ሳይወልዱ ሞቱ ።
ከሁሉም በኋላ ያቺ ሴት ሞተች ። ፴፪
እንግዲህ ሙታን በተነሡ ጊዜ ከነሱ ለማንኛው ፴፫
ሚስት ትሆነዋለች እነሆ ሰባቱ ሁሉ አግብተዋታልና።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ የዚህ ፴፬
ዓለም ልጆች ያገባሉ ይጋባሉ ይወልዳሉ ይዋለዳሉ ።

ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ያን ዓለም ሊወርሱት ፴፭
የሚገባቸውን ግን አያገቡም አይጋቡም ። ፩ ቆሮ፡
፲፭ ፳፫ - ፶፫ ።
ከእንግዲህ ወዲህ ሞት የለባቸውም እንደ እግዚአብ ፴፮
ሔር መላእክት ናቸው ፡ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆ
ናሉ የሕይወት ልጆችም ናቸው እንጂ ። ፩ ቆሮ፡
፲፭ ፵፪ - ፶፪ ። ሮሜ ፰ ፳፫ ። ፩ ዮሐ፡ ፫ ፪።
ሙታን እንደሚነሡስ እግዚአብሔር በቍጥቋጦ ፴፯
ሆኖ እኔ የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅ አምላክ ፤
የያዕቆብ አምላክ ነኝ እንዳለው ሙሴም ተናግሯል ።
ዘፀአ ፫ ፡ ፮ ። ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፴፪ ።
እንኪያስ የሕያዋን አምላክ እንጂ የሙታን አምላክ ፴፰
አይደለም ሁሉም በእርሱ ዘንድ ሕያዋን ናቸውና ።
መዝ ፲፮ ፡ ፭ - ፲፩ ። ሮሜ ፬ ፡ ፲፯ ። ቈላስ ፫ ፡ ፫ - ፬ ።
ዕብ ፲፩ ፡ ፲፯ ።
ከጸፎችም ወገን የሆኑ ሰዎች መምህር ፤ መልካም ፴፱
ብለሃል ብለው መለሱ ።
ከዚያ ወዲያ ግን ማንም ሊጠይቀው የደፈረ የለም ። ፵

ክፍል ፻ወ፫ ፡ ዘከመ ተስእሎሙ እግዚእነ ለፈሪሳውያን ።

፵፩ ወይቤሎሙ እፎ ይብልዎ ለክርስቶስ ወልደ ዳዊት ።

፵፪ ወለሊሁ ዳዊት ይቤ በመጽሐፈ መዝሙር ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ ።

፵፫ እስከ አገብኦሙ ለጸላእትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ ።

፵፬ ዘለሊሁ እንከ ዳዊት እግዚእየ ይቤሎ እፎ እንከ ይከውኖ ወልዶ ።

፵፭ ወእንዘ ኵሎሙ ሕዝብ ይሰምዑ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ።

፵፮ ተዐቀብዎሙ ለጸሐፍት እለ ይፈቅዱ ያንሶስዉ ተላቢሶሙ ወያፈቅሩ ተአምኆ በምሥያጣት ፡ ወንቢረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት ወርእሰ ምርፋቃት በውስተ ምሳሐት ።

፵፯ እለ ይውኅጥዎን ለአብያተ መበለታት ወበምክንያት ያነውኁ ጸሎተ ፡ እሙንቱ ይነሥኡ ዘየዐቢ ኵነኔ ።

ምዕራፍ ፳ወ፩ ፡
ክፍል ፻ወ፬ በእንተ ጸሪቀ መበለት ።

፩ ወነጸረ ወርእየ አብዕልተ ዘያበውኡ መባአሙ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት ።

፪ ወርእየ ዕቤረ መበለተ እንዘ ታበውእ ክልኤ ጸራይቀ ።

፫ ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ ከመ ዛቲ ዕቤር ነዳይት አብዝኀት አብአ መባአ ለእግዚአብሔር ።

፬ እስመ እሉ ኵሎሙ እምተረፎሙ አብኡ መባአ ለእግዚአብሔር ፡ ወዛቲሰ እምተጽናሳ ኵሎ ጥሪታ ዘባ አብአት ።

ክፍል ፻ወ፭ ፡ በእንተ ምዝባሬ ቤተ መቅደስ ወኢየሩሳሌም ።

፭ ወበ እለ ይቤልዎ በእንተ ቤተ መቅደስ ሠናይ እበኒሁ ወሥርግው ንድቁ ።

፮ ወይቤሎሙ ትሬእዩኑ ዘንተ ፤ ይመጽእ መዋዕል አመ ኢይትኀደግ ዝየ እብን ዲበ እብን ዘኢይትነሠት ።

፯ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ማእዜ ይከውን ዝንቱ ወምንት ተአምሪሁ አመ ይከውን ዝንቱ ።

፰ ወይቤሎሙ ዑቁ ኢያስሕቱክሙ ብዙኃን ይመጽኡ

የሉቃስ ወንጌል ፳፩ ።

ክፍል ፻፫፡ ጌታችን ፈሪሳውያንን እንደ ጠየቃቸው ።

ክርስቶስን እንዴት የዳዊት ልጅ ይሉታል? አላ ፵፩
ቸው ። ኢሳ ፱ ፡ ፮ - ፯ ። ማቴ ፳፪ ፡ ፵፩ - ፵፭ ። ማር
፲፪ ፡ ፴፭ ።
እሱ ዳዊት በመዝሙር መጽሐፍ እንዲህ ብሏል ፵፪
"ጌታ ጌታዬን በቀኜ ተቀመጥ" አለው ። መዝ ፻፲ ፡
፩ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፴፬ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፳፭ ።
ጠላቶችህን ከእግርህ ጫማ በታች እስከደርጋቸው ፵፫
ድረስ ።
እንግዲህ እሱ ራሱ ዳዊት ጌታዬ ያለው እንዴት ፵፬
ልጁ ይሆናል? ።
ሕዝቡም ሁሉ እየሰሙ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ ፵፭
አላቸው ።
ልብሳቸውን እንዘርፍፈው ወዲያ ወዲህ ማለትን ፵፮
የሚሹ በገበያ እጅ መንሣትን፡ በአደባባይ ፊት ለፊት
መቀመጥን፤ በማእድ ጊዜ በራስጌ መቀመጥን የሚ
ወዱ ጻፎችን ዕወቁባቸው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፵፫ ። ማቴ
፳፫ ፡ ፮ ።
የመበለቶችን (የድኻችን) ገንዘብ የሚበሉ ለምክንያ ፵፯
ትም ጸሎትን የሚያስረዝሙ፡ እነዚህ ከፍተኛ ቀጣ
ትን ይቀበላሉ ። ማር ፲፪ ፡ ፵ ።

ምዕራፍ ፳፩ ፤
ክፍል ፻፬ ፡ ስለ ድኻዪቱ መኃልቅ ።

በሙዳየ ምጽዋቱ መባቸውን የሚያገቡ ባለ ጸጎችን ፩
አየ ተመለከተ ። ፪ ነገ ፲፪ ፡ ፱ ። ማር ፡ ፲፪ ፡ ፵፩ - ፵፪ ።
አንዲት ድኻ ባልቴት ሁለት መኃልቅ ስታገባ አየ ። ፪

እንዲህም አላቸው ይህቺ ድኻ ባልቴት ለእግዚአብ ፫
ሔር ብዙ መባ እንዳገባች በእውነት እነግራችኋለሁ ።
፪ ቆሮ ፰ ፡ ፲፪ ።
እነዚህ ሁሉ ከተረፋቸው ለእግዚአብሔር መባ ሰጥ ፬
ተዋልና፤ ያቺ ግን ከድኽነቷ ያላት ጥሪቷን ሁሉ
አገባች ።

ክፍል ፻፭፡ ስለ ኢየሩሳሌም መፈታትና ስለ ቤተ መቅደስ መፍረስ ።

ስለ ቤተ መቅደስም ደንጊያው ያማረ ነው ፡ አሠራ ፭
ሩም ያጌጠ ነው ያሉት ነበሩ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፩ - ፳፩ ።
እንዲህም አላቸው ይህን ታያላችሁን? ደንጊያ በደን ፮
ጊያ ላይ ሳይፈርስ የማይቀርበት ጊዜ ይመጣል ።
ምዕ ፲፱ ፡ ፵፬ ፡ ሚክ ፫ ፡ ፲፪ ።
እነሱም መምህር! ይህ መቼ ይደረጋል? በሚሆን ፯
በትስ ጊዜ ምልክቱ ምንድነው? ብለው ጠየቁት ።
እርሱም እንዲህ አላቸው ፡ ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ፰

በስምየ እንዘ ይብሉ አነ ውእቱ ክርስቶስ ወበጽሐ ዕድሜሁ ወኢትሑሩ ወኢትትልውዎሙ ።

፱ ወአመ ሰማዕክሙ ቀትለ ወሀከከ ኢትደንግፁ እስመ ይከውን ቅድመ ከመዝ ወባሕቱ አኮ ሶቤሃ ዘየኃልቅ ።

፲ ወይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ ወነገሥት ዲበ ነገሥት ።

፲፩ ወይመጽእ ዓቢይ ድልቅልቅ ወረኃብ በበብሔሩ ወፍርሀት ላዕለ ሰብእ ወተእምር ዓቢይ ይከውን እምሰማይ ።

፲፪ ወእምቅድመ ዝንቱ ኵሉ ይእኅዙክሙ ወይወስዱክሙ አዕዋዳተ ወይሰድዱክሙ ወይሞቅሑክሙ ወይወስዱክሙ ኀበ ነገሥት ወመሳፍንት በእንተ ስምየ ።

፲፫ ወዝንቱ ይረክበክሙ ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ።

፲፬ ሀቡ ኢተሐልዩ በልብክሙ ዘትብሉ ።

፲፭ አነ እሁበክሙ አፈ ወጥበበ በዘኢይክሉ ተዋሥኦተክሙ ወተቃውሞተክሙ እለ ይትነሥኡ ላዕሌክሙ ።

፲፮ ወያገብኡክሙ አዝማዲክሙ ወአኃዊክሙ ወአዕርክቲክሙ ወቢጽክሙ ።

፲፯ ወኵሉ ይጸልአክሙ በእንተ ስምየ ወይቀትሉክሙ ።

፲፰ ወኢትትኀጐል አሐቲ እምሥዕርተ ርእስክሙ ።

፲፱ ወበትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍስክሙ ።

<u>ክፍል ፻ወ፮ ፡ በእንተ ሙስናሃ ለኢየሩሳሌም ።</u>

፳ ወአመ ርኢክሙ የዐግትዋ ሠራዊት ለኢየሩሳሌም አእምሩ ከመ በጽሐ ሙስናሃ ።

፳፩ ወይእተ አሚረ እለ ውስተ ይሁዳ ይጐየዩ ውስተ አድባር ወእለሂ ማእከላ ይወጽኡ እምኔሃ ፡ ወእለሂ ውስተ በሐውርቲሃ ኢይበውእዋ ።

፳፪ እስመ ዕድሜሃ ውእቱ በዘይትቤቀልዋ ከመ ይብጻሕ ኵሉ ዘጽሑፍ ላዕሌሃ ።

፳፫ ወባሕቱ አሌ ሎን ለፅኑሳት ወለእለ የኀፅና በውእቱ መዋዕል እስመ ይከውን ዐቢይ ምንዳቤ ዲበ ምድር ወመቅሠፍት ዲበ ዝንቱ ሕዝብ ።

፳፬ ወይወድቁ በኲናት ወይፄወዉ ውስተ ኵሉ አሕዛብ ወይከይድዋ አሕዛብ ለኢየሩሳሌም እስከ ይበጽሕ ዕድሜሆሙ ለአሕዛብ ።

ነኝ ጊዜውም ደርሷል እያሉ በስሜ ይመጣሉና እንዳያስቷችሁ ተጠንቀቁ ተከትላችኋቸውም አትሂዱ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፬ ። ኤፌ ፭ ፡ ፮ ።

ጦርነቱን ፀብ ክርክሩን በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ ፱
አስቀድሞ እንዲህ ይሆናልና ፡ ነገር ግን ያን ጊዜውኑ የሚፈጸም አይደለም ።

ሕዝብ በሕዝብ ላይ ነገሥታትም በነገሥታት ላይ ፲
ይነሣሉ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፯ ።

በየሀገሩ ረኃብ ታላቅ መነዋወጥ በሰውም ላይ ፍር ፲፩
ሃት ይመጣል በሰማይም ታላቅ ተአምር ይሆናል ። ኢዮ ፫ ፡ ፫ ።

ከዚህም ሁሉ አስቀድሞ ይዘው ወደ አደባባይ ይወ ፲፪
ስዷችኋል አገር አስጥለው ያሳድዷችኋል ያስሯችኋል ፡ ስለ ስሜም ወደ ነገሥታትና ወደ መሳፍንት ይወስዷችኋል ። ምዕ ፲፪ ፡ ፲፩ ። ማር ፲፫ ፡ ፱ ። ግብ ሐዋ ፲፪ ፡ ፩ - ፱ ።

በእነሱ ምስክር ሊሆንባቸው ይህ መከራ ያገኛች ፲፫
ኋል ። ፊል ፩ ፡ ፲፱ ።

ዕወቁ የምትናገሩትን በልባችሁ አታስቡ። ማቴ ፲፡ ፲፱። ፲፬

በእናንተ ላይ የተነሡት ጠላቶች ሊመልሱላችሁና ፲፭
ሊከራከሯችሁ እንዳይችሉ ዕውቀትንና አንደበትን እሰጣችኋለሁ ። ግብ ሐዋ ፮ ፡ ፲ ።

ዘመዶቻችሁ ወንድሞቻችሁ ወዳጆቻችሁ ባልንጀሮ ፲፮
ቻችሁ አሳልፈው ይሰጧችኋል ። ሚክ ፯ ፡ ፮ ።

ሁሉም ስለ ስሜ ይጠሏችኋል ይገድሏችኋል ። ማቴ ፲፯
፲ ፡ ፳፩ - ፳፪ ።

ከራስ ጠጉራችሁ አንዲቱ አትጠፋም ። ምዕ ፲፪ ፡ ፯ ። ፲፰

በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዘብ ታደርጓታላ ፲፱
ችሁ ። ፪ ዜና መዋ ፲፭ ፡ ፯ ። ዕብ ፲ ፡ ፴፮ ።

<u>ክፍል ፻፮ ፡ ስለ ኢየሩሳሌም ጥፋት ።</u>

ኢየሩሳሌምን ወታደሮች ከበዋት ባያችሁ ጊዜ ፳
ጥፋቷ እንደ ደረሰ ዕወቁ ። ዳን ፱ ፡ ፳፮ ።

ያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራራ ይሸሹ ፤ በውስ ፳፩
ጧም ያሉ ከእሷ ይወጡ በአውራጃዎቿም ያሉ ወደ ውስጧ አይግቡም ። ማቴ ፳፬ ፡ ፲፭ ።

በእሷ የተጻፈ ሁሉ ይፈጸም ዘንድ እሷን የሚበቀሉ ፳፪
በት ጊዜ ነውና ። ኤር ፭ ፡ ፳፱ ። ዳን ፱ ፡ ፳፮ - ፳፯

ነገር ግን በዚያ ወራት ለፀነሱ ወልደውም ለሚያሳ ፳፫
ድጉ ወዮላቸው ! ፤ በምድር ላይ ጽኑ መከራ ይሆናልና በዚህም ሕዝብ ላይ መቅሠፍት ይመጣልና ።

በጦር ይወድቃሉ በአሕዛብ ሁሉ ይማረካሉ ፤ አሕ ፳፬
ዛብ ጊዜያቸው እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌምን ይሠፍሩባታል ። ዘዳግ ፳፰ ፡ ፷፬ ። ሮሜ ፲፩ ፡ ፳፭ ። ራዕ ፲፩ ፡ ፪ ።

ክፍል ፻ወ፮ ፡ በእንተ እለ ይቀድሙ ትእምርታት ወበእንተ ምጽአቱ ለክርስቶስ ።

፳፭ ወይከውን ተአምር ውስተ ፀሐይ ወወርኅ ወከዋክ
ብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ዲበ ምድር ወይትመነደቡ
አሕዛብ ወየኃሥሩ እምድምፀ ባሕር ፥ ወባሕርኒ ትደ
ምዕ ወትትከወስ ።

፳፮ ወትወፅእ ነፍሰ እጓለ እመሕያው እምፍርሀት ወእም
ትሕዝብት ዘይመጽእ በዓለም እስመ ይትከወስ ኃይለ
ሰማያት ይእተ አሚረ ።

፳፯ አሜሃ ይሬእይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ
ይመጽእ በደመና ሰማይ ምስለ ኃይል ብዙኅ ወስ
ብሐት ።

፳፰ ወአመ ኮነ ዝንቱ ኵሉ ስግዱ ወአንሥኡ ርእሰክሙ
እስመ በጽሐ ዘያድኅነክሙ ።

፳፱ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ እምከመ ርኢክሙዋ
ለበለስ ወለኵሉ ዕፀው ከመ ሠረፀ ተአምሩ ከመ
አልጸቀ ማእረር ።

፴ ከማሁ አንትሙኒ እምከመ ርኢክሙ ከመ ኮነ ዝንቱ
አእምሩ ከመ በጽሐት መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፴፩ አማን እብለክሙ ከመ ኢተኀልፍ ዛቲ ትውልድ
እስከ አመ ይከውን ዝንቱ ኵሉ ።

፴፪ ሰማይ ወምድር የኃልፍ ወቃልየሰ ኢየኃልፍ ።

ክፍል ፻ወ፯ ፡ ዘከመ ይደልዎሙ ለክርስቲያን ይንበሩ ድልዋኒሆሙ ።

፴፫ ዑቁ ርእሰክሙ ኢታክብዱ ልበክሙ በበሊዕ ወበስ
ታይ ወበፈጊዕ ወበሐልዮ መንበርት ።

፴፬ ወትበጽሐክሙ ይእቲ ዕለት ግብተ ከመ መሥገርት
እንተ ትወርድ ዲበ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ዲበ
ምድር ።

፴፭ ትግሁ እንከ በኵሉ ጊዜ ከመ ትክሀሉ አምስጦ በጸ
ሎትክሙ እምነ ዝንቱ ኵሉ ዘይመጽእ ወትቁሙ
ቅድሜሁ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፴፮ ወኮነ መዓልተ ይሜህር በምኵራብ ወሌሊተ ይወፅእ
ወይበይት ውስተ ደብረ ዘይት ዘስሙ ኤሌዎን ።

፴፯ ወኵሉ ሕዝብ ይገይሡ ኀቤሁ ውስተ ምኵራብ ያፅ
ምዕዎ ቃሎ ።

ክፍል ፻፮ ፡ ስለ ክርስቶስ መምጣትና ስለ መጀመሪያዎቹ ምልክቶች ።

በፀሐይና በጨረቃ ላይ ምልክት ይሆናል ከዋክብ ፳፭
ትም ከሰማይ ወደ ምድር ይወድቃሉ ከባሕር ድምፅ
የተነሣ አሕዛብ ይጨነቃሉ ይንቀሳቀሳሉ ባሕርም
ትበጠበጣለች ትናወጣለች ። ኢሳ ፲፫ ፡ ፲፡ መዝ
፵፮ ፡ ፱ ።

በዓለም ላይ ከሚመጣው ከፍርሀትና ከሽብር የተነሣ ፳፮
የሰው ነፍስ ትለያለች ያን ጊዜ የሰማያት ኃይል
ይናወጣልና ኢሳ ፫ ፡ ፮፤ ሕዝ ፳፬ ፡ ፳፫ ።

ያን ጊዜም በሰማይ ደመና በፍጹም ኃይልና ጌትነት ፳፯
ሲመጣ የሰውን ልጅ ያዩታል ። ዳን ፯ ፡ ፲፫ ። ራእ
ዮሐ ፩ ፡ ፯ ።

ይህም ሁሉ በሆነ ጊዜ ስገዱና ራሳችሁን አንሡ ፳፰
የሚያድናችሁ መጥቷልና ። ሮሜ ፰ ፡ ፳፩ - ፳፫ ።
ፊልጵ ፬ ፡ ፬ - ፭ ።

ምሳሌም መስሎ እንዲህ አላቸው ፤ በለስን ዕንጨ ፳፱
ቶችን ሁሉ ለምልመው በያችሁ ጊዜ መከር እንደ
ደረሰ ዕወቁ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፴፪ ።

እንዲሁ እናንተም ይህ እንደሆነ ካያችሁ የእግዚአ ፴
ብሔር መንግሥት እንደ ደረሰች ዕወቁ ።

ይህ ሁሉ እስኪደረግ ድረስ ይቺ ትውልድ እንደማ ፴፩
ታልፍ በእውነት እነግራችኋለሁ ።

ሰማይና ምድር ያልፋል ፥ ቃሌ ግን አያልፍም ። ኢሳ ፴፪
፶፩ ፡ ፮ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፲፯ ።

ክፍል ፻፯ ፡ ለክርስቲያን ተዘጋጅተው መኖር እንደሚገባቸው ።

ራሳችሁን መርምሩ በመብል በመጠጥ በመቀማጠል ፴፫
ይህን ዓለም በማሰብ ልባችሁን አታደንድኑ ። ሮሜ
፲፫ ፡ ፲፫ ። ፩ ጴጥ ፬ ፡ ፯ - ፰ ። ገላ ፭ ፡ ፳፩ ።

ያቺ ቀን በምድር በሚኖሩት ሁሉ ላይ እንደ ተዘረ ፴፬
ጋች ወጥመድ ሆና ድንገት ትደርስባችኋለች ።
፩ ተሰ ፭ ፡ ፳፩ ።

ከዚህ ከሚመጣው ሁሉ በጸሎታችሁ ማምለጥ ፴፭
ትችሉ ዘንድ በሰው ልጅ ፊትም ትቆሙ ዘንድ ሁል
ጊዜ ትጉ ። ኤር ፯ ፡ ፲፫ ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፯ ። ፪ ጴጥ
፫ ፡ ፲፩ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፳፰ ። ምዕ ፬ ፡ ፲፯ ።

ቀን በምኵራብ ያስተምር ነበር ሌሊት ግን ወጥቶ ፴፮
ወይራማ በሚባል ተራራ ያድር ነበር ። ዮሐ ፰ ፡ ፩ - ፪ ።

ሕዝቡም ሁሉ ቃሉን ሊሰሙ እሱ ወዳለበት ወደ ፴፯
ምኵራብ ማልደው ይሄዱ ነበር ። ሐጌ ፪ ፡ ፯ ።
ሚል ፫ ፡ ፩ ።

ምዕራፍ ፳ወ፪ ።

ክፍል ፪፻ወ፱፣ በእንተ ፋሲካ ።

፩ ወቀርበ በዓለ መጸለት ዘስሙ ፋሲካ ።

፪ ወየኀሥሡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት በዘይቀትልዎ
ወከኑ ይፈርህዎሙ ለሕዝብ ።

ክፍል ፪፻ወ፲፣ በእንተ ይሁዳ ።

፫ ወቦአ ሰይጣን ውስተ ልበ ይሁዳ አስቆሮታዊ ዘእም
ዐሠርቱ ወክልኤቱ ኍልቊ ።

፬ ወሖረ ወተናገሮሙ ለሊቃነ ካህናት ወለጸሐፍት
ዘከመ ያገብኦ ሎሙ ።

፭ ወተፈሥሑ ወተሰነዐዉ ምስሌሁ ወተናገርዎ የሀብዎ
ሠላሳ ብሩረ ወአስተኀለቀ ነገረ ።

፮ ወየኀሥሥ ሳሕተ ያግብኦ ሎሙ እንዘ አልቦ ሰብእ ።

ክፍል ፪፻፲ወ፩፣ በእንተ አስተዳልዎተ ፍሥሕ ።

፯ ወበጽሐት ዕለተ መጸለት አመ ይጠብሑ ፍሥሐ ።

፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለዮሐንስ
ሑሩ ወአስተዳልዉ ለነ ፍሥሐ ዘንበልዕ ።

፱ ወይቤልዎ በአይቴ ትፈቅድ ናስተዳሉ ለከ ፍሥሐ ።

፲ ወይቤሎሙ በዊአክሙ ሀገረ ትረክቡ ብእሴ ዘይፀ
ውር ጻሕበ ማይ ወትልውዎ ኪያሁ ኀበ ቦአ ቤተ ።

፲፩ ወበልዎ ለበዐለ ውእቱ ቤት ይቤለከ ሊቅ አይቴኑ
ቤት ኀበ እበልዕ ፍሥሐ ምስለ አርዳእየ ።

፲፪ ወውእቱ ያርእየክሙ ጽርሐ ዐቢየ ወንጹፈ ወሥር
ግወ ፣ ወበህየ አስተዳልዉ ለነ ።

፲፫ ወሖሩ ወረከቡ በከመ ይቤሎሙ ወአስተዳለዉ
ፍሥሐ ።

ክፍል ፪፻፲ወ፪፣ በእንተ ምሥጢረ ቍርባን ሐዲስ ።

፲፬ ወሶበ ኮነ ጊዜሁ ለድራር ረፈቀ እግዚእ ኢየሱስ
ወዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያቲሁ ምስሌሁ ።

፲፭ ወይቤሎሙ ፈቲወ ፈተውኩ ለዝንቱ ፋሲካ እብላዕ
ምስሌክሙ ዘእንበለ ይብጽሐኒ ሕማምየ ።

፲፮ እብለክሙ በሕቱ ከመ ኢይበልዕ እንከ እምኔሁ
እስከ ይትፌጸም በመንግሥተ እግዚአብሔር ።

፲፯ ወተመጠወ ጽዋዐ ወአእኰተ ወይቤሎሙ ንሥኡ
ዘንተ ወተካፈልዎ ኀቤክሙ ።

ምዕራፍ ፳፪፤

ክፍል ፪፻፱፣ ስለ ፋሲካ ።

ፋሲካ የሚባለው የቂጣ በዓል ቀርቦ ነበር ። ዘፀ ፩
፲፪፣ ፫-፳፰ ። ዘሌ ፳፫፣ ፭-፯ ። ማቴ ፳፮፣ ፩-፭ ።
የካህናት አለቆችና ጸፎችም ሊገድሉት ይሹ ነበር ፣ ፪
ግን ሕዝቡን ይፈሯቸው ነበር ። መዝ ፪፣ ፪ ። ዮሐ
፲፩፣ ፵፯ ። ግብ ሐዋ ፬፣ ፳፯ ።

ክፍል ፪፻፲፣ ስለ ይሁዳ ።

ቍጥሩ ከዐሥራ ሁለት ወገን በነበረው በአስቆሮቱ ፫
ይሁዳ ልብ ሰይጣን ገባ ። ማቴ ፳፮፣ ፲፬-፲፮ ። ማር
፲፬፣ ፲ ።
ሂዶም እንዲያስይዛቸው የካህናት አለቆችንና ጸፎ ፬
ችን ተነጋገራቸው ።
ደስ ብሏቸው ከሱ ጋር ተስማምተው ሠላሳ ብር ሊሰ ፭
ጡት ተነጋገሩትና ነገር ቈረጡ ። ዘካ ፲፩፣ ፲፪ ።
፩ ጢሞ ፮፣ ፲ ። ፩ ዮሐ ፫፣ ፲፯ ።
ሰው ሳይኖር ለነሱ አሳልፎ ሊሰጠው ምቹ ጊዜ ይሻ ፮
ነበር ።

ክፍል ፪፻፲፩፣ በጉን ስለ ማዘጋጀት ።

በጉን የሚያርዱበት የቂጣ በዓል ደረሰች ። ዘፀ ፲፪፣ ፯
፲፰-፳ ።
ጌታ ኢየሱስም ጴጥሮስንና ዮሐንስን ሂዱና የምን ፰
በላውን በጉን አዘጋጁልን አላቸው ።
በጉን ወዴት ልናዘጋጅልህ ትወዳለህ ? አሉት ። ፱
ወደ ሀገር በገባችሁ ጊዜ የውኃ ማድጋን የተሸከመ ፲
ሰው ታገኛላችሁና ወደሚገባበት ቤት ተከተሉት ።
የዚያን ቤት ጌታም መምህር ! ከደቀ መዛሙርቴ ጋር ፲፩
በጉን የምበላበት ቤት ወዴት ነው ? ብሎሃል በሉት ።
እሱም የተነጠፈ ያጌጠ ታላቅ ቤት ያሳያችኋል በዚያ ፲፪
አዘጋጁልን ። ማር ፲፬፣ ፲፭ ።
ሂደውም እንዳላቸው አገኙና በጉን አዘጋጁ ። ምዕ ፲፫
፲፱፣ ፴፪ ።

ክፍል ፪፻፲፪፣ ስለ ሐዲስ የቍርባን ምሥጢር ።

የራት ሰዓት በሆነ ጊዜም ጌታ ኢየሱስ ለራት ተቀ ፲፬
መጠ ፣ ዐሥራ ሁለቱም ሐዋርያት ከርሱ ጋር ተቀ
መጡ ።
እንዲህም አላቸው ፣ መከራው ሳይደርስብኝ ይህን ፲፭
ፋሲካ ከናንተ ጋር ልበላ ወደድኩ ።
ነገር ግን በእግዚአብሔር መንግሥት እስኪፈጸም ፲፮
ድረስ እንግዲህ ከእሱ እንዳልበላ እነግራችኋለሁ ።
ምዕ ፲፫፣ ፳፱ ።
ጽዋውን ተቀብሎ አመስግኖ ይህን እንኩ ሁላች ፲፯
ሁም ተካፈሉት አላቸው ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፳፪ ።

፲፰ እብለክሙ ኢይሰቲ እንከ እምዝንቱ ፍሬ ወይን
እስከ አመ እሰትዮ ሐዲሰ በመንግሥተ እግዚአ
ብሔር ።
፲፱ ወነሥአ ኅብስተ ወአእኰቶ ፈተተ ወወሀቦሙ ወይቤ
ሎሙ ዝንቱ ውእቱ ሥጋየ ዘይትወሀብ በእንቲአ
ክሙ ለቤዛ ብዙኃን ወከመዝ ግበሩ ተዝካርየ በእን
ቲአየ ።
፳ ወከማሁ ጽዋዐኒ እምድኅረ ተደሩ ይቤሎሙ ዝንቱ
ጽዋዕ ዘሐዲስ ሥርዓት ደምየ ውእቱ ዘይትከዐው
በእንቲአክሙ ወበእንተ ብዙኃን ።

ክፍል ፻፲ወ፫ ፡ በእንተ ትእምርት ዘያገብአ ።

፳፩ ወባሕቱ ናሁ እዴሁ ለዘያገብአኒ ምስሌየ ውስተ
ማእድ ።
፳፪ ወወልደ እጓለ እመሕያውሰ የሐውር በከመ ተሠርዐ
በእንቲአሁ ፡ ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለውእቱ ብእሲ ዘበ
ውስተ እዴሁ ይትሜጠውዎ ለወልደ እጓለ እመ
ሕያው ።
፳፫ ወተባሀሉ አርዳኢሁ በበይናቲሆሙ መኑ እንጋ
ውእቱ እምኔሆሙ ዘዘንተ ይገብር ።

ክፍል ፻፲ወ፬ ፡ በእንተ ትሕትና ።

፳፬ ወእምዝ ተዋክሐ በበይናቲሆሙ እንዘ ይብሉ መኑ
እንጋ የዐቢ እምኔሆሙ ።
፳፭ ወይቤሎሙ ነገሥቶሙ ለአሕዛብ ይኴንንዎሙ ወይ
ቀንይዎሙ ወለመኳንንቲሆሙ ረዳእያነ ይብልዎሙ ።

፳፮ ወለክሙሰ አኮ ከመዝ አላ ዘየዓቢ እምኔክሙ ይኩ
ንክሙ ከመ ዘይንእስ ወሊቅኒ ይኩን ከመ ላእክ ።

፳፯ መኑ ውእቱ ዘየዐቢ ዘይረፍቅኑ ወሚመ ዘይትለ
አክ ፡ አኮኑ ዘይረፍቅ ፡ ወአንሰ ናሁ ከመ ላእክ በማእ
ከሌክሙ ።

፳፰ ወአንትሙሰ ባሕቱ እለ በእንቲአየ ተዓገሥክሙ
ምስሌየ በሕማምየ ።
፳፱ አነኒ አስተዳሉ ለክሙ መንግሥተ በከመ ሊተ ወሀ
በኒ አቡየ ።
፴ ከመ ትብልዑ ወትስተዩ በማእድየ በመንግሥትየ
ወትነብሩ ዲበ መናብርት ወትኴንኑ ዐሠርተ ወክል
ኤተ ሕዝበ እስራኤል ።

፴፩ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለስምዖን ፡ ስምዖን ስምዖን
ናሁ ስኢለ ሰአለ ሰይጣን የሐንፅክሙ ወየኃንፍጽ
ክሙ ከመ ዐሰስ ።

የሉቃስ ወንጌል ፳፪ ።

በእግዚአብሔር መንግሥት አዲሱን እስክጠጣው ፲፰
ድረስ እንግዲህ ከዚህ የወይን ፍሬ አልጠጣም እላ
ችኋለሁ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፳፱ ።
ኅብስቱንም አንሥቶ አመስግኖ ቈርሶ ሰጣቸውና ፲፱
ስለ እናንተና ስለ ብዙዎች ቤዛ የሚሰጥ ሥጋዬ ይህ
ነው ፡ እኔ ስለ ሠራሁላችሁ መታሰቢያዬን እንዲህ
አድርጉ አላቸው ። ፩ ቆሮ ፲፩ ፡ ፳፫ ።
እንዲሁም ሥጋውን ከተቀበሉ በኋላ ፡ ሐዲስ ሥር ፳
ዓት የሚሆን ይህ ጽዋ ስለ እናንተ ነው አላቸው ። ዘፀ
፳፬ ፡ ፰ ። ዕብ ፲፪ ፡ ፳ - ፳፪ ።

ክፍል ፻፲፫ ፡ ስለሚያስይዘው የተሰጠ ምልክት ።

ነገር ግን የባላጋራዬ እጅ እነሆ በማእድ ላይ ነው ። ፳፩
መዝ ፵፩ ፡ ፲ ። ሚክ ፯ ፡ ፭ - ፯ ። ማር ፲፬ ፡ ፲፰ ።
የሰው ልጅስ ስለእርሱ እንደተጻፈ ይሞታል ፡ ነገር ፳፪
ግን የሰውን ልጅ በርሱ ለሚቀበሉበት ለዚያ ሰው
ወዮለት ! ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፩ - ፲፪ ። ዳን ፱ ፡ ፳፬ ። ግብ
ሐዋ ፪ ፡ ፳፫ ።
ደቀ መዛሙርቱም ከመካከላቸው ይህንን የሚያደ ፳፫
ርግ ማን እንደሆነ እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ ።
ማር፡ ፱ ፴፬ ። ሉቃ፡ ፱ ፵፮ ።

ክፍል ፻፲፬ ፡ ስለ ትሕትና ።

ከዚህ በኋላ ከነርሱ ማን ይበልጥ ማን ይበልጥ እያ ፳፬
ሉ እርስ በርሳቸው ተከራከሩ ። ምዕ፡ ፱ ፵፮ ።
እሱም እንዲህ አላቸው አሕዛብን ነገሥቶቻቸው ፳፭
ይገዟቸዋል እነሱም ገገርዎቻቸውን ረዳቶች ይሉአቸ
ዋል አላቸው ፡ ማቴ፡ ፳ ፳፭ - ፳፯ ። ማር፡ ፲ ፵፪ ።
ለእናንተ ግን እንዲህ አይደለም ፡ ከእናንተ ታላቁ ፳፮
እንደ ታናሽ አለቃውም እንደ አገልጋይ ይሁና
ችሁ እንጂ ። ፊል፡ ፪ ፫ ። ፩ ጴጥ፡ ፭ ፡ ፫ - ፯ ።
የሚበልጥ ማንኛው ነው? በማእድ ላይ የተቀመ ፳፯
ጠው ነው? ተቀምጦ የሚመገበው? ወይስ የሚላ
ከው? በማእድ የተቀመጠው አይደለምን? እነሆ
እኔም በመካከላችሁ እንደ አገልጋይ ነኝ ። ዮሐ፡
፲፫ ፬ - ፲፬ ።
እናንተስ መከራዬን ከእኔ ጋር ስለኔ የታገሣችሁ ፳፰
ናችሁ ። ምዕ፡ ፲፰ ፳፰ ። ዕብ፡ ፬ ፲፭ ።
እኔም አባቴ ለእኔ እንደሰጠኝ መንግሥትን አዘጋ ፳፱
ጅቼላችኋለሁ ። ያዕ፡ ፪ ፭ ። ራእ፡ ዮሐ፡ ፫ ፳፩ ።
በመንግሥቴ በማእዴ ትበሉ ትጠጡ ዘንድ በወን ፴
በር ተቀምጣችሁ በሀሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል
ትፈርዳላችሁ ። ፪ ሳሙ፡ ፱ ፱ ። ፪ ሳሙ፡ ፲፱ ፳፰ ።
ማቴ፡ ፲፱ ፳፰ ።
ጌታ ኢየሱስም ስምዖንን እንዲህ አለው ፤ ስምዖን ! ፴፩
ስምዖን ! ሰይጣን እንደ አጃ ሊጠረጥራችሁ ሊያጓል
ባችሁ አሁን ለመናን ለመነ አለው ። ማቴ፡ ፳፯
፴፩ - ፴፫ ። አሞ፡ ፱ ፱ ። ፩ ጴጥ፡ ፭ ፰ ።

፴፪ ወአንሰ ሰአልኩ በእንቲአክሙ ከመ ኢይድክም ሃይ
ማኖትክሙ ወአንተኒ ተመይጠከ ጸንዖሙ ለአኀዊከ ።

፴፫ ወይቤሎ እግዚኦ አንሰኬ ጥቡእ ለሐዊር ምስሌከ
ውስተ ኢየሩሳሌም እመኒ ለተሞቅሖ ወእሙኒ ለመ
ዊት ።
፴፬ ወይቤሎ እብለከ አ ጴጥሮስ ዮም ዘእንበለ ይንቁ
ዶርሆ ሥልሰ ትክሕደኒ ከመ ዘኢተአምረኒ ።
፴፭ ወይቤሎሙ አመ ፈነውኩክሙ ዘእንበለ ቍናማት
ወጽፍነት ወአሣእን ቦኑ ዘተፀነስክሙ ፣ ወይቤልዎ
አልቦ ።
፴፮ ወይቤሎሙ ይእዜሰኬ ዘቦ ቍናማት ይንሣእ ሎቱ ፣
ወከማሁ ዘሂ ጽፍነት ወዘሰ አልቦ መጥባሕት ይሢጥ
ልብሶ ወይሣየጥ ሎቱ መጥባሕተ ።
፴፯ እብለክሙ ከመ ይበጽሐኒ ዘጽሑፍ ወይትፌጸም
በላዕሌየ ዘይብል ምስለ ኃጥአን ተኈለቈ ወኵሉ
ዘበእንቲአየ ይትፌጸም ።

፴፰ ወይቤልዎ እግዚኦ ነዋ ሀለው ኀቤነ ክልኤቱ መጣ
ብሕ ዝየ ፣ ወይቤሎሙ የአክለክሙ እንከሰ ።

ክፍል ፻፲ወ፭ ፡ በእንተ ጸልዮቱ በደብረ ዘይት ።

፴፱ ወወፂአ ሖረ በከመ ያለምድ ይጸሊ ደብረ ዘይት ፣
ወተለውዎ አርዳኢሁ ።

፵ ወበጺሖ ህየ ይቤሎሙ ጸልዩ ከመ ኢትበኡ ውስተ
መንሱት ።
፵፩ ወተአተተ እምኔሆሙ መጠነ ሙጋረ እብን ፣ ወሰገደ
ወጸለየ ።
፵፪ እንዘ ይብል አባ ለእመ ትፈቅድ አግኅሥ ለዝንቱ
ጽዋዕ እምኔየ ፣ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአኮ
ፈቃደ ዚአየ ።
፵፫ ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር እምሰማይ ዘይ
ጼንዖ ።
፵፬ ወፈርሀ ወአውተረ ጸልዮ ወኮነ ሐፉ ከመ ነጸፍጸፈ
ደም ዘይወርድ ዲበ ምድር ።

፵፭ ወተንሢኦ እምኀበ ይጼሊ ሖረ ኀበ አርዳኢሁ ወረከ
በሙ እንዘ ይነውሙ እምኃዘን ።
፵፮ ወይቤሎሙ ምንትኑ ያነውመክሙ ተንሥኡ ወጸልዩ
ከመ ኢትበኡ ውስተ መንሱት ።

ክፍል ፻፲ወ፮ ፡ በእንተ ግብአቱ ውስተ እደ አይሁድ ።

፵፯ ወእንዘ ዘንተ ይብሎሙ በጽሐ ሕዝብ ወይሁዳ አሐዱ
እምዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ይመርሆሙ ወቀ
ርበ ኀቤሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወሰዓሞ ፣ ወዝ ውእቱ

ሃይማኖታችሁ እንዳይደክም እኔ ስለ እናንተ ጸለ ፴፪
ይኩ አንተም ተመልሰህ ወንድሞችህን አበረታታ
ቸው ። መዝ፡ ፶፩ ፲፫ ። ዮሐ፡ ፲፯ ፲፩ - ፲፭ ።
እሱም አቤቱ! እኔማ ለመታሠርም ቢሆን ለሞትም ፴፫
አብሬህ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ጨክኛለሁ አለው።

እርሱም ጴጥሮስ ሆይ! ልንገርህ ዛሬ ዶሮ ሳይጮኽ ፴፬
እንደማታውቀኝ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው ።
እንዲህም አላቸው ኰረጃ ከረጢት ጫማ ሳትይዙ ፴፭
በላክኋችሁ ጊዜ የተቸገራችሁበት አለን? አላቸውና
የለም አሉት ። ምዕ፡ ፱ ፫ ።
አሁን ግን ኰረጃ ያለው ኰረጃውን ለራሱ ይያዝ፡ ፴፮
ከረጢትም ያለው እንዲሁ ያድርግ፡ ሰይፍ የሌለውም
ልብሱን ሽጦ ሰይፍ ይግዛ ።
የተጻፈው ሁሉ በእኔ ላይ እንደሚደርስ ልንገራችሁ ፴፯
"ከኃጥአን ጋር ተቈጠረ" የሚለውም በእኔ ይፈጸ
ማል ። ስለ እኔ የተጻፈውም ሁሉ ይፈጸማል። ኢሳ፡
፶፫ ፲፪።
አቤቱ! እነሆ ከዚህ ከእኛ ዘንድ ሁለት ሾተሎች ፴፰
አሉን ፡ አሉትና እንግዲያስ ይበቃችኋል አላቸው ።
ማቴ፡ ፳፮ ፴፮ - ፵፮ ።

ክፍል ፻፲፭ ፡ በደብረ ዘይት ስለ መጸለዩ ።

ወጥቶም እንዳስለመደው ይጸልይ ዘንድ ወደ ደብረ ፴፱
ዘይት ሄደ ፡ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት ። ማር፡ ፲፬
፴፪ - ፵፪ ።
ከዚያም ደርሶ ወደ መከራ እንዳትገቡ ጸልዩ ፵
አላቸው ።
የድንጊያ ውርወራ ያህልም ከእነሱ ፈቀቅ ብሎ ፵፩
እየሰገደ ጸለየ ።
አባት ሆይ! ብትወድ ይህን ጽዋ ከእኔ አሳልፈው ፵፪
ነገር ግን የኔ ፈቃድ ያይደለ ያንተ ፈቃድ ይሁን ።

የሚያበረታታውም የእግዚአብሔር መልአክ ከሰ ፵፫
ማይ ወርዶ ታየው ። ፩ ነገ፡ ፲፱ ፭ ።
ፈራ መላልሶም ጸለየ ፡ ወዙም በምድር ላይ እንደ ፵፬
ሚወርድ እንደ ደም ነጠብጣብ ሆነ ። መዝ፡ ፲፰
፭ - ፮ ። ዮሐ፡ ፲፰ ፲፰ ። ዕብ፡ ፪ ፲፬-፲፭ ።
ከሚጸልይበትም ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ በሄደ ፵፭
ጊዜ ከኃዘን የተነሣ ተኝተው አገኛቸው ።
ምን ያስተኛችኋል ? ተነሡና ወደ ፈተና እንዳ ፵፮
ትገቡ ጸልዩ አላቸው ።

ክፍል ፻፲፮ ፡ በአይሁድ እጅ ስለ መግባቱ ።

ይህንንም ሲነግራቸው ሕዝቡ ደረሱ ከዐሥራ ፵፯
ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱም አንዱ ይሁዳ ይመራቸው
ነበር ወደ ጌታ ኢየሱስም ቀርቦ ሳመው ፡ የሰጣቸውም

ትእምርት ዘወሀበሙ ወይቤሎሙ ዘሰዓምክዎ ውእቱ
ኪያሁ አኀዙ አጽንዐክሙ ።

፵፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለይሁዳ በስዒምኑ ታገብእ
ለወልደ እጓለ እመሕያው አከኑ ከመ ታቅትሎ ።

፵፱ ወርእዮሙ እለ ምስሌሁ ዘከነ ይቤልዎ ለእግዚእ
ኢየሱስ እግዚኦ ትፈቅድኑ ንዝብጦሙ በመጥባሕት ።
፶ ወዘበጦ አሐዱ እምኔሆሙ ለገብረ ሊቀ ካህናት ወመ
ተሮ ዕዝኖ ዘየማን ።
፶፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኅድግ ዘንተሰ
ወገሠሦ ዕዝኖ ሰቤሃ ወአሕየዎ ።
፶፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእለ መጽኡ ኀቤሁ
የአኀዝዎ ሊቃነ ካህናት ወመገብተ ምኵራብ ወረ
በናት ከመ ሰራቂኑ ተአኀዙኒ መጻእክሙ ምስለ መጣ
ብሕ ወአብትር ።
፶፫ ወእንዘ ኵሎ አሚረ ሀለውኩ ምስሌክሙ በምኵ
ራብ እጼክሙ ጥቀ ኢሰፋሕክሙ ላዕሌየ ፡ ወባሕቱ
ዝንቱ ውእቱ ሰዓትክሙ ወሥልጣኑ ለመኰንነ ጽል
መት ።

ክፍል ፪፲ወ፯ ፡ በእንተ ክሕደተ ጴጥሮስ ።

፶፬ ወአኀዝዎ ወወሰድዎ ቤተ ሊቀ ካህናት ወተለዎ
ጴጥሮስ እምርኁቅ ።

፶፭ ወአንደዱ እሳተ ማእከለ ዐፀድ ወነበሩ ፡ ወጴጥሮስኒ
ነበረ ምስሌሆሙ ማእከሎሙ ።

፶፮ ወርእየቶ ወለት እንዘ ይነብር መንገለ በርሀ ወተጠ
የቀቶ ወትቤ ዝኒ ምስሌሁ ሀሎ ።

፶፯ ወክሕደ ወይቤላ ብእሲቶ ኢየአምሮ ለዘትብሊ ።
፶፰ ወእምድኅረ ህቅ ርእዮ ካልእ ወይቤሎ አንተኒ እም
ኔሆሙ አንተ ፡ ወይቤሎ ጴጥሮስ አንተ ብእሲ ኢክ
ንኩ ።
፶፱ ወኃሊፎ መጠነ አሐቲ ሰዓት አጥወቀ አሐዱ ካልእ
እንዘ ይብል አማን ዝንቱኒ ምስሌሁ ሀሎ ፡ ወገሊላዊ
ውእቱ ብእሲሁ ።
፷ ወይቤሎ ጴጥሮስ አንተ ብእሲ ኢየአምሮ ለዘትብል ፡
ወእንዘ ውእቱ ይትናገር ዘንተ ነቀወ ዶርሆ ሰቤሃ ።
፷፩ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ወነጸሮ ለጴጥሮስ ፡ ወተ
ዘከረ ጴጥሮስ ቃሎ ለእግዚእነ ዘይቤሎ ሥልሰ ትክ
ሕደኒ ዮም ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ።

፷፪ ወወፂአ አፍአ ጴጥሮስ በከየ ብከየ መሪረ ።

ምልክት ይህ ነበር ፡ የሳምኩት እርሱ ነውና እሱን
አጽንታችሁ ያዙ አላቸው ። ፪ ሳሙ፡ ፳ ፱። ማቴ፡
፳፮ ፵፯-፶፯ ።
ጌታ ኢየሱስም ይሁዳን የሰውን ልጅ በመሳም ፵፰
አሳልፈህ ትሰጠዋለህን ልታስገድለው አይደለምን?
ማር፡ ፲፬ ፵፫-፶ ። ዮሐ፡ ፲፰ ፫-፲፪ ።
አብረውት የነበሩትም የሆነውን ባዩ ጊዜ ጌታ ኢየሱ ፵፱
ስን በሰይፍ እንድንመታቸው ትፈቅዳለህን? አሉት።
ከእነሱም አንዱ የሊቀ ካህናቱን ባርያ መታው ቀኝ ፶
ጆሮውንም ቈረጠው ። ማቴ፡ ፳፮ ፶፩። ማር፡ ፲፬ ፵፯።
ጌታ ኢየሱስም ይህንስ ተው ብሎ ወድያውኑ ጆሮ ፶፩
ውን ዳሥሦ አዳነው ።
ጌታ ኢየሱስም ሊይዙት ወደ እሱ የመጡትን የካ ፶፪
ህናቱን አለቆች የምኵራብ ሹማምንትንና ሽማግሌ
ዎችን እንደ ሌባ በሾተል በጐመድ ልትይዙኝ መጣ
ችሁን? አላቸው ።
ዘወትርም ከእናንተ ጋር በምኵራብ ስኖር እጃችሁን ፶፫
እንኳን አልዘረጋችሁብኝም ፡ ነገር ግን ጊዜያችሁ
ይህ ነው የጨለማው አበጋዝም ሥልጣኑ ይህ ነው ።
ዮሐ፡ ፲፪ ፳፯ ።

ክፍል ፪፲፯ ፡ ስለ ጴጥሮስ ክሕደት ።

ይዘውም ወደ ሊቀ ካህናቱ አለቃ ቤት ወሰዱት ፡ ፶፬
ጴጥሮስም ከሩቅ ተከትሎት ነበር ። ማቴ፡ ፳፮ ፶፱-
፷፩ ። ግብረ ሐ፡ ፫ ፴፪ ።
በግቢውም ውስጥ እሳት አንድደው ተቀመጡ ፡ ጴጥ ፶፭
ሮስም አብሯቸው በመካከላቸው ተቀመጠ ።
ዮሐ፡ ፲፰ ፳፯ ።
በብርሃኑም በኩል ተቀምጦ ሳለ አንዲት ብላቴና ፶፮
አየችው እሱ መሆኑንም ለየችውና ይህም ከእሱ
ጋር ነበረ አለች ።
እሱም ከደ ሴትዮ ! የምትዪውን አላውቅም አላት ። ፶፯
ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሌላ ሰው አየውና አንተም ፶፰
ከእነሱ ጋር ነህ ? አለው ፤ ጴጥሮስም አንተ ሰው ! አይ
ደለሁም አለው ። ማቴ፡ ፳፮ ፸፩ ።
አንዲት ሰዓት ያህልም ቆይቶ አንድ ሌላ ሰው ይህም ፶፱
በእውነት ከእሱ ጋር ነበር ፡ ሰውየውም የገሊላ ነው
ብሎ አስጨነቀው ።
ጴጥሮስም አንተ ሰው የምትለውን አላውቀውም ፷
አለው ፡ እሱም ይህነን ሲናገር ያን ጊዜ ዶሮ ጮኸ ።
ጌታ ኢየሱስም ዞወር ብሎ ጴጥሮስን አየው ፡ ጴጥ ፷፩
ሮስም ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለውን
የጌታችንን ቃል አሰበ ። ቀኍ፡ ፴፬ ። ሕዝ፡ ፲፯ ፳፫ ።
ራእ፡ ዮሐ፡ ፪ ፭ ። ዮሐ፡ ፲፫ ፴፰ ።
ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ መራራ ልቅሶን አለ ፷፪
ቀሰ ። ኢሳ፡ ፳፯ ፪ ።

ክፍል ፻፲ወ፰ ፡ በእንተ ተሣልቆተ አይሁድ ላዕለ እግዚእ ኢየሱስ ።

፷፫ ወእደውኒ እለ ኣኀዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ከኑ ይሣ
ለቁ ላዕሌሁ ወይዘብጥዎ ።
፷፬ ወይገለብብዎ ወይጸፍዕዎ ገጾ ወይብልዎ ተነበይ ለነ
ወመኑ ውእቱ ዘጸፍዐከ ።
፷፭ ወባዕደኒ ብዙኀ ይቤልዎ እንዘ ይጸርፉ ላዕሌሁ ።

ክፍል ፻፲ወ፱ ፡ በእንተ ቀዊሞቱ ለእግዚእ ኢየሱስ ውስተ ዓውድ ።

፷፮ ወጸቢሖ ተጋብኡ ሊቃነ ክህናት ወጸሐፍት ወሊቃ
ናተ ሕዝብ ወወሰድዎ ውስተ ዓውዶሙ ።
፷፯ ወይቤልዎ እመ አንተሁ ክርስቶስ ንግረነ ገሀደ ፡
ወይቤሎሙ እመኒ አይዳዕኩክሙ ኢተአምኑኒ ።
፷፰ ወእመኒ ተስእልኩክሙ ኢትነግሩኒ ወኢ.ሂ ተኀ
ድጉኒ ።
፷፱ ወበሕቱ እምይእዜሰ ይነብር ወልደ እጓለ እመሕያው
በየማነ እግዚአብሔር ።
፸ ወይቤልዎ ኵሎሙ አንተኑ እንከ ውእቱ ወልደ
እግዚአብሔር ፡ ወይቤሎሙ አንትሙ ትብሉ ከመ
አነ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ።
፸፩ ወይቤሉ ምንተ እንከ ንፈቅድ ሰማዕተ በእንቲአሁ
ለሊነ ሰማዕነ እምአፉሁ ።

ምዕራፍ ፳ወ፫ ፡

ክፍል ፻ወ፳ ፡ በእንተ ቀዊሞቱ ቅድመ ጲላጦስ ወሄሮድስ

፩ ወተንሥኡ ኵሎሙ በምልኦሙ ወወሰድዎ ኀበ ጲላ
ጦስ ።
፪ ወአኀዙ ያስተዋድይዎ ወይቤልዎ ረከብናሁ ለዝንቱ
እንዘ ያዓልዎሙ ለሕዝብነ ወይከልአሙ ኢየሀቡ ጸበ
ሕተ ለቄሣር ወይሬሲ ርእሶ ክርስቶስሃ ንጉሠ እስራ
ኤል ።
፫ ወሐተቶ ጲላጦስ ወተስእሎ ወይቤሎ አንተኑ ንጉ
ሦሙ ለአይሁድ ፡ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይ
ቤሎ አንተ ትብል ከመ አነ ውእቱ ።
፬ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ለሊቃነ ክህናት ወለሕዝብ
አልበ ዘረከብኩ አበሳ ላዕለ ዝንቱ ብእሲ ።
፭ ወአውየዉ ወይቤሉ የሀውኮሙ ለሕዝብ ፡ ወይሜህር
በኵሉ ይሁዳ እኂዞ እምገሊላ እስከ ዝየ ።
፮ ወሰሚዖ ጲላጦስ ስመ ገሊላ ተስእለ ገሊላውያን
ለእመ ገሊላዊ ብእሲሁ ።

ክፍል ፻፲፰ ፡ አይሁድ በጌታ ኢየሱስ ላይ ስለ መዘባበታቸው ።

ጌታ ኢየሱስን ይዘዉት የነበሩ ሰዎችም ይዘባበቱበ ፷፫
ትና ያንገላቱት ነበር ። ማር ፲፬ ፡ ፷፭ ። ኢሳ ፶ ፡ ፮ ።
ፊቱን ሸፍነው በጥፊ ሲመቱት ራስህን በዘንግ የመ ፷፬
ታህ ማነው? ፊትህንስ በጥፊ የመታህ ማነው?
ይሉት ነበር ።
እሱን እየሰደቡ ሌላም ብዙ ቃል ይናገሩ ነበር ። ፷፭

ክፍል ፻፲፱ ፡ ጌታ ኢየሱስ በአደባባይ ስለ መቆሙ ።

በነጋም ጊዜ የካህናቱ አለቆች ጻፎችና የሕዝቡ ፷፮
ሽማግሌዎች ተሰብስበው ወደ አደባባያቸው ወሰ
ዱት ። ማቴ ፳፮ ፡ ፩ ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፳፮ ።
አንተ ክርስቶስ ከሆንክ ገልጠህ ንገረን አሉት ፡ እር ፷፯
ሱም እንዲህ አላቸው ፡ ብነግራችሁም አታምኑኝም።
ማቴ ፳፮ ፡ ፷፫ ።
ብጠይቃችሁም አትመልሱልኝም ፡ ወይም አትተ ፷፰
ዉኝም ።
ነገር ግን ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በእግዚአብ ፷፱
ሔር ቀኝ ይቀመጣል ። ማር ፲፬ ፡ ፷፪ ።
ሁሉም እንግዲያማ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ! ፸
አሉትና ፡ እኔ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆንኩ እና
ንተ ትላላችሁ አላቸው ።
እነርሱም እንግዲህ ስለ እርሱ ምን ምስክር ያሻናል? ፸፩
እኛ ራሳችን ከአፉ ሰምተናል አሉ ።

ምዕራፍ ፳፫ ፤

ክፍል ፻፳ ፡ በጲላጦስና በሄሮድስ ፊት ስለ መቆሙ ።

ሁሉም በሙሉ ተነሥተው ወደ ጲላጦስ ወሰዱት ። ፩
ማቴ ፳፯ ፪ ። ማር ፲፭ ፩ ። ዮሐ ፲፰ ፡ ፲፱ ።
ይህን ሰው ራሱን የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶስ ነኝ ፪
ብሎ ሕዝባችንን ሲያሳድም ለቄሣር ግብር እንዳይ
ሰጡ ሲከለክል አግኝተነዋል እያሉ ያሳጡት ጀመር።
ምዕ ፳ ፡ ፳፭ ። መዝ ፻፳፭ ፲፩ ፡ ኤር ፳ ፲ ፡ ዳን ፫ ፲፪ ።
ጲላጦስም የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው ፫
መረመረው ፡ ጌታ ኢየሱስም እኔ እንደሆንኩ አንተ
ትናገራለህ አለው ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፫ ።
ጲላጦስም ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ በዚህ ሰው ፬
ላይ ያገኘሁት በደል የለም አላቸው ። ፩ ቆሮ ፭ ፳፩ ፡
፩ ጴጥ ፪ ፳፪ ።
ሕዝቡን ያውካል ከገሊላ ጀምሮም እስከዚህ ድረስ ፭
በመላው ይሁዳ ያስተምራል እያሉ ተንጫጩ ።
ጲላጦስም ገሊላ ሲሉ ሰምቶ ሰውዬው ገሊላዊ እንደ ፮
ሆነ ብሎ ገሊላውያንን ጠየቀ ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፳፫ ።

፯ ወአእሚሮ ከመ እምነ፡ሩናነ ሄሮድስ ውእቱ ፈነዎ
ኀበ ሄሮድስ እስመ ሀሎ ውእቱ በኢየሩሳሌም በው
እቱ መዋዕል ።
፰ ወሶበ ርእዮ ሄሮድስ ለእግዚእ ኢየሱስ ተፈሥሐ
ፈድፋደ እስመ ይፈቅድ ይርአዮ እምኍንዱይ ዕለት
እስመ ይሰምዕ ነገሮ ወይሴፎ ይርአይ ተአምረ ዘይ
ገብር ።
፱ ወሐተቶ በብዙኅ ነገር ወአልቦ ዘተሰጥዎ ወኢ
አሐተ ቃለ ።
፲ ወይቀውሙ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወብዙኀ ያስ
ተዋድይዎ ።
፲፩ ወአስተአከዮ ሄሮድስ ወተሣለቀ ላዕሌሁ ወዓልያኒሁ
ወአልበስዎ ልብሰ ቀይሐ ወፈነዎ ኀበ ጲላጦስ ።

፲፪ ወይእተ አሚረ ተኳነኑ ሄሮድስ ወጲላጦስ እስመ
ጋእዝ በሙ እምቅድም ።
፲፫ ወጸውዖሙ ጲላጦስ ለሊቃነ ካህናት ወለመኳንንተ
ሕዝብ ።
፲፬ ወይቤሎሙ አምጻእክምዎ ኀቤየ ለዝንቱ ብእሲ
ከመ ዓላዌ ሕዝብ ወናሁ ሐተትክዎ በቅድሜክሙ
ወአልቦ ዘረከብኩ ሎቱ ጌጋየ ላዕለ ዝንቱ ብእሲ
እምዘ አንትሙ አስተዋደይክምዎ ።
፲፭ ወኀበ ሄሮድስኒ ፈነውክዎ ወውእቱኒ ፈነዎ ኀቤነ
ወናሁ አልቦ ዘገብረ በዘይመውት ።
፲፮ እቀሥፎ ወእኅድጎ ።

ክፍል ፻፳ወ፩ በእንተ ሕይወተ በርባን ወተኰንኖተ እግዚእ ።

፲፯ ወበ ልማድ በበዐል ያሕዩ ሎሙ አሐደ እምነ ሙቁ
ሓን ።
፲፰ ወአውየዉ ኵሎሙ ኅቡረ በምልአሙ ወይቤሉ
አእትቶ ወስቅሎ ለዝ ወአሕዩ ለነ በርባንሃ ።
፲፱ ወውእቱሰ በርባን ዘገብረ ሀከከ በውስተ ሀገር ወበ
ቀቲለ ነፍስ ተሞቅሐ ።
፳ ወካዕበ ይቤሎሙ ጲላጦስ ትፈቅዱኑ አሕይዎ
ለክሙ ለኢየሱስ ።
፳፩ ወአውየዉ ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ ።
፳፪ ወይቤሎሙ ጲላጦስ በሣልስ ምንተ እኩየ ገብረ
ናሁ አልቦ ዘረከብኩ በዘይመውት እቀሥፎ እን
ከሰ ወእሕይዎ ።
፳፫ ወአውየዉ በዓቢይ ቃል ወሰአሉ ወይቤሉ ይስቅ
ልዎ ፣ ወኀየለ ቃሎሙ ወቃለ ሊቃነ ካህናት ።
፳፬ ወኰነኖ ጲላጦስ ከመ ይኩን ፈቃዶሙ ።
፳፭ ወአሕየወ ሎሙ ዘሰአልዎ ዘበቀቲለ ነፍስ ወበገ
ቢረ ሁከት ተሞቅሐ ፣ ወኢየሱስሃ መጠዎሙ ለፈ
ቃዶሙ ።

የሉቃስ ወንጌል ፳፫ ።

ከሄሮድስ ግዛት ውስጥ መሆኑንም አውቆ ወደ ሄሮ ፯
ድስ ላከው ፣ ሄሮድስ በዚያ ወራት በኢየሩሳሌም
ነበርና ። ምዕ ፫ ፡ ፩ ።
ሄሮድስም ጌታ ኢየሱስን በየው ጊዜ እጅግ ደስ ፰
አለው ፡ ዜናውን ይሰማ የሚያደርገውንም ተአም
ራት ሊያይ ይመኝ ስለ ነበረ ከረጅም ቀን ጀምሮ
ሊያየው ይወድ ነበርና ። ምዕ ፱ ፡ ፱ ።
በብዙ ነገር መረመረው ፣ ግን አንዲት ቃል ስንኳን ፱
የመለሰለት ነገር የለም ።
የካህናት አለቆችና ጻፎችም ቆመው በብዙ ያሳጡት ፲
ነበር ።
ሄሮድስም አክፋፋው ጭፍሮቹም ቀይ ግምጃ አል ፲፩
ብሰው ተዘባበቱበት ወደ ጲላጦስም ሰደደው ። ኢሳ
፶፫ ፡ ፫ ።
በዚያ ወራት ሄሮድስና ጲላጦስ ተራረቁ ከጥንት ፲፪
ፀብ ነበራቸውና ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፳፯ ።
ጲላጦስም የካህናት አለቆችንና የሕዝቡን ሹማምንት ፲፫
ጠርቶ እንዲህ አላቸው ።
ሕዝብን ያሳድማል ብላችሁ ይህን ሰው ወደኔ አመ ፲፬
ጣችሁት ፡ እነሆም በፊታችሁ መረመርኩት ፡ ግን
እናንተ ካቀረባችሁበት ክስ በዚህ ሰው ላይ ያገኘ
ሁት በደል የለም ። ምዕ ፪ ፡ ፬ - ፭ ። ዳን ፯ ፡ ፬ ።
ወደ ሄሮድስም ላክሁት እርሱም ወደእኛ መልሶ ፲፭
ላከው እነሆም ለሞት የሚያበቃው የሠራው በደል
የለም ።
ልግረፈውና ልተወው ? አለ ። ፲፮

ክፍል ፻፳፩ ፣ በርባን ስለ መፈታቱና በጌታ ስለ መፈረዱ ።

በየበዓሉ ከእስረኞች አንዳንድ ሊፈታላቸው ልማድ ፲፯
ነበር ።
ሁሉም በሙሉ ይህን ሰቅለህ በርባንን ፍታልን ፲፰
ብለው ጮኹ ። ግብ ሐዋ ፫ ፣ ፲፬ ።
ያ በርባን ግን በሀገር ሁከት ያደረገና ነፍስን በመ ፲፱
ግደል የታሠረ ነበር ።
ጲላጦስም እንደገና ኢየሱስን ልፈታላችሁ ትወዳላ ፳
ችሁን ? አላቸው ።
ስቀለው ስቀለው ብለው ጮኹ ። ፳፩
ጲላጦስም ለሦስተኛ ጊዜ ምን ክፉ ነገር አደረገ ? ፳፪
እነሆ ለሞት የሚያበቃው አላገኘሁበትም ፣ እንኪያስ
ልግረፈውና ልፍታው አላቸው ።
እንዲሰቅሉትም በታላቅ ድምፅ እየጮኹ ለመኑት ፡ ፳፫
የካህናት አለቆችና የሕዝቡም ቃል በረታ ።
ጲላጦስም ፈቃዳቸውን ይፈጽም ዘንድ ፈረደበት ። ፳፬
የለመኑትን ነፍስ በመግደልና ሁከት በማድረግ የታ ፳፭
ሠረውን በርባንን ፈታላቸው ፣ ኢየሱስን ግን ለፈቃ
ዳቸው አሳልፎ ሰጣቸው ። ምሳ ፲፯ ፡ ፲፭ ።

፳፮ ወሶበ ወሰድዎ አኀዝዎ ለስምዖን ቀሬናዊ እትወቶ እምሐቅል ወአፆርዎ መስቀሎ ይትልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

ክፍል ፻፷ወ፪ በእንተ እለ ይበክያ አንስት ።

፳፯ ወተለውዎ ብዙኃን ሕዝብ ወአንስትኒ ይበክያሁ ወያስቆቅዋሁ ።

፳፰ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎን አዋልደ ኢየሩሳሌም ኢትብክያኒ ኪያየሰ አላ ብክያ ላዕለ ርእስክን ወላዕለ ውሉድክን ።

፳፱ እስመ ይመጽእ መዋዕል አመ ይብሉ ብፁዓት መካናት ወከርሥኒ እንተ ኢወለደት ወአጥባትኒ እለ ኢሐፀና ።

፴ ወይእተ አሚረ ይብልዎሙ ለአድባር ደቁ ላዕሌነ ወለአውግርኒ ድፍኑነ ።

፴፩ በዝ ዕፅ ርጡብ ከመዝ ዘገብሩ እፎኑመ ይከውን በይቡስ ።

፴፪ ወወሰዱ ካልአነ ክልኤተ ፈያተ ይስቅሉ ምስሌሁ ።

ክፍል ፻፷ወ፫ ፡ በእንተ ተሰቅሎቱ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፴፫ ወበጺሖሙ ብሔረ ዘስሙ ቀራንዮ በህየ ሰቀልዎ ወእልክተኒ ክልኤተ ፈያተ አሐደ በየማኑ ወአሐደ በጸጋሙ ሰቀሉ ።

፴፬ ወይቤ እግዚእ ኢየሱስ አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢየአምሩ ይገብሩ ፡ ወተዐፀዉ ዲበ አልባሲሁ ወተከፈሉ ።

፴፭ ወይቀውሙ ሕዝብ ወይሬእዩ ወመላእክትኒ ይዘነጕጕዎ ወይብልዎ ዘባዕደ ያድኀን ርእሶ ለያድኅን እመሰ ክርስቶስ ውእቱ ወኅሩዩ ለእግዚአብሔር ።

፴፮ ወይሣለቁ ላዕሌሁ ሐራ ወይቀርቡ ወአምጽኡ ሎቱ ብኂአ ይስተይ ።

፴፯ ወይቤልዎ እመሰ ንጉሦሙ አንተ ለአይሁድ አድኅን ርእሰከ ።

፴፰ ወጸሐፉ መጽሐፈ ላዕሌሁ ወጽሕፈቱ በሮማይስጥ ፡ ወበጽርእ ፡ ወበዕብራይስጥ ፡ ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ንጉሦሙ ለአይሁድ ።

ክፍል ፻፷ወ፬ ፡ በእንተ ዘነስሐ ፈያታዊ ።

፴፱ ወአሐዱ ፈያቃዊ እምእለ ተሰቅሉ ምስሌሁ ጸረፈ ወይቤሎ እመሰ አንተ ክርስቶስ አድኅን ርእሰከ ወኪያነኒ ።

፵ ወአውሥአ ካልኡ ወገሠፆ ወይቤሎ ኢትፈርሆኑ ለእግዚአብሔር እምላከከ አንተ ወአነ እንዘ ውስተ ዝንቱ ኵነኔ ሀለውነ ።

በወሰዱትም ጊዜ የቀሬንዮውን ስምዖንን ከበረኻ ፳፮
ሲመለስ ይዘው ጌታ ኢየሱስን ይከተለው ዘንድ
መስቀሉን አሸከሙት ። ማቴ ፳፯ ፡ ፴፪ ። ማር ፲፭ ፡ ፳፩ ።

ክፍል ፻፷፪ ፡ ስለሚያለቅሱ ሴቶች ።

ብዙ ሰዎችም ተከተሉት ሴቶችም ያዝኑለት ያለቅ ፳፯
ሱለት ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም መለስ ብሎ እንዲህ አላቸው ፡ የኢየ ፳፰
ሩሳሌም ልጆች ! ለራሳችሁ ለልጆቻችሁ አልቅሱ
እንጂ ለእኔ አታልቅሱልኝ ።
መካኖች ያልወለደች ማኅፀንና ያላሳደጉ ጡቶች የተ ፳፱
መሰገኑ ናቸው የሚሉበት ወራት ይመጣልና ። ማቴ
፳፬ ፡ ፲፱ ።
ያን ጊዜ ተራሮችን በላያችን ውደቁ ኮረብቶችም ፴
ተጫኑን ይሏቸዋል ። ኢሳ ፪ ፡ ፲፱ ። ሆሴ ፲ ፡ ፱ ።
ራእ ዮሐ ፮ ፡ ፲፮ ። ፱ ፡ ፮ ።
በዚህ ርጥብ ዕንጨት እንዲህ ያደረጉ በደረቁማ ፴፩
እንዴት ይሆን ! ። ምሳ ፲፩ ፡ ፴፩ ። ኤር ፳፭ ፡ ፳፱ ።
ሕዝ ፳ ፡ ፵፯ ። ፩ ጴጥ ፬ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
ከሱም ጋር ሊሰቀሉ ሌሎች ሁለት ወንበዴዎችን ፴፪
ወሰዱ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፲፪ ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፰ ።

ክፍል ፻፷፫ ፡ ስለ ጌታ ኢየሱስ ስቅለት ።

ቀራንዮ ወደሚባለው ቦታ በደረሱ ጊዜ በዚያ ሰቀ ፴፫
ሉት ፡ እነዚያንም ሁለት ወንበዴዎች አንዱን በቀኙ
አንዱን በግራው ሰቀሉ ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም አባት ሆይ ! የማያውቁትን ይሠራ ፴፬
ሉና ይቅር በላቸው አለ ፡ በልብሱም ላይ ዕፃ ተጣ
ጣሉና ተካፈሉ ። መዝ ፳፪ ፡ ፲፱ ። ኢሳ ፶፫ ፲፪ ።
ሕዝቡም ቆመው ይመለከቱ ነበር ፡ አለቆችም ክርስ ፴፭
ቶስ ከሆነና የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነ ፡ ሌሎችን
የሚያድን ራሱን ያድን እያሉ ያፌዙበት ነበር ።
ጭፍሮችም እየመጡ ይዘብቱበት ነበር ሊጠጣም ፴፮
መፃፃ አመጡለት ።
የአይሁድ ንጉሣቸው አንተ ከሆንክስ ራስህን አድን ፴፯
ይሉት ነበር ።
በላዩም ላይ ደብዳቤ ጻፉ ፡ አጻጻፉም በሮማይስጥ ፡ ፴፰
በጽርእና በዕብራይስጥ ሆኖ የአይሁድ ንጉሣቸው
ይህ ነው የሚል ነበር ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፱ ።

ክፍል ፻፷፬ ፡ ስለ ተፀፀተው ወንበዴ ።

አብረዉት ተሰቅለው ከነበሩት አንዱ ወንበዴ ፴፱
አንተ ክርስቶስ ከሆንክ ራስህን አድን ፡ እኛንም አድ
ነን ብሎ ተሳደበ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፵፬ ።
ሁለተኛውም መለሰና አንተና እኔ በዚህ ፍርድ ፵
ውስጥ ሳለን ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አትፈራው
ምን ? ብሎ ገሠፀው ።

፵፩ ወለነሰ ዘበ ርቱዕ ረከበነ ዘይደልወነ ወበከመ ምግ
ባሪነ ተፈደይነ፣ ወዝንቱሰ አልቦ እኩይ ዘገብረ ወኢ
ምንተኒ ።
፵፪ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየሱስ ተዘከረኒ እግዚኦ አመ
ትመጽእ በመንግሥትከ ።
፵፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አማን እብ
ለከ እመን ፊድፋደ ከመ ዮም ትሄሉ ምስሌየ ውስተ
ገነት ።

ክፍል ፻፳ወ፭፣ በእንተ ሞቱ ለእግዚእ ።

፵፬ ወቀቲሮ ጊዜ ስሱ ሰዓት ሞተ ፀሐይ ፤ ወጸልመ
ኵሉ ዓለም እስከ ጊዜ ተሱዓት ሰዓት ።
፵፭ ወጸልመ ፀሐይ ወተሰጠ መንጦላዕተ ምኵራብ እም
ላዕሉ እስከ ታሕቱ ።
፵፮ ወሰቤሃ ጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ በዐቢይ ቃል ወይቤ
አብ ውስተ እዴከ አመኃፅን ነፍስየ፣ ወዘንተ ብሂሎ
መጠወ ነፍሶ ።
፵፯ ወርእዮ መስፍነ ምእት ዘከነ እእኰቶ ለእግዚአብ
ሔር ወይቤ አማን ጻድቅ ውእቱ ዝ ብእሲ ።
፵፰ ወኵሎሙ ሕዝብ ሰበ ርእዩ ዘከነ ጐድኡ እንግድዓ
ቲሆሙ ወተሠውጡ ወአተዉ አብያቲሆሙ ።
፵፱ ወይቀውሙ ኵሎሙ እለ የአምርዎ እምርኁቅ ወአ
ንስትኒ እለ ተለዋሁ እምገሊላ ርእያ ዘንተ ።

ክፍል ፻፳ወ፮ ፡ በእንተ ተቀብሮቱ ለእግዚእ ።

፶ ወመጽአ ብእሲ ዘስሙ ዮሴፍ ብእሲ ባዕል ዘበቱ
ምክር ሠናይ ኄር ወጻድቅ ወጠቢብ ።
፶፩ ወውእቱሰ ኢሀሎ ውስተ ምክሮሙ ወምግባሮሙ
ለአይሁድ ወሀገሩ አርማትያስ ዘእምሀገረ ይሁዳ
ወከነ ይሴፈዋ ውእቱኒ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ።
፶፪ ወሖረ ኀበ ጲላጦስ ወሰአለ ሥጋሁ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።
፶፫ ወአውረደ ሥጋሁ ወገነዞ በሰንዱናት ወቀበሮ ውስተ
መቃብር ዘአውቀረ ዘአልቦ ዘተቀብረ ውስቴቱ ወአ
ንከሮርኰረ እብነ ዐቢየ ወአንበረ ውስተ አፈ መቃ
ብር ወኃለፈ ።
፶፬ ወዐርብ ውእቱ ዕለት አሚሁ ለጸቢሐ ሰንበት ።
፶፭ ወተለዋሁ ክልኤቲ አንስት እለ መጽአ እምገሊላ
ወርእየ መቃብሮ ወዘከመ ተወድየ ሥጋሁ ።
፶፮ ወተመይጠን አስተዳለዋ አፈዋተ ወኃደጋ በሰንበት
ሐዊረ እስመ ከማሁ ሕጎሙ ።

ለእኛስ በእውነት ያገኘን በሚገባን ነው እንደ ሥራ ፵፩
ችንም ፍዳችንን ተቀበልን፣ እሱ ግን ምንም ምን
የሠራው ሥራ የለም ።
ጌታ ኢየሱስንም “አቤቱ ! በመንግሥትህ በመጣህ ፵፪
ጊዜ አስበኝ„ አለው ። ነህም ፲፫ ፡ ፴፩ ። ዕብ ፩ ፡ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እውነት እልሃለሁ፣ ዛሬ በገ ፵፫
ነት አብረኸኝ እንደምትሆን ፈጽምህ እመን አለው ።
ራእ ዮሐ ፪ ፡ ፯ ።

ክፍል ፻፳፭፣ ጌታ ስለ መሞቱ ።

ቀትር በሆነ ጊዜም በስድስት ሰዓት ፀሐይ ጠፋ፣ እስከ ፵፬
ዘጠኝ ሰዓት ድረስም ዓለም ሁሉ ጨለማ ሆነ። ማቴ
፳፯ ፡ ፵፭ ።
ፀሐይ ጨለመ የምኩራቡ መጋረጃም ከላይ እስከ ፵፭
ታች ተቀደደ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፶፩ ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፲፬ ።
ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ ድምፁን ከፍ አድርጎ ፵፮
አባት ሆይ ! ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ ብሎ
ጮኸ፣ ይኸንንም ብሎ ነፍሱን ሰጠ፡ (ከሥጋው ለየ)።
መዝ ፴፩ ፡ ፮። ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፶፱ ።
የመቶ አለቃውም የሆነውን አይቶ በውነት ይህ ፵፯
ሰው ጻድቅ ነው ብሎ እግዚአብሔርን አመሰገነ ።
ሕዝቡም ሁሉ የሆነውን ባዩ ጊዜ ደረታቸውን እየ ፵፰
መቱ ወደ ቤታቸው ተመለሱ ።
የሚያውቁት ሁሉ ከሩቅ ቆመው ነበር ከገሊላ ፵፱
ጀምሮ የተከተሉት ሴቶችም ይህን ያዩ ነበር ። ምዕ
፰ ፡ ፪ ።

ክፍል ፻፳፮፣ ጌታ ስለ መቀበሩ ።

ዮሴፍ የሚባል ሰውም መጣ ሰውዬው ባለጸጋ ፶
ምክር ዓዋቂ ቸር እውነተኛ ብልህ ሰው ነበር ።
እርሱ በአይሁድ በምክራቸው በሥራቸው አልገ ፶፩
ባም ፣ ሀገሩም የይሁዳ ከተማ ከሚሆን አርማትያስ
ነበር እሱም የእግዚአብሔርን መንግሥት ተስፋ ያደ
ርግ ነበር ። ምዕ ፪ ፡ ፳፭ - ፴፰ ።
ወደ ጲላጦስም ሄዶ የጌታ ኢየሱስን ሥጋ ለመነ ። ፶፪
ሥጋውንም አውርዶ በበፍታ ገንዞ ማንም የተቀበረ ፶፫
በት በሌለ ባስፈለፈለው መቃብር ቀበረው ፣ ታላቅ
ደንጊያም አንከባሎ መቃብሩን ገጥሞ ሄደ ።
ያን ጊዜም ቀኑ ዐርብ ማታ ለቅዳሜ አጥቢያ ነበር ። ፶፬
ዮሐ ፲፱ ፡ ፴፩ - ፵፪ ።
ከገሊላ የመጡ ሁለት ሴቶችም ተከተሉትና ሥጋው ፶፭
የተቀበረበትን መቃብሩን አዩ ። ቍ ፵፱ ።
ተመልሰውም ሽቱ አዘጋጁ ፣ ግን በሰንበት አልሄ ፶፮
ዱም ፣ ሕጋቸው እንዲህ ነበርና ። ዘፀ ፳ ፡ ፲ ።

ምዕራፍ ፳ወ፬ ።

ክፍል ፻፹ወ፯ በእንተ ተንሥአቱ ለእግዚእን ።

፩ ወበእሑድ ሰንበት በጽባሕ አሌለያ ገይሡ ወሖራ ኀበ መቃብር ወወሰዳ ውእተ አፈዋተ ዘአስተዳለዋ ወካልአትኒ አንስት ምስሌሆን ።

፪ ወረከባሃ ለይእቲ እብን ኀበ እንኩርኩረት እምኅ መቃብር ።

፫ ወቦአ ወኢረከባ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፬ ወእንዘ ያነክራ ወየኃጥአ ዘይብል በእንተ ዝንቱ አስ ተርአይዎን ክልኤቱ እደው ወቆሙ ኀቤሆን ወይበ ርቅ አልባሲሆሙ ።

፭ ወፈርሃ ወአትሐታ ገጾን ውስተ ምድር ።

፮ ወይቤልዎን ምንተ ተኃሥሣሁ ለሕያው ምስለ ምው ታን ተንሥአ ኢሀሎ ዝየሰ ።

፯ ወተዘከራ ቃሎ ዘይቤለክን በገሊላ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይግባእ ውስተ እደ ሰብእ ኃጥአን ወይሰቅልዎ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ።

፰ ወተዘከራ ቃሎ ።

፱ ወአቲዎን እምኀበ መቃብር ነገራሆሙ ዘንተ ለዐሠ ርቱ ወአሐዱ ወለቢጾሙኒ ኵሎሙ ።

፲ ወእማንቱሰ ማርያም መግደላዊት ወዮሐና ወማር ያም እንተ ያዕቆብ ወቢጾንሂ እለ ምስሌሆን ነገራ ሆሙ ዘንተ ለሐዋርያት ።

፲፩ ወኮነ ዝንቱ ነገር በቅድሜሆሙ ከመ ዝንጋዔ ወኢ አምንዎን ወአክሐድዎን ።

፲፪ ወተንሥአ ጴጥሮስ ወሮፀ ኀበ መቃብር ወሐወጸ ወርእየ መዋጥሐ ባሕቲቶ ንቡረ ወአተወ እንዘ ያነ ክር ዘኮነ ።

ክፍል ፻፹ወ፰ ፡ በእንተ እለ ረከብዎ በፍኖተ ኤማኁስ ።

፲፫ ወይእተ ዕለተ እንዘ የሐውሩ ክልኤቱ እምውስቴ ቶሙ ሀገረ እንተ ርኅቅት እምኢየሩሳሌም መጠነ ስሳ ምዕራፍ እንተ ስማ ኤማኁስ ።

፲፬ ወይትናገሩ በበይናቲሆሙ በእንተ ኵሉ ዘኮነ ።

፲፭ ወእንዘ ይትናገሩ ወይትኀሠሥዎ ለዝንቱ ቀርበሙ እግዚእ ኢየሱስ ወሖረ ምስሌሆሙ ።

፲፮ ወተእኅዘ አዕይንቲሆሙ ከመ ኢያእምርዎ ።

፲፯ ወይቤሎሙ እግዚእን ምንትኑ ዝንቱ ነገር ዘትትና ገሩ በበይናቲክሙ እንዘ ተሐውሩ ትኩዛኒክሙ ።

፲፰ ወአውሥአ አሐዱ እምኔሆሙ ዘስሙ ቀለዮጳ ወይ ቤሎ አንተኑ ባሕቲትከ ነግድ ለኢየሩሳሌም ወኢያ እመርከኑ ዘኮነ በውስቴታ በዝንቱ መዋዕል ፡ ወይ ቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ምንትኑ ውእቱ ።

ምዕራፍ ፳፬ ፡

ክፍል ፻፹፯ ፡ ጌታችን ስለ መነሣቱ ።

እሑድ በተባለ ሰንበትም በጧት ማልደው ገሥግ ፩
ሠው ወደ መቃብር ሄዱ ፡ ያንን ያዘጋጁትን ሽቱ
ወሰዱ ፡ ሌሎች ሴቶችም አብረዋቸው ነበሩ ። ማቴ
፳፰ ፡ ፩ - ፰ ።

ያቺን ድንጊያ ከመቃብሩ ላይ ተንከባልላ አገኘዋት ። ፪
ማር ፲፮ ፡ ፩ - ፰ ። ዮሐ ፳ ፡ ፩ - ፲ ።

ወደ መቃብሩም ገቡና የጌታ ኢየሱስን ሥጋ አላ ፫
ገኙም ።

ስለዚህም ነገር የሚሉትን አጥተው ሲያደንቁ ሁለት ፬
ሰዎች ከፊታቸው ቆመው ታዩአቸው ፡ ልብሳቸውም
ያንጸባርቅ ነበር ።

ፈርተውም ፊታቸውን ወደ ምድር ደፉ ። ፭

ሕያዉን ከሙታን ጋር ለምን ትሹታላችሁ ? ተነሥ ፮
ቷል ፡ ከዚህስ የለም አሉዋቸው ።

በገሊላ የሰው ልጅ በኃጢአተኞች ሰዎች እጅ ተላ ፯
ልፎ ይሰጥ ዘንድ አለው ፡ ይሰቅሉታል ፡ ይገድሉ
ታል ፡ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል ያላችሁ ቃሉን
አስቡ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፳፪ ።

ቃሉንም አሰቡ ። ፰

ከመቃብርም ተመልሰው ለዐሥራ አንዱና ለባልን ፱
ጀሮቻቸውም ሁሉ ይህን ነገሯቸው ።

እነዚያም ማርያም መግደላዊት ዮሐና የያዕቆብ እና ፲
ትና ማርያም ናቸው ፡ አብረዋቸው የነበሩት ባልንጀ
ሮቻቸውም ለሐዋርያት ይህን ነገሯቸው ። ምዕ ፰፡፪-፫።

ይህም ነገር በእነሱ ዘንድ እንደ ስንፍና ሆኖ አስተ ፲፩
ባበሏቸው እንጂ አላመኗቸውም ።

ጴጥሮስም ተነሥቶ ወደ መቃብር ገሠገሠና ዘልቆ ፲፪
ተመለከተ በፍታውንም ለብቻው ተቀምጦ አየና
የሆነውን እያደነቀ ተመለሰ ።

ክፍል ፻፹፰ ፡ በኤማኁስ መንገድ ስላገኙት ሰዎች ።

በዚህም ቀን ከመካከላቸው ሁለት ሰዎች ከኢየሩሳ ፲፫
ሌም ስሳ ምዕራፍ ወደምትርቀው ኤማኁስ ወደምት
ባለው ሀገር ሲሄዱ ።

እርስ በርሳቸውም ስለ ተደረገው ነገር ሁሉ ሲነጋገሩ። ፲፬

ይህንም እየተመራመሩ ሲጫዋወቱ ጌታ ኢየሱስ ፲፭
ቀርቦ አብሯቸው ሄደ ።

እንዳያውቁትም ዓይናቸው ተጨፈነ ። ፲፮

ጌታችንም እየተከዛችሁ ስትሄዱ ይህ እርስ በርሳ ፲፯
ችሁ የምትነጋገሩት ምንድነው ? አላቸው ።

ከእሱም ቀለዮጳ የሚባለው አንዱ መልሶ ለኢየሩ ፲፰
ሳሌም እንግዳ አንተ ብቻ ነህ? በዚህስ ወራት በርሱ
የሆነውን አላወቅህምን ? አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም
ምንድነው ? አለው ።

፲፱ ወይቤልዎ በእንተ ኢየሱስ ናዝራዊ ብእሲ ጻድቅ
ወነቢይ ዘከነ ክሃሌ በቃሉ ወበምግባሩ በቅድመ እግ
ዚአብሔር ወበቅድመ ሰብእ ።

፳ ወዘከመ አግብእዎ ሊቃነ ካህናት ለመኳንንት ወኰነ
ንዎ ለሞት፡ወሰቀልዎ ።
፳፩ ወንሕነሰ ነአምን በቱ ከመ ውእቱ ሀለዎ ያድኅኖሙ
ለእስራኤል ወምስለ ዝንቱ ኵሉ ሠሉስ ዮም እምዘ
ከነ ዝንቱ ።
፳፪ ወበ አንስትኒ እለ እንከራ ወነገራነ ለነ እለ ጌሣ ኀበ
መቃብር ።
፳፫ ወኢረከባ ሥጋሁ ወተሰውጣ ወነገራነ ከመ ርእያ
ርእየተ መላእክት እለ ይቤልዎን ከመ ሐይወ ።
፳፬ ወበ እለ ሖሩ እምኔነሂ ኀበ መቃብር ወረከቡ ከማሁ
በከመ ይቤላ አንስት ወሎቱሰ ኢረከብዎ ።
፳፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አ አብዳን ወጕንዱያነ
ልብ ለኢአሚን በኵሉ ዘይቤሉ ነቢያት ።

፳፮ አኮኑ ከመዝ ሀለዎ ለክርስቶስ ይትቀተል ወይባእ
ውስተ ስብሐቲሁ ።
፳፯ ወአኀዘ ይፈክር ሎሙ እምዘ ሙሴ ወዘነቢያት
ወእምኵሉ መጻሕፍት ዘበእንቲአሁ ።

፳፰ ወቀርቡ ሀገረ ኀበ የሐውሩ ባቲ ወአኀዘ ይትረኃ
ቆሙ ።
፳፱ ወአገበርዎ ወይቤልዎ ንበር ምስሌነ እስመ መስየ
ወተቈልቈለ ፀሐይ ፡ ወበአ ከመ ይኅድር ምስሌሆሙ ።
፴ ወእምዝ እንዘ ይረፍቅ ምስሌሆሙ ነሥአ ኅብስተ
ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ።

፴፩ ወተከሥታ አዕይንቲሆሙ ወአእመርዎ ወጠፍአ
እምኔሆሙ ሰቤሃ ወኀጥእዎ ።
፴፪ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ አኮኑ ይነድደነ ልብነ ወይር
ኅቀነ እንዘ ይነግረነ በፍኖት ወይፌክር ለነ መጻ
ሕፍተ ።
፴፫ ወተንሥኡ ሰቤሃ ይእተ ሰዓተ ወተሰውጡ ኢየሩሳ
ሌም ወረከብዎሙ ለዐሥርቱ ወአሐዱ አርዳኢሁ
ጉቡአኒሆሙ ወእለሂ ምስሌሆሙ ።
፴፬ ወይቤልዎሙ አማን ተንሥአ እግዚእነ ወአስተርአዮ
ለስምዖን ።
፴፭ ወነገርዎሙ እሙንቱሂ ዘበፍኖት ወዘከመሂ አእመ
ርዎ ለእግዚእነ እንዘ ይፌትት ኅብስተ ።
፴፮ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ ቆመ ማእከሎሙ እግዚእ
ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሰላም ለክሙ ኢትፍርሁ አነ
ውእቱ ።
፴፯ ወደንገፁ ወፈርሁ ወመሰሎሙ ከመ ዘመንፈሰ ይሬ
እዩ ።

እንዲህ አሉት ፡ በእግዚአብሔርም ዘንድ በሰውም ፲፱
ዘንድ በሚናገረው በሚሠራው ሁሉን ቻይ የሆነ
ውን የነቢዩን የጻድቁን ሰው የናዝሬት ኢየሱስን
ነገር ነው ። ማቴ ፳፩ ፡ ፲፩ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፳፪ ።
ሊቃነ ካህናትም ለገዥዎች አሳልፈው እንደሰጡት ፳
ይሙት በቃ እንደ ፈረዱበትና እንደ ሰቀሉት ።
እኛ ግን እስራኤልን፡ያድናቸው፡ዘንድ፡አለው ብለን፡ ፳፩
እናምንበት ነበር ፡ ከዚህም ሁሉ ጋር ይህ ነገር ከሆነ
ዛሬ ሦስተኛ ቀን ነው ።
ወደ መቃብርም ማልደው የሄዱ አዳንቀው ያወሩ ፳፪
ልን ሴቶች አሉ ። ቍ ፱ ።
ሥጋውን አላገኙም ፡ ግን፡ ተመልሰው ተነሥቷል ፳፫
ያሏቸውን የመላእክትን መልክ እንደ አዩ ነገሩን ።
ከኛም ዘንድ ወደ መቃብር ሄደው ሴቶች እንዳሏ ፳፬
ቸው ሆኖ ያገኙት አሉ ፡ እርሱን ግን አላገኙትም ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ ነቢያት በተናገ ፳፭
ሩት ነገር ሁሉ ልባችሁ ከማመን የዘገየ እናንት ሰነ
ፎች ! ። ቍ ፵፩ ።
ክርስቶስ ሞቶ ወደ ክብሩ ይመለስ ዘንድ የለውምን? ፳፮
፩ ጴጥ ፩ ፡ ፲፩ ። ዕብ ፪ ፡ ፱ ።
ሙሴ ከጻፈውና ነቢያትም ሁሉ ከጻፉአቸው ከመ ፳፯
ጻሕፍት ሁሉ ስለ እሱ የተነገረውን ይተረጕምላቸው
ጀመር ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፭ ። መዝ ፳፪ ። ኢሳ ፶፫ ።
ሊሄዱበት ወደ ነበረችው ሀገር ተቃረቡ ፡ እሱ ግን ፳፰
ራቅ ራቅ ይላቸው ጀመር ።
ጊዜው መሽቷል ፀሐይም አቈልቍሏልና ከእኛ ጋር ፳፱
እደር ብለው ለመኑት ፡ አብሯቸውም ሊያድር ገባ ።
ከዚህም በኋላ አብሯቸው በማእድ ተቀምጦ ሳለ ፴
ኅብስቱን አንሥቶ ባርኮ ቈርሶ ሰጣቸው ። ምዕ ፳፪ ፡
፲፱ ። ዮሐ ፳፩ ፡ ፲፫ ።
ዓይናቸው ተገለጠና አወቁት ፡ ወዲያውኑም ከእነሱ ፴፩
ተሠወረ ፡ አጡትም ። ቍ ፲፯ - ፴፭ ።
እርስ በርሳቸውም በመንገድ ሲነግረን መጻሕፍትን ፴፪
ሲተረጕምልን እናውቀው ብለን ልባችን ይቃጠል
ጀመር አይደለምን ? አሉ ።
ወዲያውኑም በዚያ ሰዓት ተነሥተው ወደ ኢየሩሳ ፴፫
ሌም ተመለሱ ፡ ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱንና
አብረዋቸው የነበሩትን ተሰብስበው አገኙዋቸው ።
ጌታችን በእውነት ተነሥቷል ፡ ለስምዖንም ታይቶ ፴፬
ታል አሏቸው ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፬ - ፭ ።
እነሱም በመንገድ የሆነውንና ኅብስቱን ሲፈትትላ ፴፭
ቸው ጌታችንን እንዳወቁት ነገሯቸው ።
ይህንም ሲነጋገሩ ጌታ ኢየሱስ በመካከላቸው ፴፮
ቆመና ፡ ሰላም ለእናንተ ይሁን አትፍሩ እኔ ነኝ
አላቸው ።
ግን ፈሩ ደነገጡ ፡ ምትሐት የሚያዩም መሰላቸው ። ፴፯

፴፰ ወይቤሎሙ ምንትኑ ያደነግፀክሙ ወለምንት የዐርግ
ዘከመዝ ሕሊና ውስተ ልብክሙ ።
፴፱ ርእዩ እደውየ ወእገርየ ወግሥሡኒ ወእእምሩ ከመ
አነ ውእቱ እስመ ለመንፈስሰ አልቦቱ ሥጋ ወዐፅም
በከመ ትሬእዩ ብየ ።
፵ ወዘንተ ብሂሎ አርአዮሙ እደዊሁ ወእገሪሁ ።
፵፩ ወእንዘ ዓዲ ኢየአምኑ እምድንጋጌ ወእንዘ ያነክሩ
በትፍሥሕት ይቤሎሙ ደቂቅየ ቦኑ ብክሙ ዝየ ዘን
በልዕ ።
፵፪ ወወሀብዎ መክፈልተ ዓሣ ጥቡሰ ወእምፀቃውዐ
መዓር ።
፵፫ ወበልዐ በቅድሜሆሙ ወነሥአ ዘተርፈ ወወሀበሙ ።
፵፬ ወይቤሎሙ አኮኑ ዝንቱ ነገርየ ዘእቤለክሙ እንዘ
ሀለውኩ ምስሌክሙ ከመ ሀለዎ ይብጻሕ ዘይቤ
ኦሪተ ሙሴ ወነቢያት ወመዝሙር በእንቲአየ ።
፵፭ ወእምዝ ከሠተ ልቦሙ ከመ ይለብዉ መጻሕፍተ
ወለበዉ ።
፵፮ ወይቤሎሙ ከማሁ ጽሑፍ ከመ ይትቀተል ክርስ
ቶስ ወይትነሣእ እምነ ምዉታን በሣልስት ዕለት ።
፵፯ ወይስብኩ በስሙ ለንስሐ ወለኅድገተ ኃጢአት
ለኵሉ አሕዛብ እንዘሙ እምኢየሩሳሌም ።
፵፰ ወአንትሙሰ ሰማዕቱ ለዝንቱ ነገር ።
፵፱ ወናሁ አነ እፌኑ ተስፋሁ ለአቡየ ላዕሌክሙ ወአን
ትሙሰ ንበሩ ሀገረ ኢየሩሳሌም እስከ ትለብሱ ኃይለ
እምአርያም ።
፶ ወእምዝ አውፅኦሙ አፍአ እስከ ቢታንያ ወአንሥአ
እዴሁ ወአንበረ ላዕሌሆሙ ወባረኮሙ ።
፶፩ ወእንዘ ይባርኮሙ ተረኅቆሙ ወዐርገ ሰማየ ።
፶፪ ወእሙንቱሰ ሰገዱ ሎቱ ወተሰውጡ ኢየሩሳሌም
በዐቢይ ፍሥሓ ።
፶፫ ወነበሩ ቤተ መቅደስ ዘልፈ እንዘ ይባርክዎ ወይሴ
ብሕዎ ለእግዚአብሔር ።

አሜን ።

መልአ ጽሕፈተ ብሥራቱ ለሉቃስ ረድእ አሐዱ እም ሰብዓ ወክልኤቱ አርድእት ። ዘጸሐፎ በልሳነ ዮናኒ ለሰብአ ሀገረ መቄዶንያ እምድኅረ ዕርገቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ውስተ ሰማይ በሥጋ በ፳ወ፩ዱ ዓመት ፥ ወበ፲ወ፬ ዓመተ መንግሥቱ ለቀላውዴዎስ ቄሣር ። ወስብሐት ለእግዚአብሔር ።

አሜን ።

ምን ያስደነግጣችኋል ? በልባችሁስ እንዲህ ያለ ፴፰
አሳብ ለምን ያድራል ? ።
እጄን እግሬን እዩ ፥ ዳሥሡኝ እኔ እንደሆንኩም ፴፱
ዕወቁ ፥ በእኔ እንደምታዩት ለምትሐት አጥንትና
ሥጋ የለውምና አላቸው ።
ይህንንም ብሎ እጆቹንና እግሮቹን አሳያቸው ። መዝ ፵
፳፪ ፥ ፲፯ ።
ከድንጋጤ የተነሣ ገና ሳያምኑ ደስ ብሏቸውም ሲደ ፵፩
ነቁ ልጆቼ ! የምንበላው ከዚህ አላችሁን ? አላቸው ።
የተጠበሰ ዓሣ ቍራጭና ከማር ወለላም ሰጡት ። ፵፪
ዮሐ ፳፩ ፥ ፲ ።
በፊታቸውም በላና የተረፈውን አንሥቶ ሰጣቸው ። ፵፫
ዘፍ ፲፰ ፥ ፰ ።
የሙሴ ኦሪት የነቢያት መጽሐፍና መዝሙር ስለ እኔ ፵፬
የተናገሩት ይፈጸም ዘንድ እንዳለው ከእናንተ ጋር
ሳለሁ የነገርኋችሁ ነገሬ ይህ አልነበረም ? አላቸው ።
ከዚህ በኋላ መጻሕፍትን እንዲያስተውሉ ልባቸውን ፵፭
ከፈተላቸውና አስተዋሉ ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፥ ፫ ።
ክርስቶስ እንዲሞትና በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ፵፮
ተለይቶ እንዲነሣ እንዲሁ ተጽፏል አላቸው ።
መዝ ፳፪ ፥ ፫ ። ኢሳ ፶፫ ፥ ፭ ።
ከኢየሩሳሌም ጀምረው ንስሐ እንዲገቡና ኃጢአታ ፵፯
ቸው እንዲሠረይላቸው ለሕዝቡ ሁሉ በስሙ ያስተ
ምራሉ ። ኢሳ ፪ ፥ ፫ ። ማቴ ፳፬ ፥ ፲፬ ። ግብ ሐዋ ፪ ፥ ፴፰ ።
እናንተም ለዚህ ነገር ምስክሮች ናችሁ ። ፵፰
እነሆ እኔ የአባቴን ተስፋ ለእናንተ እልካለሁ ፥ እና ፵፱
ንተ ግን ከአርያም ኃይልን እስክትለብሱ ድረስ በኢ
የሩሳሌም ከተማ ተቀመጡ ። ዮሐ ፲፭ ፥ ፳፮ ። ግብ
ሐዋ ፩ ፥ ፬ ።
ከዚህም በኋላ እስከ ቢታንያ ድረስ ወደ ውጭ አወ ፶
ጣቸው ፥ እጁንም አንሥቶ በላያቸው ዘርግቶ ባረካ
ቸው ። ዘሌ ፱ ፥ ፳፪ ።
እየባረካቸውም ራቃቸው ወደ ሰማይም ዐረገ ። ግብ ፶፩
ሐዋ ፩ ፥ ፱ - ፲፫ ።
እነሱም ሰገዱለትና በታላቅ ደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ፶፪
ተመለሱ ።
ዘወትርም እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እያገለገሉ ፶፫
በቤተ መቅደስ ኖሩ ።

አሜን ።

ከሰብ ሁለት አርድእት አንዱ ወንጌላዊ ሉቃስ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ሰማይ ባረገ በሃያ አንድ ዓመት ፥ ቀላውዴዎስ ቄሣር በነገሠ በዐሥራ አራት ዓመት ፥ ለመቄዶንያ ሰዎች በጽርዕ ቋንቋ የጻፈው ወንጌል ደረሰ ተፈጸመ ። ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ።

አሜን ።